Kilise Ataları Tarafından "Kutsal Ruh'un Kavalı" Olarak Adlandırılan Süryani Mor Efrem'in Şiirleri

Kilise Ataları Tarafından "Kutsal Ruh'un Kavalı" Olarak Adlandırılan Süryani Mor Efrem'in Şiirleri

Çeviren
Horiepiskopos Gabriyel AKYÜZ

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
KÜTÜPHANELER VE YAYIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
3353

BİLİMİN VE FELSEFENİN DOĞULU ÖNCÜLERİ DİZİSİ
6

ISBN: 978-975-17-3609-3

www.kulturturizm.gov.tr
e-posta: yayimlar@kulturturizm.gov.tr

TIPKIBASIM
Orjinal Eser Adı: *Duboko Kadmoyo Dmimre Dkadişo Mor Efrem Süryoyo Hav Dethkani Men Abohotho Abubo Druho Kadişo*

Fotoğraflar: Ümit Yaşar Gözüm
[240] Yaprak (480 sayfa).

ÇEVİREN
Gabriyel Akyüz

YAPIM
Hazırlık, Baskı ve Cilt: Kalkan Matbaası
Baskı Adedi: 3.500
Baskı Yeri ve Tarihi: Ankara, 2012.

Süryani Mor Efrem
Kilise Ataları Tarafından "Kutsal Ruh'un Kavalı" Olarak Adlandırılan Süryani Mor Efrem'in Şiirleri = Duboko Kadmoyo Dmimre Dkadişo Mor Efrem Süryoyo Hav dethkani men Abohotho Abubo druho Kadişo / Süryani Mor Efrem; Çev. Gabriyel Akyüz; Fotoğ. Ümit Yaşar Gözüm.- Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2012.

397 s. ; Tıpkıbasım fotoğ.; 25 cm.- (Kültür ve Turizm Bakanlığı yayınları; 3353 Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü bilimin ve felsefenin doğulu öncüleri dizisi; 6)

ISBN: 978-975-17-3609-3
Tıpkıbasım nüshası var.

I. Eser Adı. II. Akyüz, Gabriyel. III. Gözüm, Ümit Yaşar. IV. Seriler.
892.3

ÖNSÖZ

"Ferhat ile Şirin", "Kerem ile Aslı" gibi trajik bir aşk öyküsünü anlatan, geçmiş yıllarda özel yayınevleri tarafından yayımlanmış olan "Mem û Zin" Bakanlığımız tarafından 2010 yılında Kürtçeden Türkçeye çevrilerek yayımlanmış, yoğun ilgi sonucu, 2011 yılında yapıtın ikinci baskısı yapılmıştır.

Kültürel zenginliğimizi açığa çıkarma yolculuğumuzu bu kez de "Süryaniler'in Güneşi" olarak anılan Nusaybinli Mor Efrem'in Aramiceden Türkçeye çevirerek yayınladığımız "Kutsal Ruhun Kavalı" adlı yapıtla sürdürüyoruz.

Mezopotamya'nın kadim halklarından olan Süryanilerle Anadolu topraklarında 35 asırdan bu yana aynı güneşin altında, aynı kültür ikliminde birlikte yaşıyoruz. İnsanileşme çalışmalarını ve birlikte yaşamayı özendiren, öğreten, bir ana kucağı gibidir Anadolu toprakları.

Bakanlığımız, aynı kültür coğrafyası ve ikliminde yeşermiş ve varlığını günümüze değin sürdürmüş kültürel zenginliğimizin yaşatılması ve gelecek kuşaklara da aktarılması düşüncesiyle, ayrıca hemen yanı başımızdaki komşularımızın, arkadaşlarımızın ya da dostlarımızın yazılı kültüründen önemli ve temsili bir örneğin okunması, bilinmesi için *Kutsal Ruhun Kavalı* adlı yapıtı yayımlamıştır.

Süryaniler, bilimde, sanatta, kültürde ve edebiyatta insanlığın ortak bilgi hazinesine çok önemli katkılarda bulunmuşlardır.

VII. yüzyıla kadar olan dönem, Süryani edebiyatının altın çağı olarak tanımlanır. Bu dönemin en verimli ve en yaratıcı şairleri arasında ilk sıralarda yer alan Mor Efrem'in şiirleri 18. yüzyıla kadar bilinmemiştir. Ona ait yazınsal metinler 10. yüzyılda Nisibisli bir başrahip tarafından Mısır'daki bir Süryani manastırında bulunmuş ve basılıp çoğaltılıncaya kadar, çok eski el yazmalarında muhafaza edilmişlerdir.

Mor Efrem, birçok manzum vaaz ve ilahi, Kitab-ı Mukaddes tefsiri, açıklayıcı dini konuşmalar ve polemik yazılar yazmıştır. Bunlar, çok kısa bir sürede Yunanca, Ermenice, Kıptice, Habeşçe ve Latinceye çevrilmişlerdir. Bu yapıt ve yazılar, sadece Mezopotamya'da değil, tüm Hristiyanlık dünyasında etkili olmuştur. Yapıtlarının büyük bir bölümü günümüze kadar ulaşmış olup, Latin harfleriyle altı büyük cilt halinde basılmıştır.

Çok sayıda Süryanice metin, özgün dilinde yeniden basılmayı ve başta Türkçe olmak üzere, farklı dillere çevrilmeyi hak etmektedir. Kültür ve Turizm Bakanlığı, bu alana dikkat çekmek ve önderlik etmek amacıyla, "Kutsal Ruh'un Kavalı" unvanı verilen Süryani Mor Efrem'in yaşam öyküsünü ve şiirlerini yayımlama kararı almıştır.

Anadolu'nun yazılı kültür birikimini ortaya çıkarmak amacıyla, ayrıca dinlerarası diyalogun geliştirilmesi, derinleştirilmesi ile de tüm insanlığın daha anlayışlı, tahammüllü ve toleranslı bir kültür coğrafyasında yaşamalarına zemin oluşturması anlayışıyla yayıma hazırladığımız bu yapıtın, Anadolu'da tolerans birikimine katkıda bulunmasını diler, yayımda emeği geçen herkese içten teşekkür ederim.

Ertuğrul GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

SUNUŞ

Bin yılların şahitliğini yapan maddi kültür katmanlarının yanı sıra, sayısız denebilecek birçok inanç sistemini bağrında taşımış, insanlık medeniyetinin ana merkezi olan Mezopotamya, günümüzde de birçok inanç, gelenek ve kültürün harmanlanıp birlikte yan yana durabilme yeteneği ile ortak kültürel değerler meydana getirmiştir. Süreç içerisinde farklı yorumlamalar ile varlığını sürdürmeye çalışan inanç sistemleri ve bunları temsil eden şahsiyetler, taşıyıcısı oldukları misyonları ile uzak diyarların halklarının yaşam rotasına yön vermiş, duygu ve düşüncelerine renk katmışlardır. Bu şahsiyetlerin varlık nedenleri arasında önemli bir yere sahip olan anayurtları, onların yetişmesi ve mevcut potansiyellerinin açığa çıkarılmasında önemli bir role sahip olmuştur.

Mezopotamya'nın kadim halklarından olan Süryanilerin büyük şairi Mor Efrem, tüm Doğu Hristiyan kiliseleri tarafından saygıyla anılan, Batı kiliselerince doğu adına tanınan ender simalardan birisidir.

Bazı kaynakların verilerine göre Mor Efrem, İ.S. 285 yılında putperest bir aileden Nusaybin'de doğmuş, öğrenimini Nusaybin ile Sincar Dağı arasındaki Baarbeye (Beth-Araboye) episkoposun yanında gördükten sonra bazı siyasi sebeplerden dolayı 303 yılında Nusaybin'i terk edip Urfa'ya yerleşmiştir. Şair Asuno'nun yanında Süryani edebiyatı ile Kutsal Kitap'ın derinleşmesini özümsemiştir. Erken yaşlarında dünya nimetlerini terk edip ve 320'lerde tekrar Nusaybin'e geri döndüğünde Mor Yakup'a intisap ederek ruhi temizlik ve kutsallığı, ahlaki enginliği ve dinî bilgileri ondan öğrendi. Öğrencisi olduğu eğitim kurumunun yöneticiliğine kadar yükselmiştir.

Nusaybin'de bulunduğu yıllarda, şehir üç kez 338, 346 ve 350 yıllarında Perslilerce kuşatılır ancak ele geçirilemez. Pers Kralı Şobur, kenti ele geçirmeyi başaramadıysa da birkaç yıl sonra İmparator Yulyanus'un bozguna uğratılması sonucunda Pers Kralı Şobur'la Bizans İmparatoru Yubinyanus arasında varılan anlaşma sonucunda Nusaybin şehri Şobur'a teslim edilir. Kentin Hristiyan halkının büyük bir çoğunluğu göç ederek şehri terk eder. Kentlilerle birlikte göç eden Efrem önce Diyarbakır'a gelerek şehrin Batı cephesine yerleşen mülteciler arasında bulunur, daha sonra da Urfa'ya geçer. Yaşamının son on yılını Urfa'da geçirir.

Efrem'in yaşamının son yıllarında, Urfa kentinde meydana gelen kıtlık felaketi, inziva yaşamını sürdürdüğü hücresinden çıkmasına neden olurken, servetlerinden fakirleri yararlandırmadıklarından dolayı da zenginleri kınar. Yaptığı çalışmalar sonucunda, zenginlerden topladığı yardımlarla binlerce aç ve sefil durumdaki insanlara yiyecek ve ilaç bulur. Devlet binalarının tümünü hastane olarak kullanıma açılmasını sağlar.

Vasiyetinde kendisini gösterişsiz bir törenle toprağa verilmesini, aziz kalıntısı diye kendisine ait hiçbir şeyin saklanmamasını ve pelerinsiz olarak, sadece rahiplik giysileriyle gömülmeyi ister. Mezarına arkadaşlarının getirmek istedikleri armağanlara gelince, bunlara bir değer biçilmesini ve bedellerinin para olarak yoksullara ve hastalara ya da kiliseye verilmesini ister. Gömüleceği yer konusunda "Mezarlıkta beni, kalbi kırık olanların bulunduğu yere yatırınız ki, Rab İsa Mesih geldiğinde beni kucaklayabilsin ve onların ortasında kaldırabilsin" vasiyetinde bulunur.

Mor Efrem 373 yılının Haziran ayında öldüğü tahmin edilir. Mezarı Urfa şehrinin batı kapısında Kontrion denilen burcun yanındaki bir mezara konulur. Daha sonra bu mezarın üzerine Deyro Tahtoyto (Aşağı Manastır) adı ile anılan bir manastır inşa edilir. Süryani Ortodoks Kilisesi kendisini azizleri anma programında yıllık kilise takvimine dâhil etmiştir. Her yıl Büyük Oruç'un ilk haftasında adına anma törenleri düzenlenir.

Mor Efrem, tartışmasız iyi bir dil ustasıdır. Süryani şairleri arasında, birçok manaları az bir sözle ifade edebilenlerin en başarılısıdır. Anlaşılır dile sahiptir. İfadedeki derinliğine kimse ulaşamamıştır. Konuları seçerken çok dikkatli davranmıştır. Şiir ve kaside tarzını geliştirmiştir. Kasidelerinin güzelliği, konumunu daha da artırmıştır. Okuyucularını barışa, ibadette deruniliğe, tefekkürde sonsuzluğa davet eden Mor Efrem, "Süryanilerin Güneşi", "Süryanilerin Peygamberi", "Kutsal Ruhun Kavalı", "Hikmetler Sahibi" gibi çalışılarak ulaşılabilecek üstün mevkilerin tanımlamaları ile ünlenmiştir.

VII. yüzyıla kadar olan dönem Süryani edebiyatının altın çağı olarak tanımlanır. Bu dönemin en verimli ve en yaratıcı dinsel şairleri arasında ilk sırayı alan Mor Efrem, tüm zamanların en çok bilinen dinsel şairidir. Mor Efrem'e ait edebi eserler X. yüzyılda Nusaybinli bir başrahip tarafından Mısırda bir Süryani manastırında bulunmuş, ancak şiirleri XVIII. yüzyıla kadar kopyalanmamış ve fazlaca bilinememiştir.

Bir yazar olarak olağanüstü üretkenliğe sahiptir. Bir çok manzum vaaz ve ilahi, Kitab-ı Mukaddes tefsiri, açıklayıcı dinî konuşmalar ve polemik eserler kaleme almıştır. Bunlar çok kısa bir sürede Yunanca, Ermenice, Kıptice, Habeşçe ve Latinceye çevrilmişlerdir. Etkisi, sadece Mezopotamya'da değil, tüm Hristiyanlık dünyasında kendisini hissettirmiştir. Yapıtlarının büyük bir kısmı günümüze kadar gelmiş olup Latin harfleriyle altı büyük cilt halinde basılmıştır.

Mor Efrem; Süryani şiirini geliştirip, kendi tarzı yüzyıllar boyunca varlığını sürdürmüş, ilahi ve söyleşileri Süryani Kilisesinin yıllık dua programların düzenlenmesinde etkili olmuştur. *Mimro* ve *Madroşo* adı verilen iki tarzda yazılmış şiirleri vardır. *Mimro*, konuşma tarzında olan yedi heceli şiir, *Madroşo* ise ezgisel çizgisi daha belirgin ve koro tarafından okunan bir tarzdır. Şiirleri mekânsal icra edilen tüm dua ve ilahi okumalarında sıkça kullanılır.

Kendisine ait 3 milyona yakın şiir cümlesi olduğu belirtilir. Ayrıca "Sugitho" türünü Hristiyan edebiyatına kazandıran, düzenleyen ve kullanıma sunan ilk Süryani şairidir. Sugitho'nun belli bir kalıbı vardır. Her Sugitho iki, üç ya da daha fazla kişi arasında söz düellosu şeklinde icra edilen bir yazım türüdür.

Eserlerinin en büyük özelliği uzun oluşlarıdır. Hayranlık verici çalışkanlığına ve kaleminin çok üretken olduğuna bizi inandıracak kadar yazısı günümüze kadar ulaşmıştır. Aslında Süryani anlayışı, düşünceleri genişletmeye ve yinelemelerle uzatmalara çok yatkındır. Diğer Süryani yazarlarda; Antakyalı İshok, Narsay, Suruçlu Mor Yakup ve Menbecli Mor Filüksinos vd. bu özelliği farklı derecelerde görmek mümkündür. Son derece hareketli hayal gücü, onun üslubunun en büyük özelliğidir. O, bir tarifi en küçük ayrıntılarına dek yaptıktan sonra diğerine geçerek uzun uzun anlatımlarda bulunur. Mor Efrem yazılarına bilgisini, şiirlerine ilhamını, vaazlarına hitabet sanatını yansıtabilmeyi çok iyi becermiştir. Yer yer felsefik ve mantıklı yazarak yer yer halk diline inerek toplumun her kesimine hitap edebilmiştir. Üslubu açık, akıcı ve etkilidir.

Yazılarındaki birçok pasaj, Kutsal Kitap'ın nasıl okunması gerektiği konusunda yol göstermektedir. Bir taraftan kutsal kitapların gizli gücünün dibe ulaşılamayan bir derinliğe sahip olduklarını açıklarken, diğer taraftan Hristiyan kişinin Kutsal Kitap'ın ruhsal anlamını ve gizli derinliklerine ulaşma çabası için de iman gözüyle okuması gerektiğini ifade eder. Kutsal Kitap'ın literal (harfiyen) şekilde okunmasının kesinlikle yanlış olduğunu ve bu tür yaklaşımların yanlış anlaşılmalara neden olabileceğini ifade eder. Kutsal Kitap'la ilgili yaptığı tefsir çalışmalarının çoğunu düzyazı yerine şiir türünde yapmıştır.

Elinizde bulunan bu çalışma, Süryani Mor Efrem'in en önemli eserlerinden biri olup seksen yılı aşan bir zaman diliminde görmezlikten gelinen, unutturulmaya çalışılan, Anadolu'nun en kadim sakinlerinden olan Süryanilerin, sahip oldukları inanç ve kültürel motiflerini, bu topraklardan dünyaya armağan ettikleri ruhsal bir çağrının yazınsal ifadesidir.

Gabriyel AKYÜZ
Horiepiskopos
Kırklar Kilisesi - Mardin

İÇİNDEKİLER

Süryani Edebiyatı

Gabriyel Akyüz

Süryani edebiyatının asıl oluşumunu Süryanilerin Hristiyanlığı benimsemesiyle başladığını ve kilise kaynaklı olduğunu söyleyebiliriz. Bu edebiyatın karakteri, Süryani kilisesinin entelektüel atalarının ürünüdür. İncil'e dayanan ayinsel, dinsel, tarihsel ve gelenekseldir. Süryani bilginleri; edebiyatta dilbilgisi, konuşma, hatiplik, belagat, şiir gibi filoloji bilimlerinde uzmanlaşmışlar ve harikulade edebi eserler üretmişlerdir. Bunun yanı sıra azizlerin ve şehitlerin yaşam öykülerini[1] anlatan sayısız yapıt kaleme almışlardır.

Ayrıca Süryani edebiyatının önemli bir bölümü de birbirinden farklı ve uzun hava şeklinde sekiz makamla terennüm edilen *Hıkbo, Sedro ve Hıtro* adlarla tanınan '*Husoye*'lerdir[2]. Değişik konuları içeren bu anlatımlar yıllık dua programına göre hazırlanmış ve dört dev kitapta toplanmıştır. Patrik Yuhanon Desriğto'nun[3] yapıtlarıdır. Yine birbirinden farklı ve aynı stilde yazılmış yetmiş dört tane '*Ayin Programı*'dır. En uzun olanı Mansuriye'li (Mardin-Merkez Yalım Beldesi) Mafıryan Abdulğanni'nin yapıtıdır.

Süryanilerde, Hristiyanlık öncesi döneme ait elimizde fazla eser kalmadığı görülmektedir. Çünkü Hristiyanlığa geçiş yapan atalarımız inançlarına çok sadık olmaları nedeniyle gelecek yüzyıllarda kendi torunlarının putperestlik tuzağına düşmelerini önlemek için milattan önceki devirlerden kalan bütün eserlerini yakmışlardır. Bizler bugün atalarımızın bu davranışlarını bir hata olarak kabul etmekteyiz. Yunanlılar, Romalılar ve diğer uluslar bu hataya düşmemişlerdir. Putperestlikten kalan bütün eserlerini korumuşlardır.

Hristiyanlık öncesi yazılmış ve bugüne kadar ulaşabilmiş tek yazınsal yapıt, İ.Ö. 704-681 yılları arasında Asur Kralı Serhadum ve Senharib'in veziri ve başdanışmanı olan Arami kökenli filozof Ahikar'm özdeyişleridir. Bunlar, genellikle öğüt verici temalarla süslüdür. Bu özdeyişlerden dört tane örnek aşağıda verilmiştir:

"Oğlum! Bilge adamla taş taşımak, cahil adamla şarap içmekten daha iyidir."

"Oğlum! Ayağında ayakkabı varken dikenlere bas ki, çocuklarına ve torunlarına yol açasın".

"Oğlum! Gizli bir söz işittiğinde yüreğinde sakla, yoksa ağzında ateş olur ve seni yakar. Hem insanlar arasında rezil olursun ve hem de Allah'ı öfkelendirirsin."

"Oğlum! Düğümlenmiş bağı çözme ve çözüleni de düğümleme."

Bu eserin dışında yapılan araştırmalarda, Urfa Krallığı'nın (Abgarlar) mezarlarının üstüne yazılan bazı efsanelerle birlikte, Hristiyanlıktan çok önce yaşamış Arami filozofu ve şairi Vafa'nın birkaç satırlık şiirleri de bulunmuştur. Günümüze kadar korunabilmiş bu

---

1 Süryanicede yaşam öykülere 'Taşhitho' denilmektedir.

2 Af dileme veya yakarış anlamındadır.

3 Kilim anlamındadır.

kaynakların, Süryani edebiyatına temel teşkil oluşturduğunu söyleyemeyiz. Yukarıda belirttiğimiz gibi Süryani edebiyatının esas oluşumunu Süryanilerin Hristiyanlığı benimsemesiyle başladığını görmekteyiz.

Yunan edebiyatına ait eserler bir bütün olarak değerlendirildiğinde Süryani edebiyatının mükemmelliğinin üzerine geçemediği rahatlıkla söylenebilir. 16. yüzyıla kadar geniş ve yoğun bir konuma sahip olan Süryani edebiyatı, tarihsel dönemeç çerçevesinde meydana gelen olayların etkisiyle genişlik ve yoğunluk özelliğini yitirmiştir.

Süryani Edebiyatı'nda Şairlik ve Şiir Ölçüleri

Şairlik, Süryani şiir ölçüsünün düzgünlüğünü ve zayıflığını belirten bir sanattır. Şairliğin amacı; ölçüm vasıtasıyla güzel ve düzgün sözlerin düzenlemesi ve bu sözlerin eşanlamlı kelimelerle uyumunun sağlanmasıdır. Müzik melodisi iki unsurdan oluşmaktadır. Birincisi şiir düzeni, ikincisi ise makam düzenidir. Ezgi, bu iki unsurun birleşmesiyle uyum sağlarken insanın şuurunu, duygularını ve davranışlarını derinden etkiler.

Süryanilerde şiir düzeni, milattan önceki dönemlere uzanmaktadır. Son yüzyıllarda arkeologlar Ur ve Ninve Harabelerinde yaptıkları kazı çalışmaları sonucunda, Aramiler'in şairlikle ilgilendiklerini gösteren ciddi delillere ulaşmışlardır. Asur kütüphanelerini ortaya çıkaran araştırmacılar; bu konuyla ilgili İngiliz Episkoposu Valış'a ait 'Savto Duroyto' adlı eserinin 15. sayfasında şu açıklamayı yapmışlardır: *"Ur şehrinde yapmış olduğumuz yeni kazı çalışmalarında, müzisyen koro tarafından Ay için terennüm edilen birçok şiiri elde ettik".* Çalışmayı yapan bilim adamları bu şiirlerin İ.Ö. 8.yüzyıldan daha eski olduklarını kaydederken, şiirleri yazan şairlerinin isimlerini belirtmemişlerdir. Görünen o ki, şiirin birinde şu tema işlenmiştir:

> "Yönetmenliğin, parlayan ışık gibi göklerde görülmektedir. Yeryüzündeki işlerini bana göster. İsteğin ne olduğunu kim bilir ve insan onu ne ile ölçebilir? Göklerin ve yerlerin Rabbi, Tanrıların Rabbi hiç kimse seninle eşdeğer tutulmaz".[4]

Milattan sonraki Süryani şiir düzenine baktığımızda 1.yüzyılda başladığını, 4.yüzyılda zirveye tırmandığını ve 12. yüzyıla kadar canlılığını sürdürdüğünü görmekteyiz. Süryani şairlerin yazdıkları şiirler dinsel ve edebî konuları içermektedirler. Bunlar; mücadele, öğreti-nasihat, övgü, dinsel ağıtlar, öğütler, tehdit etme, uyarma, müjdeleme, bilmeceler, yakınma, talep-istek, ders verme ve alay etme gibi konulardır.

Süryani şiir düzeni; harflerle ve noktalarla değil hecelerle düzenlenen sözlerdir. Hece, şiir ölçüsünün birinci temel ilkesidir. Ölçünün temeli de, sözcüklerdeki ilk heceye dayanır. Şiirin ikinci temel ilkesi de aşağıda isimleri yazılan dört öğeden oluşur:

---

4 El-Musiki el-Suriye Hıbr-ıl-Tarih, Gabriel Ass'ad, Arapça, shf. 8, (Metropolit Hanna Dolabani'nin el yazısıyla yazılan makalesinden alınmıştır).

❦❦❦

1-Vezin (Odşo ܐܘܪܫܐ)
2-Şekil (Eskimo ܐܣܟܡܐ)
3-Unsurlar (Estukse ܐܣܛܘܟܣܐ)
4-Ayaklar (Şoke ܫܩܐ)
Bu dört öğenin amacı; şiir ölçülerindeki mısraların, cümlelerin ve sözcüklerin düzenini en iyi biçimde kurmaktır. Şairliğin üçüncü ana temel ilkesini de; ölçü ve ölçü bölümleri oluşturur.

Süryani şiir ölçüsü dört bölüme ayrılır:

1- Basit Ölçü (Fşito ܦܫܝܛܐ*):* Ayakların sonunda noktalansa bile, cümlelerin anlamını birbirinden ayırmaz. Fakat ona cümle eklendiği zaman, okunmaya ve kurama eşlik eder.

2- Bileşik/Terkip Ölçüsü (Mrakbo ܡܪܟܒܐ*):* Birçok ayaktan oluşur, uzunluk ve kısalık bakımından değişiklik gösterir.

3- İki Katlı Ölçü (Hfifto ܚܦܝܦܬܐ*):* Eşanlamlı iki unsurdan meydana gelir. Unsurun ortasına bir nokta konur ve anlam bakımından da unsurlar birbirinden ayrılır.

4- Hece Ölçüsü (Hegyonoyto ܗܓܝܘܢܝܬܐ*):* Değişik cümlelerden (basit ve bileşik) oluşur. Sınırlı ve sınırsız olmak üzere ikiye ayrılır:

a) Sınırlı Cümleler: Tüm uzun ve kısa, basit ile bileşik cümlelerin yerleriyle sayıları bellidir. Genellikle *Sugyotho* ve *Ulyotho* ilahilerinin nazmı bu ölçüye göre kurulmuştur.

b) Sınırsız Cümleler: Yerleriyle sayıları belli olmayan cümlelerdir. Mimre şiirleri bu ölçüye göre düzenlenmiştir.

9. yüzyılın ortalarında yaşayan çok ünlü belagatçi Tekritli Rahip Antun Ritur, Süryani şiir ölçülerini on sekiz bölüme ayırmış ve bunları adlı eserinde derlemiştir. Birinci bölümü, 3 heceyle başladığını son bölümü de yirmi heceyle sona erdiğini kaydetmektedir. Lübnanlı Maruni Papaz Cebrail Kardahe de, 1875 yılında Arapça ve Süryanice olarak Roma'da yayınladığı adlı eserinde Süryani şiir ölçülerini on ölçüye ayırtmaktadır. Bunlar;

Evlenmelik Ölçüsü: 14 heceden oluşup iki kaidelidir ܐ- ܡܫܘܚܬܐ ܡܙܘܓܝܬܐ
ܡܢ، ܐܦܪܝܡ: ܠܟܪܐ ܙܪܘܐ ܠܟܝܢܬܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܠܟܘܗ ܠܢܘܟܦܐ

Geliştirilme Ölçüsü: 12 heceli olup üç kaidelidir ܒ- ܡܫܘܚܬܐ ܡܫܬܠܡܢܝܬܐ
ܡܢ، ܝܥܩܘܒ: ܙܟܐ ܕܝܠܗ: ܟܠ ܡܕܒܪܢܐ: ܘܠܐ ܡܬܟܪܝܐ

Orta Ölçüsü: 10 heceli olup iki kaidelidir ܓ- ܡܫܘܚܬܐ ܡܨܥܝܬܐ
ܡܢ، ܟܠܗ: ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ: ܘܦܪܐ ܠܟܢܫܐ

Eşitlik Ölçüsü: 16 heceli olup dört kaidelidir ܕ- ܡܫܘܚܬܐ ܡܫܘܝܬܐ
ܡܢ، ܐܦܪܝܡ: ܐܘ ܠܟܝ ܢܦܫܐ: ܕܠܡܢ ܠܒܘܫܐ: ܦܘܩܕܢܝ ܐܠܗܝܐ: ܠܡܢܬܘܬܐ

Sonuçlandırılma Ölçüsü: 18 heceli olup iki kaidelidir ܗ- ܡܫܘܚܬܐ ܡܫܡܠܝܢܝܬܐ
ܡܢ، ܐܦܪܝܡ: ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܪܢ ܢܘܗܪܗ ܗܘ ܩܕܝܫܐ: ܕܒܗ ܗܘ ܢܦܫ ܗܘܐ ܢܘܪ ܠܟܠܗܘܢ

Yakınlaştırılma Ölçüsü: 12 heceli olup iki kaidelidir ܗ- ܡܫܘܚܬܐ ܡܩܪܒܢܝܬܐ
ܡܬܠ ܐܦܢܐܡ: ܟܠܘܟܠܬܐ ܟܢܪܐ ܡܫܟܚܬܐ: ܢܟܪܝܐ ܡܫܚܐ ܡܬܪܐ

Basit Ölçüsü: 11 heceli olup tek kaidelidir ܝܐ- ܡܫܘܚܬܐ ܦܫܝܛܬܐ
ܡܬܠ ܐܦܢܐܡ: ܟܢܫܐ ܗܘ ܡܢܗ ܠܐܘܟܝܬ ܡܢ ܢܟܪܝܐ ܘܡܬܝܠܬܐ

Uzaklaştırılma Ölçüsü: 16 heceli olup iki kaidelidir ܝܒ- ܡܫܘܚܬܐ ܡܪܚܩܢܝܬܐ
ܡܬܠ ܐܦܢܐܡ: ܠܟܘܬܐ ܗܘ ܣܘܟܝ ܐܟܪܝ: ܘܡܢ ܟܢܫܐ ܐܚܪܝܢ ܠܫܡܥܘܬܝ

Uzun Ölçüsü: 12 heceli olup tek kaidelidir ܝܓ- ܡܫܘܚܬܐ ܐܪܝܟܬܐ
ܡܬܠ ܐܦܢܐܡ: ܫܒܩܐ ܕܪܘܩܬܐ ܠܐ ܟܬܪܐ ܠܟ ܡܢ ܠܫܡܥܘܬܝ

Hızlı Ölçüsü: 10 heceli olup tek kaidelidir ܝܕ- ܡܫܘܚܬܐ ܡܣܪܗܒܬܐ
ܡܬܠ ܐܦܢܐܡ: ܐܝܟܐ ܪܕܝܟ ܘܐܬܐܡܝ.. ܫܒܝܠܬܐ

Süryani şiir düzeni kafiyesizdir. 9. yüzyılın başlarında Arapların şiir üslubuna uymuştur. Bazı hecelerin uzun ve kısa olması şiir ölçüsünü bozmaz. Ayrıca cümlenin söyleyişi, bir harekeli ya da durgun bir harfle ya da iki durgun harfle başlarsa ölçü bozulmaz. Süryanicede en ünlü şiir ölçüleri beş temelden oluşur. Birinci temel üç heceden oluşur. Öbürleri de dört, beş, altı ve yedi heceden oluşur. Tüm Süryani manzumeleri bu beş temel üzerinden düzenlenir.

Şiir Ölçülerinin En Ünlüleri Üç Tanedir

1-Nusaybinli Mor Efrem'in Şiir Ölçüsü: Yedi heceli bir temelden oluşur. Arapçada Bahr-ıl-Tavil adıyla tanınır. Mor Efrem'in on iki bin (12.000) kasidesi vardır (üç milyon cümle). Ayrıca Mor Efrem'in kız kardeşinin oğlu Hbed-Şmayo'nun da, Hunların Rum topraklarına yaptıkları istilayı anlatan bazı kasideleri vardır.

Mor Efrem'in şiirleri sekiz ayrı makamla kilisede terennüm edilir. Bu makamların dışında ayrıca serbest saydığımız birkaç tane daha makam esastır.

2-Mor Balay'ın Şiir Ölçüsü: Dizeleri beşer heceden olup iki temelden oluşmaktadır. Araplar'ın şiir ölçüsünün temelini de oluşturur. Mor Balay, kendisine özgü bu şiir ölçüsünün üzerinde birçok kaside yazmıştır. Bunlardan yüz otuz dört tanesi 1902 yılında Zeyter Sitin tarafından Lapsik'te yayımlandı. (Bkz. Patrik Takvimi, 1 Ekim, 2002) Mor Balay'ın şiirleri sekiz ayrı makamla kilisede terennüm edilir.

3-Suruçlu Mor Yakup'un Şiir Ölçüsü: On iki heceli bir temel olarak bilinmektedir. Çünkü giriş, gelişme ve sonuç bölümündeki dizeler dört heceli olup üç unsurdan oluşmaktadır. Arapçadaki Munseriğ, Reciz, ve Hafif ölçülü şiirler bu ölçüye uyum sağlamaktadır. Mor Yakup yedi yüz altmış üç şiir yazdı. Günümüze üç yüz doksan yedisi ulaşmıştır. İsa Mesih'in haça gerilişiyle ilgili tek bir şiiri üç bin beyitten oluşmaktadır. Mor Yakup'un şiir ölçüsü sekiz ayrı makam ve sekiz ayrı nakaratla kilisede terennüm edilirken, serbest makamları da beş-altı tanedir.

Süryanilerde Felsefi Şiirler

Süryani şairlerin Tanrısal ilhamlarla yazdığı felsefi şiirler, her döneme uygun olup onur, yücelik ve ihtişam dolu entelektüel şiirlerdir. Şu anda sahip olduğumuz inanç, erdem ve izlediğimiz Tanrı yolu bile, bu şiir bahçesinin eşsiz güzellikteki solmaz çiçeklerindendir. Bu güzel şiirler, canlı varlıkların lütuf dolu güzel esintilerinden etkilenmiş, nur ve azizlikle tutuşarak bu tatsız dünyaya inmiştir. Boşlukta olan kişileri de, kendi güzel yaşantısından hoşnut bıraktıktan sonra tekrar eski yerine geri dönmüştür.

Fakat o eşsiz güzelliklerin ve iyiliklerin etkisi kalbimizde ve öz varlığımızda yerleşmiş olup; kiliselerimizde, okullarımızda, medreselerimizde, saraylarımızda ve evlerimizde bizlerle birlikte saygı ve hoşgörüyle yaşamaktadır. Süryani şiirine baktığımızda tüm bu üstün nitelikleri görüyoruz.

Bunlarla birlikte felsefi şiirimizin, maddenin en alt seviyesinden en üst seviyesine kadar canlarımızı yücelten bu muhteşem özelliğini dile getirmeden geçemeyiz. Çünkü ruhani düşünceler, yüksek felsefi ideolojiler ve harika hikmetli fikirler içermektedir. Bu da derin ve büyük anlamlar taşımaktadır.

Felsefi şiirlerimiz, üç büyük bölüme ayrılır. Her ne kadar şairlerimiz, bu şiirleri bir araya toplamışlarsa da; 4. yüzyılın başından 13. yüzyılın sonuna kadar, bu önemli ve anlamlı şiirlerimizin değişik ülkelerde, değişik yayınevlerince yayımlandığını görmekteyiz.

Birinci Bölüm:

Felsefi şiirinin birinci bölümü *"Din ve Ahlak"* ile ilgilidir. Hikmetli kasideler, özdeyişler, şiirli vaazlar ve inzivaya çekilme konuları içeren şiirlerdir. Bu şiirler; 4. yüzyıl ile 13. yüzyıl arasında altın çağını yaşadı. O dönemlerde yaşayan şairlerimizde ve şiir üretiminde büyük bir artış kaydedildi. Sanki tümünün tek amacı Süryani şiirinin büyüklüğünü kanıtlayabilmekti.

Bu alanın öncüleri, üç saygıdeğer azizimizdir. Bu azizlerimiz gerek yazdıkları şiirler, gerekse taşıdıkları değer, onur ve yücelik bakımından birbirlerine eşit, kopmaz, ayrılmaz ve bölünmez bütünlüğe sahiptir. Bunlar Nusaybinli Mor Efrem, Amidli (Diyarbakır) Mor İshok ve Suruçlu Mor Yakup'tur.

İkinci Bölüm:

Felsefi şiirin ikinci bölümünde *"Mantıklı Şiirler"* yer alıyor. Bayrağını en sıradan kişi bile taşıyabilir ve şiirin bilgeliğini istediği gibi kullanır, ama şiirli vahiy ne emretmişse onu yapmak zorundadır. Böylece iman konusundaki yazılar da bir şiir şekline bürünürken, heretiklerle savaşır ve gerçeğe karşı olan kişilerin yanlış fikirlerini reddedip, kötü düşüncelerinden dolayı onları uyarır. Böylece iman hakkındaki kasidesi, birçok mantıklı vezinleri içine alan hoş ve güzel bir şiirdir.

Üçüncü Bölüm:

Felsefi şiirin üçüncü kısmı ise *"Ruh"*la ilgilidir. Ruhun durumunu, kökünü, hayattaki yaşayışını, göklere sevgiyle yüceli̇şini ve bu dünyanın günahlarından arındırılışını kapsamaktadır. Görüyoruz ki bu alandaki süvariler, filozof şair Bar-Madeni ile bilim insanı şair Bar-Ebroyo'dur. Her ikisi de, felsefi şiirin en yüksek zirvesine ulaşmak için havanın kanatları üzerinde en yüksek göklere uçmaya çalışırlar. Bar-Madeni düşünür bir şair olup, düşüncesine özgürlük fırsatı verir. Güzel olan sihirli ve ruhani ufukları birbirinden ayırarak bizlere gösterir. Bar-Ebroyo da, filozof ve yaratıcı bir şairdir. Bu hayatın ufukları ona yetmezken, ruh dünyasında yeni ve aydınlatıcı ufuklar aramaktadır.

Patrik 1. Efrem Barsavm *"el-Ülü ül-Menthur"* adlı eserinde; M.S. Süryani Edebiyatında ün kazanan şairleri iki tabloda sıralamaktadır. Birinci tabloyu 5 bölüme ayırmaktadır. Bunlar;

1- *Abkari (üstün zekaya sahip olanlar) şairleri:* Bu sınıfa giren tek şair Mor Efrem'dir.
2- *Kariha (Tanrıdan onlara verilen mevhibe) şairleri:* Urfalı Mor Yakup, Bar Acuz, Bar Kiki, Bar Sabuni, Bar Andrevos'tur.
3- *Abkari ve Kariha karışımı şairler:* Amidli Mor İshok, Antakyalı olarak bilinen Urfalı Mor İshok, Suruçlu Mor Yakup ve Bar Madeni'dir.
4- *Orta derecedeki şairler:* Tekritli Antun Ritur, Malatyalı Hazkiel, Bartılleli Abu Nasır, Hıdılli Behnam'dır.
5- *Alt kademedeki şairler,*

İkinci tablodaki şairleri de 4 dereceyle sınıflandırmaktadır. Bunlar;

Birinci derecede yer alanlar;

1- Asuno (Mor Efrem'in öğretmenidir.)
2- Mor Efrem, 373 (O'nun döneminde bu sanat zirveye ulaşmıştı.)
3- Diyarbakırlı Mor İshok, 364-418
4- Kurilune, 400-435
5- Mor Rabule, 435
6- Antakyalı Mor İshok Rabo, 460 ('Kadişat Aloho' ile ilgili 2136 bentten oluşan bir kasidesi vardır.)
7- Mor Şemun Kukoyo/Çömlekçi, 514 (Suruçlu Mor Yakup 510 yılında onu ziyaret etti.)
8- Suruçlu Mor Yakup, 521
9- Urfalı Mor Yakup, 708
10- Gevargi D'ame, 725 (Tay Arapların Episkoposu)
11- Bar Acuz, 829
12- Bar Kiki, 1016
13- Bar Sabuni, 1095
14- Samsatli-Gergerli (Gergeroyo) Timotheos ,1143
15- Bar Andrevos, 1157 (Menbec Metropoliti)
16- Yuhanon Bar Madeni, 1263
17- Bar Ebroyo, 1286

İkinci derecede yer alanlar;

1- Mor Barsavmo'nun öğrencisi Samuel, 800
2 - David Bar Favlus dBeth Raban, 837
3- Tekritli Antun Ritur, 840- 850
4- 5- Malatyalı Hazkiel ve Denho, 905
6- Bartılleli Abu Nasır, 1290
7- Basibrinli Eşahyo, 1425
8 - Hıdılli Behnam, 1454
9- Melke Sako, 1490
10- Lübnanlı Nuh, 1509
11- Man'emli Mafıryono Şemun, 1740

Üçüncü derecede yer alanlar;

1- Bar Vahbun, 1193
2- Mihayel Rabo, 1199
3- Hananyo Ğarip, 1220
4- Bartılleli Yakup, 1241
5- Bartılleli Cebrail, 1300
6- Yeşu Bar Hayrun, 1335
7- Saliba Bar Hayrun, 1340
8- İbn Şa-Allah, 1493
9- Humuslu Davud, 1500
10- Mesud Zazoyo, 1512
11- Nimetallah Nur-ıl-Din, 1587
12- Hudeydılli Yuhanna, 1719
13- Kıtırbılli, 1783
14- Yuhanna el-Bustani, 1825
15- Enhılli Zeytun, 1855
16- Naum Faik, 1930
17- Yakup Saka, 1931

Dördüncü derecede yer alanlar;

1- Bar Ğalıb, 1177
2- Mor Diyoskoros Gabriel 1286 - 1301, Cizre Episkoposu
3-4-Hasan Abu Zarika ve Basibrinli Yeşu
5- Cizreli İsa, 1395
6- Hahli Abdo, 1504
7- Habısnasli bir Papaz, 1505
8- Hahli Sergis, 1508
9- Gürcülü Yusuf, 1537
10- Bar Ğarir, 1685
11- Hudeydılli Hadayet Allah, 1693
12- Basibrinli Yuhanna, 1729
13- Bar Mirhan (Mirican olabilir), 1804
14- Hazağli Gevargis, 1847

İkinci tabloda yer almayan başka şairlerimiz de bulunmaktadır.

1- Bardayson, 222
2- Cizreli Zeynub, 4. yüzyıl (Mor Efrem'in öğrencisi)
3- Abrohom Kaydunoyo'nun kız kardeşi, 4.yüzyıl
4- Afrahat Hakimo, 350
5- Mor Şemun Bar Sabohe, 4.yüzyıl
6- Meyfarkatlı Mor Moruthe, 421
7- Mor Balay, 460
8- Aftunya oğlu Mor Yuhanon, 539
9- Mor Habib, 6. yüzyıl (Suruçlu Mor Yakub'un öğrencisi)
10- Mor Gevargis, 560 (Suruçlu Mor Yakub'un öğrencisi)
11- Patrik İşmoil (İsmail) Mecidi, 1365

20. Yüzyılın Şairleri

1- Naum Faik, 1930
2- Papaz Yakup Saka, 1864-1931
3- Moran Mor İğnatiyos 1. Efrem Barsavm, 1957
4- Mor Filuksinos Yuhanon Dolabani, 1969
5- Moran Mor İğnatiyos 3. Yakup, 1980
6- Mor Ğriğoriyos Bulus Behnam
7- Horiepiskopos Melke Efrem
8- Horiepiskopos İlyas Eşahyo, Bartılle, Musul
9- Horiepiskopos Efrem, Bağdat
10- Abdulmesih Karabaşi
11- Favlus Gabriyel
12- Yuhanun Kaşişo
13- Hanna Salman
14- Denho Makdasi İlyas
15- Yusuf Mesudi
16- Antun Debus
17- Tuma Gevriye Nahroyo 2003
18- Papaz Yuhanon Acar
19- Corc Şemun
20- Habsuna Bahho

Süryani şairler, Arap şairleri gibi genellikle kafiye kullanmadılar. Süryanilerde kafiyeyi kullanan ilk şair; Doğu Mafıryanı Mor Ğrigoriyos Yuhanon Bar-Ebroyo'dur.

Doğu Süryanilerde Yetişen Meşhur Şairler

1- Narsay, 507
2- Yuhanna el-Develi
3- Yuhanna Bar Finka-i, (Yaşadığı dönem meçhul)
4- Saydalı Hilya, (Yaşadığı dönem meçhul)
5- Şebdanli İsku, (Yaşadığı dönem meçhul)
6- Bar Haldun, 500
7- Ba'uth, 600
8- Eskülanili Davud, 7. Yüzyıl
9- Nusaybinli Gevargis 640, (Nusaybinli olmayıp Pers bölgesinde doğdu. Nusaybin Episkoposu olduğundan Nusaybinli olarak tanınmaktadır.)
10- Mar Yeşu-Yab, 660 (Hızzalidir. Nusaybin okulunda okudu. Patrik Mar Yama'nın sonraki patriktir.)
11- Senkalberili Şemun, 780
12- Akrali Adem, 790
13- Elkuşli İsrail, 793
14- Nusaybinli Bagi
15- Yuhanna el-Merci
16- Msahduta
17- Yeşu Bar-Nun
18- Saliba Mansuri Bar David, 900 (Fırat'ın Mezopotamya'sında doğdu.)
19- Kuryakus, 970
20- Abd-Yeşu' Şahara, 971
21- Amanuel Şahara, 980 (Nasturilik tezi yüzünden Yıhya bin Addi ile arasında husumet vardı)
22- Musullu Sabr-Yeşu', 1002
23- Anbarli İliyo, 1020
24- İlyas Bar Şina, 1056
25- Beth-Germayli Amanuel (Ba-Cermay), 1080
26- Basralı Süleyman, 1240
27- Bar Mşiha, 1260 (Arhidyakon tabip Abu-ıl-Hayr'dır.)
28- Musullu Yuhanna, 1270
29- Gevargis Varde, 1300
30- Musullu Cebrail, 1300 (Filozof olup ve Musul Metropolitidir.)
31- Abdişu d-Savbo, 1316 (Nusaybin ve Ermeniye Metropolitidir. Nusaybin kökenli olmayıp Nusaybin Metropoliti olduğu için Nusaybinli olarak tanınmıştır.)
32- Hamis Kardahe, 1350
33- Bar Kaşişa, 1380 (Bağdatlı Mesud olup meşhur bir tabiptir.)
34- Şebdanli İshak, 1480
35- Selukalı Abraham, 1540 (Selukiya, Antakya'ya yakın bir şehirdir)
36- Abd-Yeşu' Keldaya, 1570
37- Cebrail Keldaya, 1630
38- Elkuşli Gevargis, 1700

Süryani Marunilerde Yetişen Meşhur Şairler

1- Urfalı Theofil, 785
2- Akuralı Yusuf Halib, 1647
3- İshak Şidravi, 1663
4- Kıbrıslı Bıtrıs el-Matuşi, (Şidravili İshak'ın döneminde yaşamaktaydı.)
5- Hısrunli Yusuf bin Şemun el-Sim'ani (13 Ocak 1768 tarihinde Roma'da vefat etti.)
6- Patrik Yusuf İstefan, 1793 (Mıtran Yusuf İstefan'ın amcasıdır.)
7- Mıtran Yusuf İstefan (4 Kasım 1833 tarihinde vefat etti.)

Not: Yukarıda verilen tarih, şairlerin ölüm tarihidir.

Mor Efrem'in Yaşam Öyküsü

Aziz ve büyük öğretmen Mor Efrem'in yaşamını başından sonuna kadar büyük bir titizlik ve özveriyle farklı kaynaklardan temin edilen bilgileri bir araya getirerek tekraren yazacağım. Duaları bizimle olsun... Rabbimiz İsa Mesih'in gücüne, Kutsal Ruh'un yardımına ve Aziz Mor Efrem'in dualarına sığınarak, öz yaşam öyküsünü yazmaya çalışacağız. Bu yaşam öyküsü başından sonuna kadar Beth-Nahrin'ın (Mezopotamya) Urhoy'unda (Urfa) geçmektedir.

Aziz Mor Efrem Süryani kökenli olup iki hudut arasında (Roma ve Pers) yer alan Nusaybin şehrinde dünyaya geldi. Babası Nusaybinli, annesi de Omid (Diyarbakır) şehrindendi. Mor Efrem dünyaya geldiği zaman babası putperest inançlı olup Abizil olarak tanınan bir putun baş kâhiniydi. Bu putu sonradan Kral Yubinyanus yıktırmıştı. Mor Efrem, mümin ve muzaffer Kral Kustantinos'un döneminde dünyaya gelmiş ve Rab onu tıpkı Peygamber Eramyo gibi anne karnından seçmiştir ki, heretik (sapkın) inançların vahşiyeti onun aracılığıyla azarlansın ve tüm dünyayı da öğretmenliğinin parıltısıyla aydınlatsın. Tanrısal inayet tarafından seçildiği için babasının putlara düzenlediği törenlere ve putlara sunduğu kurbanlara katılmıyordu. Mor Efrem, iyi ahlak ve meziyetlerle donandığından dolayı şeytanlar da onu kendi babasının evinde görmek istemezlerdi. Mor Efrem'i koruyan Rab, onu kendi hükümranlıkları altına almaya izin vermezdi. Tıpkı Pavlus hakkında Hananya'ya söylenen; "bu benim için seçkin bir alettir" sözü Mor Efrem'de de vuku bulmuştu.

Mor Efrem Evden Kovulur

Günlerden bir gün şehirde bulunan Hristiyan biriyle konuştuğunu gören babası, oldukça sinirlenir, onu acımasızca döver ve kendisine yönelerek: "Yaptığın bu terbiyesizliğe karşı tapınağa girip İlahlara kurban sunacağım ki seni affetsinler ve seninle barışsınlar." Tapınağa girip adet edindiği gibi putlara kurbanlar sunarken, kendisine Şeytan görünür ve onunla konuşmaya başlar: "Uzun bir süreden beri bu tapınağa önem verdiğini biliyorum. Oğlun için takdim ettiğin talebi reddediyorum. Gök, yer olamayacağı gibi böylece benim de bu kişiyle hiçbir gönlüm yoktur. Eğer gönlümü almak ve irademi yerine getirmek istiyorsan, oğlunu evinden ve komşuluğumdan uzaklaştır. Çünkü gelecekte Tanrıların kovuşturucusu biri olacağından endişe ediyorum".

Babası hemen oğlu Efrem'i çağırıp; "sen Tanrıların düşmanısın ve seni artık evimde görmek istemiyorum, defol git yanımdan" der kendisine. Efrem, babasının davranışına çok sevinir. Çünkü bu tür sözleri duymayı çoktan beri arzuluyordur. Yanına hiçbir şey almadan ve nereye gideceğini bilmeden babasının evini terk eder.

Onu koruyan yüce Allah'ın inayeti Hristiyanların kilisesine doğru yönelterek Nusaybin Episkoposu Mor Yakub'un yanına gider. Mor Yakub, Rab korkusuyla dolu, Allah'ın inayetiyle büyük mucizeler yapan ve Kutsal Ruh'un aracılığıyla gelecekleri ve gizlilikleri bilen bir şahsiyettir. Mor Efrem, durumunu kendisine arz edince onu sevgiyle kabul eder ve kilisede dinleyicilere özel olarak ayrılan bir yere yerleştirir. Efrem de artık her namaz vakti kiliseye girip dinleyenlerin safında durup ve kutsal kitapların sözlerini iştiyakla dinler. Düzenli bir şekilde orucunu tutar, namazını kılar ve günden güne olumlu yönden ilerler.

Mor Efrem daha sonra Episkoposluk merkezine yerleşir ve Mor Yakup'la birlikte yaşamaya başlamış olur. Kendi yaşantısında hocasını örnek alır. Mor Yakup da bu tür güzel davranışlarını görünce onu daha da sevmeye başlar ve kutsal kitaptan kendisine ayetler okuyarak düşüncesini günden güne güçlendirir. Mor Efrem sadece Aziz Mor Yakup tarafından değil bütün kilise cemaati bireyleri tarafından sevilir. Mor Yakub'un yanında uzun bir süre Rab korkusuyla, alçak gönüllüğüyle ve akıllı davranışlarıyla kaldıktan sonra onu babasının evinden kovalayan Şeytan mahcup kalır ve onu görmek istemez olur.

Mor Efrem Zina İle İtham Edilir

Şeytan, Efrem'e bir plan kurarak onu Mor Yakup'un ve cemaatin gözünde soğutmayı arzular. Aslında Şeytanın organize ettiği bu planın aracılığıyla Mor Efrem'in kutsallığı alenen ortaya çıkar, Mor Yakup'un ve cemaatin sevgisini daha da kazanmış olur. Efrem'in başına gelen olayın akışı aşağıda yazıldığı gibi cereyan etmiştir:

Nusaybin Kilisesinde zangoçluk yapan Efrem isminde biri, kendi adaşının (Rahip) Efrem'in Episkopos ve cemaat tarafından çok sevildiğini görünce onu kıskanmaya başlar. Günün birinde, Kilise Zangocu Efrem, halkın bir liderinin kızıyla cinsel ilişkiye girer ve kıza şu tavsiyede bulunur: "Şayet bu konudan baban haberdar olursa, benimle cinsel ilişkiye giren, halkın aziz/sadık olarak gördükleri o Efrem, bana tecavüz etti" dersin. Sonuçta kızın babası, kızının hamile olduğunu görür ve onu sorguya alır. Kız, daha önceden kendisine öğretildiği gibi durumu kendi babasına anlatır. Kızın babası koşarak, ağlayarak ve isyan edercesine durumu Episkoposa izah etmeye gider.

Episkopos bu çirkin konuyu duyunca hayrete düşer. Gerçi Tanrısal görüntüler Mor Yakup'a görünmüyor değildir. Bu tür muammalar görünür fakat bu olayın gerçekleri kendisinden gizlenmiş ve ne yapacağını bilemez duruma gelmiştir. Konu halka da teşhir olunca herkes Efrem'in aleyhine tavrını değiştirir. Episkopos, Mor Efrem'i yanına çağırarak bu konu hakkında onu sert bir şekilde azarlar. Bu azarlamaya karşın Efrem şaşkınlık içinde kalır ve uzun bir süre suskunluğunu bozmaz. Derin derin düşündükten sonra suskunluğunu bozup: "Evet, ey saygın peder olay doğrudur. Ben günah işledim, lütfen beni bağışlayınız." der.

Mor Yakub, Efrem'in yaşantısını yakından takip ettiği için olayın gerçekliğine inanmaz ve Allah'tan olayın açığa çıkmasını diler. Olayın sonucu Efrem'in lehine dönüşeceği için bu sır ondan saklanmıştır. Bir erkek çocuğu dünyaya getiren kızın babası, çocuğu alıp

Episkopos Mor Yakup'un yanına getirir ve: "Alın çocuğunuzu siz büyütün" der, Mor Yakup da, Efrem'in hazır bulunmasını ister. Hazır bulunduğunda kızın babası Efrem'e; "oğlunu yanma al ve onu sen büyüt" der.

Aziz Mor Efrem ağlayarak: "Günah işledim, kadasetine yalvarıyorum, ey saygıdeğer peder. Beni bağışlayınız. Çocuğu kucağına almış o vaziyette kiliseye girdiğini gören halk hayrete düşer. Halkın bir kısmı çocuğa bakarak, bu adamın suçsuz olduğunu düşünürken, diğer kısım da olayı onun gerçekleştirdiğine inanmıştır. Efrem de halkın önünde gözyaşlarını dökerek: "Günahkârım, bu günahı ben işledim. Ne olur benim için dua edin ki, Rab beni affetsin" demiştir.

Belirli bir süre sonra bütün halkın onun aleyhinde olumsuz düşündüğünü görünce, İncil'de yazılı olan: *"Bana iman eden şu küçücük insanlardan birini tökeze/suç işlemeye sürüklerse vay başına"* (Mat: 18: 5) ayetinden korkarak tavrını değiştirmeye karar verir. Allah da Efrem'in sabrını, tahammülünü ve kendisine yöneltilen eleştirileri, azarlamaları ve dedikoduyu alçak gönüllükle karşıladığını görünce, faziletini ve mütevazılığım ortaya çıkarmak ister ki, Şeytan'ı ve onu dinleyenleri mahcup etsin.

Pazar sabahı kutsal ayinin icrası esnasında Efrem, çocuğu cübbesinin altına saklayarak Episkopos Mor Yakup'un yanına yaklaşır ve bir ricada bulunur. Ricası, vaaz kürsüsüne çıkmak ve halka seslenmektir. Mor Yakub kendisine izin verdikten sonra vaaz kürsüsüne çıktığında ne yapacağını herkes merakla gözlemeye başlar. Efrem, çocuğu cübbesinin altından çıkararak sağ eliyle yukarıya doğru kaldırıp çocuğa yüksek bir sesle seslenerek şunları söyler: "Ey çocuk! göğü, yeri ve bütün kâinatı yaratan diri olan Allah'ın adıyla sana yemin ettiriyorum; gerçek baban kim olduğunu burada hazır olanlara bağırarak açıkla."

Çocuk da ağzını açıp: "Babam Kilise Zangocu Efrem'dir" der. Bütün halk Episkoposla birlikte hayrete düşer. Hepsi Mor Efrem'den haykırarak özür dilerler. O an, çocuk da yaşamını yitirir. Kızın babası da kendini azizin ayakları üzerine atıp özür dilemeye başlar. Daha sonra Aziz Mor Yakup bir konuşma yaparak herkesi bağışlar. O günden itibaren Mor Efrem halkın gözünde daha da büyümeye başlar ve Mor Yakup ile birlikte yaşamını sürdürmeye devam eder.

Ariyus'un Sapkın Düşüncesi

Kısa bir süre sonra Ariyus isminde biri ortaya çıkıp Oğul ve Kutsal Ruh hakkında yanlış yorumlar getirerek ve yaratıcısına keskin bir dil uzatarak Mısır'ı karıştırmıştır. Ariyus'un heretik inancına karşı muzaffer Kral Kustantinos, dönemin bütün Episkoposlarını Nikiya'ya/İznik'e davet etmişti. Episkopos Mor Yakup da toplantıya davet edilmişti. Arkadaşlarıyla birlikte toplantıya gitmeye hazırlanırken, Mor Efrem'i de yanına alarak gerçek inancı savunmak üzere kutsal konsile gitmek üzere yola çıkarlar.

Ariyus ve yandaşları konsil tarafından aforoz edildikten sonra Mor Yakup ve arkadaşlarının dualarıyla gereken cezaya çarptırılmışlardır. Konsilin aziz üyeleri göstermiş oldukları

bu başarıdan dolayı kendi memleketlerine geri dönerken, Mor Yakup ve Mor Efrem de galip ve muzaffer ordu liderleri gibi mutlulukla Nusaybin'e döndüler.

Aziz Mor Efrem, Allah'ın korkusuyla ve kutsal kitapları okumasıyla günden güne kendini geliştiriyordu. Episkoposun bütün emirlerine fiilen riayet ediyordu.

Nusaybin Perslerin Kuşatması Altında

Bir süre sonra muzaffer ve saygın Kral Kustantinos vefat eder ve yerine kendi çocukları hâkimiyeti devralırlar. Kustantinos'un vefatını fırsat gören Pers Kralı Şobur, kısa bir süre sonra Kustantinos'un çocuklarına hakaret ederek büyük bir askerî güçle, sayısız at ve fillerle Nusaybin'i kuşatır. Ordusunu gruplara ayırıp ve kendisi onları organize ederek yetmiş gün süreyle bu kuşatmayı sürdürür. Nusaybin'i fethedemeyeceğini gören Kral Şobur, şehrin ortasından akan nehrin suyunun önü büyük bir setle kapatmıştır. Suyun gücüne dayanamayan sur olduğu gibi çöker. Şobur, artık şehri suhuletle alacağını düşündüğünden çok mutlu olur.

Fakat madalyonun diğer yüzü daha farklıdır. Çünkü savaş devam ederken Episkopos Mor Yakub, Mor Efrem ve diğer kilise ruhanileri gece gündüz Allah'a yakarmışlardır. Mor Efrem bütün şehrin halkına ve savaşan askerlere cesaret vererek yüreklendirmiştir. Onun telkiniyle ve teşvikiyle şehrin surunu yeniden inşa ederler. Surun başında nöbetçi askerler görevlendirilir ve hücuma geçenler püskürtülür. Mor Efrem bu tür faaliyetleri yaparken surun yakınında bile değildir. O, Allah'ın tapınağında hep dua eder ve yakarır.

Şobur, surun hızlı bir şekilde yeniden yapıldığına pek şaşırmamıştır. Onu en çok hayrete düşürense surlardaki tuhaf bir görüntüdür. Surun üzerinde kraliyet üniforması giyen ve giysisi güneş gibi parlak bir adam vardır. Şobur, bu görüntüden korkmuş ve adamı Roma hükümdarı zanneder. Hatta Roma Hükümdarı Kustantinos'un Antakya'da olduğu konusunda onu uyaranları azarlamıştır. Daha sonra: "Bu, Romalıların Allah'ıdır, onların yerine savaşıyor" diye düşünür. Yayını gerer ve surlarda gördüğü kişiye okunu fırlatır. Ancak fiziksel yapısı olmayan bir nesneye zarar veremeyeceğini bilemez. Şobur'un öfkesi diner.

Mor Efrem, Pers güçlerine lanetler yağdırabilsin diye surun başına çıkabilmesi için Episkopos Mor Yakup'tan talepte bulunur. Mor Yakup, ondaki tanrısal inayete güvenir. Gerçekleştirdiği kerametin görgü tanığı olduğundan, surun başına çıkmasına izin verir.

Mor Efrem, surun bir burcuna çıktığında on binlerce Pers askeri görür. Gözlerini Allah'a doğru kaldırıp o askerlere sinek ve sivrisinek göndermesi için yalvarır. Bu küçücük hayvanların aracılığıyla Şobor'un ordusu yenilsin ki, Allah'ın gücü görünsün. Mor Efrem'in duasıyla birlikte havada sinek ve sivrisinek bulutları oluşur. Sinekler filleri sokmaya ve diğer hayvanların burnuna girmeye başlar. Atlar ve filler beklenmeyen bu duruma dayanamazlar. Gemlerini kırıp askerleri yere atıp kaçmaya başlarlar. Şobur'un o güçlü ordusu dağılarak büyük bir yenilgiye uğrar. Şobur bu yenilgisinin Allah'a iman edenlerin gücüyle değil, bizzat Allah tarafından gerçekleştiğini kabul eder. Böylece herkes, Nusaybin şehrinin Aziz Mor Efrem'in duasıyla kurtulmuş olduğuna kanaat getirir.

Mor Yakup'un Vefatı

Yaşam boyu yaşantısını faziletlerle süsleyen Aziz Episkopos Mor Yakup, Şobur Nusaybin'i kuşattıktan bir süre sonra hayata gözlerini yumar. Mor Efrem, büyük bir üzüntü duyan ve onu saygın bir cenaze töreniyle toprağa verir.

Mor Yakup'un vefatından kısa bir süre sonra Kustantinos'un oğlu da vefat eder ve yerine Kustos geçer. Kustos'un döneminde zalim Yulyanus ortaya çıkar. Kustus'un vefatından sonra yerine geçen zalim Yulyanus'un döneminde Hristiyanlar büyük sıkıntı çekmeye başlar. Onlara zulmeder. Yulyanus, Persler üzerine sefer düzenler. Sefer sırasında öldürülmek suretiyle Allah'tan cezasını bulur.

Yulyanus'un yerine geçen Yubinyanus, Yulyanus'un cenazesini yanına alır ve krallara yaraşır bir törenle toprağa verir. Yubinyanus, Yulyanus'un cenazesini Nusaybin'den geçirirken daha önceden Perslerle anlaştığı üzere Nusaybin halkına Nusaybin'i terk etme emri verir ve yaptığı anlaşma gereği Nusaybin'i Şobur'a teslim eder. Mor Efrem, zalim Şobur'un döneminde meydana gelen zulümler hakkında yazılar yazmıştır.

Mor Efrem Nusaybin'i Terk Ediyor

Aziz Mor Efrem, Nusaybin Perslere teslim edilinceye dek orada yaşar. Sonra Beth-Araboye denilen yere gider. On sekiz yaşındayken vaftiz olur. Mezmurları öğrenir. Onu vaftiz eden pederden kutsal kitapları okuma imkânı bulur. Bu sırada kiliseler büyük bir baskı altındadır. Bu yüzden Omid'e (Diyarbakır) kaçar. Omid'de kısa bir süre kaldıktan sonra Beth-Nahrin'in Urfa'sına gider. Urfa'yı uzaktan görünce bile yaşamını burada sürdürmeye karar vermeye başlamıştır bile. Çünkü orayı çok sevmiştir.

Şehrin girişinde şehri çevreleyen Dayson Nehri (Karakoyun Deresi) kenarında çamaşır yıkayan kadınları görür. Nehrin kenarında durur ve onları izlemeye başlar. Kadınlardan biri başını çevirip uzun bir süre Efrem'e bakar. Efrem, kadını sert bir şekilde azarlar: "Bana bakmaya utanmıyor musun? Yere bakman gerekir." Kadın da: "Senin yere bakman gerekir, çünkü sen topraktan yaratıldığın için toprağa bakacaksın, ben ise senin etinden yaratıldığım için sana bakacağım" cevabını verir. Mor Efrem kadının bilgeliğinden hayrete düşer. Hemen orayı terk edip uzaklaşır ve kendi kendine: "Bu şehrin kadınları eğer bu kadar büyük bir hikmete sahip iseler, kim bilir ki erkekleri ne kadar akıllıdır" diye düşünmeye başlar.

Mor Efrem Urfa şehrine girer. Yabancı olduğu gibi meslek sahibi de değildir. Bu yüzden günlük bir iş yapmaya karar verir. Bir hamamcıyla anlaşır ve çalışmaya başlar. O tarihte Urfa'nın büyük bir kısmı putperestlerden oluşuyordu. Mor Efrem fırsat bulduğunda onlarla tartışıyor, kutsal kitaplardan bilgi veriyor ve aynı zamanda onları uyarıyordu.

Günün birinde Mor Efrem, çarşıda gezerken iyi ahlaka sahip bir rahiple karşılaşır. Rahip: "Nerelisin delikanlı" diye sorar. Mor Efrem de öz yaşam öykusünü rahibe anlatır. Rahip: "Nasıl olur da sen bir Hristiyan olarak putperest insanlarla muhatap oluyorsun, yoksa bu âlemde mi kalmayı tercih ediyorsun?" Mor Efrem: "Hayır, öyle bir niyetim yoktur" cevabı

verir. Rahip: "Öyleyse sana nasihatim şu olsa gerek, burada münzevi bir hayat yaşayan birinin yanına git, ne yapman gerektiğini o sana söyler" der. Mor Efrem karşılaştığı rahipten bu sözleri duyunca onu takip eder ve Urfa'nın batısında yer alan dağa doğru giderler. Çünkü orada sayısız rahip yaşamaktadır. Mor Efrem bu dağa yerleşir. Gece gündüz dua eder, oruç tutar ve kutsal kitapları okuyarak züht bir hayat yaşamaya başlar.

Bir gece, o münzevi rahip, hücresinde terennüm ederken Mor Efrem dışarıya çıkar. Gece yarısı Allah'ın bir meleği önü ve arkası yazılı bir defterle gökten iner, defteri göstererek: "Bu defteri kime vereyim" diye sorar. Onlar da: "Mısır sahrasında yaşayan münzevi Uricanus'a ver" derler. Melek; "hayır" der. "Bana öyle bir emir verilmemiştir." Melek tekrar sorar: "Kime vereyim bunu, buna kim layıktır?" Onlar da; "münzevi Yuliyos müstahaktır" cevabını verirler. Bunun üzerine Melek: "İnsanlardan hiç biri ona müstahak değildir, ancak ve ancak Urfa dağında yaşayan münzevi Süryani Efrem müstahaktır" der. Münzevi rahip şahit olduğu bu olayın hayal olduğunu düşünür ve bunu pek önemsemez.

Mor Efrem'in çocukluğu hakkında dilden dile şu söylenti anlatılmaktadır: "Dilinde bir dal bitmiş, dal gün geçtikçe büyüyerek bütün yeryüzünü kaplamış ve salkımlarla dolup taşmıştır. Yeryüzündeki bütün kuşlar o üzüm salkımlarından yemelerine rağmen salkımlar tükenmemiş aksine çoğalmıştır".

Bir sabah, o münzevi rahip odasından çıkıp Mor Efrem'in kendini kapattığı hücreye girer ve Mor Efrem'in, Peygamber Musa'nın ilk kitabını tefsir ettiğini görür. Birinci kitabı bitirince ikincisine başladığını görünce Mor Efrem'in bilgeliğine şaşırır. Böylece rahip daha önce Mor Efrem ile ilgili şahit olduğu mucizevi olayı kabul etmiş olur. Rab Allah, Mor Efrem'e büyük bir zekâ vermiştir. O günden itibaren Mor Efrem'i daha da sevmeye başlar.

Rahip, Mor Efrem'in tefsir ettiği kitabı almış ve onu şehirdeki okula götürmüştür. Kitabı hocalara, şehrin liderlerine ve ruhanilerine gösterir. Onlar, kitabı okuduklarında hayrete düşerler. Kitabı rahibin yazdığını düşünerek onu yanlarında tutmak isterler. O da yüksek bir sesle haykırarak: "Hayır onu ben yazmadım, Nusaybinli münzevi Efrem onu yazdı" diye bağırır. Mor Efrem ile ilgili mucizeyi de kendilerine anlatır. Onlar da bunun gerçek olduğunu kabul ederler. Böylece Mesih'in "Dağ başında inşa edilmiş bir kent asla gizlenemez" sözü yerine gelmiş olur. Urfa müminlerinin yüreği Mor Efrem ile tutuşmaya başlar ve onu görmek için kaldığı dağa çıkmaya başlarlar.

Mor Efrem, ziyaretine gelenleri görünce hücresini terk eder, orada bulunan bir vadiye iner ve gözlerden kaybolur. Allah'ın meleği kendisine görünür ve ona seslenerek; "Efrem nereye kaçıyorsun?" diye sorar. Efrem: "Efendim, sakin bir yerde kalıp bu âlemin problemlerinden kurtulmak istiyorum" cevabını verir. Melek: "Bak, dikkatli davran, Efrem benden kaçtı, tıpkı boyunduruğa karşı isyan eden dana gibi kaçtığı, söylenen o söz sakın sende gerçekleşmesin". Efrem de ağlayarak: "Çok zayıfım ve buna müstahak değilim" der. Melek: "Ey adam! hiç kimse çırayı yakıp perde altına bırakmaz, onu rafta bırakır ki herkes ışığını görsün ve ondan faydalansın" der. Melek, Mor Efrem'le uzun bir süre konuştuktan sonra aniden or-

tadan kaybolur. Mor Efrem de daha sonra Urfa'ya geri döner. Onu aramaya çıkanlar da onu görmeyince geri dönmek zorunda kalırlar.

Mor Efrem Urfa şehrinin kapısına ulaşınca ağlayarak şu şekilde dua etmeye başlar: "Ey Allah'ım, aziz elçilerine Şeytan'a ve onun askerlerine karşı verdiğin yetkiyi bana da ver. Tanrılığın övgüsü karşısında dikilen bütün sapkın inançları yıkıver". Duasını bitirdikten sonra şehrin kapısından içeri girerek surdaki bir savunma odasına sığınır ve geceyi orada geçirir. Onu aramaya çıkanlar ise sabahleyin çarşıda onu görürler. Onunla alay ederek: "Gelin şu tipsiz adama bakın, bizler onu aramaya çıktık o bizden kaçtı ve kendini gizledi. Şimdi ise serbest dolaşıyor." Övünmek istedi diye düşünürler. Kalkıp onu yakalarlar ve teşhir etmek maksadıyla şehrin meydanına getirirler. Mor Efrem, bu muameleye karşı sinirlenmez. Büyük bir alçak gönüllülükle önlerinde eğilip der ki: "Ey kardeşlerim, lütfen beni bağışlayınız ben fakir ve garibim." Onlar da: "Gelin, rezil ve deli adamı görün" diye onunla alay ederler.

Mor Efrem de çarşıya gider ve birçok kişiye nasihat verir ve bazen de onları azarlar. Günün birinde ruh gözüyle gizlilikleri gören bir münzevi kendi ihtiyaçlarını almak üzere çarşıya indiğinde, Mor Efrem'in çarşıda gezdiğini görür. Ardınca yürüyüp gür bir sesle şunları söyler: "Rabb'in elindeki kürek budur, sapkınların deliliklerini o temizleyecektir. Mesih şöyle der: Dünyaya ateş bırakmaya geldim, ateş işte budur." Şehir sakinleri heretik ve paganlar bu sözleri duyunca oldukça sinirlenirler. Mor Efrem'i yakalayıp onu şehir dışına çıkartırlar. Onu taşlayarak yarı ölü bir biçimde bırakıp giderler.

Mor Efrem sabaha karşı kendine gelince tekrar dağa çıkar ve eski hücresine yerleşir. Orada heretiklere karşı birçok kitap yazar ve çok sayıda öğrenci edinir. Bu öğrenciler; Zunabis, Mor İshok, Asuno, Yülyane ve Şemun isimli zatlar olup Urfa Kilisesi'nde diyakosluk görevi yaparlardı. Bunlar, Mor Efrem'den iyi bir eğitim almışlardır. Hatta Mor Efrem'in seviyesine ulaşıp hocalık yapmışlar ve onlar da kendilerine öğrenci edinmişlerdir.

Mor Efrem, Mor Baseliyos'u Ziyaret Etmek İstiyor

Bu dönemde, Kapadokya'daki Keysariye Episkoposu Mor Baseliyos'un takdire şayan iyi ve olumlu haberleri duyulmaya başlanmıştı. Bu sebepten Mor Efrem onu görmeyi çok arzuluyordu. Mor Baseliyos'un nasıl biri olduğuna dair kendisine bildirilmesi konusunda Allah'a yalvarıyordu. Günlerden bir gün isteği kabul edilir ve kendisine başı göklere ulaşan ateşli bir sütun Kutsal Sofra'nın önünde dikilmiş vaziyette görünür. Bu görüntüden hayrete düşer ve bu şaşkın hâlinde kendisine göklerden bir ses: "Efrem! Efrem! Mor Baseliyos gördüğün bu ateşli sütun gibidir " demiştir.

Mor Efrem bunu gördükten sonra Yunanca bilmediği için yanına bir tercüman alarak denize doğru hareket eder. Denize ulaştığında Mısır'a gitmek üzere olan bir gemiye biner. Gemi seyir hâlinde iken çok güçlü bir dalgayla karşı karşıya gelir. Gemi oldukça sarsılır ve batma tehlikesi geçirir. Geminin yükünü hafifletmek için eşyaların çoğu denize atılır. Kaptanlar korkudan irkilirler ve gemiyi terk etmeye başlarlar. Mor Efrem onlara seslenerek:

"Korkmayın ey kardeşlerim! Pavlus'u ve beraberindekileri denizin hırçın dalgalarından kurtaran Rab Allah, bizleri de bu denemeden kurtaracaktır" der. Gemidekiler bu sözlerle alay ederler. Çünkü onun geri zekâlı olduğunu düşünmüşlerdir.

Mor Efrem eğilerek ve ağlayarak dua etmeye başlar. Haç işaretiyle denizi kutsayarak: "Kurtarıcı Rab İsa Mesih denizi azarladığında büyük bir sükûn olduğu gibi onun adıyla sana söylüyorum, dur!" demesiyle birlikte denizde büyük bir sükûn hâkim olmuştu. Bu mucizeyi gören kaptanlar ve yolcular şaşırdılar. Hepsi yanına gelip başlarını saygıyla eğerek kendisine hürmet ettiler. Artık, Mesih'in sözlerini dinler gibi onu dinler olmuşlardı.

Denizde biraz daha ilerlerken yırtıcı bir deniz hayvanı onlara doğru hücum eder. Herkes korkuya kapılıp: "Denizden kurtulduk fakat bu yırtıcı hayvandan kurtulmamız mümkün değildir" diye bağırırlar. Mor Efrem onları haçın işaretiyle kutsar ve o hayvanı lanetler. Lanetlemesiyle birlikte yaratık, suyun üzerinde ölü olarak görünür. Yolculuk tamamlandıktan sonra yolcular Mor Efrem'den üzülerek ayrılırlar. Mor Efrem artık Mısır'dadır. Antinu denilen bir şehre gider. Oradakilere "Iskıti sahrasında yaşayan münzevilerin yanına nasıl gidilir?" diye sorar. Sorusunun cevabını alınca saygın münzevi rahiplerin yanına gidip kendine boş bir mağarada yer bulur. Tercümanıyla birlikte oraya yerleşmiş ve uzun bir süre orda kalmıştır.

Mor Efrem'in Yaşantısı ve Fiziksel Yapısı

Mor Efrem rahip olduktan sonra ölünceye dek buğday ekmeği yemezmiş. Buğday ekmeği yerine arpa ekmeği ve sebze gibi çok basit yiyeceklerle beslenir ve su içermiş. Bu yüzden çok zayıfmış. Çömlekçinin yaptığı testiye benzermiş. Giysilerini de çöplüklerden topladığı değişik renklerden oluşan yamalardan yaparmış. Kısa boylu, asık suratlı ve sürekli hazin bir haldeymiş. Saçları dökülmüş, sakalsız ve kamburmuş.

Mısır'da sekiz yıl kalarak herkesin Allah korkusuna yönelme çağrısı yapar. O dönemde Ariyusçular Mısır'da ve diğer memleketlerde müminlere büyük bir zulüm gerçekleştirirler. Oradaki münzevilerin çoğu Ariyus taraftarı olmuştur. Ariyus, Mısır dilini iyi derecede bildiği için onlarla konuşmuş ve gösterdiği bilgelik aracığıyla birçok kişiyi imanından saptırmıştır. Ariyus taraftarı münzevi yaşlı bir rahip vardır. Saygın, zahit ve imanlı gibi görünür fakat gerçekte öyle değildir. Bütün davranışları göstermeliktir. Özde kendisi sihirbazdı ve sihirbaz Simon'un yaptığı gibi o da Şeytanın etkisiyle bazı göz kamaştırıcı yapay mucizeler yapmaktadır. Bundan dolayı Mısır'da meşhur olmuştur.

Günün birinde bu meşhur zahit, Mor Efrem'le karşılaşır, kendisine büyük hakaretler yağdırır, eziyetler çektirir ve onu oradan uzaklaştırmak ister. Mor Efrem de geri dönüp: "Allah'm yarattığı içinde konuşmaya yetkin yoktur ey kötü ruh" der. Mor Efrem'in sözüyle birlikte adamın içindeki o kötü ruh, adamın ellerini, ayaklarını ve başını sıkıştırarak onu yere atar. Hâl ve vaziyetini duyan münzeviler toplanırlar ve düştüğü duruma şaşırırlar. Mısır'da sahip olduğu şöhrete rağmen bu rahibin yanına kimse yaklaşmaya cesaret edemez.

Adamın trajik durumunu gören Mor Efrem yanına yaklaşıp elinden tutar ve içindeki kötü ruha seslenerek: "Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla sana emrediyorum; adamdan çık ve buradan uzaklaş" der. Kötü ruh hemen adamdan çıkar. Adam titreyerek ayağa kalkar ve Mor Efrem'in önünde başını eğerek secde edip: "Ey yüce Allah'ın hizmetçisi beni Şeytan'ın işkencesinden kurtardığın ve haçın boyunduruğuna bağladığın için sana sonsuz şükürler sunuyorum" der. O saatten itibaren adam davranışlarına iyi bir yön vererek gerçek inanca geri döner.

Mor Efrem, Mor Baseliyos'un Ziyaretine Gidiyor

Mor Efrem sahrada kaldığı süre zarfında birçok yapıta imza atar. İyi meziyetlerden dolayı birçok kişi tarafından övüldüğünü görünce, orada yaşamaya tahammülü artık kalmamıştır. Mor Baseliyos'u görme arzusunda olduğu için Mısır'ın bir deniz limanına gidip, Kapadokya'nın Keysariye'sine doğru gitmek üzere gemiye biner. İsa Mesih'in Vaftiz Bayramı'na denk düşen, Şehit Mor Mama'nın anma gününde Keysariye'ye ulaşır. Mor Baseliyos'un nerede olduğunu halka sorduğunda: "Yarın onu kilisede bulacaksın" cevabını almıştır. Onu kimse içeri almadığı ve misafir olarak kabul etmediği için o günü kendisine refakat eden öğrencisiyle birlikte, şehrin sokaklarında geçirmek zorunda kalır. Geceyi de şehrin bir otelinde geçirirler. Ertesi gün namaza ve ayine katılmak üzere gizlice kiliseye girerler.

Mor Efrem, Aziz Mor Baseliyos'u uzaktan görünce yanındaki tercümana dönüp: "Sevgili kardeşim! Buraya boşu boşuna geldiğimizi tahmin ediyorum. Görmek istediğim Mor Baseliyos'un bu vaziyette olmaması gerekirdi. Gördüğümüz gibi parıltılı beyaz bir elbise giymektedir. Halkın ortasında oturmuş ve onu büyük bir törenle methediyorlar" demiştir. Bu görüntüden Mor Efrem büyük bir sıkıntıya düşmüş ve kimsenin onu görmemesi için kilisenin bir köşesinde kendini gizlemekte ve titremekteymiş çünkü işin içinden çıkamıyormuş.

Mor Efrem tekrar tercüman arkadaşına yönelerek: "Eğer bizler günün sıcağını taşıyor olmamıza rağmen, herhangi bir faydasını görmemişsek, nasıl olur da o görmüş olduğum ateşli sütun Mor Baseliyos olabilir?" der. "Halk tarafından bu kadar yüceliyor olması beni şaşırtıyor, çünkü aziz kişinin bu konumda olmaması gerekiyor, diye düşünüyorum" demiştir. Mor Efrem bu tür düşüncelerle çalkalanırken, Episkopos Mor Baseliyos kutsal kitaptan vaaz vermek üzere bimaya (vaaz kürsüsüne) çıkar. Vaaz vermeye başlarken, Mor Efrem, Kutsal Ruh'u Mor Baseliyos'un ağzından konuştuğunu fiilen görür. Bu görüntüye çok şaşırır. Mor Baseliyos konuşurken yaptığı duraklamalarda halkın methine mazhar olmaktadır. Mor Efrem ise meth yerine iki kez onu yuhalamaktadır.

Mor Baseliyos da arkasına geri dönüp ona bakar, kendi başdiyakosunu Mor Efrem'in bulunduğu yere göndermek üzere çağırır ve kendisine şöyle der: "Kilisenin falan köşesine git, orada rahiplik giysilerini giyen ve yamalı elbiseler giyinmiş bir rahip ile yanında bir arkadaşını bulacaksın. Ona de ki, Başepiskopos seni çağırıyor lütfen Kutsal Sofra bölümüne gel." Başdiyakos güçlükle halkı ikiye yararak Mor Efrem'in bulunduğu yere ulaşır. Mor Efrem'e seslenerek; "Başepiskopos seni çağırıyor lütfen kalk ve benimle gel" der. Mor Baseliyos'un

bu mucizevî davranışı tercüman aracılığıyla öğrenen Mor Efrem, başdiyakosa cevap vererek; "Barığmor Abun, (Beni bereketli kıl ey peder) yanlışlığın var, bizler yabancıyız, Başepiskopos bizleri tanımıyor".

Başdiyakos geri döner ve Mor Efrem'in söylediklerini Mor Baseliyos'a iletir. Bu sefer Mor Efrem yerini değiştirir ve kilisenin başka bir köşesine gider oturur. Mor Baseliyos başdiyakosunu tekrar gönderir ve kendisine; "kilisenin falan köşesine git onları orda bulacaksın. Onları bulunca kendisine 'Mor Efrem' diye hitap edeceksin ve lütfen kalk ayin bölümüne gel, Başepiskopos seni görmek istiyor" diyeceksin. Başdiyakos tekrar tarif edilen yere giderek Mor Efrem'in ayaklarına kapanır, ayaklarını öper ve ricada bulunur: "Mor Efrem Başepiskopos seni görmek istiyor, lütfen benimle gel ve Kutsal Sofra'nın bulunduğu yere git."

Başdiyakosun söylediklerine şaşıran Mor Efrem, Allah'a şükür ederek secde eder ve şunları söyler: "Gerçekten ve gerçekten gördüğüm o ateşli sütun (kolon) bizzat Mor Baseliyos'tu ve Kutsal Ruh onun ağzında konuşuyordu". Daha sonra Mor Efrem Başdiyakos'a şöyle cevap verir: "Kutsal Ayinin bitiminde 'Beth-Gazo' denilen yerde kendisiyle görüşeceğimi söylersin". Kutsal Ayinin bitiminden sonra Mor Baseliyos Beth-Gazo'ya girip kendi hizmetçisine Mor Efrem'i çağırmasını emreder. Hizmetçi, Mor Efrem'i çağırır ve birlikte Mor Baseliyos'un yanına gelirler. Mor Efrem'in giydiği yamalı elbiseler, hazin yüz ifadesi ve sessizliği Mor Baseliyos'un dikkatini çeker.

Mor Baseliyos, başını Mor Efrem'in önünde eğerek: "Lütfen beni bağışlayınız, ben miskin ve günahkârım" der. Mor Efrem de kendini Mor Baseliyos'un önüne atarak saygılı bir şekilde ondan af diler. Daha sonra her ikisi birlikte ayağa kalkarlar. Aziz Baseliyos: "Hoş geldiniz, ey çöl babası! Gelişiniz bizleri hoşnut etti. Sizler Mesih'in öğrencilerini çölde çoğalttınız ve Şeytanları kovdunuz. Neden günahkâr bir kişiyi görmeye geldiniz ki? Sizleri buraya getiren duygular nelerdir? Yüce Rab bu yorucu ziyaretinize karşı sizleri en iyi şekilde mükâfatlandırsın" der. Mor Efrem de kendisine yönelik alçak gönüllü bir konuşma yaparak, rahip arkadaşıyla birlikte onun (Mor Baseliyos'un) hakkında neler konuştuklarını ve düşündüklerini anlatır. Yaptığı bu konuşmadan hemen sonra Başepiskopos Mor Baseliyos'tan Kutsal Kurbanı alırlar.

Birbirinin hatırını sorduktan sonra Mor Baseliyos Mor Efrem'e yönelik şunları söyler: "Ey değerli peder Kutsal Ayin sırasında halk Rabb'i bir sefer överken sen iki sefer övüyordun, halk Yunancayla Rabb'i överken, sen Süryani kökenli olduğun için neler söylediğini bilmiyordun, ben buna çok şaşırdım. Bu konu hakkında neler düşünüyorsunuz?" Mor Efrem: "Evet doğrudur ey saygıdeğer peder, ben ağzınızda konuşan Kutsal Ruh'u övüyordum" cevabını verdiğinde, Mor Baseliyos kendini Mor Efrem'in önüne atarak: "Keşke sen Mor Baseliyos olsaydın ve ben de Mor Efrem olsaydım ki, Rab Allah'ın sana bahşettiği bu eşsiz hediyeye ve lütfa sahip olsaydım" sözlerini kullanır.

Daha sonra Mor Baseliyos, Mor Efrem'den şu ricada bulunur: "Ey sevgili kardeşim Allah'ın sana verdiği bu armağanı bizden esirgeme, burada kal ve senin öğretmenliğinden

faydalanalım." Mor Efrem: "Ey değerli büyük baba! Benim de senden bir ricam olacak, ne olur onu bize yönelik uygulamaya çalış" der. Mor Baseliyos: "Buraya gelip bizleri ziyaret etmenizin karşılığını veremezsek de isteğinizi yerine getirmeye çalışacağız" der. Mor Efrem: "Şuna inanıyorum ki, Rab'dan ne istersen sana verecektir. Yunanca dilini konuşabilmemi lütfen Allah'tan dileyiniz" der. Mor Baseliyos haykırarak: "Gel ey sevgili peder! uçsuz bucaksız çölü hidayet eden seninle birlikte bu dileği Allah'tan isteyelim, çünkü bu isteğinizi yerine getirebilecek güçtedir. Yazılıdır ki; Allah'ın yanında hiçbir şey olanaksız değildir. Çünkü ona iman edenlerin isteğini yerine getirir, dualarını kabul eder ve onları kurtarır".

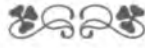
Her ikisi birlikte uzun bir süre dua ettikten sonra Mor Baseliyos, Mor Efrem'e şöyle bir teklifte bulunur: "Neden papazlık rütbesini kabul etmiyorsun? Bu kutsal göreve seni layık görüyorum". Mor Efrem tercüman aracılığıyla; "Ey değerli saygın peder! Ben günahkârım bu kutsal göreve müstahak değilim" cevabını verir. Başepiskopos Mor Baseliyos: "Keşke senin günahların benim olsaydı" sözünü sarf ettikten sonra Mor Efrem'e emir vererek: "Başını eğ, diz çök" dedi. Mor Efrem diz çökerken, Başepiskopos elini üzerine koyup onu diyakosluk rütbesiyle kutsar. Daha sonra Süryani diliyle Mor Efrem'e seslenerek: "Lütfen ayağa kalkalım" der.

Mor Efrem de Yunanca diliyle karşılık vererek; "Ey yüce Allah beni inayetinle kurtar" der. Cümleyi söylerken orada hazır bulunan herkes şaşkınlığa uğrar. Mor Baseliyos, Mor Efrem'e papazlık rütbesini de vermek isteyince, ısrarla bu göreve layık olmadığını açıklar (hakikatte ise o göreve layıktı). Mor Efrem o anda tam anlamıyla Yunanca diliyle konuşmaya başladığını görenler hayrete düşerler ve olanaksızlıkları olanak hâline getiren Allah'a şükürler sunmuşlardır.

Mor Baseliyos, Mor Efrem'i iki hafta boyunca büyük bir coşkuyla misafir eder. Ayrıca Mor Baseliyos, Mor Efrem'in yanındaki tercümanı da ilkin diyakosluk ve daha sonra papazlık rütbesiyle kutsar. Her gün birlikte ruhsal öğretiyle hoşnut olurlar. Mor Baseliyos Mor Efrem'in öğretisinden çok bilgi alır. Halka seslendiğinde sık sık onun sözlerini dile getirir.

Günün birinde Başepiskopos Mor Baseliyos cemaate Kutsal Ruh hakkında vaaz verirken, cemaat onu eleştirmeye başladı, çünkü konuşmasında Baba, Oğul ve Kutsal Ruh cümlesini kullanmıştı. Daha önce "Ve Kutsal Ruh" kelimesini kullanmıyordu. Mor Baseliyos kendisine yönelik gelen eleştiriye karşı şu cevabı verir: "Şaşmayınız ve heyecana kapılmayınız ey değerli kardeşlerim. Ben de bu kelimeyi Beth-Nahrin'de yaşayan bir adamdan öğrendim. Adamın dilbilgisi mükemmeldir. O kendi dilinde 'Ve' yi bağlaç olarak kullanıyordu. Çünkü 'Ve' bağlacı kullanılmadan Üçlük ve Birlik'e övgüler sunulması mümkün değildir." Böylece cemaatin gönlü rahat oldu ve o günden itibaren hep birlikte aynı cümleyi Mor Efrem'in tarif ettiği gibi kullanmaya başladılar.

Yine başka bir gün Mor Baseliyos büyük orucun ikinci gününde vaaz kürsüsünden Altıncı Gün hakkında halka vaaz verirken "Allah'ın Ruhu sular üzerinde uçuşuyordu" dedikten sonra şu açıklamayı yaptı: "Bu sözler benim değil Süryani kökenli bir adamın sözleridir. Bu

zat dünyasal hikmetinden yoksun görünmesi dâhil, gerçek kültür ve eğitime daha yakın olduğuna dair gerçeklerden bir gerçektir. Bu cümleyi Arami diliyle açık bir şekilde ifade etmiştir. Aramice, İbraniceye çok yakın bir dildir. Özellikle de kitabın düşünsel sözüne daha da yatkındır. Kitabın düşünsel sözü bundan ibarettir: "Sular üzerinde gidip geliyordu." *Uçuşturmasıyla suları kucaklıyormuş ve onları seviyormuş* anlamına geliyor. Örneğin; bir tavuk altına konan yumurtaları kucaklayıp sevdiği gibi onlara bir canlılık da vermektedir. Bu şekilde Allah'ın ruhu sular üzerinde uçuşturması ve onları kucaklaştırması, cinsiyetine uygun bir canlı nefis doğurmaya hazırlıktır. Bundan yola çıkarak, Allah'ın ruhunun yaratıcı olduğu bir gerçek olup yaratıcılıktan herhangi bir eksikliği asla bulunmamaktadır.

Mor Efrem Keysariye'den Urfa'ya Dönüyor

Yukarıdaki ilk konumuza dönecek olursak, Mor Efrem ve Mor Baseliyos birbiriyle yaptıkları uzun sohbetin neticesinde ruhsal bir haz almışlardır. Bu sırada Mor Efrem Urfa'da birbirinden farklı toplam dokuz heretik inanç ortaya çıkmış olduğu haberini duyar. Mor Efrem ve arkadaşı, Başepiskopos Mor Baseliyos'un hayır duasını aldıktan sonra Suriye'ye gitmek üzere yola çıkarlar. Onlar ayrıldıktan sonra Mor Baseliyos, yanında bulunan diyakoslara şunları söyler: "Mor Efrem'in, kilisede durduğu ve ayakta dikildiği sıralarda sağında ve solunda iki melek durduğunu ve kendisine beyaz bir giysi giydirdiklerini görüyordum."

Mor Efrem ve yoldaşı rahip, Urfa güzergâhında yolculuk yaparken Şamişat'a (Samsat) ulaştıklarında, heretik inanca sahip bir öğretmenle karşılaşırlar. Öğretmene eşlik eden birçok çocuk vardır. Öğretmen onlara yaklaşıp "Şlomo Şlomo" yani Selam Selam der ve İsa Mesih'in yüzünü tokatlayan o hizmetçiyi örnek alarak, Aziz Mor Efrem'e bir tokat atar. Mor Efrem, sesini hiç çıkarmadan ve karşılık vermeden yoluna devam eder. Bunlar, verdikleri yemek molasında kendi aralarında Aziz Mor Efrem'le alay ederler. Bu esnada Mor Efrem'e vuran çocuğu, oturduğu taşın altından çıkan bir engerek yılanı sokar. Sokmasıyla birlikte çocuk yere yığılır ve yaşamını yitirir.

Öğretmen ve öğrencileri bu ürkütücü olaya görgü tanığı olunca heyecandan yere yığılırlar. Öğretmen, Mor Efrem'e ulaşmak üzere arkasından koşar. Onları Urfa şehrinin giriş kapısının bir sokağında bulur. O sırada Mor Efrem ve yol arkadaşı hayırseverlerden ekmek dilenirler. Azizin ayaklarına eğilip ölen çocuğun yanına gelmesi ricasında bulunur. Mor Efrem isteğini kabul eder ve onunla birlikte ölen çocuğun yanına geri döner. Çocuğun yanına ulaştığında rükû edip ağlayarak dua etmeye başlar. Duasını bitirince ölen çocuğun elini tutar ve onu diriltir. Öğretmen ve çocuklar diz çökerek Mor Efrem'e secde ederler. Hepsi heretik inancından vazgeçerek gerçek inanca geri dönerler.

Mor Efrem Heretik İnançlarla Savaşıyor

Mor Efrem Urfa'ya geri dönerken dokuz heretik inancın ortaya çıktığını görür. Rabbin inayetiyle onlarla mücadele eder ve bütün heretik inançları yener. Özellikle de Bardayson'un, Ariyus'un, Mani'nin, Markiyun'un ve diğerlerinin...

Günün birinde Bardayson'un iğrenç öğretisiyle yazılı bir kitap Mor Efrem'in eline geçer. Kitapta şu bilgiye yer verilmişti:

(Bu bilgiyi Mor Efrem kendine özgün yedi heceli şiir ölçüsüne göre yazmıştır).

"Bardayson'un kitabıyla karşılaştım, onu okumaktan bir süre canım sıkıldı.
O tecrit ve hakaret dolu sözlerden, temiz kulaklarımı incitirim diye,
Onları geçit yapmayı düşündüm..

Koşarak duyurttum kulaklarıma,
Tanrısallığın kitaplarının, o temiz ve saf sözleri...

Yazdığı o kitapta, adaleti sövdüğünü duydum.
Adaletin eşi olan inayeti de, kirletmek için onu götürmüştür.
Adalete karşı bir küfür eylemidir, çünkü helak olmasına onu atmıştır.

Beden bozgunluğa uğramak üzere yaratılmış ve tekrar asla dirilmeyecektir.
İşte adil olana karşı küfürleri bundan ibarettir, Allah'ın yolunu da zulüm etmiştir.
Sevenler arasında düşmanlık yarattı, ebedi hayata kavuşma hususunda umutsuzluk inancını öğretti

İşte yazdığı o kitabın okuması, beden ve ruhu sıkar ve üzer,
Çünkü imanlı insanlar arasında, umutsuzluk düşüncesini uyandırdı.

Bedeni kıyametten mahrum bıraktı, ruhu da ortağından uzaklaştırdı.
Yılanın ortaya attığı fitneyi, Bardayson büyük yarar görmüştür".

Mor Efrem ilave olarak Bardayson'un yazdığı 'Madroşo' isimli bir ilahisinde şu sözlere yer vermiştir:

"Nefsin duygularını, birliktelik sağlayan konuları idrak edemez,
Sadece tek bir şey mümkündür, o da terkiplerini çözmek,
Sayılarını yıkmak, gizliliklerini açıklamak ve öğretilerini azarlamaktır".

Aziz Mor Efrem, Bardayson'un heretik inancını ve haram olan öğretilerini tadınca irkilir. Bardayson'un boş sözlerine o temiz ve saf koyun sürüsü aldanmasın ve talan edilmesin diye, onlara karşı Kutsal Ruhun hediyesinin ışıltısıyla silahlanır. Yunanlıların çeşitli aldat-

macılığını eleştirir. Heretiklerin kötü sanatının zayıflığını ifşa eder. Çünkü saf ve basit olan halk sürekli heretiklerin başıboş ve zulüm dolu sözlerine aldanmışlardır.

Bardayson'un oğlu Hermiyanos, "Teşiphotho" olarak adlandırılan ilahileri önceden bestelemiştir. Kendisinin ve babasının zulmünü ve hilesini hoş nağmelerle bu ilahilere katmıştır. Bunların aracılığıyla dinleyicilerin duygularını sömürür. Bu kötü gelenek o döneme kadar devam eder.

Mor Efrem'in Hermiyanos ve babası Bardayson'un hakkında yazdığı beyitler şunlardır:

"Madroşeler besteledi, onları nağmelerle seslendirdi.
Şarkılar terkiplerdi (nazmetti), ölçüler kullandı.

Sözcükleri tartılara ve ayarlara bölüştü,
Mütevazılara, acıyı tatlılıkla kattı.

Yemek hastası olanlar, iyileşmek istemediler,
Davut'u örnek almak istedi.

Güzelliğiyle süslensin diye, onun gibi övgü kazansın,

...

O da yüz elli tane, şarkı nazmetti.
Gerçeğini (Davut'un) bırakmıştır ey kardeşlerim! sadece sayısını örnek almıştır.

Davut asla kâfirlerin şarkılarını seslendirmedi.
Çünkü onların gitarı zulümdür ve hikâyelerle doludur".

Bu sözcüklere gönül veren gençliği gören Mor Efrem de, Bardayson'un ve Hermiyanos'un nağmelerini örnek alır ve uyumlu bir üslupla ilahiler besteler. Allah korkusunu bestelediği ilahilere katıp, hoş ve iyileştirici bir ilaç olarak dinleyicilere sunar. *Madroşe*ler olarak isimlendirilen bu ilahiler hâlen şehitlerin anma günlerinde kullanılır.

Bu belagat üslubuyla Mor Efrem, Yunanlıların bütün hikmetini yener. Çünkü tek bir kelimeye birçok anlam verebilmektedir. Söz ettiğimiz heretik inançlara karşı savaşçı bir komite oluşturur. Sürekli dualara ve namazlara katılan rahibeleri organize edip bestelediği Madroşeleri onlara öğretmek üzere bu öğretmenleri görevlendirir. Bu Madroşe ilahileri öğrendikten sonra sabah ve akşam namaz vaktinden önce toplanırlar ve onları terennüm ederler. Sadece kilisede değil şehitliklerde ve cenaze törenlerinde de seslendirirler. Bu eğitimi şehirde yaşayanlarla sınırlı tutmaz. Şehir dışında, dağda barınan ve köylerde yaşayanlara da aynı ilahileri öğretir.

Kız kardeş rahibeler arasında dikilerek bestelediği değişik ilahileri onlara öğreten Mor Efrem'in duruşu ne kadar layık ve güzeldir. Onlar mütevazı keklik kümeleri gibi etrafında toplanırken, O da güvercinler arasına konan kartala benzerdi. Çünkü ondan temiz ve hoş bir müzik öğreniyorlardı. Bu kız kardeşlerin sesiyle gürleşen kiliseye bu ses çok yakışırdı. İşte Mor Efrem, bu zor ve trajik dönemde düşmana karşı kadınları yanına alarak savaşmaya çıkmıştır. Çünkü o zalim düşman bütün dünyayı kendi isyanıyla işgal etmiştir.

Mor Efrem'in yiğitlik savaşını ve öğretisinin güzel parıltılarını görmek isteyenler bestelediği "Madroşe" isimli ilahilerini okumalı ve onları derinlemesine araştırmalıdır. Mor Efrem aldatmacılığının büyüttüğü bu tür öğretilerle mücadele etmekten hiçbir zaman sıkılmaz ve vazgeçmez. Bu mücadelesini uzun bir süre sürdürerek onlara karşı sayısız kitaplar ve makaleler yazar. Ayrıca bunları Yunancaya da çevirmiştir. Göstermiş olduğu bu gayretli çabasından ötürü ünü tüm dünyaya yayılmıştır.

Mor Efrem, bütün heretik inançları yıkıp ortadan kaldırdıktan sonra Bardayson'un hilesini de ifşa etmiş ve onu aforoz etmiştir. Sadece Bardayson'u değil onu takip eden herkesi aforoz ederken şunları söyler:

"Bardayson'un iman ettiği yedi sayıya, bizler güvenmiyoruz.
Bu sayıdan yağmur yağdığını ve çiğ indiğini, söyleyenler aforozdur.

Bu sayıdan yağmur tanecikleri ve serpintilerin indiğini, iman edenler aforoz olsunlar.
Onlardan (yedi sayıdan) kar yağar ve don oluşur, diyenlere lanet gelsin.

Onlardan çiftçilere ürün gelir, onun gibi (Bardayson) vaaz eden aforoz olsun.
Onlardan işçilere meyve verilir, onun itiraf ettiği gibi itiraf eden aforozdur.

Onlardan açlık ve bolluk gelir, onun gibi düşünen aforozdur.
Onlardan kış ve yaz olur, öğrettiği gibi itiraf eden aforoz olsun.

Yağmurun inmemesi onlardan kaynaklanıyor diye, onun gibi umut eden aforoz olsun.
Bu tür sözleri söyleyen, ister erkek ister kadın aforoz olsun.

Keldaniye inanan, her eve aforoz insin.
Güvenini yedinci sayıya bağlayanın, öğretisini aforozdur.

Yediye güvenini bağlayanın, umudunu aforozdur.
Efendisinin gerçek umudunu terk eden aforozdur.

Yediye yetki vermiş diyene ve onlara güven getirene aforozdur.
Yaratıcısını kirleten ve yediye yetki vermiş diyen kişi lanetlidir.

Herkesi doyuranı değiştiren ve yediye idaresini bağlayan lanetlidir.
Kitapları okuyan, ve onlara karşı direnen lanetlidir.

Peygamberleri okuyan ve onların sözlerini hiçe sayan lanetlidir.
Elçilerin kitaplarını okuyan, ve onların sözlerinde sabit kalmayan lanetlidir".

Aziz Mor Efrem, işte bu tür aforozlarla, lanetlerle ve bunlara benzer ağır sözlerle Bardayson'u ve yandaşlarının öğretisini, onların aleyhine nazmettiği şiirlerle savuşturmuştur.

Mor Efrem daha sonra kiliseyi şu sözlerle över:

(beş heceli şiir ölçüsüne göre)

"Her dilden sana mutluluk gelir, ey temiz ve pak kilise,
Sen yücesin, azgın olan Markiyun'un çamurundan ve bataklık pisliğinden.

Mani'nin tortusundan ve zulmünden daha safsın.
Bardayson'un o çirkin hilelerinden ve kirliliğinden daha ince ve zarifsin.
Yahudilerin o murdar ve pis koku ölü kurbanlarından.

Efendin başını yüceltir, ey imanlı kilise!
İşte her iki, Eski ve Yeni Ahitler,
Kralın ve kralın oğlu, sandıkta korunmaktadırlar.

(Yedi heceye göre)

Ne mutlu sana ey kilise! Çünkü kral ve kralın oğlu sendedir.
Temelin sarsılmayacaktır, Rab senin koruyucundur.

Kurtlar sana zarar vermezler, engerek yılanın o vahşi ve gaddar evlatlarını,
Kudretin ve başın yücedir ve çok süslüsün, ne güzelsin ey milletlerin kızı.

(Beş heceye göre)

Dua edip dedi ki; kâhinin işlerini zülüm görmesin,
Çünkü koyunu rahatsız etmedim.

Tüm var gücümle, kurtları ondan kovaladım.
Gücüm yettiği kadar, kendisine Madroşe'lerden oluşan ağıllar inşa ettim.
Cemaatinin kuzularına...

Hastalıklar beni acıtıyor, günahlar korkutuyor,
Bunlar inayetinle yenilsin ey Rab!

Geri zekâlı ve tembeli, kendine öğrenci seçtin.
Bu yetmiyormuş da, liderlerin asasını,

Hekimlerin ilacı, tartışmacıların silahı,
Ve alçak gönüllülerin sükutu kendisine teslim ettin.

Tabak doldu taştı ve zayıf olduğunu itiraf etti.
İnayetinle durdur ey Rab! Armağanlarının taşmasını ve bolluğunu.

Mor Efrem Felçli Bir Adamı İyileştiriyor

Aziz Mor Efrem'in yapmış olduğu önceki mucizelerin yanı sıra Urfa şehrinde bir mucize daha yapmıştır. Sahipsiz felçli bir adam sürekli Elçi Mor Tuma Kilisesinin önünde oturur dilenirmiş. Bir gün Mor Efrem adı geçen kiliseye girmek istediğinde felçli adamla karşılaşır. Onu o kötü vaziyette gördüğünde hâline acır. Etrafına bakınır. Kimsenin olmadığını görünce yanına yaklaşır. İyileşmek ister misin? diye sorar. Felçli adam: "Evet efendim isterim, elini başıma koy" der. Mor Efrem: "Rabbimiz İsa Mesih'in ismiyle kalk" demesiyle birlikte ayağa kalkar ve yürümeye başlar. İyileştiğinden dolayı da Allah'a şükür eder.

Mor Baseliyos Kendi Öğrencilerini Mor Efrem'in Yanına Gönderiyor

Aradan dört sene geçtikten sonra Mor Baseliyos, iki saygın öğrencisini Episkoposluk rütbesine yükselmeleri için Mor Efrem'in yanına gönderir. Onları gönderirken kendilerine şu tavsiyede bulunur: "Urfa'ya girdiğinizde yamalı elbise giyen o öğretmeni arayın, onu bulduğunuzda buraya getirin, O her ne kadar kendini hakir gösterse de onu bırakmayın ve bana getirin" der.

Mor Baseliyos'un elçileri Urfa'ya ulaştıklarında Mor Efrem'i aramaya başlarlar. Mor Efrem de bu konudan haberdar olunca hemen o çeşitlilik yamalı cübbesini giyip eline ekmek alıp ve salyasını indirerek çarşıda dolaşmaya başlar. Bu tür davranışlarda bulunmasını kehennütün (ruhbanlığın) yüce sorumluluğundan korktuğu için yapmıştır. Elçiler onu ararken birileri onu uzaktan tarif ederek: "Aradığınız Mor Efrem işte o zattır der." Onlar da onu bu vaziyette görünce patavatsız olduğunu düşünerek onunla muhatap olmadan Mor Baseliyos'a geri dönerler.

Mor Baseliyos onları görür görmez, durumu anlamış ve kendilerine: "Neden onu getirmediniz" dediğinde, onlar da: "Ey saygın peder! Patavatsız biri olduğunu gördüğümüzden dolayı ondan vazgeçip bırakıp geldik. Mor Baseliyos: "O, paha biçilmez bir mücevherdir. Bu âlem onun değerini bilmiyor. O tekâmüle erişendir, bilgedir, ruhani filozoftur, bilimlerle donatılmıştır ve Allah'ın sevdiği bir zattır" dedi.

Mor Efrem'in Eserleri

Meşhur ve aziz insanlar Mor Efrem'in sevdalısı olduğundan kendisi de bir vefa borcu olarak nazmettiği değişik ilahilerle bu tür kişilerin yaşam öykülerini kaleme almıştır. Bunlardan;

1- *Mor Sobo:* Allah korkusuyla yücelmiş bir zat olan münzevi Mor Sobo vefat edince, Mor Efrem onun hakkında "Madroşeler" nazmeder. Azizi yakından tanıdığı için bütün prensiplerini ve davranışlarını dile getirir.

2- *Episkoposlar ve Sadık / Saygın İnsanlar:* Kendi döneminde vefat eden birçok episkoposun ve sadık / saygın insanların iyi işlerini / faziletlerini överek Madroşeler yazar.

3- *Nikumidiya / İzmit:* Mor Efrem'in yaşadığı dönemde yıkılan Nikumidiya / İzmit şehrinin yıkılışını yazar.

4- *Nusaybin:* Kendi döneminde hudutlar şehri Nusaybin'de meydana gelen savaş hakkında yazar.

5- *Mor Yakup:* Nusaybin Episkoposu Mor Yakup hakkında yazar.

6- *Kral Kustantin:* Mümin ve muzaffer Kral Kustantinus hakkında yazar.

7- *Farklı Kişiler:* İsimleri yazmadığımız birçok kişinin hakkında yazar.

8- *Eski ve Yeni Ahit*'i tefsir etti.

9- *Felaketler ve Afetler:* Mor Efrem'in döneminde dünyada meydana gelen bazı felaketler ve afetler hakkında yazar.

10- *Şomuno ve Guryo:* Urfa'da şehit düşen saygın yiğitler Şomuno ve Guryo'nun özelliklerini ve yiğitliklerini dile getirerek Madroşeler nazmeder.

11- *Urfa Şehri:* (Mor Efrem'in döneminde Hunlar, herhangi bir direnişle karşılaşmadan Urfa'yı zapt ettiler. Şehri ve etrafındaki yerleşim alanları yıktılar. Manastırlarla dolu olan şehrin dışındaki dağa çıktılar. Bu manastırlar rahip ve rahibelerle doluydu. Rahipleri iztihat ettiler. Kimileri kaçmış kimileri de esir almış ve talanla götürmüşlerdir. Rahibelerin manastırlarına da girip talan ettiler. Bazı rahibeleri kovdular, bazılarına tecavüz ettiler, bazılarını da öldürdüler ve geri kalan rahibeleri de esir kafilesiyle götürdüler. Her yeri yakıp yıktıktan sonra geri çekildiler. Yaşanan bu olayları duyan şehir halkı mateme boğuldular. Mor Efrem, meydana gelen bu trajik olayları detaylarıyla kaleme almıştır.)

12- *Urfa Şehri:* Mor Efrem, zalim Kral Valis'in dönemine kadar yaşadı. Bu zalim kral, bütün episkoposları ve cemaatlerini iztihat ederek Urhoy'a ulaşır ve şehri bir vadiden kuşatır. Şehir halkıyla görüşmek isteyen kral kendilerine haber gönderir. Halk da o sırada çobanları Episkopos Barso ile birlikte Elçi Mor Tuma Kilisesinde namaz kılıyorlardır. Namazı terk etmez ve yanına gitmezler. Kral, bu tutumlarına karşı öfkelenir ve halkı kılıçtan geçirmek üzere büyük bir askerî birlik gönderir. Birlik başındaki komutan merhametli biri olduğu için kiliseden çıkmalarını ister. Onlar ise oralı olmazlar ve namazlarını terk etmezler.

Komutan çarşıdan geçerken iki oğluyla birlikte imanlı bir kadının namaz kılmak üzere kiliseye koşarak gittiğini görür. Kadın, komutanla karşılaşır ancak hiç korkmadan ve

tereddüt etmeden birlikleri ikiye yarıp koşmaya devam eder. Kadının büyük bir cesaret ve hararetle kiliseye doğru koşarak gittiğini gören komutan şaşırır. Kadının durdurulması ve yanına getirilmesini emreder. Kadın hazır bulunduğunda, Komutan: "Nereye gidiyorsun ey kadın?" diye sorar. Kadın: "Allah'tan korkanlara yönelik bir operasyon yapılacağı haber aldım. Ben de onlarla birlikte ölmeye gidiyorum" cevabı verir. Komutan: "Peki bu çocukları nereye götürüyorsun, çocukların mı bunlar?" diye sorduğunda, Kadın: "Evet, bunlar çocuklarımdır. Birlikte kendimizi Allah'a kurban edeceğiz" der. Böyle bir halkın ölüme doğru hararetle ve sevgiyle gittiğine tanık olan Komutan hayrete düşer, geri döner ve gördüklerini krala anlatır. Kral da halkın gösterdiği bu cesarete şaşırır.

Halk namazını kıldıktan sonra çobanlarıyla birlikte kralın huzuruna çıkarlar ve arzularını kendilerine açıklarlar. İnançlarından vazgeçiremeyeceğini öğrenince kral onları serbest bırakır. Böylece onlara zarar vermeden oradan ayrılır.

Mor Efrem de şehir halkının güçlü imanını görünce, yedi heceli şiir ölçüsüne göre şehir hakkında şunları yazdı:

"Urhoy, evlerini ve kapılarını, açık bırakarak çıkmıştır.
Barso ile birlikte ölüm vadisine gitti ki, kendi inancını terk etmemek şartıyla.

Şehri, suru, binaları ve evleri krala verilsin.
Bütün malı alsın, fakat imanımızı değiştirmeyelim.

İyi kâhin kendini ölüme, teslim etmeye hazırdı.
Geçici makam kürsüsüyle, gerçeğini krala satmadı.

Urhoy imanla doludur, akıllıdır ve mantık sahibidir.
Düşünce ve tatla kuşanırken, bel kuşağı da imanıdır.

Silahı gerçektir ve herkesi yener, tacı da sevgidir herkesi ululanır.
Mesih, sakinlerini kutsasın, Urhoy'un adı gururudur.

İsa'nın adı onun güvenidir, vaazcının adı da onun övgüsüdür.
Ruhani liderlerinin adını da tesellidir, şehir de arkadaşlarının sahibidir.

Hepsinin öncüsü oldu, Elçisinin elinde sevgi vardır.
Rabbin sevgisiyle ilki olmuştur, havarinin aracılığıyla yakalanmıştır.
Urhoy şehri, göklerdeki Kudüs'ün gölgesidir.

İşte Mor Efrem, mübarek Urhoy şehrine bu tür övgüler yağdırır ve bereketler verir. Çünkü Hristiyanlığının inancını var gücüyle sevmiştir.

13- *Urhoy ve Şomrin:* Bir şiir de Urhoy ve Şomrin hakkında yazmıştır. Şomrin ile alay ederken, Urhoy'u da methediyor. Şehir halkı herhangi bir istekte bulunmak istediğinde anılan vadiye gider ve orada Allah'a yakarırdı.

14- *Abrohom Kaydunoyo:* Mor Efrem'in döneminde Urfa'nın en tanınmış insanlarından Abrohom isminde bir adam vardı. Şehrin dışında bulunan dağın bir hücresinde kendini yıllarca hapsetmişti. Seçkin işlerle, meziyetlerle ve prensiplerle kendini eğitiyordu. Sabırlı olduğundan "Kayduno" denilen bir köye İncil'i müjdelemek üzere görevlendirildi.

Kayduno köyüne gittiğinde halkı irşat etmeye başlar. Üç yıl süreyle aynı görevi yapmasına rağmen halk onu kovar ve müjdesini reddeder. Sonunda köy halkı adamın mütevazılığını, sabrını ve iyi huyunu görünce yaptıklarından utanarak putperestlik inancından vazgeçerler, Hristiyanlığa geçer ve hepsi vaftiz olurlar. Onlara görkemli bir kilise inşa ettikten sonra tekrar bulunduğu yere geri döner ve inzivaya çekilir. Kısa bir süre sonra, geçirdiği iyi bir yaşlılık sonucunda Allah'ı hoşnut eden yaşamına veda eder.

Mor Efrem ve şehir halkı Abrohom Kaydunoyo'nun intikaline oldukça üzülürler. Gereken bir saygıyla yabancıların mezarlığındaki giriş kapısının önünde toprağa verirler.

Mor Efrem, bu Azizin öz yaşam öyküsünü kaleme alır ve bütün faziletlerini nazmettiği Madroşelerle över. Yazdığı öykünün sonunda da kendi kendini azarlar ve uyarır. Yazdığı bir Madroşo'da Abrohom'u ne kadar sevdiğine dair şu sözlere yer verir:

"Günahlarımın öyküsünü, sana anlatıyordum.
Namazda hep benim için gözyaşı döküyordun.
Şimdi de tam zamanıdır, senden dilemeye.
Hastalıklarım için dua et, çünkü tabipler çaresiz kaldılar."

Mesih'in hizmetçisi Mor Efrem'in, bütün heretik inançların Urfa'dan yok olduğunu ve gerçek inancın yeteri kadarıyla canlandığını görünce gönlü rahatlar. Tekrar şehri terk edip eskiden bulunduğu dağdaki hücresine yerleşir.

Mor Baseliyos Bir Kadının Günahlarını Affediyor

Aziz Mor Baseliyos döneminde, Keysariye'de, aşırı günah işleyen bir kadın varmış. Kadın yaptıklarından pişman olmuş. Utancından, Aziz Mor Baseliyos'un önünde günahlarını itiraf etmeye cesaret edememiş. Bütün günahlarını bir kâğıda yazıp kâğıdı mühürleyip onu Mor Baseliyos'a teslim etmiş. Günahlarının bağışlanması için büyük bir imanla ve ricayla kendisine yalvarmış. Mor Baseliyos kadının ricasını kabul etmiş, kâğıdı elinden almış ve onun günahlarının bağışlanması için Allah'ın önünde yakarışta bulunmuş. Azizin dualarıyla ve imanıyla kadının bütün günahlarını -bir günah hariç- Mor Baseliyos'a teslim ettiği o kâğıttan silinmiş. Geriye kalan o günah da diğerlerinden daha ağır ve daha önemliymiş.

Kadın, yazdığı kâğıdı açmış, günahlarının silindiğini yani bağışlandığını görünce oldukça mutlu olmuş. Kalan o günah için de tekrar Mor Baseliyos'a yalvarmış. Mor Baseliyos: "Diğer günahlarını bağışlayan zat bu günahını da affetmeye muktedirdir. Eğer biraz daha sabredip ve gayret gösterirsen, sadece günah bağışlaması değil büyük bir nimete de nail olacaksın. Sana tavsiyem şu olacaktır: "Urfa Dağına git, Efrem isminde birini orada bulursun. O adam azizdir (kutsaldır) ve iyi meziyetlerle ünlüdür. Bu kâğıdı ona uzatıver ve ondan ricada bulun ki senin için dua etsin. İnanıyorum ki günahını affedecektir".

Kadın, Aziz Mor Baseliyos'un nasihatini kabul etmiş. Yol uzunluğu onu tedirgin etmesine rağmen büyük bir gayretle yola çıkmış. Urfa'ya ulaştığında Efrem'i aramaya ve sormaya başlamış. İnziva odasını bulunca kapıyı çalıp haykırmış: "Ey Allah'ın mukaddesi benim için dua et ve bana merhamet eyle".

O da pencereden bakmış, bir kadın olduğunu görmüş. Ruh gözüyle ne amaçla geldiğini görmüş. Mor Efrem: "Ey kadın, lütfen buradan uzaklaş, ben bir günahkârım" demiş kendisine. Kadın da kâğıdı pencereden içeriye atarak şunları söyler: "Benim için dua etmeniz için Aziz ve Başepiskopos Mor Baseliyos beni yanınıza gönderdi. Kendisi de diğer günahlarım için dua etti ve sana attığım bu kâğıttaki yazılı günahım dışında diğer bütün günahlarım onun duasıyla affedildi. Lütfen sıkılma ve beni ihmal etme. Bu günahım için Allah'a yakarıver ve dua et ki bağışlansın".

Aziz Mor Efrem içerden cevap vererek: "Yok kızım yok, yanlışlığın vardır. Bütün günahlarını bağışlayan zat, bu günahını da bağışlayabilir. Hiç zaman kaybetmeden git ve ona yetiş çünkü kısa bir süre sonra bu hayata veda edecektir." Kadın da hayır duasını ve selamını aldıktan sonra Keysariye şehrine acilen geri dönmüş. Şehrin kapısına girdiğinde Aziz Mor Baseliyos'un cenazesiyle karşılaşmış. Toprağa verilmek üzere kendisine cenaze töreni düzenlenilmektedir. Kadın gördüğü bu manzaraya karşı kendini yere atmış ve feryat etmeye başlamış. Kadın, Aziz Mor Baseliyosla konuşur gibi davranır ve şu sözleri söyler: "Ey Allah'ın hizmetçisi, sen bu fani dünyadan ayrılacağını biliyor olmana rağmen beni uzaklara gönderdin. Sana rahatsızlık vermiyordum. Neden bunu bana yaptın, işte tekrar boş döndüm. Vay başıma! Ben ne yapabilirim ki, Allah ikimizin yargıcı olsun ve bizi hükmetsin. İnanıyorum ki kalan o günahımı da bağışlayabilirdin. Beni boynundan çıkarıp başkasına gönderdin" dedikten sonra kâğıdı cenazenin üzerine atmış. Başına gelen bu olayı olduğu gibi bütün şehrin halkına anlatmış.

Ruhanilerden biri kâğıtta neler yazılı olduğunu merak etmiş ve onu görmek üzere koşarak gitmiş, kâğıdı almış ve açmış. Kâğıdın boş olduğunu görmüş. Ruhani zat yüksek bir sesle bağırarak: "Kâğıdın içinde yazılı bir şey yoktur ey hanımefendi!" demiş. Böylece Aziz Mor Baseliyos'un ve Aziz Mor Efrem'in dualarıyla ve o kadının da gösterdiği yoğun çabayla ve imanıyla bütün günahlarının affedildiğini herkesçe malum olunmuştur. Bu mucize vasıtasıyla Allah'ın ismi azizlerinin aracılığıyla ululanmıştır.

15- Aziz Mor Efrem, Mor Baseliyos'un vefatına oldukça üzülmüştür. Bütün iyi meziyetlerini överek onun hakkında gereken bilgileri yazmıştır. O dönemin meşhur yazarları da Mor Efremle birlikte Aziz Mor Baseliyos hakkında yazmışlardır.

Mor Efrem Hastane Yapıyor

Aziz Mor Efrem ömür boyu sakin bir hayat geçirdi ve iyi meziyetlerle yaşar. Yanına gelenleri sürekli teselli eder. En sonunda yani hayatının sonlarına doğru şu sebepten dolayı hücresini terk etmek zorunda bırakılmıştır: Urhoy şehrine büyük bir kıtlık sarar. Açlıktan ölenlerin sayısı çoktur. İnsanlık tabiatına acıyarak, hücresinden çıkıp ambarlarda her türlü tahıl ürünleri stok eden zenginlere hücum eder. Çünkü merhametsiz ve acımasız olduklarını görmüştür. Onlara seslenerek sert bir üslupla şu sözleri savurur: "Neden sizler Allah'ın merhametini ve şefkatini göz önünde bulundurmuyorsunuz? Sizleri zenginleştirenin Allah olduğunu bilmez misiniz? Sizin stok ettiğiniz bu servet, ruhunuzun ve nefsinizin hükmü olacaktır.

Bu sözleri duyan zenginler kendi aralarında istişare ederek, Mor Efrem'e şu cevabı vermişlerdir: "Açlıktan ölenlerin iaşesinde görevlendirilecek güvenli bir kişi görmediğimizden dolayı uzak duruyoruz. Çünkü insanlar hileci ve görevlerini kötüye kullanmaktadırlar". Mor Efrem: "Bu konuda beni nasıl görüyorsunuz?" Zenginler: "Seni Allah'tan korkan biri olarak görüyoruz" derler. Mor Efrem: "Öyleyse bu konuda beni görevlendirin, ben de kendimi bu işe vereceğim" der. Zenginler kabul ederler ve kendisine büyük bir miktar para teslim ederler. Gerçekten de Mor Efrem halk nezdinde büyük bir itibarı vardı. Herkes onu seviyordu ve ona güveniyordu.

Mor Efrem bu büyük parayı onlardan aldıktan sonra ilk başta üç yüz yataklı bir hastane inşa eder. Vefat edenleri toprağa vermek için komiteler kurar. Hasta düşenlerin tedavisine hızlı bir şekilde başlar. Şehrin dışından açlıktan yaşam mücadelesi verenleri getirtip şehrin içine yerleştirir ve onlara da günlük ihtiyaçlarına göre mutlulukla yemek sunar. Bu konuda özel komiteler kurar kişiler görevlendirir ve onları sorumlu tutar. Kıtlık süresi bir yıl süreyle devam eder. Sonraki yıl büyük bir bolluk yaşanır. Bu süreden sonra herkes evine geri döner.

Mor Efrem'in bu görev süresi sona erdikten sonra kendi hücresine geri döner ve bir ay sonra da yaşamaya veda eder. Hayatının son günlerinde öyle önemli bir görevi Rab ona nasip eder. Vefat ettiği gün de bütün şehir halkı cenaze törenine katılır ve halk büyük bir mateme boğulur. Büyük ve görkemli bir törenle yabancıların mezarlığında toprağa verilir. Vefatından önce bıraktığı vasiyet şu iki maddeden ibarettir:

1- Giydiği elbise dışında mezarına hiçbir giysi ve değer taşıyan eşyanın konulmaması.
2- Yabancıların mezarlığında defnedilmesi.

Söylediği yerde defnedildikten bir süre sonra şehir halkı cenazesini oradan çıkartıp episkoposların defnedildiği bir mağaraya koydular. Hâlen de oradaki insanlar tarafından övülür ve saygı görür.

Mor Efrem'in, Mor Baseliyos'un, aziz arkadaşlarının ve özellikle Meryem Ana'nın dualarıyla ve şefaatiyle Rabb'in bereketi mübarek Hristiyan halkının üzerine insin. Âmin.

Birinci Cilt

Derleyenin Önsözü

Yüce Allah'a şükürler sunduktan sonra diyorum ki; bu dünya insanlarının çoğunun geçici eski maddeleri titizlikle araştırdıklarını görünce, bu insanların ilgisi beni de teşvik etti ki, Süryanilerin başöğretmeni Mor Efrem'in o eski hayat verici ilmini araştırayım ve onu ciltlerde toplayayım. Tıpkı, azizler arasında istirahat eden Aziz Mor Yuhanon Bar Şuşan yaptığı gibi. Ne yazık ki, Bar Şuşan'ın derlediği eseri elimize geçmedi.

İmkânlarımız elverdiğince bu şiirleri tekrar toplamaya ve derlemeye çalıştık. Projemizin başarısızlıkla sonuçlanmaması için onları ardı ardına düzene sokmadık. Bu şiirlerin okuyucuları tarafından rahatlıkla okunabilmesi ve anlaşılabilmesi için eski kitaplarda olduğu gibi değil, şairliğin yeni sistemi gibi onları düzenlemeyi uygun gördük.

Her cildin sonunda da, eserin güvenirliği tam olsun diye kullandığımız metinlerin isimlerini de belirteceğiz. Sonuca ulaşacağımıza dair Allah'a güvenimiz tamdır.

Rahip Hanna Dolabani
1911, Notfe Manastırı

Kutsal Kilise Ataları Tarafından "Kutsal Ruh'un Kavalı" Lakabı Verilen Süryani Aziz Mor Efrem'in Şiirlerini, Kutsal Üçlüğe Güvenerek Yazmaya Başlayacağız.

Duaları Bizimle Olsun! Âmin.

Birinci Şiir

Bu Şiirde Yararlı Genel Öğütler Esastır

1- *Ey Baba! bana öğretmen ol, ey Oğul! bana ilim bahşet.*
Ey Kutsal Ruh! bana bilgilendirici ol. Her üçü tek bir Allah olup ve merhametlidir.

2- *Ey Rab! sağ elinle bereketli kıl, emrini öğreten kişiye.*
İlmini seven kişiye de, iradeni yüreğine yerleştir.

3- *Ey insan! kendini geri çek, o dalgınlığın hüsranından,*
Korkarım pişman olursun, altın yerine gümüş kazanırsın.

4- *Ey toprak! kendini yönet, toprağı canlandıran nesneyle.*
Servete tamahkâr olma, çünkü seninle mezara inmez.

5- *Sarhoşluktan dikkat et, o, duayı ve gece ibadeti engeller.*
Seçkin düşünceyi karıştırır, insanı Rab sevgisinden uzaklaştırır.

6- *Açgözlülükten uzak dur ve az yemekle yetin.*
Yüreğindeki kötülüğü atarsan; Rab hikmet, seni kucaklar.

7- *Namaz kıl, ilahi söyle ve kutsal metinleri oku, bedenindeki duyguları temizle.*
Günahların için ağla ve gözyaşlarını dök. Rab'den mağfiret iste.

8- *Oğlum! bakışın terbiyeli olsun, niyetin de iyilikle yoğunlaşsın.*
Yüreğinde mütevazı ol ki, Rab'den mübarek olursun.

9- *Ağzını istihzadan koru, dilini de tahkir etmekten tut.*
Yaşantın rahat olacaktır, servetin de artacaktır.

10- *Ebeveynlerine saygı göster, kardeşlerinden ve iş arkadaşlarından da aynı saygıyı esirgeme.*
Gerçeği elinle yakalarsın, yeryüzünde ömrün uzayacaktır.

11- *Kendini kötü iradeli kadınların sohbetinden uzak tut.*
Sana leke gelmesin ve Şeytan seni alay konusu yapmasın.

12- *Ne altın ne de gümüş kazan, çünkü onlarda yas ve sıkıntı mevcuttur.*
Kendine sağlıklı ilim elde et ki, bu alemde rahat yaşayabilesin.

13- *İnsan ne fayda eder ki, eğer bu yorucu âlemi kazanırsa.*
Zavallı canını yitirecekse, gerçekten üzüntüyle ağlaması gerekir.

14- *Eğer bir denemeye girersen, oğluna güvenme.*
Rabb'ine dua et, çünkü kurtuluşun onun elindedir.

15- *Kendine yakışır bir hazine al, o da Mesihsel eğitim olsun.*
Mutlu bir yürekle eğilerek ona secde et, rahat ve alçakgönüllü ol.

16- *Kendini iyilikler yapmaya alıştır, kötülükleri tümüyle kendinden imha et.*
Bereketlerin mirasçıları olursun ve lanetlerden de uzak kalırsın.

17- *Oğlum! meyven tatlı olsun, bahçen de iyiliklerle dolu olsun.*
Su kaynağın da sade ve temiz olsun ki, susamış olan herkes ondan su çeksin.

18- *Ölümü gözünün önünde bulundur, yaptıklarınla gururlanma.*
Ölümü etrafında gördüğünde, yatağında atılır gibi görün.

19- *Efendinin emrini oku ve yerine getir, güvenini ve umudunu ona bağla.*
Eğer konuşmanın sesini bilmezsen, arkadaşın sana nasıl inanacaktır.

20- *Kapının önündeki dilencilere merhamet et, ırkından olanları ihmal etme.*
Senin için dua edip ve bereketli kılacaklardır seni, o zaman tohumunun her tanesi yüzde yüz ürün verecektir.

21- *Selam verdiğinde sevgini de esirgeme, savaşı da ondan uzaklaştır.*
Dilinden her zaman övgü ve iyi sözler çıksın, iyi insana bollukla takdim et.

22- *Diz çöküp secde edip ve şükredeceksin, olgunlaşmış kurbanlar sunacaksın.*
Bu alemde doğan ebedi Oğul'a, çünkü rahmetin kapısını kendisi açmıştır.

İkinci Şiir

Allah'ın Bizleri Önemsemesi ve Bizlerin de Onu Düşünmemiz

1- Allah'ın düşüncesini bırakana, Allah da her konuda zarar verecektir.
Eğer Allah ile ilgili olanlarla ilgilenirsen, Allah da seninle ilgilenecektir.

2- Eğer sadece nasıl yaşayacağınla ilgilenirsen, her iki tarafta da zarar göreceksin,
Kendi şahsına yetmiyorsun, yeteni de beklemedin.

3- Sadece tek bir konuyla ilgilenmedik, ilgimiz de bize karşı negatif olmuştur.
Eğer birçok konuyla ilgilenirsen, hiçbiri tamamlanmayacaktır.

4- Sadık insan tek bir konuyla ilgileniyorsa, o konu da, insanın bütün problemleriyle ilgilenir.
İncil'de yazıldığı gibi; bütün bunlar sizlere verilecektir.

5- Eğer evinde kral misafir olacaksa, evine saygınlık kazandırır.
Nefsin o kadar yücelecek ki, Allah yüreğinde konaklanacak.

6- Sadece tek bir vakit onu düşünme, diğer vakitlerde onu ihmal edeceksen.
Fakat gece ve gündüz onu düşün ve onunla irtibat sağla.

7- Eğer ayakta kalırken yoruluyorsan otur ve oturarak onunla ilgili bilgileri oku,
Çünkü her vakit onun; Allah'ın olduğu, aklına bile gelmiyor.

8- *Yaptığın bir işin, kayıp olduğunu düşünme,*
Kötülüklerin ilerlemesi, bütün rezaletlerin kapısıdır.

9- *Tövbe et ey günahkâr, günahlarının bağışlanması için rahmet dile,*
Bakarsın aniden hırsız gelir, hayatını alıp götürür.

10- *Zamanı bilemezsiniz, Kurtarıcının ne zaman geleceğini,*
Rabb'imiz öğrencilerine söylemiştir, belki de anıden gelir.

11- *Sizleri uykuda görebilir, uyanın, kalkın ve namaz kılın,*
Denemeye girmemeniz için, yoksa onurdan mahrum kalırsınız.

Üçüncü Şiir

Yararlı Öğütler

1- *Sadece kendini yönetme, yoksa seni yönetenler çoğalır.*
Kimseye minnet etme ki, sana kemirgen denmesin.

2- *Asan yüksek, dağıtıcı ve iztihadçı olmasın,*
Sesin sert olmasın, onu duyan korkmasın.

3- *Sözün kırıcı olmasın, olumsuz bir tepkiyle karşılaşabilirsin.*
Kendini sevme, yoksa yalnız kalırsın.

4- *Sakın öfkeyle konuşma, yoksa aynı üslupla cevap alırsın.*
Kardeşlerine karşı kudurma, yoksa onlar da sana karşı aynısını yaparlar.

5- *Yakın akrabalarına karşı gururlanma, yöneticiliğini ikrah ederler.*
Mütevazılıktan nefret etme, onsuz kimse zafer kazanamaz.

6- *Sertlikle gururlanma, onu sevip de zafer elde eden kimse olmadı.*
Mutluluğu rezil etme, yoksa mutluluktan yoksun kalırsın.

7- *Rahatlığı tepme, yoksa tadını kaçırırsın.*
Merhameti bırakma, yoksa merhametten mahrum kalırsın.

8- *Fazileti kovma, uzaklaşırsa onu ararsın.*
Fakirden tiksinme, yoksa efendin senden tiksinir.

9- *Fakirden yardımı esirgeme, sıkıntıya düşerse vicdan azabı çekersin,*
Gerçeklikten ödün verme, zengine iyi görünmek için.

10- *Efendinin gerçeğini gizleme, liderden utandığın için.*
Söylediğinde inat edenin, sözlerinden korkma.

11- *Düşüncesiyle arsız olanın, boş hikâyelerine kulak verme.*
Hilecinin ve hainin, ağına yakalanma.

12- *İkiyüzlü kişinin, tuzağına düşme.*
Dürüstlüğün sarsılmasın, kendine çekidüzen vermeyenden.

13- *Gevşekliğin zarar görmesin, kendini düzeltmeyenden.*
Saflığını zedelemek isteyenin, öğüdünü kabul etme.

14- *Düzenini bozmak isteyenin, nasihatini dinleme.*
Yakışmayan öğütlere, bebek gibi aldanma.

15- *Aklın bakmasın ve gözünü dikme, senden daha yüksekte olanlara.*
Gözün çapkınlığa meyletmesin ve hayasız bir şekilde bakmasın.

16- *Kulağın meyil etmesin, anlamsız sözlere.*
Elin koşmasın, yakışmayan işlere.

17- *Attığın adımlar sarsılmasın, beyhudelik patikalarında.*
Giyim tarzından uzak bir giysiyi giyme ve kullanma.

18- *Sofrana uygun olmayan, yemeklere imrenme ve iştahlanma.*
Elde ettiğin ürünlerden, oburcasına beslenme.

19- *Şehvetle bir şey yeme, yemeğin haram olmasın.*
Dilencilikle toplanana göz dikme, gelecekte hesap vereceksin.

20- *Pisboğazlığı sevme, nimeti yemeyebilirsin!*
Sarhoşluğu sevme, iğrençle ifşa olursun.

21- *Arkadaşın olmasın, şarap ve zevki sevenlerden.*
Ekmeği paylaştığın kişi olmasın, şehvetlere tutkun olandan.

22- *Dostun olmasın, elbisesiyle çapkın olan.*
Can kardeşin olmasın, anlatımları menfur olan.

23- *Sırdaşın olmasın, yolları düzgün olmayan.*
Yoldaşın olmasın, davranışları kötü olan.

24- *Kendine danışman yapma, sabıkaları çok olanlardan.*
Seni savunacak kişi, hilekârlıkla davranan biri olmamalı.

25- *Dolandırıcıdan kendini koru, elinle diken toplayabilirsin.*
Çapkından kendini koru, kendi sıfatlarını sana yapıştırabilir.

26- *Aklını yabancıdan koru, seni sapkın yollara düşürebilir.*
Kulağını dedikoducudan koru, seni delicelerle doldurur.

27- *İşine yakışmayan, eylemlerden kendini koru,*
Helake götüren adımlardan, ayağını denk al.

28- *Anlayışını dikkatlice koru ki, Allah tarafından korunabilesin.*
Düşüncelerini dalgınlıktan koru ki, Rabb'in yanında konaklayabilesin.

29- *Her türlü düşünceden kendini bütünüyle uzaklaştır, çünkü bu tür düşüncelerden intikam ortaya çıkabilir.*
Kendi faziletini koru ve gizlice şerefini araştır.

30- *Sakın hayvanı ihmal etme, sakat olanı da alay konusu yapma.*
Kör adamın yoluna taş koyma. Yoksa seni lanetler.

31- *Nefret edilene hakaret etme, istenilmeyenle de alay etme.*
Dilsiz ve sağır olanları azarlama, ne hasta olanı ne de yaralı olanı.

32- *Hasta olandan yüz çevirme, yaralılara tükürme.*
Sağır olana küfretme, sağır ve dilsiz olanın arkasından elinle işaret yapma.
Kimsenin şahsına hakaret etme, yaratıcısı kızmasın.

33- *Yaralardan tiksinme, bedenin bütünü hasta olduğunda.*
Nefsinin yaralarını ve lekelerini, gayretle tedavi et ve iyileştir.

34- *Eğer bilgeler sana eşlik ederlerse, inşa edeceğin şehir mümkün olacaktır.*
Eğer cahiller sana refakat ederlerse, kendini bile kazanamazsın.

35- *Eğer doğruluğa kulak verirsen, evin barışla dolacaktır.*
Eğer de yolları dolambaçlı olanları dinlersen, meskeninde rahat bir yaşam olmayacaktır.

36- *Eğer mantıklı insanları duyarsan, vaktine sükût bulursun.*
Eğer tembeller sana öğüt verirlerse, tartışmalar senden eksik olmayacaktır.

37- *Eğer dürüst olanlar sana yaklaşıyorsa, sana zarar dokunmaz.*
Eğer yalancılar yanına toplanıyorsa, sürekli tartışmayla meşgul olursun.

38- *Eğer faziletli insanlar yanına geliyorlarsa, sana küfür edilmez.*
Eğer dostların çapkın insanlarsa, herkesin gözünde çok düşük olursun.

39- *Çocukların arkadaşıysan, seni onların seviyesinde sayarlar.*
Eğer iyilikler (yiyecek-içecek) seni sarmışsa, dürüstlüğün tuzlanmıştır.

40- *Etrafında toplananlar eğer tatsız kişilerse, sözlerin de kabul görülemez.*
Dürüst kişiler eğer senin müsteşarın olacaklarsa, bölücülük senden kovulmuş olacaktır.

41- *Bozguncuları dinlersen, çekişmeler vaktini karıştırırlar.*
Eğer mütevazılar sana yardım edeceklerse, herkesi kazanabilirsin.

42- *Eğer haylazlar sana yardım ederlerse, bir şehri karıştırmaya kâfi gelirsin.*
Eğer arkadaşlarının lideriysen, kardeşlerine karşı gururlanma.

43- *Eğer devlet memuruysan, amire karşı isyan çıkarma.*
Eğer seni hakim olarak tayin etmişlerse, hüküm sırasında torpil yapma.

44- *Eğer de sen hükmedilecek olursan, sakın adaletten korkma.*
Eğer çoban isen uyuma, yoksa kurt gelir ve büyük bir bozgun yapar.

45- *Eğer koyun isen, seni koruyanlara zulmetme.*
Eğer seni yönetici yapmışlarsa, gevşeme ve sürekli uyanık dur.

46- *Eğer ağılda bir kuzu isen, kaval çalmakla güçlü ol.*
Eğer elinde bir tahta tutmuşsan, su üzerine çıktığında kimseye hakaret etme.

47- *Eğer dalga seni yenmişse, sen de geminle batacaksın.*
Gerçekliğini zedeleyecek kişiye karşı çok sert ol, imanını tenkit edene karşı çok güçlü ol.

48- *Doğruluğuna hile karıştırana karşı çok gayretli ol.*
Ticaretini soymak isteyenin yüzünde çok sert ol.

49- *Doğruluğunda çok bilgeli ol, imanında sabit ol.*
Mücevherini en iyi şekilde koru ki, hilekârlar onu çalmasınlar.

50- *Seni ümidinden saptıracaksa, sevdiğin ayağı kes.*
Dürüstlüğüne uyum sağlamayan göze şefkat kılma ve onu oy.

51- *Doğruluktan daha ziyade, ne ebeveynlerini ne de kardeşlerini sev.*
Yaratıcıdan daha fazla, ne dostlara ne de sevgililere iyi görün.

Dördüncü Şiir

Dünyanın Sonu Hakkında

1- *Diriliş olacağını duydum, ölüler diyarında kalmayacağıma sevindim.*
Yine duydum ki ey kardeşler! Dirilişten sonra yargılama olacaktır.

2- *Dehşete kapıldım ve titredim, çünkü günahlarımı ve kusurlarımı hatırladım.*
Eğer hüküm alacaksam, keşke dünyaya gelmeseydim.

3- *Eğer ateş beni sınava tabi tutacaksa, ne yapabilirim ki çünkü ben bir otum.*
Eğer burada muzdarip bir hayat ve orada da korkunç bir hüküm olacaksa.

4- *Hayattan yararım ne olmuş ve kıyametten de neyi elde edeceğim ki,*
Eğer yargıç adilse ve ikiyüzlü davranmayacaksa.

5- *Eğer hâkimin orduları güçlüyseler, yapacakları işkenceler rahmetten yoksundurlar.*
Eğer ateşli bir kılıç kuşanıyorlarsa, ruhu ve bedeni birlikte öldürürler.

6- *Eğer gizlilikler açıklanıyorsa, ben nerede gizleneceğim.*
Eğer yüreğin telaffuzu bile sorguluyorsa, onun karşısında kim durabilir ki.

7- *Eğer gözün bakışını yargılayacaksa, günahsız kalan kim olabilir ki,*
Eğer konuşulan her söz test edilecekse, sözleriyle hata yapmayan kim kalır ki.

8- Eğer buradakiler oradakilerle kıyaslanıyorsa, buradaki günahlarımın durumu ne olacak?

Eğer çocukluğumun günahları sorgulanacaksa, yaşlılığımda yapacağım tövbe kabul edilemez.

9- Eğer beni karanlığa atacaklarsa, dualarımın durumu ne olacak.

Eğer benden intikam almaya diriltiyorsa beni, keşke beni ölüler diyarında bırakmış olsaydı.

10- Zengin adamın ve Lo'ozor'un özdeyişinden, duyduğum kadarıyla,

Bir serçe dolu su bile, vermezler kimseye o mekânda.

11- Bir göz kırpması kadar, günahkârlara merhamet etmezler,

Bir kuşun kanadının çırpması kadar, kötülere yüz vermezler.

Görünen o ki herkes işlerine göre, adaletle yargılanacak ve karşılığını alacaktır.

12- Bana alenen kim gösterebilir ki, o mekânın durumunu.

O mekânın haberi beni korkutmazsa dahil, görüntüsünden korkacağım.

13- Uzaktan kim gösterebilir ki bana, o mekânın vaziyetini.

Tıpkı Peygamber Eramyo gibi, günahlarıma mersiyeler yakardım.

14- Bana açık bir şekilde kim gösterebilir ki, azizlerin mekânını.

Oturup kendime ağlardım, gönlüm beni nelerden yoksun bıraktı diye.

15- Orada hiçbir şey kabul edilemez, ne namazlar ne dualar.

Gözyaşlarının ricaları bile, kabul edilmeyecektir.

16- *Cehennem ve işkence, aynı değildir.*
Kimini derin bir uçuruma atarlar, kimini de karanlığa gömerler.

17- *Kimini kapı dışı ederler, kimini de kendi düşünceleriyle yargılarlar.*
Kimini kelepçelere vururlar, kimini de ateşle alevlendirirler.

18- *Kiminin ellerini bağlarlar, kiminin ayaklarını,*
Kimini derin ve korkutucu bir çukura atarlar, kimini de kurtçuklar yerler.

19- *Kimini Baba kabul etmez, kimini Oğul reddeder.*
Eğer beni bunlara katacaklarsa, bu dünyanın malına, mülküne ve sefasına lanet olsun.

20- *Eğer beni bunlarla bir tutacaklarsa, saltanata ve haşmete lanet olsun.*
Eğer burada ezici bir yaşam, dilencilik, yoksulluk ve ezicilikse.

21- *Eğer orada da korkutucu bir yargı, kurtçuk, ateş ve ızdırapsa,*
Mezardan dirileceğimden, ne yararı olabilir ki.

22- *Sonsuza dek devam eden ve umutsuzluklar yeridir o mekân.*
Gerçek olan verilen o ceza, kralların bile onu çözme imkânı yoktur.

23- *Oranın ışığı kararmaz, oranın karanlığı sona ermez.*
Ne oranın övgüsü biter, ne de oranın "vay" sözcüğü tükenir.

24- *Işık bahçesi sadıklar içindir, ateş alevleri de zalimleredir.*
Kudurmuş olanlara açlık ve susamışlıktır, yaşam ve mutluluklar da susamış olanlaradır.

25- *Ateş kılıcı münafık olanlaradır, ışık tacı da saygın kişileredir.*
Dürüstlerin başına örülecek, taçlarıyla mutlu olacaklardır.
Diriliş gününde de, sadık olanlar coşacaklardır.

26- *Sesleri ne kadar güçlüdür, borazanın sesini duyduklarında.*
Uçuşlarıyla ne kadar hızlıdırlar, Firdevs bahçesinin kapısını gördüklerinde.

27- *Mezardan dirildiklerinde, yüzleri gayet açık olacaktır.*
Gururla gösterecekler şehitler, bedenlerindeki o matemi.

28- *Soldakilere duyuracağı o ses, ne kadar acı olacaktır o vakit.*
Ey lanetliler ateşe gidin diyecek, cehennemin işkencesine.

29- *Ben ne yapabilirim ki ey kardeşlerim, beni korkutan bu anda.*
Ölüler diyarına gelmeyi istesem bile, beni götürenler izin vermezler.

30- *Tekâmüle ulaşanlara sığınmaya gitsem bile, adalet bana müsaade vermez.*
Sadıklar arasına gizlenmeye çalışsam da, beni götürenler izin vermezler.

31- *Kapıya yaklaştığımda, gördüklerinde beni hemen kovarlar.*
Orada bütün günahlarımı, göz önünde bulundurduğumda, vay başıma!

32- *Çünkü gizlilikler açıklanacaktır, meleklere ve insanlara.*
Sonu gelmeyen, hükme ve işkenceye gireceğim.

33- *İnsanın ölümü sırasında, bütün malı-mülkü serveti kalacaktır.*
Mezarın kapısına kadar, talancılar ve soyguncular vardır.

34- *Mezarın kapısına kadar, güzel ve çirkinler vardır.*
Mezarın kapısına kadar, öğrenciler ve hocalar vardır.

35- *Mezardan dışarıya doğru da, adalet terazisi vardır.*
Ne makamlar ne de sultanlar, tanınır o mekânda.

36- *Krallar taçlarıyla tanınmaz, hâkimler de rütbeleriyle kabul edilemez.*
Hâkimler mahkemede yargılanacak, sanıklar da övgü kazanacaklardır.

37- *Zenginler su isteyecek, dilenciler ise her türlü zenginliğe sahipler.*
Efendiler ateşle yanacak, münzeviler de ışık bahçesinde olacaklardır.

38- *İpek giyenler ateşe, çul giyenler ise cennete gidecek.*
Kötüler gözlerini kaldırıp iyileri cennette görecekler,
Korkutucu seslerini yükselterek şefaate sığınacaklardır.

39- *Tıpkı o zengin adamın, İbrahim'den ricada bulunduğu gibi.*
Adil olanlar, günahkârların sesini cehennemden duyacaklardır.

40- *Onlara diyeceklerdir bize merhamet edin, ne olur bizler için Allah'a ricada bulunun.*
Hiç olmazsa bir göz kıpırtısı kadar, ızdıraptan rahat kalalım.

41- *O umutsuzluk feryada, hiçbir teselli imdadına koşmaz.*
Gür bir sesle yapılan o ricaya da, hiç kimse yardımına bile çıkmaz.

42- *Orada herkes yaptığına göre, eşit bir şekilde kendisine ölçülecektir.*

İyiler ve kötüler adaletle yargılanıp, herkes kendi işine göre mükâfatlandırılacaktır.

43- *Orada iyilerin zulüm görecek olmaları, adaletsizliktir,*

Fecirlerin de rahat bulacak olurlarsa, asla doğru değildir.

44- *Kaçırılanlarla kaçıranlar eşdeğer bir biçimde, ızdırap görecek olmaları doğru değildir.*

Sadık olanlar da, zalim ve fecirlerle sayılmaları kabullenemez.

45- *Hangi mekâna gideceğimi, bilmeyi çok arzu ederdim.*

Hangi takıma veya sınıfa beni yerleştireceklerini, bilgi edinmek isterdim.

46- *Eğer günahkârlarla, hükme ve işkenceye gireceksem,*

Sunduğum bütün kurbanlarım ve yakarışlarım boşuna gitmiştir, sözlerim ve namazlarım da tükenmiş demektir.

47- *Ey Rab! beni kötülerle birlikte dizme, seni kabul ettiğim gibi sen de beni öyle kabul et.*

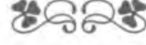
Beni sol tarafta yerleştirme, çünkü Şeytan'a arkadaş olmadım.

48- *Ateş içinden sesim duyulmasın, çünkü hep sözlerimle sana terennüm ettim.*

Karanlık içinde haykırmayayım, çünkü gece yarısı sana şükrettim.

49- *Kâfirlerle beni sayma, tövbe edenlerle namaz kıldım.*

Seni haça gerdirenlerle birlikte dikme, haçın bana iltica yeri olsun.

50- *Suçlu olduğumu bilirim, suçsuz olan tek kişi de sensin.*

Beden alan herkes, günah işlemeye mahkûmdur.

51- *Eğer bu konu söz konusu olmasaydı, bedenimize bile girmeye (İsa) ihtiyacın yoktu.*

Bedene ve ruha merhamet eyle, ey merhametli ve rahmet dolu.

52- *Bedenimizi bedeninle birleştirdin, ruhumuzu da ruhunla kattın.*

Vücudumuzda vaftiz, şahsiyetimizde de bedenin ve kanın esastır.

53- *Benliğimizde senden gelen bir hisse vardır, onun için hissemiz ateş olmasın.*

Mahkûmiyetimiz bir gölge gibidir, eğer inayetin gönül gösterecekse.

54- *Hükmünden başka bir hükme, kim kaçabilir ki.*

Senden daha büyük bir yargıç yok ki, başkasına gidip sığınalım.

55- *Zorla kaçırılan biri, kralın hükmüne sığınır.*

Eğer kral onu aklarsa, onu hükmedecek kim olabilir ki.

56- *Allah'ın yardım edeceği kişiye, kimse zarar vermeyecektir.*

İlk olan hüküm gibi, eğer başka bir hüküm daha olacaksa.

57- *Günahkâr Âdem için, dünya lanetlenmiştir.*

Âdem yüzünden dünya ceza çekmiş, günahkârlar yerine de Şeytan cezalandırıldı.

O ve bütün güçleri ateşi miras alacaklarken, günahkârlar da rahmet ve şefkat göreceklerdir

58- *Şeytan için ateş yaratıldı, dünyanın yaratılışından beri.*
Günahkârlar için de rahmet esastır, dünyanın sonuna kadar.
Ey rahmet dolu Allah'ım, lütfen bizlere karşı merhametsiz olma.

59- *Oğlun (İsa) sana gerçek bir isim vermiştir, iyi olan tek sensin demiştir.*
Onun sözü hiçe sayılmasın ki, o iyi ismin de değişmesin.

60- *Ey Rab! İnayetini noksan olanlara, rahmetini de günahkârlara gönder.*
Günahımızın kitabını okuma, cehaletimizi de anma.

61- *Kutsal bedenini alan, o zayıf eli yakmayasın.*
Yüzünü tokatlayanla, bizi bir sayma ey yaratıcı.

62- *Bedenini alan ağız, yüzüne tüküren ağızla feryat etmesin.*
Bizleri bir kez yarattığın gibi, ikinci kez bizi yaratmayacaksın.

63- *Gidişimiz ebedi olduğu için, tekrar buraya dönmemiz mümkün olmayacaktır.*
Tövbe etmemize izin vermeyecekleri için, sen bizim yerimize kendini razı et.

64- *Sana secde edenler, putlara secde edenlerle bir sayılmasın.*
Mezardan çıkmamızla birlikte, şefkatin bizleri karşılasın.

65- *Tesellimiz seninle olsun ey Rab! yaşantımızın ve ölümümüzün kaynağı sensin.*
Gece ve gündüz, sığınağım sensin ey Allah!

66- *Yargılama sırasında başımı eğme, ey yargıçların yargıcı.*

Cehennem benimle alay etmesin ve organlarımla özlemle yüzmesin.

67- *Beni geri çevir ki, marifetine geri dönebileyim, sana sığınayım ve affımı dileyeyim.*

İnayetinle ve rahmetinle, cehennemden kurtulabileyim.

68- *Sana övgüler olsun, övgüler olsun ey Rab, milyon kere sana övgüler olsun.*

Sana övgüler olsun, bizlerden de rahmetini esirgeme, ne bu âlemde ne de gelecek âlemde!

Beşinci Şiir

İnsanların Boş Düşünceleri ve Hayalleri Hakkında

1- *Eğer biri kitap okursa, insanlar onu araştırmacı olarak algılarlar.*

2- *Eğer ilmi öğrenmeye ısrar ediyorsa, onu gizliliklerin kurcalayıcısı çağırırlar.*

3- *Eğer biri çalışkan olursa, kıskançlık ve nefretle kuşatılmıştır.*

4- *Eğer amir olursa, oklara hedef olmuştur.*

5- *Eğer saf ve hakir olursa, onu cahil ve tembel saymışlardır.*

6- *Eğer çalışkan ve atılgan olursa, onu sert ve korkunç çağırmışlardır.*

7- *Eğer sakin ve rahat olursa, onu deli ve aptal saymışlardır.*

8- *Eğer oruçlu ve perhizli olursa, gösterişli olduğunu söylemişler.*

9- *Eğer herkesle oturup kalkarsa, insanları seviyor demişler.*

10- *Eğer yiyip eğlenirse, onu açgözlü ve pisboğaz diye çağırmışlardır.*

11- *Ne mutlu! bu âlemin kötülüklerinden kurtulan o insana...*

12- *Bu âlemin kusurlarını ve eksiklerini görecek olursa, oturup yaşamına ağlayacaktır.*

Altıncı Şiir

Temiz Bir Yürek İçin Talepte Bulunmak

1- *Ey Rabb'im! bende yeni bir yürek yarat, çünkü ilk yüreğim bozulmuştur.*
İşlediği günahın necasetinden, haram kılınmıştır.

2- *Saf ve sağlam bir ruh, yüreğimde ve bağırsaklarımda canlandır ey Rab!*
İçimde meskeni olsun, tekrar susmasın ve perişan olmasın.

3- *İşte ruhtan aldığım, o ilk ödülü,*
İşlediğim günahlarla onu kovaladım ve onun mükemmelliğinden soyuldum.

4- *Bunu yüreğimde tekrar yenilet, ey şefkatli ve rahmet dolu Rab!*
İraden içimde işlerken, temiz bir yürekte barınsın.

5- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat, sade, saf ve temiz bir yürek olsun.*
Kötülükleri düşünmeyen, hüzün, kaygı, ve yas onu etkilemesin.

6- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat, ihaneti arzulamayan.*
Her vakit hile ve aldatmacalığı, ikrah eden bir yürek olsun.

7- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, içine öfke kesinlikle girmesin.*
Kin ve nefret, yakınına bile yaklaşmasın.

8- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, kıskançlık ona egemen olmasın.*
Öldürücü gayret de ona hükmetmesin, çünkü beden ve ruhu yok eder.

9- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, içinde nefret barındırmasın.*
Düşmanlıkta onun eş benzeri olduğu için, kapısının içine bile bakmasın.

10- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, dedikodu nedir bilmesin.*
Komşusuna da gizliden gizliye, tuzak kurmasın.

11- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, kimseyi esir almayı düşünmesin.*
Haksız yere, zulüm ve zorbalık yapmasın.

12- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, her pislikten uzak dursun.*
Kötü şehvetler, içinde uyanmasın.

13- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, çapkınlığı düşünmesin.*
Fuhuş ve başıboşluğu, düşüncelerini etkilemesin.

14- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, açgözlülüğü sevmesin.*
Sarhoşluğu arzulamasın ve eğlenceye gönül bağlamasın.

15- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, dünyanın servetine imrenmesin.*
Bu alemin malını da mülkünü de, çöp gibi gözünde küçültsün.

16- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, para sevgisine düşkün olmasın.*
Tamahkârlığı ve yolsuzluğu, daim olarak ikrah etsin.

17- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, yücelikleri düşünmesin.*
Kibir ve gurur, asla ona yaklaşmasın.

36- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, alçakgönüllülüğü düşünsün. Rahatlığı, hoşnutluğu ve herkesle barışık olmayı.*

37- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, hakirlik onu üzmesin. Saygınlıkta onu mutlu etmesin, hakaret de onu rahatsız etmesin.*

38- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, dirayetle göğüs gersin. Başına gelen her denemeye ve üzerine hücum eden her konuya dirensin.*

39- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, övgü gayretiyle dolu olsun. Şeriatına yönelik gayret etsin ve emrinin gereği de mücadele etsin.*

40- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, evinin gayreti onu dürtsün. Daim olarak şeriatına yönelik gayretli, emrini ihlâl edene karşı da savaş versin.*

41- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, sürekli gayretinle yansın. Zalimlerden ayakaltında çiğneyen, emirlerine yönelik acı çeksin.*

42- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, ona zulmedeni sevebilsin. Emirlerini ihlâl edene karşı, ikiyüzlüler gibi davranmasın.*

43- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, seni reddedenleri reddetsin. Düşmanlarına karşı öfkelensin ve senden nefret edenlerden nefret etsin.*

44- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, seni sıkıştıranı sevmesin. İradenin aleyhine, direnenlere karşı da çıksın.*

45- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, gösterişi sevmesin.*
Emirlerini çiğneyenlere karşı, ikiyüzlü olmasın.

46- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, sana karşı isyan edenlere riayet göstermesin.*
Eğer onların isteklerini yerine getirecekse, emrin ayakaltına alınacaktır.

47- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, senin uğruna ölümü tercih etsin.*
Emirlerini çiğneyeni de, misafir olarak kabul etmesin.

48- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, hakarete uğradığında susmasın.*
Emrin ihlâl edildiği yerde de, saygınlık onun tercihi olmasın.

49- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, saygınlığa mübadil olarak seni satmasın.*
İnsanların vereceği mutluluk vaatlerine ve ricalarına ikna olmasın.

50- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, şefkatle dolu olsun.*
Her insana acısın ve komşusuna da şefkat göstersin.

51- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, sadaka vermeyi sevsin.*
Muhtaç olana yönelik hasret çeksin, soydaşına da merhamet etsin.

52- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, saflık yüreğiyle süslensin.*
Mütevazılıkla diretsin, alay edilirken de itiraz etmesin.

53- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, sürekli sükûtu tercih etsin.*
Düşüncelerin toparlanmasına çaba sarf etsin, dağınık niyetleri istemesin.

54- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, anlayışı,*
Akıllılığı, hikmeti ve ayırtıcılık marifeti sevsin.

55- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, bilim peşine koşsun.*
Hikmet onun kardeşi, anlayış da onun habercisi olsun.

56- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, her zaman kendine bakabilsin.*
Başkaların kusurlarına bakmasın ve arkadaşını da yargılamasın.

57- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, arkadaşlarının ayıbına hükmetmesin.*
Fakat her vakit kendi kusurlarını görebilsin.

58- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, kesinlikle kimseyi suçlamasın.*
Sadece kendini eleştirsin, çünkü adaletli davranmamaktadır.

59- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, hiçbir insana karşı gururlanmasın.*
Her zaman insanların, ondan daha üstün olduklarını emir gereği görsün.

60- *Ey Rabb'im temiz bir yürek bende yarat ki, duygularına sınır koysun.*
Yasalara riayet edip, anlayışla hareket etsin.

61- *Ey Rabb'im temiz bir yürek bende yarat ki,göz bakışı def etsin.*
Çapkınlıkla, zarar veren konulara bakmasın.

62- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, kulaklara anahtar koysun.*
Ölüm ve helak sesini, kulağın içine girmesine engel olsun.

63- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, diline, dudaklarına ve*
Ağzına gem koysun, gerektirdiği gibi hareket etsinler.

64- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, gülmeyi asla düşünmesin.*
Bir boş sözü bile ağzından çıkarmasın.

65- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, zarar verici eylemleri koklamasın.*
El dokumasıyla bile, yararsız yumuşaklığa dokunmasın.

66- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, kapıları dikkatlice korusun.*
Pencerelerden ölüm girmesin, nefsin davranışlarını bozmasın.

67- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, kendine iyi bir yasa yapsın,*
Ve bilgece elleri ve ayakları kontrol edip yönetsin.

68- *Bunlar mantıkla ve sadakalarla hareket etsinler.*
Paklıkla yıkansınlar ve namazla yücelsinler.

69- *Günah işlemekten, önemle uzaklaşsınlar.*
İyilikleri yapmaya, gayretle yaklaşsınlar.

70- *Onlar her türlü zulüm yolundan, önemle engellensinler.*
Allah'ın emirleri doğrultusunda, her zaman koşmaya hazırlansınlar.

71- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, sürekli arzulasın,*
Sözlerini içinde gizlemeye ve tekrar sana karşı günah işlememeye.

72- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, iyi cümleler üretsin.*
Her zaman gerçeği konuşsun ve batıl konularla düşünmesin.

73- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, gerçek anlamda terbiyeli olsun.*
Senden iyi bir şekilde mükâfatlandırılması için bütün emirlerini uygulasın.

74- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, tanıklığına yönelik geri dönsün.*
Boş hikâyelere ve günah sayılan özdeyişlere kulak vermesin.

75- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, seni her vakit arasın.*
Ne emirlerinden, ne de şeriatından ayrılsın.

76- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, emirlerini uygulamakla ve*
İradeni yerine getirmekle, tam anlamıyla hazır olsun.

77- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, şeriatını sürekli,*
Zihninde koruyabilsin ve ayak izleri bile sarsılmasın.

78- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, gece gündüz,*
Şeriatınla mütalaa etsin ve melodilerinle hoşnut olsun.

79- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, otun solup kuruduğu gibi,*
Ağlayışla, hasretle ve acı iniltilerle kurusun.

80- *Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, acılarla inlesin.*
İniltilerinin sesinden, etin kemiklerine yapışsın.

81- Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, balmumu gibi erisin.
Ağlayışla üzülsün, işlediği günahlara karşı.

82- Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, her türlü iyilik içinde barınıyor olsun.
Her vakit iyi fikirler üretsin ve yarar dolu sözler çıkarsın.

83- Ey Rabb'im bende temiz bir yürek yarat ki, her türlü kötülükten yoksun,
Her türlü menfaatten ve zarar dolu düşüncülerden uzak olsun.

84- Eğer böyle yürek, bende yaratacaksan ey şefkatli!
Tekrar günaha bulaşmasın ve sohbetinden mahrum kalmasın.

85- Buna benzer bir temiz yürek, bende yarat ey insanları seven Rab!
Öğretmen gibi korkunu, içine yerleştir ve inşa et.

86- Buna benzer bir temiz yürek, bende yarat ey insanları seven Rab!
Sen bir yaratıcı olarak, içimde dürüst ve sağlam bir ruh yenilet.

87- Böyle bir temiz yürekte, ruhun işlesin ey Rab!
Bütün kötü ruhlar, susuz bir mekâna göç etsinler.

88- Yüreğimin mekânında ey şefkatli, yıkanma suyu bulunmaktadır.
Bütün kötü ruhları kov ve bende barınakları olmasın.

89- Sana övgü ve şükürler olsun, hayatımı koruyan İsa Mesih.
Üzerime rahmet ve şefkat insin, bu âlemde ve gelecek âlemde. Âmin.

Yedinci Şiir

Duyguların Korunmasıyla İlgilidir. Mor Efrem'in Özel Namazıdır

1- *Ey Rab Allah! Gözdeki gözbebeği gibi beni koru,*
Kanatlarının altında korunayım ve denemelerden kurtulayım.

2- *Gözün koruyucusu ol ki, hırsız gözüyle bakmasın.*
Kulağın koruyucusu ol ki, zalimce dinleyip duymasın.

3- *Ağzın ve dudakların koruyucusu ol.*
Yüreğim kötülüklere sapmasın, ne de kötü suçlar işlesin.

4- *Ey Rabb'imiz! Bizlere marifet ve anlayış ver*
Ey Rabb'imiz! Tütsülerden ve baharatlardan daha fazla, sana hoş olabilmemizi sağla.

5- *Ey Rabb'imiz! Şu imkânı bize ver ki seni sevelim, bu âlemden de nefret edelim.*
Ey Rabb'imiz! Şu imkânı bize ver ki seni kazanalım, geçici servet yerine...

6- *Ey Rabb'imiz! Şu imkânı bize ver ki, sana üç tane seçkin kurban sunalım.*
Ey Rabb'imiz! Şu imkânı bize ver ki, sana üç tane hoş tütsü yakalım.

7- *Ey Rabb'imiz! Şu imkânı bizlere ver ki, sana üç tane aydınlık çırası yakalım.*
Bunlar; akıl, nefs ve bedendir, Üçlük ve Birlik'in simgesidirler.

8- Aklı Baba'ya, nefsi Oğul'a verelim.

Ve bedeni de Kutsal Ruh'a verelim, O, onu topraktan yeniletir.

9- Ey Baba! Aklımızı kendine kutsal kıl, ey Oğul! Nefsimizi de kendine kutsal kıl.

Ey Kutsal Ruh! Zayıf bedeni lekelerinden arındır ve onu kutsal kıl.

10- Ey Rabb'imiz! Seninle mutlu olabilmemize imkân sağla, son günde de bizleri mutlu kıl.

Akıl, nefs ve bedenden sana övgüler olsun, bizlerden de rahmetini esirgeme.

Sekizinci Şiir

Mor Efrem'in Özgün Yatsı Namazıdır

1- *Ey Rab! Hükmümü sen hükmet ve intikamımı al, beni sıkıştıran Şeytandan.*
Gücün benim yerime savaşsın, beni rahatsız eden köpekleriyle.

2- *Onu ve bütün hilelerini inkâr ettim ve tüm bozgun davranışlarını.*
Bundan dolayı beni tuzaklarıyla, tutmaya çaba sarf etmektedir.

3- *Eğer gücün bana yardım etmezse ve haçın beni kurtarmazsa,*
Tuzaklarının biriyle beni yakalar, çünkü verdiği zararlar sayısızdır.

4- *Ey Rabb'im! muharebede beni yenmesin, o seninle savaşırken mağlup olmuştu.*
Büyük bir utançtır, biri mağlup olandan yenilirse.

5- *Yine duydum ki, mütevazılığın boyunduruğuyla yenilir ve gücü yok olur.*
Rab mütevazıları yerden yüceltir, gururlu olanları da küçültür.

6- *Kötü yüreği benden uzaklaştır ey Rabb'im! onunla birlikte tüm gururu,*
İçime alçak gönüllülüğü, hoşnutluğu ve güzelliği yerleştir.

7- *Ey Rabb'im! sana bağlı olmamı imkân sağla, arzu ettiğin gibi sana layık olabileyim.*
Aklımın gözlerini aydınlat ki, ölüm uykusunu uyumayayım.

8- Lanetlisin ey Şeytan! Allah İsa'nın sözüyle.
Efendim İsa'nın emriyle, yırtıcı ağzın raptı edilmiştir.

9- Yerde ve gökte aforoz edildin, insanlardan ve meleklerden.
Ey Rabb'im İsa! Sana sığınıyorum, haçınla korunayım.

10- Sen beni onun boyunduruğundan kurtardın, senin bağında işçi olayım.
Sana secde edip şükredeyim, Sana, Babana ve Kutsal Ruh'una. Âmin.

Dokuzuncu Şiir

Mor Efrem'in Yatsı Namazıdır

1- *Ey Rabb'imiz! merhamet eyle bize, ey Rabb'imiz! Hizmetimizi kabul et.*
Bizlere şefkat, rahmet ve af gönder, senin o hazinenden.

2- *İbadet ettiğim esnada, huzurunda dik ve uyanık durmamı sağla.*
Eğer de uyuyacak olursam, uykum günahtan arındırılsın.

3- *Eğer de ben uyanıkken günah işlersem, inayetinle affedileyim.*
Eğer de yatarken günah işlersem, şefkatin bana bağışlayıcı olsun.

4- *Alçak gönüllü haçınla, bana rahat bir uyku ver.*
Beni hem kötü rüyalardan ve hem de çirkin görüntülerden kurtar.

5- *Güven dolu bir uykuyla, bütün geceyi beni yönet.*
Ne şeytanlar, ne de şer dolu düşünceler bana egemen olsun.

6- *Işık meleği bana gönder, bütün organlarımı korusun.*
Aldığım o sağ teninle, beni menfur şehvetten kurtar.

7- *Gönül rahatıyla uyuyayım, kanın bana koruyucu olsun.*
Senin suratın ve yaratılığın olan o nefse, özgürlük kazandır.

8- *Elinle yarattığın o beden üzerinde, sağ elini indir.*
Rahmetinin suru, kalkan gibi onu kuşatsın.

9- *Beden rehavete kapılıp yatmışsa, gücün onun koruyucusu olsun.*
Uykum da yüceliğin huzurunda, hoş bir tütsü gibi kabullensin.

10- *Seni doğuranın şefaatiyle, yatağıma Şeytan yaklaşmasın.*
Benim uğruma kurban oluşunla, İblis'i benden uzaklaştır ve bana zarar vermesine fırsat verme.

11- *Ey Rab! Bana verdiğin sözü yerine getir, hayatımı haçın gücüyle koru ver ki;*
Uyandığımda sana şükredeyim, çünkü sevgini zayıflığıma yönelik gösterdin.

12- *İradeni duyabilmem ve onu yerine getirebilmem için, lütfen şefkatinle bana yardım et.*
Barış dolu bir akşam ve dürüstlük gecesi bana bahş et.

13- *Ey kurtarıcımız İsa Mesih, gerçek ışık sensin.*
Işığın içinde saygınlığın mevcuttur, ışık evlatları da sana taparlar.

14- *Işık içinde barınır ve yaşar, bu âlemin kurtarıcısı İsa Mesih,*
Sana övgüler bizlere de merhamet olsun, bu âlemde ve gelecek âlemde.

15- *Bilinçli ve temiz bir mantıkla, şükür ve övgü sunalım.*
Baba, oğul ve Kutsal Ruh'a, her üçü de tek Allah'tır.

16- *Ey Rab! Sana övgüler olsun, milyonlarca kere sana övgüler olsun.*
Milyarlarca kere sana övgüler olsun, bizlere de merhamet olsun.

17- Ey Rab! Sana övgüler olsun, milyonlarca sana övgüler olsun.
Kaldığın mekândan saygınlığın mübarek olsun, abraşiyenin adına sana teşekkürler sunuyoruz.

18- Ağaçların yaprakları kadar, topraktan yaratılmışların adına sana övgüler olsun,
Melekler kendisine hizmet ederler ve övgüsünü yüceltirler.

19- Zayıf olanların namazlarını, kabul edene övgüler olsun.
Tövbe edenlerin gözyaşlarını, kurban ve adaklar gibi kabul etmektedir.

20- Kırk günlük orucu tut ve ekmeğini de aç olanla paylaş.
Günde yedi vakit namaz kıl, İşay oğlundan (Davut) öğrendiğin gibi.

21- Musa kırk gün oruç tuttu, İliye de kırk gün oruç tuttu.
Rabb'imiz de keza kırk gün oruç tuttu ve düşman olan Şeytan'ı yendi.

22- Üçlük ve Birlik'e övgüler olsun, çünkü her üçü de tektir.
Baba, Oğul ve Kutsal Ruh, tek bir gerçek Allah'tır.

23- Namazları işiten ve dileklere cevap veren Rab,
Namazımızı kabul et ve bize şefkat kıl, rahmetinle isteklerimize cevap ver.

Onuncu Şiir*

Meryem Ana'nın Hamileliği Hakkında

1- *İsrail halkı arasında bir haber yayınlanır, bakire Meryem hamile diye,*
Bakire'nin hamileliği konusunda, herkes hayrete düşmüştür.

2- *Bu haber sadık Yusuf'a ulaşır, Meryem zina yapmış diye,*
Kulağına fısıldanan bu haber yüzünden, çok acı bir felakete yakalanmıştır.

3- *Köydeki işini bırakıp, yolunu evine doğru çevirmiştir,*
Yusuf Nasıra'ya ulaştığında, gözyaşlarını dökerek ağlıyordur.
Çünkü insanlar onu el işaretiyle göstererek ve onu zinakârlerin listesine almışlardır.

4- *Çarşıdan geçerken, insanlar onu alay konusu yapmışlardır.*
Başını eğerek ağlar, hüzünlü bir şekilde evinde oturmaya başlar.

5- *Azize Meryem onu içeriye almak için çıkar ve coşkuyla onu karşılar.*
Meryem gönlünü hoş etmek için çırpınarak önünde gidip gelir, güneş ışınlarıyla güzel görüldüğü gibi Meryem de Yusuf'a öyle görünmek ister.

6- *Adil Yusuf içeri girdiğinde, Meryem'i lekesiz bir mücevher gibi görür.*
Yüzünün rengi parlıyor ve şahsiyeti lekelerden masumdur.

---

*Not: Mor Efrem'in yedi heceli şiir ölçüsüne göre yazılmış, ona ait olmayabilir

7- Ona bakmaya gözlerini yukarıya doğru kaldırınca, utançlıktan başını yere doğru eğer.

Ne yapacağını şaşırır, Meryem'in başına gelen bu olaydan dolayı.

8- Meryem'in terbiyeli olduğunu görür, düşüncesi de aynı şekilde pak ve temiz,

Meryem saygın Yusuf'u gördüğünde, korkmaz ve irkilmez.

9- Meryem mutlulukla önünde hizmet eder, hürmetle secde eder ve saygısını esirgemez.

Yusuf çaresiz kalmıştı, çünkü Meryem'e ne söyleyeceğini bilemiyordu.

10- Onu azarlamak isterken, dili içe doğru çekilir

Hamilelik durumuna bakınca, yüreği üzüntüden yanar.

11- Meryem kendi nişanlısını, üzgün olduğunu görür.

Yusuf'la saygıyla ve terbiyeyle konuşmaya başlar.

12- Neden üzülüyorsun, yüzün neden hüzünle dolu, yoldan gelen biri güler yüzlü olmalı.

Ev halkı da onu gördüğünde, onu mutlulukla karşılamalıdır.

13- Meryem Yusuf'a: "Ben seni gördüğüm için çok mutluyum" der.

Neden üzgün olduğunu bana açıkla lütfen, neler duyduğunu bana söyle.

14- Saygın adam Bakire ile konuşmaya başlar, güzelliklerle dolu sözlerle,

Gür bir sesle sana söyleyeceğim, düşüncemdeki kaygıyı sana anlatacağım.

15- *Sen ey Meryem! Saygınlığınla, iffetinle çok güzeldin, özgürlüğünle çok layıktın.*

İsrail oymakları kendi aralarında, ne mutlu! sana diyorlardı.

16- *Kâhinler iffetini gördüklerinde, beni çağırıp ve güzelliklerinle ilgili bana tavsiye ettiler.*

Bak Yusuf dediler, sana teslim ettiğimiz bu kıza çok dikkat et.

17- *Onu kutsallıkla koruyuver, çünkü Allah'ın büyük bir adağıdır.*

Evine hile girmesin, yoksa İsrail halkı arasında lanetlenirsin.

18- *Sakin ol ey Yusuf! Allah'ın mukaddesini bozma.*

Ben seni eş olarak aldım ki, paklığına bir gölge düşmesin.

19- *Sana güvendiğimden dolayı seni özgür bıraktım, düşüncene güvenim sonsuzdu.*

İşime giderken, beş çocuğumu da yanıma alıp giderdim.

20- *Şeytan tuzak kurmasın onlara, sana aşık olmasınlar diye.*

Hamileliğinin haberini aldığımda, hayrete düştüm ve irkildim.

21- *Sözlerimi kabul et lütfen, şimdiden sonra bu olayın takipçisi olacağım.*

Evet, ey Meryem! O güzelliğin nerede, o iffetliğinin pakı nerede?

22- *Ey güzel olan! Seni kim soydu, özgürlüğünün mührünü kim aldı,*

Sana demedim mi ey Meryem, iffetini ve dürüstlüğünü korumalısın.

23- *Azizliğin yaşantısını koru dedim, sokaklarda başıboş dolaşma.*
Ben gelinceye dek çalışkan ol, seni görenler beni alay konusu yapmasınlar.

24- *Allah'ın meleği yanına indiğinde hatırla, neden onun konuşmasını unuttun,*
Ben bugün arkadaşlarımın arasında, gülünç konusu oldum.

25- *Kiminle ilişki kurmuşsan bana açıkla, istersen de kocanı al git.*
Beni bu suçtan azat et, herkesin huzurunda alnım açık olsun.

26- *Çarşıda geçerken, neden beni zinakârların arasında saysınlar.*
Parmaklarıyla işaret edip, bu adamın eşi zina etmiştir diye.

27- *Sadık ve adil Yusuf'un ağlayışını gören Meryem, ağlamaya başladı.*
Üzüntüden gözyaşlarını tutamaz oldu, Yusuf'a ricayla yaklaşıp dedi:

28- *Senden rica ediyorum üzülme, sözlerime kulak ver.*
Hay olan Allah'ın adıyla yemin ediyorum, yalan konuşmayacağıma.

29- *Özgürlüğüm asla kaybolmamıştır, bakireliğim yerindedir.*
Bu konuda Rabb'im tanıklık etmektedir, sözlerimin hepsinin yerinde olduğuna.

30- *Bakireliğimle asla utanmayacağım, göklerdeki Allah şahittir bana.*
Evlilik nedir bilmem ve hiç kimseyle cinsel ilişkide bulunmadım.

31- *Bu konuda şüphen olmasın ...*
Nişanlığı kabul ettiğimden, şeriatı ihlâl etmek amacıyla olmamıştır.
Bakireyim ve kimseyle ilişkim yoktur, benim hakkımda göklerdeki Allah tanıklık eder.

32- Beni yaratan ve bana hayat veren, Rabb'in adıyla yemin ediyorum.
Seninle yalan konuşmayacağım ey Yusuf! olayı olduğu gibi sana aktarıyorum:

33- Namazda dikilirken, ışık meleği mekânımı aydınlattı.
Bana gelen bir ses; selam sana ey Meryem! Rab seninledir diyordu.

34- Sağa sola dönünceye dek, meleğin görüntüsü bana ulaştı.
İrkildim ve ondan korktum...

35- Bana yaklaştığında diz çökerek secde etti, ve selam sana ey Meryem! dedi.
Mutluluk dolu olan Rabb'im seninledir, yüce olanın gücü üzerine konacaktır.

36- Güçlü bir kral doğuracaksın, egemenliğine son olmayacaktır.
Bu sözleri duyduğumda, bunlar nasıl olacak ki, dedim.

37- Bakireyim, kimseyle ilişkim yoktur, evlilik nedir bilmem.
Nasıl olur da evlilik söz konusu değilken, bana bir oğul doğsun diye.

38- Melek bana cevap verip dedi ki; korkma ey rahmet ve inayet bulan!
Karnından doğacak olan kralın, egemenliği ebede dek sürecektir.

39- Ben heyecan içindeyken, o göklere yücelmiştir.
İşte bu sebepten hamileyim ve hamileliğimin, evlilikten olmadığımı kesin olarak bilmekteyim.

40- Bunları Meryem'den duyan Yusuf, hayrete düşer.
Ey Meryem! diline şefkat kıl ve Allah'a küfür etme cevabı verir.

41- *Evimizde görülen günah bize kâfidir, bir de tecdif etmeyelim.*
Eğer ben sana inanırsam, halktan sana kim inanacak ki.

42- *Allah karnına ineceğine ve hamileliğinin evlilikten olmadığından,*
Sana kim inanacak ki, vay başıma senin yüzünden.

43- *Bugün ben büyük bir dehşete kapıldım, çünkü nefsini ve şahsiyetini kirlettin.*
Ağzından çıkan bu sözler yüzünden, şaşkın bir vaziyetteyim.

44- *Söyle ey Meryem! hangi kadın bakireyken, hamile kaldı şimdiye dek?*
Sana bu eğitimi kim verdi? İnsan yüreği bunu kaldıramaz.

45- *Kocanı teşhir etmek istemedin, suçunu Allah'a yüklettin.*
Ortaya attığın bu konudan vazgeç, kocan kimse onu al ve selametle git.

46- *Yusuf'un ağlayışını görünce, Meryem de ağlamaya başlar.*
Üzüntüyle ve sitemle, kendisine şu ifadeler yöneltmeye başlar:

47- *Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum, göklerdeki Rab o bu konuya vakıftır.*
Senden tek bir ricam vardır, öfkelenme ve sakin ol.

48- *Ey sadık Yusuf! sözlerimi rahatça dinle,*
Bilgeli kadınları çağır ve beni adetlerinde göreceklerdir.

49- *Eğer bunlara da inanmayacaksan, imtihan suyunu bana içir,*
Beni dinle efendim, gerçekleri söylüyorum der, betül Meryem saadetli Yusuf'a.

50- *Bakire olduğuma, göklerdeki Allah'ım tanıklık etmektedir.*
Annemden doğduğum gün gibi korunmaktayım, hiçbir el bana dokunmadı.

51- *Eğer hamileliğimi araştıracak olursan, yazılanları sana anlatacağım.*
Evet ey Yusuf! Anlat bakalım, yerle kim ilişki kurdu ki Adem'i doğurunca.

52- *Ağaçla kim evlendi ki, İshok yerine bir kuzu doğursun.*
Yine Başimun'da, nasıl bir taştan birçok nehir doğdu.

53- *Şımşun'un elinde bulunan, bir eşeğin kafatasından peki nasıl su aktı,*
Hiç duymadın mı ey Yusuf! Ahrun'un asasının filiz verip yeşerdiğini.

54- *Bu asa tamamen kuruduktan sonra, yeşerdi ve yaprak verdi.*
Vuku bulunan bütün bu sırlar, Mesih'in sırrına hizmet etmişlerdir.

55- *Saygın Yusuf, güzelliklerle süslü Meryem'e cevap verip dedi ki;*
Bu anlattığın sözlerinin, yorumu bana düşmez.

56- *Başına gelen olay çok kötüdür, ben dünyada rüsva oldum.*
Başına gelen olay hakkındır dediklerinde, ben ne yapabilirim ki?

57- *İsrail oymaklarına, ne cevap verebilirim ki,*
Bütün halk kutsal olduğuna, yürekten inanıyordu.

58- *Herkes güzelliklerini anlatıyor ve özgürlüğünü ilan ediyordu.*
Şimdi de bu olay yüzünden, herkes seni zinakâr ve fecir olarak görüyor.

59- *Saygıyla seni el üstünde tutuyordum ve titizlikle seni koruyordum.*
Bazılarının seni aldatıp ve ıffetinle güldüklerini bilmiyordum.

60- *Vay başıma, nedir yaptığın bu cehalet, evimde zina işledin.*
Ben seni o kadar yüceltmiştim ki, bugün sen beni yerin dibine indirdin.

61- *Halk parmak işareti bana yaparak, bu adamın evinde zinakâr biri vardır.*
Vay başıma! Ey cahil neler yaptın, sözü söylediklerinde.

62- *Kâhinler seni azarlarken ve beni sorumlu tutacakları zaman vay başıma!*
İfaden kabul edilemez, kitaplardan örneklerle konuşuyor olman hikâyedir.

63- *Karnın ve hamileliğin, kitapların ilmiyle alâkası yoktur.*
Senin yapacağın tek şey, cinsel ilişkide bulunduğun ve seni alay konusu yapan kişiyi açıklamandır.

64- *Sen kendi iradenle paklığını kirlettin, yanımdan selametle gidebilirsin,*
Şimdiden sonra, sofranda kesinlikle oturmayacağım.

65- *Eğer de Allah eski devirlerde mucizeler yapmışsa, bunlar seninle hiçbir ilişkisi yoktur.*
Ne soyunla ne de aşiretinle ilgisi vardır.

66- *Eğer de herhangi bir devirde, evlilik gerçekleşmeden bir kadın doğurmuşsa,*
Sözüne inanabilirdik ve evlilik olmaksızın kadınlar hamile kalıyor diye söylerdik.

67- Söylediğin ağaç sana benzemez, ne de söylediklerin diğer konuları sana benzer,

İşte bütün dünyaya gülünç konusu oldun, başını da İsrail halkı önünde büktün.

68- Senin durumun zinakâr olduğuna gösteriyor, bu tür kadınlar görüldüğü yerde taşlanırlar.

Rab Allah beni kurtarsın, senin o çocukluğunun hükmünden.

69- Meryem Yusuf'a; lütfen beni dinle ey efendim! Sana anlatayım.

Dürüstlüğünden ricam şudur ki, beni zina edenler arasında koyma.

70- Evlilikle ilişkim olmadığına, göklerdeki Allah tanıklık etmektedir.

Kutsal Musa aracılığıyla, halkı kurtaran o Rab tanıklık eder.

71- Tur-Sina Dağı'na inen, o Allah'ın sesi tanıklık etsin,

Doğuşumdan bu yana, hiçbir erkekle cinsel ilişkide bulunmadım.

72- İshak'ı ölümden kurtaran o Allah'ın sesi, tanıklık etsin,

Kadınların yaptıkları o evlilik şekliyle, hiç ilgim ve haberim yoktur.

73- Beni yalancı çıkarma ey Yusuf! çocukluğumun yok olmaması için bana şefkat kıl.

Kadınların hâl ve hareketlerini bilen, birçok bilgeli kadınlar memleketimizde bulunmaktadır.

74- Kimseyle temas kurmadığıma dair, onlar özgürlüğüme tanıklık etsinler,

Tek çarem Allah'a sığınıyorum, o bana yardımcı olsun.

75- *Kendisine güveniyorum, beni İsrail halkı arasında beraat edecektir.*

Aşiretlerim arasında utanç duymuyorum, çünkü herhangi bir günah işlemedim.

76- *Peygamber Eşayo dedi ki: Evlilik olmaksızın bir bakire hamile kalacaktır.*

Eğer bu bakire kız ben değil isem de, fakat bu söz peygamberler tarafından yazılmıştır.

77- *Hamile olduğumu biliyorum, nerden ve nasıl hamile kaldığımı bilmiyorum.*

Gönlün rahat olması için, işte huzurunda yemin ettim.

78- *Bana inan ve sözlerimi kabul et, gönlün rahat olsun.*

Niyetin tereddüt etmesin, düşüncen çalkalanmasın.

79- *Yusuf bu sözleri duyunca ağlamaya başladı ve gözyaşları sel oldu aktı.*

Başını dizlerinin arasına koyup, yaşlılığına vay dedi.

80- *Eğer karnındaki cenin, zinadan olmuşsa,*

Asla ve asla özgürlüğümü, zina eden bedenle birleştiremem.

81- *Eğer de Allah'ın gücü, bakireliğinle birleşmişse,*

Asla ve asla yaklaşmaya cesaret edemem, kralının içinde konaklandığı kasıra.

82- *Yusuf'un yüzü hüzünlü ve ağladığını gören Meryem, oldukça üzüldü.*

Sonradan her ikisi birlikte ağladılar, Rab bu ağlayışı Meryem'in karnından duydu.

83- Gözlerini göklere doğru kaldırdı, melekler de heyecana kapılmış vaziyetteler,
Cenin annesinin karnında suskun, oysa bütün kâinatları o yönetiyor.

84- Ansızın haberci geldi, adil Yusuf'la görüştü.
Kahinler seni istiyor, Meryem'i al meclise getir.

85- Yusuf kalkıp Meryem'i aldı ve götürdü, halk önü görmek için akın etti.
İsrail'in kızları ve arkadaşlarını, sokaklar arasından geçerken, yüzüne tükürdüler.

86- Soydaşı olan kızlar da, ağlayarak onu azarlıyorlardı.
Yazık oldu o güzelliğine, nasıl oldu da halkımızdan kayıp oldun.

87- Yazıklar olsun sana, ırkımız seninle alay konusu oldu.
İsrail oymakları arasında o iffetine yazık oldu, onu kim lekeledi ve bakireliğini kim bozdu.

88- Seninle gurur duyuyorduk, düşüşünle başımız eğildi.
Sokaklarda yürürken herkes onunla alay eder, arkadaşları gür bir sesle zinakâr diye bağırırlar.

89- Meryem bu sözleri duyunca ve herkesin onunla alay ettiğini görünce,
Gözlerini yukarıya doğru kaldırıp, karnına doğru gizli gizli konuşmaya başladı.

90- Karnındaki cenine dua ederek, annesi olmamı sen istedin ey Rabb'im!
Emir ver de, bu arkamdaki gürültüye son verilsin.

91- *Alay edenlerin sesinden, ölüm gölgesi beni sarmıştır.*
Ey Rabb im! Hizmetçini görenlere izin verme ki, hakaret etsinler.

92- *Ey Rabb'im! Mazlum olduğumu sen bilirsin, yüceliğini taşıyorum.*
Beni yarattığın rahmet ve şefkatle, beni özgür kıl ve kurtulayım artık.

93- *Gözyaşları karnına doğru indiğinde, Rab emir verip elbiselerini ateşe dönüştürdü.*
Elbiselerinden şimşekler çakmıştı, herkes korkuya kapılmıştı.

94- *Yüzü güneş gibi parladı, sabahleyin doğduğu şekliyle.*
İsrail'in kâhinleri onu gördüklerinde, hayrete düştüler ve durumuna şaşırdılar.

95- *Herkes arkadaşına şunları söylüyordu, bu kızın güzelliğine bakın,*
Utanmadığından dolayı, yüzü de parlıyor.

96- *Yusuf ve Meryem kâhinlerin yanına yaklaşınca, kâhinler irkildiler.*
Onları azarlamak isterken, dilleri tutuldu.

97- *Sesleri korkudan kısıldı, ondan sonra hoşgörüyle ve sükûnetle,*
Onunla konuştular ve şu sözleri söylediler:

98- *Ey Meryem! Bilmelisin ki, adaklarla Allah seni annene bağışladı.*
Kutsal tapınakta büyüdün, kusursuz bir kurban gibi.

99- *Annen vefat edince şu vasiyeti bırakmıştır, "Meryem'e sahip çıkın" diye.*
Allah duasını kabul etmiştir, isteğine cevap vermiştir.

100- *Beni-Levi sana ne mutlu! demişlerdir, çocukluğuna ve temizliğine.*
Göklerdeki melekler seni sevdiler ve gökten sana ekmek yedirmişlerdir.

101- *Şimdi doğrusunu bize söyle ey Meryem! Seni kim kirletti ve kim aldattı.*
Özgürlüğünü elinden kim aldı, bu zat bunu bizden ve herkesten gizledi.

102- *Eşinin kim olduğunu açıkla bize, biz seni ona teslim eder ve selametle gidersin.*
Meryem bu sözleri kâhinlerden duyunca ağladı ve üzülerek onlara cevap verdi:

103- *Sizlerden ricam beni kabul edin, beni zinakâr görmeyin.*
Bakireyim ve hiç kimseyle bir ilişkim yoktur.

104- *Gençliğimin çağı gerçektir, kesinlikle hiç kimse beni aldatmadı.*
Araştırın gerçekleri bulursunuz, bana şefkat edin, sözlerime kulak verin.

105- *Göklerden bana selam geldi, nurlu elçinin aracılığıyla.*
Namazımı kılarken, bana sevgiyle selam verdi.

106- *Selam sana ey Meryem! dedi bana, sesinden irkilmiştim.*
Sakin sesiyle beni teselli etti ve şu sözleri bana yöneltti:

107- *Yücenin gücü üzerine konacak, Kutsal Ruh içine girecek.*
Senden doğacak oğlunun da, egemenliği daim olacaktır.

108- *Kâhinler ve halk liderleri, bu sözleri duyunca hayrete düşmüşlerdi.*
Güzelliğine hayran kalıyorlardı ve sözleri de çok değerliydi.

109- *Meryem'in davası bilgeleri şaşırtır, bu acayip olayı kim kurcalayabilir ki,*

Rabb'imiz ordularının arasında çok heybetlidir, annesinin karnında gizlenmiş durumda.

Yücelerde melekler kendisine ulaşmazken, topraktan yaratılmış olanlar onu araştırıyorlar.

110- *Kâhinler Meryem'e diyorlar ki, ne Yusuf'u ne de başkasını zan altında bırakma.*

İşte bu uyarıyı heyecanla sana iletiyoruz, çünkü bu hadisen hep Allah'la bağlantılıdır.

111- *Bu işini o ifşa etsin, çünkü o gizlilikleri bilendir.*

112- *Allah'ın verdiği imtihan suyu hazırdır, Peygamber Musa aracılığıyla İsrail halkına.*

Zina edip de ondan içen olursa, zehirlenir ve karnı şişer ölür.

113- *Bacakları bile aynı duruma düşer, görücülerine korkutucu bir örnek olur.*

Eğer bu sudan içip de sana herhangi bir zarar dokunmazsa, gerçekten sen suçsuzsun.

Artık sen bilirsin, içip içmemekte karar senin.

114- *Bakire içerim der, Allah'a güvenim tamdır.*

Kabılelerim arasında hiç utanç duymuyorum, çünkü ben zina yapmadım.

115- *İmtihan suyu İsrail halkı arasında, bugün bana tanık olacaktır.*

Onun aracılığıyla Allah, bana zafer verecektir insanlar arasında.

116- *O kutsal kız, imtihan suyu içmeye yaklaşınca,*

Meryem'in oymağından kadınlar titrediler, Meryem'den ricada bulunuyorlardı.

Sakın bunu yapma, o güzelliğin kaybolmasın, rüşvet ver ve kurtul bu davadan.

117- *Al sana altınlarımız ve ziynetimiz, kâhinlere ver ve kurtar kendini.*

Akrabaların korkmasın, halk da seni alay konusu yapmasın.

118- *Ölüler diyarında çürüyecek canına ve ölümüne hasret çekmeyelim,*

Soydaşların küçük düşmesin, ismimiz seninle rezil olmasın.

119- *Ey Meryem! Seninle cinsel ilişkide bulunan erkeği al ve selametle git.*

İmtihan suyu içmekle, o ihtişamlı güzelliğini kaybetme.

120- *Bu sözlere kulak vermedi, Bakire ve Allah'ın annesi.*

Tıpkı yaz mevsiminde suya koşan koyun gibi, imtihan suyuna öyle yaklaşmıştır.

121- *İmtihan suyu almış içmiş, onu gören herkes üzülmüştü.*

Ey Rabb'imiz bu kıza yardım et ve ona zafer ver diyorlardı.

122- *Dağın başına çıkmıştır, arkasından feryatlarla çıkmış arkadaşları,*

Ona ağlıyorlar soydaşları, mezara götürülen ölülere ağlar gibi.

123- *Biri diğerine söylüyordu, defnine şimdiden elbiseler hazırlayalım.*

Kimi elbise hazırlıyor, kimi de tütsü getiriyor.

124- *Nasıl defnedilecek ki bugün, zehirlenecek o kıskanılmış kız,*
Hangi eller onu tutacak ki, eti eriyecek o hamilenin.
Annesi ona o kadar ağlamıştı, bu fani âlemden ayrılırken.

125- *Öleceğime ben üzülmüyorum, herkesin öleceğini bildiğim için,*
Meryem için üzgünüm, onu küçük yaşta bıraktığım için.

126- *Sizlere vasiyettim ey kız kardeşlerim! Onunla ilgilenin, kendini yalnız hissetmesin,*
Çocuklarınızı büyüten Allah aşkına, onunla ilgilenin, sizden rica ediyorum.

127- *Bugün yaşıyor olsaydı annesi, kızının başına neler geldiğini bir görseydi,*
Acısı büyük olacaktı, onu kim teselli edebilecekti.

128- *Herkes çocukluğuna ağlarken, Meryem de meleklere tebessüm ediyordu.*
Ateş alevlerinin kanatları üzerinde, coşkuyla yüceltiliyordu.

129- *Akşama doğru dağdan inmeye başlarken, melekler onu karşılamaya inmişlerdi.*
Kâhinler zarar görmediğini görünce şaşırdılar, yüzü güneş gibi parlıyordu halk arasında.

130- *Ölümden dönmüştür diye, bütün halk onu karşılamaya çıkmıştı,*
Kâhinler, önünde diz çöküp secde ettiler, heyecanla birbirleriyle konuşuyorlardı.

131- *Bu büyük bir mucizedir, gördüğümüz bu kızda.*

(Bundan sonraki bölüm İsa'nın tapınağa girişiyle ilgilidir)

132- *Şemun Sobo halk önünde şunları söyler: Sözlerimi dinleyin ey kardeşlerim,*
Ben Babildeyken, halkımızın esaretten kurtulması için Allah'a yalvarıyordum.

133- *Rab bana Kutsal tapınakta göründü, neden üzgünsün Şemun dedi.*
Mesih'i bedensel olarak görmeden, ölüm sana yaklaşamaz.

134- *İşte yaşım beş yüz yıl, hâlen de yaşıyorum, çünkü bu günü bekliyordum.*
Allah ne zaman beni layık görecek ki onu görebileyim ve selametle ebedi istirahata çekileyim.

135- *Senin aracılığınla, sözlerim yerine gelmiştir ey Meryem!*
Oğlunun Kurtarıcı olduğunu öğrendim.

136- *Hikmetlilerin hikmeti nerede, bilim adamlarının marifeti nerede,*
Onlar mahcup kaldılar, sen de zafer kazandın ey Meryem!

137- *Her sınıftan övgüler sunuldu, ona diz çöküp secde ettiler.*
Her sınıftan mutluluk ve çığlık sesi duyuluyordu.

138- *Bütün sinagoglar kendisine, selametle gel ey ışığın gelini,*
Selametle gel ey azize, zarar görmeyen ey bakire!
Sana zafer kazandıran Rabb'in adı mübarek olsun, olayı temize çıkaranın adı mübarek olsun.

139- *Ey Meryem! Gel ve selametle git, içinde büyüdüğün Nasıra kentine,*
Saygın ve sadık nişanlın Yusuf'un yanına gidebilirsin, çünkü o temizdir.

140- *Sana küfrettiğimiz ve laf attığımız lafları unut, bizleri lanetleme ey ışığın kızı.*

Bilmeyerek sana haksızlık yaptık.

141- *Yusuf'la birlikte hoş geldin, bakire olduğunu artık itiraf ediyoruz.*

Oğlun da övgü sahibidir, senin aracılığınla bizlere kurtuluş sağlanacaktır.

142- *Oğlun büyüktür, onu kim araştırabilir ki, meleklerin bile onu görmeleri mümkün değildir.*

Anne olduğuna karnın tanıklık eder, bakire olduğuna melekler de tanıklık eder.

Hepimiz de aynı şekilde, hamile olduğuna rağmen, bakire olduğuna tanıklık ediyoruz.

143- *Yusuf, diz çöküp Meryem'e secde etti, şarkılarla onu kucaklıyordu.*

Benimle gel ey Allah'ı seven, nişanlığının barınağına gel.

144- *Ey ışığın kızı! Cehaletimi bağışla, artık asla senin hakkında tereddüde düşmeyeceğim.*

Utanmaksızın bağıracağım, hamile olmana rağmen bakiresin diye.

Senden doğacak kişi, bütün insanları putperestlikten kurtaracaktır.

145- *Seni yücelten ve İsrail halkı arasında özgür kılan Allah'a şükürler olsun.*

Meryem'in ayakları önüne tütsüler serptiler, çarşıda elbiseler üzerinde yürüdü.

146- *Halk onu görmeye ve ona saygı göstermeye akın etti ve hoş geldin diyordu.*

Halkın çoğu bağırarak, sana küfredenlere lanet olsun diyordu.

147- *Sana zinakâr olarak hitap edenler, Tevrat sahibi tarafından lanetlidirler.*

148- *Yücelerde barınan Allah'a mecd olsun, insanları kurtarmak istediğinden,*
Yücelerin sahibinin adı mübarek olsun, insanları kurtardığından.

149- *Yücelerin sahibinin adı mübarek olsun, seni kendine kendi aracını yaptığından,*
Kendisine övgüler olsun, bizlere de her zaman rahmetini indirsin, ebede dek. Âmin.

On Birinci Şiir

Uşano Pazarı Hakkında Ayinden Sonra Okunur

1- *Ayrıntılarla dolu bir bayrama, davet edildiniz ey sevgililerim.*
Övgülerle dolu hediyeleri sunun, sizleri davet eden bilgeye.

2- *Şeref dolu şölene, hazır bulundunuz ey akıllılar.*
Şerefli yiğitler gibi, elinizde bayrağı tutun.

3- *Bütün iyiliklerin sahasında, hazır bulundunuz bugün,*
Ebediyetin gizli emvalinde, ruhsal olarak ticaretinizi yapınız.

4- *Güven dolu limana, ulaştınız ey yüzücüler,*
İçinde korku bulunmayan diyara girin ve zıplayın, çünkü dalgalar onu etkileyemezler.

5- *Sizleri mutluluğa davet etti, memleketimize gelen kralın oğlu,*
Zeytin dallarıyla onu karşılayın, Usannalarınızla ona terennüm edin.

6- *Sizleri bu bayrama davet etti, bayramların ve vakitlerin sahibi,*
Bu güne sizleri ulaştırdı, ay ve yılların sahibi.

7- *Sana terennüm etmeyi bizlere öğrettin, senin için kutsanan bu bayramda,*
Sana şükretmeyi bizlere öğrettin, iyiliklerinin anma gününde.

8- *Bizimle birlikte melekler de coşsun ve borazanlarıyla bağırsınlar.*
Milletler ve diller mutlu olsunlar ve Usannalarıyla sevinsinler.

9- *Üzüntülerimiz seninle yok olacaktır, mutluluk dolu ey Rab!*
Çirkinliklerimiz silinecektir, bizler için yaptığın güzelliklerle.

10- *Ruhlarımız seninle istirahata kavuşacaklar ve sıkıntılarını unutacaklardır.*
Yaratıklar da yenileneceklerdir, çünkü eskimiş, bozulmuş ve çürümüştür.

11- *Güzelliklerimiz de kabul görülsün, örf ve adetleriyle süslensin.*
Kiliselerimiz seninle süslensin, ey ruhsal süslerin sahibi.

12- *Ruhlarımız ışıldasın, melekler gibi parlasın.*
Oymaklarımız seninle mübarek kılınsın, ey insanlığımızın soydaşı.

13- *Niyetlerimiz seninle kutsansın, kötülüklerden arındırılsın,*
Yarıklarımız seninle inşa edilsin ve düşmanlardan fethedilmesin.

14- *Doğruluklarımız seninle süslensin ki, eski güzelliğimize geri dönelim,*
Yücelerde barınanlar sana mecd etsin, gök, yer ve içindekiler.

15- *Yaratıklar sana övgüler yağdırsın, yaratılmışlıklarının şekliyle,*
Bütün rüzgârlar sana şükür sunsun, esintilerinin hareketleriyle.

16- *Göklerdeki süslemeler, sonsuzluğunun şerefine tazim edilsinler*
İnişinle yüceler mutlu olsun, milletler sevinsin ve methetsin.

17- *Deniz ayak izlerinle sevinsin, kara da attığın adımlarınla,*
Halkımız mutlu olsun ve sana şükretsin, çünkü yüceliğin onda konaklanmıştır.

18- *Zayıf düşüncem sana mecd etsin, ayrıntılı melodilerle,*
Peygamberler topluluğu sevinsin, çocuklarının övgü dolu sesleriyle.

19- *Elçilerin takımı mutlu olsun, her yaştan gelen muhtelif ezgilerle.*

...

20- *Bugün gökler coşsun ve bütün ruhani topluluklar,*
Kılık kıyafetleriyle şükretsinler, gökleri eğeni ve oradan inen kişiye.

21- *Bugün yukarıdaki sular, Usannalarıyla övgü verecek,*
Övgülü hediyeler, layık ve yiğit olanın ismine sunacaklardır.

22- *Bugün evren sevinecek, gökleri eğeni ve yere inen ebedi kişiye övgü versin,*
Göklerden inen zat, topraktan yaratılanlarla kalacaktır.

23- *Bugün güneş sevinecek ve ışınları coşacak,*
Büyük güneşe şükretmek gerekir, çünkü dünyayı ve yaratıkları aydınlatmıştır.

24- *Bugün ay parıldayacak, güzel ışıklarla,*
Yüce diyarında secde edecektir, iradesiyle inmek isteyen Oğul'a.

25- *Bugün bütün ışıklar, elbiselerinin güzelliğiyle,*
Övgülerinin hediyelerini göndersinler, onları süsleyen Yaratan'a.

26- *Bugün yer coşacak, dağlar da kuzular gibi zıplayacak,*
Göklerden inip yerdekileri ziyaret etmeye gelen, Allah'ın önünde.

27- *Bugün deniz sevinecek, içindeki adalar da mutlu olacak,*
Memleketinden gelen Rab'le, insanlığımızın hakir memleketine.

28- *Bugün ormanlar, ağaçlarıyla sevinecek,*
Dallarını açmış ve dallar birbirinden ayrılmıştır ki, güzel bir sembol olsunlar.

29- *Bugün bütün sığır, davar ve hayvanlar sevinecektir,*
Çünkü göklerden inen ve memleketimize gelen zat, bir sıpanın sırtında yücelmektedir.

30- *Bugün Davut'un köyü, ziyadesiyle sevinecek ve hoşlanacaktır,*
Bütün kâinatların sahibi, adı geçen köye girmek üzere.

31- *Bugün şehirler sevinsin, vilayetlere telaş düşsün,*
Çocukların bağırtısıyla, gelen kişi mübarektir diye bağırıyor olmalarıyla.

32- *Bugün sevgilimin bağı, kökünden çıkartılmış ve uluslararasında dağılmıştır,*
Ayaklarıyla basanlar onu alay konusu yapmışlar, delik deşik edilmiş ve rezil olmuştur.

33- *O bağın duvarı düşmek üzereyken, bugün kendiliğinden çökmüştür.*
O güçlü ve yüksek burcunu, bağırtısının sesi onu yıkmıştır.

34- *Eriha kökten düştüğü gibi, borazanların sesinden,*
Yaşlanmış ve bozulmuş asmalar, bugün yenilenmiştir.

35- *Onların yerine dikilmiştir, uluslararasında yetişen o asma,*
Meyve vermeyen o bağ da, çöldeki hayvanlar onu otlamışlardır.

36- *O bağ artık üzüm değil, harnup veriyordu,*
Ev sahibi kızmıştır, çalılarını ateşe vermiştir.

37- *Bulutlara emir vermiştir, zamanında yağmur yağdırmasınlar,*
Bozgun ve işlenmez bir hâle gelsin ve meyvesiz kalsın.

38- *Peygamberlerin yağmuru ve vahiy görenlerin ruhunun çiği tükenmiştir,*
Yakup'un su kaynağı bozulmuştur, İsrail'in akışı da durmuş ve kesilmiştir.

39- *İbrahim'in tarlasından kesip atmıştır, iki tane zengin oymak,*
İsrail'de de kâhinlik ve egemenlik sona ermiştir.

40- *Taçları ören bugün, Yahuda'nın tacını çözmüştür.*
Rab kendi halkından, hükümdarı ve güzel yüzlüyü iptal etmiştir.

41- *Ayrıca hem bilge adamı ve müsteşarı, peygamberi ve marangozu.*

42- *Bugün matem içinde oturdu, bayramları seven o havra,*
Oğul'un bayramını reddettiği için, o da bayramlarını rezil etti ve hiçe saydı.

43- *Bugün İsrail halkı, saygınlığını yitirmiştir.*
Kain yaptığı suçtan utanç duyduğu gibi, uluslararasında utançla duruyor.

44- *Bugün Yakup'un manastırının, duvarındaki delikler her yerden çoğalmıştır.*
Duvarını inşa eden usta, o geri dönüp düzeltilen yerleri tahrip etmiştir.

45- *Bugün havra şu ilahiyi; milletler arasında terennüm edecektir.*
Rab beni kısır bırakmıştır ve beni mirasından mahrum kılmıştır.
Beni bir yabancı gibi saymıştır, her şeyden yoksun kalan dul kadın gibi.

46- *Bugün halkımız sevinecektir, çocukların terennüm ettikleri ezgilerle.*
Övgünün dallarıyla parıldayacak, çiçekler gibi açacaktır.

47- *Bugün meyve toplayacağız, o peygamberlerin tarlasından,*
Söyledikleri sözlerinin tadına bakarak, ruhsal olarak hoşlanacağız.

48- *Ey Milletler! Hepiniz alkışlayınız, bu ruhsal bayramda,*
Usannalarınızla kendisine terennüm edin, bayramlarınızı kutlayana.

49- *Yakup gelip bize müjde versin, sıpa ve asma hakkında,*
Davut da bebekleri ve çocukları uyandırsın, övgüyü takdim etmelerine.

50- *Zekeriye Kudüs'e bağırsın, ey Sihyun kızı coş ve sevin desin,*
Peygamber Eşayo de bize vaaz versin, öğrencileri işaret edercesine.

51- *Doğruluğu müjdeleyenlerin ayaklarını, işte dağların üzerindedir.*
Sihyun'a girişi, Usannaların büyük şöleniyle gerçekleştirilmiştir.

52- *Sıhyun, şekillerin ve görüntülerin diyarıdır, gizlerle ve özdeyişlerle doludur.*
Bebekler önünde koşuyorlar, ellerinde çiçekler taşıyorlarken.

53- *Usannalarla kendisine terennüm ediyorlar, o saf ve basit çocuklar,*
Elçilerin takımı, etrafını şerefle kuşatmışlardır.
Kutsallık, egemenlik ve liderlik kendisine eşlik etmektedir.

54- *Peygamberler borazanlarıyla, gizlerini yüksek sesle önünde dile getirmektedirler.*
Onu karşılarken övgülerini bir krala gönderir gibi, kendisine hediyeler sunuyorlar.
Birbirinden güzel sözlerle, şekillerini de tasvir ediyorlardı.

55- *Biri diyor ki; hakkında söylediğim kişi budur, er geç dünyaya gelecek diye,*
Başkası da, merdiven üzerinde durarak, dikildiğini gördüm diyordu.

56- *Biri de ateş benzeyişinde gördüğüm zat budur, dikenli bir çalının içinde,*
Başkası, acayip olarak onu nitelendirdi, Allah olduğunu ve dünyanın en güçlü yiğidi.

57- *Biri, güçlü yıldırım eşliğinde, göklerden inen işte budur,*
Borazan sesiyle dağın doruğuna, konduğunu görmüşüm diyor.

58- *Başkası haykırarak diyor ki; ey Sihyun! Allah'ına şükür duası sun,*
Eline gitar ve harpı al, ilahilerinle ona terennüm et.

59- *Biri de diyor ki; bu bir artıktır, İsrail halkından gelen,*
Başkası da daha önceden müjdeyi vermişti ki, uluslar onu beklesinler diye.

60- *Biri de bu bir ottur, tohumsuz olarak yerden çıktı ve yeşerdi diyordu.*
Başkası ise onu şöyle açıklıyor; bu İşay'ın köküdür.

61- *Biri diyor ki; dünyanın uluslarına, verilecek alamet budur,*
Başkası da onu berber önünde duran koyuna benzetmektedir.

62- *Biri diyor ki; halkların beklediği zat bu mudur?*
Başkası da; Rab iniyor ve güçlü dağları kendi ayağıyla basıyor diyor.

63- *Biri, onun mucizelerini ve yaptığı olağanüstü işlerini anlatıyor.*
İşte esirleri azat ediyor ve yüreği hüzünle dolu olanları tedavi etmektedir.

64- *Başkası, adının ne olduğunu ve onu nasıl isimlendireceğini çaba sarf ederken,*
Avucunda havayı zapt eden kişinin ve oğlunun adı nedir diye öğrenmek ister.

65- *Biri diyor ki; susamış yer onu kök gibi doğurmuştur.*
Başkası haykırıp diyor ki; onun adı, güneşin yaratılışından önce bile vardı.

66- *Biri diyor ki; bu bir bebektir, doğuşu bugün olmuştur.*
Başkası da; yaşlıdır ve bütün kâinatlardan daha eskidir diyor.

67- *Biri diyor ki; yüksek bir duvar üzerinde dururken, ben onu gördüm.*
Başkası da, onu melek olarak nitelendirirken, Baba Allah'ın müjdesi elinde taşımaktadır, der.

68- *Biri diyor ki; gerçekten, Allah insanlarla yaşadı.*
Başkası da, Rab Allah'ımız işte budur buyurmaktadır.

69- *Biri Yeruşalim'e diyor ki; kalk aydınlat kendini, çünkü ışığın ulaşmıştır.*
Başkası; coş ey Sihyun kızı, sevin ve mutluluk çığlıkları at ey Yeruşalim! diyor.

70- *Biri diyor ki; bu bir ışıktır, diğeri de gezegen olduğunu söylüyor.*
Bir başkası; İsrail'i güdecek, başka birisi; bu kraldır diyor.

71- *Biri; bu bir asadır derken, bir diğeri; lider ve müsteşardır, diyor.*
Biri; kuzudur der, başkası da; kusursuz bir kurbandır, diye açıklar.

72- *Biri; taş olduğunu söyler ve insanın eli dokunmadan sünnet edildi.*
Başkası da; barışın ve adaletin hükümdarı olduğunu yorumladı.

73- *Biri: "Bulutlar arasında yücelenirken, ben şahsen onu görmüşümdür" derken,*
Diğeri de; Karübimlerin aracında, otururken onu gördüm, der.

74- *Biri; yüce bir kürsüde oturduğunu, ben şahsen onu gördüm.*
Ve elbiselerinin eteğindeki ağırlığından, kutsal tapınak dolmuştu söyler.

75- *Peygamberler başka gizleri de, gizlice ve bilgece resmetmekteydiler.*
Biri; ben Baba'nın şu sözü, söylediğini duydum.

76- *Gelin Babil'e inelim ve dilleri çoğaltalım orada,*
Diğeri vaaz verip, sana söylüyorlar ey Nabuhadnasar!, diyordu.

77- *Biri; ben elçi olarak görevlendirildim ki, çıkıp dünyaya bildireceğim diye,*
Rab biricik Oğlu'na demiş ki, gelin de suretimiz şeklinde insan yaratalım.

78- *Biri; onun inişini, yavaşça inen yağmura benzetmekteydi.*
Meryem'i de güzel ve süslenilmiş bir bahçeye.

79- *Başkası; onun doğuşunu ve yaptığı yenilikleri resmediyordu.*
Biri de; yolunu işaret ederek, Allah'ımızın yolunu düzeltin diyordu.

80- *İşte bu tür sözlerle karşılandı, Kudüs'e girdiğinde,*
Peygamberlerin takımı, Sihyun'a girişini yücelmişlerdir.

81- *Orada bebekler toplanmıştı, peygamberler ve elçilerle birlikte,*
Usannalarının töreniyle, o kralı saygıyla ve onurla Yeruşalim'de karşılamak için.

82- *Halkların kilisesi kendisine büyük bir özlem göstermiş ve kralların kralına secde etmişti.*
Kötülük dolu ve zina eden, o havra da onu azarlamıştır.
Onu coşkuyla kabul etmedi, peygamberlerin kendisine gösterdikleri gibi.

83- *Yüceliğini görünce irkilmişti, yanına gelen o yüce zattan,*
Kadasetliğini görünce üzülmüştü, çünkü o sokaklarda alenen fahişeydi.

84- *Gözlerini kapatarak ona bakmıştı, o ise bedensel olarak gizlenmişti.*
Sonsuzluğunun yüceliğine hakaret etmişti, çünkü o Tanrısallığıyla gizlenmişti.

85- *İşay oğlu Davut ona haykırmıştır, Rabb'in o gizli görkeminin uğruna,*
Görkemli bir şan ve şeref ortamında doğmuştur, ebediyetinin rahminden.
İşte semersiz bir sıpanın sırtına, mütevazı bir üslupla binmiştir.

86- *Baba onu gizlice doğurmuştur, başlangıçtan beri ebediyen,*
Anne de açık bir şekilde doğurmuştur, vakitlerin sonucunda.

87- *Rab yemin etti ve yalan söylemeyecektir, sevgili Oğlu hakkında,*
Ruhani kâhin sensin, tıpkı Melkisadak gibi adilce.

88- *Davut Peygamber de çizmişti, bu yeni portreyi,*
Kendi şarkılarıyla, beşeriyet yönünü bilgece nazmetmiştir.

89- *Beşeriyetini anmıştı, gelişinde almış olduğu o bedeni,*
Beşeriyetinde resmetmişti onun kâhinliğini, gerçek anlamda olan o baş kâhini.

90- *Ebedi kâhin sensin, saltanatı son bulmayan sen ey kral!*
Saltanatın ebedi bir saltanattır, egemenliğin de ebede dek devam edecektir.

91- *Tanrısallığının gizliliğinde, saklanmış bu tür güzelliklerle,*
Davut, Yeruşalim'in kızının gözleri önünde şekillerle onu çizmiştir.

92- *Saygınlığın kralı işte budur, peygamberler bağırarak söylüyorlar.*
Dinle, gör ve kulak ver, çocukların övgü sesine.

93- *Halkını ve aileni unut, günahını ve isyanını da kendinden at,*
Güzelliğine kral aşık olsun ve yüceliğine imrensin.

94- *Peygamberlerin sesini reddetmiş ve elçilerin müjdesini,*
Bebeklere ve gençlere, kulak vermedi o fahişe.

95- *Bu mutluluğa ve övgüye, hazır bulunmadığından ve dinlemediğinden,*
Boşanma kağıdını yazıp kendisine teslim etti, o rezil ve necis olana.

96- *Başındaki o utangaçlık perdeyi kaldırmıştır ve yüzündeki o saygınlığı,*
Ziynetini soydurmuştur, giysilerini çıkartmıştır.

97- *Takılarını boynundan almış, bileziklerini çıkartmıştır.*
Zinakâr ve fahişe olduğundan, onu divanından kovmuştur.
Artık örtüsüz oturmakta, başı açık ve düzensiz bir vaziyettedir.

98- *Çocukluğunun o güzelliği nerede ve nişanlığının anıları,*
O eski ve ebedi günlerin nerede?

99- *Saygınlığın ve yüceliğin nerede, güzelliğinin o süsü,*
Kral Süleyman'ın sana inşa ettiği ev nerede?

100- *Kâhin ve giydiği hizmet takımı nerede? Sürekli senin hizmetindeydi.*
Bel kuşağı nerede, boynuna taktığı hemniğ ve başına geçirdiği o giysi.

101- *İpek gömleği nerede ve altından yapılmış o zilleri ve gelincikleri?*
Nerede o inci takımı, değerli taşların güzelliği?

102- *Nerede o altın sofrası ve üzerindeki kurban ekmeği?*
Nerede o kefaret tütsüsü ve lekesiz kurbanların kokusu?

103- *Nerede o sandık ve içindeki on emir taş levhaları?*
Kâseler ve bütün hizmet objeleri nerede?

104- Bayramların nerede ay başların ve geleneklerin?
Mutluluk senden iptal edilmiştir, neşe ve müzik sesi...

105- Senin evlatlarının ağzında, inilitiler terennüm edilmektedir.
Ey Yakub kızı! Günahın nedir ki, o denli ağır bir cezaya çarpılmışındır.

106- Krala ve veliahdına küfrettin, ey çirkin ve fahişe!
Kral çölde hakarete uğradı, veliahdı da Yeruşalim de.

107- Baba, dana ile değiştirildi ve özel putlarla,
Oğul da aynı şekilde, kan akıtan o haydutla değiştirildi.
Rabb'in ruhunu sıktın ve acıttın, yabancı halklar arasında.

108- Ezeli Üçlüğü ikrah ve nefret etmişti ve sonradan kudurmuştu.
Boş Allahları sevmişti, Şeytanları, putları ve rastlantı olanları.

109- Keon değer görürken, Baba'nın sözüyle alay ediliyordu.
Kömüş de kucaklanırken, secde edilen Oğul'a hakaret ediliyordu.

110- Tamuzo sevilir ve tutulur, gökler sahibi terk edilir,
İstiro her yerde törenlerle yüceltilirken, göklü olan rezil edilmiş vaziyette.

111- Ba'lo kurbanlarla değer görürken, Mesih ise murdarlar tarafından kovulmuştur.
Yarasalara ve diğer kuşlara, secde ediliyor kendi divanında.
Kendi işaretiyle dünyayı ayakta tutan ise, sokaklarında alay konusu olmuştur.

112- *Şimdiye kadar kim duymuş ki, kurtarıcımıza yönelik yapılan bu tür kötülükler gibi,*

Bundan dolayı sizleri kırıp ve rezil edeceğim Rab diyor.

113- *Ey İsrail! bu sözleri peygamberliğin ağzından dinle,*

Habeşlilere benziyorsunuz, şeriatıma karşı başkaldıran sizler.

114- *Öküz sahibini tanır, eşek de efendisinin yemliğini,*

Halkım ise Allah'ını tanıyamadı, İsrail de anlamadı.

115- *Eğer halkım beni tanısaydı, İsrail yolumda yürüseydi,*

Onu hemen tekâmüle erdirip ve düşmanlarına karşı güç verirdim.

116- *Daha sonra sert üslubuyla onu azarlayarak konuştu.*

Öfkesiyle onları bulandırdı ve yüzlerine hakaretli sözler savurdu.

117- *Yeruşalim'e öfkelendi ve onu kısırlaştırdı.*

Peygamber Eşayo onu işaret ederek, haykırmıştır.

118- *Bağdaki çadır gibi ve bahçedeki taht gibi,*

Böylece Rab Yeruşalim'i terk etti, günahlarının yüzünden.

119- *Eğer Rab bizlere bir artık bırakmayacak olsaydı,*

Sadum'a benzeyecektik ve Amura gibi olacaktık.

120- *Şimdi de düşünülmektedir, kendisine cevap verilmeye.*

Bütün hâl ve hareketleriyle, Allah'ı öfkelendiren o halka.

121- *Bekliyor ve randevu istiyor, uzlaşma ne zaman olacaktır diye,*
Peygamberlerin kitapları okumasına rağmen, cahil olduğu için sözlerini anlamıyor.

122- *Cevap bekler gibi, yüksek bir sesle bağırıyor.*
Yeruşalim tekrar inşa edilecektir diye, geri dönüp dinliyor ve özendiriyor.

123- *Neden yıkıldığına dair, İbranilerin oğlu açıklamıyor,*
Şan ve şöhretinin artırılacağını biliyor, durumu nasıl olacağını da sır vermiyor.

124- *İsmi yüceleceğine dair araştırıyor, kimin aracılığıyla yücelecekse bilmiyor.*
Kurtulmuş olduğunu söylüyor, onu kimin kurtardığını açıklamıyor.

125- *Dillere destan olacağını açıklarken, hemen ekleyip soğuk olduğunu söylüyor.*
Nedenini ve sebebini söylemiyor, böylece düşüncesinde hakir olduğunu göstermiştir.

126- *İsrail yüreği katılaşmıştır, kulakları da ağırlaşmıştır.*
Yazılanları duymaması ve söylenenleri de anlamaması için.

127- *İşte kurtarıcımızın Yeruşalim'e girişiyle ilgili, peygamberlik haykırmıştır.*
Söylediğim kişi budur, çok basit bir sıpaya binerek geliyor.
Kalk onu Usannalarla karşılamaya çık, önünde deflerle oyna.

128- *O rezil de, Usannalarının yüce sesini duyunca,*
Üzüldü, çalkalandı ve çocukları susturmaya çalıştı.

129- *Elçilerin ve bebeklerin sesi, birbirine karışmıştı.*
Eski ahit de kurtarıcımız hakkında, mutlulukla işaret etmekteydi.

130- *Peygamberlik ve elçilik, birlikte övgüler yücelttiler.*
Her ikisini görevlendirmişti bu konuda, kendisi de bizzat geldi ve her şeyi tamamladı.

131- *Yahudiler her iki Ahit'i de reddetmekle kalmayıp,*
Baba'ya küfrettiler, Oğul'u da katlettiler kıskançlıklarından dolayı.

132- *Peygamber İsraillilerin havrasını, Rabb'in yüceliğine davet etmişti.*
O da onu öldürmeye hazırlanmış ve kötülükler yapmaya koşmuştur.

133- *Gökler onun yüceliğini anlatır, havra ise riayet etmiyor.*
Yer mütevazılığına hayrete düşerken, Yahudi ise hiç aldırmıyor.

134- *Bütün sırlar sonuçlanmasına rağmen, O ise bu sırlar henüz başlamadı diyor,*
Gelecekte yapılması gereken sırlar vuku bulmuştur, O hayır diyor henüz zamanı yaklaşmadı.

135- *Görücülerin tasvir ettikleri, bütün sırları ve sembolleri,*
Kurtarıcımız onları kendi şahsında yerine getirmiştir.
Katı yürekli ve isyancı halk, bütün gizler şimdiye dek mahfuzdur, diyor.

136- *Ey cahiller! Ne zamana dek anlamak istemeyeceksiniz,*
Gelin birlikte araştıralım, peygamberliğin sözlerini.
Ve bu sırları hep birlikte, vuku bulup bulmadığını görelim.

137- *Yakub, Yahuda'yı bereketli kılıp şöyle demiştir;*
Ayaklarının arasından, hiçbir zaman soy ve gösterici tükenmeyecektir.

138- *Egemenlik hangi çobana, ait olduğunu gelinceye dek,*
Çünkü bütün halklar onu bekliyor, gelip de onları günahtan kurtaracaktır.

139- *Sıpasını asmada bağlayacak, çubukla da eşeğin yavrusunu,*
Araştıralım ve iyi anlayalım ki, Yahudi utanmıyor diye.

140- *Eğer Yahudiye'de kral varsa ve Yeruşalim'de gösterici bulunuyorsa,*
Demek ki, yazılanlar henüz tamamlanmamış ve daha belirginleşmemiştir.

141- *Eğer de soy tükendiyse ve peygamberler de susmuşsa,*
Sert bir şekilde inat ve inkar eden Yahudi halkı, o zaman utansın!

142- *Eğer sıpa üzerinde oturmasaydı, Peygamber Zekeriya'nın peygamberlik ettiği gibi,*
Eğer bebekler bağırmasaydı, Davut Peygamber'in söylediği gibi.

143- *Eğer egemenliği Efrem'den almamışsa yazıldığı gibi,*
Eğer halklara ve toplumlara barışı vaat etmeseydi söylendiği gibi.

144- *O zaman ebedi kral olduğunu, yeryüzünde kabullenmesin,*
Eğer de bu yazdıklarımızı tamamlamışsa, sırları ve özdeyişleri uygulamışsa.

145- *Yine Yahudi utansın, Allah'tan duyar gibi,*
Sizler benim halkım değilseniz, ben de sizlerin Allah'ı değilim.

146- *Halk ve uluslar değişmiş, yakındakiler ve uzakta olanlar,*
İşte seni dağıttım milletler arasında, Rab İsrail'e söylemiştir.

147- *Ücretsiz olarak seni sattım, tekrar seni satın almayacağım,*
Çünkü halklar arasına karıştın, onların örf ve adetlerini öğrendin.

148- *Seni yüzümden kovacağım, halkları yanıma çağıracağım,*
Sihyun içinde koyacağım, denenmiş o tökez taşı.

149- *Onun adıyla iman eden olursa, ebede dek mahcup kalmayacaktır.*
Peygamber tekrar demiş ki, Rabb'in ayakta dikildiğini gördüm.
Adamas'ın suru üstünde, elinde Adamas'ın elmas taşını taşıyarak.

150- *Rab peygambere, vahiy yoluyla alenen demiş ki,*
İşte Adaması, İsrail halkımın içine koyuyorum.

151- *Tekrar Davut Peygamber daha önceden demiş ki, bütün gizleri nasıl uygulanacağını,*
Ustaların reddettikleri o taşı, binanın köşe başına o yerleştirilmiştir.

152- *Oysa ey İbrani! Rabb'in Yeruşalim'i inşa ettiğini bilmelisin,*
Güçlü surlarını yeniden yükseltti, çocuklarını da bereketli kıldı.

153- *Rab nimetini anmış ve onu (Yeruşalim) bol rahmetiyle kazanmıştır.*
Tıpkı bir anne oğlunu teselli ettiği gibi, bütün sıkıntılarını unutur.

154- *Böylece Rab Yeruşalim'i, teselli ederek kendisine şöyle seslenmiştir.*
Büyük bir öfkeyle seni vurdum, ebedi rahmetle seni kazanacağım.
Düşüşünün utancı ve kızgınlığının istihzası yerine,
Halklar arasında başını kaldıracağım ve tekrar saygınlığını sana geri çevireceğim.

155- *İnançsız olduğunu sana hitap ettiler, zulüm ve günah dolu bir şehir olduğunu söylediler.*
Değerli kanımı senin yüzüne serpeceğim ve günahlarını bağışlayacağım.

156- *İsrail'den yoksun kaldın (Yeruşalim), çünkü ben onu yüzümden def ettim.*
Kapılarını sevinçle açacağım, halkların güçleri sana gireceklerdir.

157- *Bunlar, içinde seçkin bir halk olacaktır ve Rab Siyun üzerinde egemen olacaktır.*
Birçok halk gelip, seni övecek ey Yeruşalim!

158- *Yeryüzü ürün verdiği gibi, bir bahçenin de tohumu yeşerdiği gibi,*
Böylece Rab kendi dürüstlüğünü, onun sokaklarında aydınlatacaktır.

159- *Halklar o gün diyecekler ki, işte kurtarıcı Allah'ımız güçle gelecektir.*
Bizleri sıkıştırandan kurtaracaktır, o zaman seni de yeni bir isimle adlandıracaklardır.
O isim de Rabb'in ağzından sana verilmiş bir isimdir.

160- *Daha sonra hüngür hüngür haykırarak, şunları söyledi:*
Rabb'i terk ettiğim için, beni unuttu ve kovdu yüzünden.

161- Bir anne oğluna, şefkat kılmayı unutur mu?
Doğurduğu o sevimli meyveyi, okşamaz mı ve şarkı söylemez mi?

162- Böyle bir anne unutsa dâhil, ben seni ebede dek asla unutmayacağım.
Çünkü avcumun üzerine çizdim, senin o yüksek surlarını ey Yeruşalim!

163- Günahın bağışlanmıştır, ansızın yücelen sen ey mütevazı,
İşte ben bütün taşlarını, inciye çevireceğim.

164- O seçkin temellerini de, gök yakut taşları yapacağım.
Odalarını da, seçkin İsafun taşından yapacağım.

165- Kapılarını da kristal taşından yapacağım.
Yüksek duvarlarının hepsini de seçkin taşlardan yapacağım.

166- İçini dolduracağım ey Yeruşalim! servet, mal ve hazinelerle,
Akik taşları ve mücevherler, saraylarını da seçkin altından kaplayacağım.

167- Bütün oğulların ve kızların, Allah'ın eğitilmişleri olacaktır.
Köşklerine barış hüküm sürecek, çarşılarına da dürüstlük egemen olacaktır.

168- Birçok ulusun gözü önünde, seni kutsayıp ve sende konaklayacağım.
Halklar seni karşılayacak, uluslar da gelişini bekleyeceklerdir.
Benim saygınlığım için halklar arasına, gururum için de milletlerarasına seni verdim.

169- İçinde konutumu kuracağım ve kazıklarımı da çakacağım.
Köşelerini genişletip uzatacağım ve çadırlarımı da gerdireceğim.

170- *İçinde yerleşip seni kutsayacağım, ebede dek Allah'ın olacağım.*
Burada onun tekerlekli arabasında oturacağım, avcılarını bereketli kılacağım.
Davut'a kudret vereceğim, kurtuluşumu ondan esirgemeyeceğim.

171- *Yeruşalim, bebeklerin sesi yüzünden, sarsılmış olmasından dolayı,*
Çocukları ve gençleri toplayıp, bana Usannalarıyla şükredeceklerdir.

172- *Bebekleri davet etmişti, sokaklarında bana küfretsinler diye,*
Halkların askerlerini getirtip, bana Usannalarıyla terennüm edeceklerdir.

173- *Yeruşalim ve evlatlarını gelen ve gelecek olana, hoş geldin diye haykıracaktır.*
Yerde ve göklerde Usanna, göksel olan Davut oğluna.

174- *Sevgisiyle kendini alçaltana hoş geldin, çünkü insanın neslini kurtarmaya geldin.*
Kendini fakirleştiren ve muhtaçları zenginleştirmek isteyen krala hoş geldin diyoruz.

175- *Peygamberlerin şekillerini ve sırlarını tamamlamaya gelene hoş geldin diyoruz.*
Kainatları, bebeklerin malıyla ve hazineleriyle mutlu etmeye gelene hoş geldin diyoruz.

176- *Dilsiz olan tabiatlar, kendisini Usannalarla öven ve terennüm edene hoş geldiniz,*
Yeni melodilerle, bebekler kendisine şarkılar söyleyene hoş geldiniz diyoruz.

177- *Büyük kral olarak gelen ve kendisini metheden bebekler, hoş geldiniz diyoruz.*
Bebekler, öğrenciler arasında kendisine övgüler yağdırana, hoş geldiniz diyoruz.

178- *Ey Rabb'im! kim hayret etmeyecek ki, göstermiş olduğun o doğaüstü mütevazılığına,*
Karubimlerin arabası, korkuyla saygınlığını taşımaktadır.

179- *O basit sıpa ise, o kutsal ve büyük gücünü taşımıştı.*
Şefkatiyle bizlere geldi ki, bizler onun aracılığıyla yücelelim.

180- *Ağzım dürüstlüğünü müjdelesin, bu mutlu bayramda,*
Dilim de övgünü anlatsın, bu bereketli bayramda.

181- *Bu bayramda sevinen bütün yaratıklar, ruhum da coşacaktır,*
Düşünce de, Usanna yerine övgü dalları taşımalıdır.

182- *Sıpanın sırtında oturan o yüceliğin, bebekler dallar taşımışlardır.*
O bebeklerle bağrışıp, Davut oğluna Usanna derim.

183- *Konuşamayan bir bebek, mükemmel bir konuşma sahibi olmuştur.*
Peygamberler bile öyle bir övgüyle onu methetmezken, Usannalarla onu övdüler.
Yaşlıları hayrete düşürdü, Oğul'u görmelerine rağmen kendisine övgü takdim etmediler.

184- *Ey Rabb'im! düşüncelerim seni yüceltsin, düşünemeyen o bebekler gibi değil de,*
Gücünü gören öğrenciler gibi, seni methedeyim.

185- *Ses veren o bebekler gibi, seninle mutlu olayım.*

186- *Bugün Rabb'imiz kralların şehrine, Yeruşalim'e girmiştir.*
Kendini alçaltıp sıpaya binmiş ki, Adem'in o düşüklüğünü yüceltsin.

187- *Kendi mekânında Babası'yla birlikte kendisine sürekli takdis eden Sarufimleri bırakıp, Kudüs'teki bebek ve çocuklardan övgü kabul etmiştir.*

188- *Bugün Rabb'imiz bir sıpaya binerek, Siyun'a girmiştir.*
Zekariye daha önceden bildirmişti, işte Kral'ın sana geliyor, diye.

189- *Karubimler yüceliğine bağırarak; kendi mekânından saygınlığın mübarek olsun.*
Bebekler ise zeytin dallarıyla ve Usannalarıyla onu övüyorlardı.

190- *Bütün kâinatların yaratıcısı, bugün mütevazılık göstermiştir.*
Karubimlerin o yüce makamını bırakıp, rezil görünen bir sıpaya binmiştir.

191- *Peygamberlerin Rabb'inin adı mübarek olsun, gelip nübüvvetlerini yerine getirmiştir.*
Bebekler öğrencilerle birlikte mütevazılığını görünce, ona övgüler yağdırdılar.

192- *Konuşmayı hiç bilmeyen o bebekler, annelerin kucağından,*
Terennüm övgüsü söylediler, sıpaya bindiğini gördüklerinde.

193- *Sıpaya binerek yanına gelmiştir, kana susamış ey Yeruşalim!*
Onu görünce kudurmuştur o rezil, çünkü o saygın, temiz ve terbiyeliydi.

194- *Mütevazılık gösteren kralın adı mübarek olsun, hakir bir sıpaya binmiş olduğundan,*

Siyun onu görünce, ona hakaret etti ve onu kabul etmedi.

195- *Sarufimler ışığından korkarlar, ona bakmaya cesaret etmezler.*

Bebekler ve havariler ise, Usannalarla önünde terennüm övgüsü söylüyorlar.

196- *Karubimler ışığından titrerken ve arabasının altında eğilmiş vaziyette beklerken,*

Öğrenciler kendisine hakir bir sıpayı hazırlayıp ve ona binmiştir.

197- *Hayret vericidir veliahdın gösterdiği o denli mütevazılık, dünya insanları arasında,*

Ateşli araba yerine, sıpa üzerinde yüceleşmekteydi.

198- *Nuraniler ondan korkarlar, Baba'nın yanında bulunduğu kendi mekânında,*

Bebekler sevgiyle ona tezahürat ettiler, Davut oğluna Usanna söylerken.

199- *Yeruşalim kızları, Kral Davut'a tefler eşliğinde terennüm ederlerdi.*

Davut'un oğlunu da bebekler, Usannalarıyla yüceltiyorlar.

200- *Elbiselerini veliahdın sıpasının önüne seriyorlardı.*

At, beygir ve arabayı reddetti, hakir bir binme yöntemi seçti kendisine.

201- *Peygamberin nübüvveti yerine gelsin diye, Siyun kızına peygamberlik ettiği gibi.*

İşte Kral'ın geliyor ve eşeğin sıpasına binmiş vaziyette.

202- *Allah'ın Sandığı önünde, Kral Davut dans etmişti.*
Davut Oğlu'nun önünde, çocuklar dallarla yüceltiyorlardı.

203- *Melkil, Davut'la alay etmişti, yaşlılar da bebeklerle alay ettiler.*
Necisiler susturmak istediler, bebeklerinin o övgüsünün sesini.

204- *Öğrenci topluluğun sesi, gelişini methediyorlarmış.*
Kralların kralı kendisini alçaltmış ve bir sıpaya binmiştir.

205- *Kralların kralı Yeruşalim'e girdi, kendisine yaraşır coşkulu bir kalabalıkla,*
O hakir topluluk da soruyor, gelen bu kimdir, neyin nesidir bu gelişi.

206- *Topluluğun kendisine zeytin ve hurma dallarıyla tezahüratlar ettiklerini görünce,*
Kıskanmıştır o hakir, bebekleri susturmak istemiştir.

207- *Alçakgönüllü bir şekilde Siyun'a girdi, bütün yaratıkların efendisi,*
Uykusundan uyanmadı bile, zina edenleri seven o cumhur.

208- *Kendisini kabul etmeyen o kibirliyi, onu alt ettiğinden dolayı adı mübarek olsun.*
Onun yerine kutsal kiliseyi seçti, kendisine Usannalarla tezahüratlar etmektedir.

209- *Ey peygamberlerin takımı gel, gerçekleri açıklayan sizler,*
Krala çizdiğiniz bu yoldan, saptı mı hiç acaba?

210- *Davut kalk ve Davut Oğlu'na bak, tıpkı onu tarif ettiğin gibi,*
İşte gençler ve bebekler Usannalarıyla, kendisine tezahürat etmektedirler.

211- *Ferisilerin ve kâtiplerin söyledikleri o övgü hazırlanmıştır.*
Saf yürekli gençler, onu hakiki öğretmenden kabul ettiler.

212- *Kalk öğrencilerine bak, sevimli bebeklerden oluşan bir takımdır,*
Saf bir yürekle, Davut Oğlu'na Usanna diye haykırıyorlar.

213- *Yaşlılar zulmettiler, kralın yoluna sunulması gereken o büyük övgüyü,*
Lekesiz ve saf yürekli olanlar da, önünde Usannalarla gösteri yaptılar.

214- *İşay oğlu neden yatıyorsun, kalk ve bizimle haykırıver,*
Gitarını getir, kutsal kiliseye terennüm et.

215- *Halkını ve aileni unut ki, kral güzelliğine imrenebilsin,*
İbranilerin kızı onu ikrah etmiştir, fakat Aramilerin kızı onu kabul etmiştir.

216- *Harpını çok severim, gitarının sesi de çok hoştur kulağıma,*
Temiz yürekli bebeklere bilgi vermişti, övgü ilahileri seslendirmek için.

217- *Davut, Siyun'un içinde koşar ve gitarının sesi kulaklarını çınlatır,*
Bebekler ona eşlik ederken, Kutsal Ruh da kendisine terennüm eder.

218- *Rabb'in adıyla gelen kişi mübarektir diye, Davut şarkısıyla açıklar,*
Bebekler de arkasından şarkılar söyleyerek, gelen ve gelecek olan mübarektir.

219- *Ey Peygamber Zekeriya kalk Allah'a şükret, çünkü peygamberliğin vuku bulmuştur.*

Söylediğin gibi; sıpaya ve eşek yavrusuna binmiş, tıpkı vaaz ettiğin gibi.

220- *O fahişeye seslen de çıksın, damadı karşılamaya eğer mümkünse,*

Yoksa da bebekleri göndersin, Usannalarıyla ona tezahüratlar etsinler.

221- *Coş ey Yeruşalim ve mutlu ol, sen de ey Siyun kızı övgü yağdır ağzından,*

İşte kralın geliyor, eşeğin yavrusuna binmişken.

222- *Efrem'den atı yok edecek, arabayı da İsrail'den,*

Ona iman eden bütün halklara, barışı ve güveni müjdeleyecektir.

223- *Ey yaşlı Yakup, kalk coş ve mutlu ol, çünkü şarkılarınla o giz vuku bulmuştur.*

Sıpasını asmaya bağlanmış olduğunu, eşeğinin yavrusunu da asmanın çubuğuyla.

224- *Kalk ey kutsal kilise ve damadı kabul et, sevgini Usannalarınla göster kendisine,*

Bebeklerle ve çocuklarla birlikte, kendisine evlatlarının ağzıyla övgüler terennüm et.

225- *Kurtarıcımızın bu bayramında, yeri ve göğü sevindirdiği için,*

Gelip bizleri günahtan kurtardığı için, bu bayramda kendisini övüyoruz.

O'nu gönderen Baba'ya ve her şeyi tamamlayan Kutsal Ruh'una övgüler olsun.

On İkinci Şiir

Elem Haftasıyla İlgili Şiirler: Pazartesi Günü Hakkında

1- *Bütün dünyaya çıkmışlar, o dirayetli müjdeciler.*
Mesih geldi ve gelecek diye, her yerde haykırdılar.

2- *Seçkin bir şehirden başladılar, gerçeğin on iki müjdecileri.*
Dünya'nın dört köşesinde gür bir sesle bağırdılar, Allah geldi ve tekrar yüceldi diye.

3- *Müjdeciler korkmadılar, o zalim ve cesur krallardan,*
Gittikleri şehirlerde haykırdılar, egemenlik İsa'nındır diye.

4- *Müjdecilerin sesi çok yüksektir, borazan sesini geçiyordu.*
Kralların önünde bağırıyorlar, kralımız kralların kralıdır.

5- *Şemun Roma'nın sokaklarında bağırmıştı, o gür sesiyle,*
Rabb'im ve ilahım kraldır, O bütün kralları iptal edecektir.

6- *Kendisine diyorlar ki: "Senin efendin öldürülmüştür."*
Kralları iptal etmesi mümkün mü? Rabb'in ölmüştür, ölüleri nasıl diriltebilecek ki.

7- *Kral'ın haça gerdirilmiştir, neden onu kralların kralı olduğunu hitap ediyorsun,*
Tekrar diyorlar ki, Allah'ın defnedilmiştir, onu kim Allah'ların Rabb'i yapmıştır.

8- *Eğer sen onun elçisi isen, servetin nerede?*
Eğer sen onun müjdecisi isen, nerede senin ihtişamın?

9- *Şemun onlara şöyle cevap verdi; Rabb'imin öldürüldüğünü söylediniz.*
Öldürülen sizlersiniz, çünkü Mesih'i tanımadınız.

10- *Kimin oğludur ve nerelidir diye soruyorsunuz, o başlangıçtan beri vardır.*
Baba'sıyla birlikteydi, isteği doğrultusunda göklerden inmiştir.

11- *Bizler gibi değişmeden insan olmuştur ve aramızda yaşamıştır.*

12- *Bizler için öldürülmüştür.*
Kurban olmuş ve bizleri Baba'sıyla barışmıştır, çünkü soyumuz ilk insana dargındı.

13- *Öldü fakat herkesi yaşattı, kâfirlikte ölü olanları,*
Dirildiğine dair göklerden melekler ve yerden de insanlar tanıklık ederler.

14- *Peygamberlerin kitaplarını okuyun ve gerçeği öğrenin, doğuşunu ve gelişini,*
Kitaplarınızı iyi araştırın, elemiyle ve öldürülüşüyle ilgili hakkında öğrenin.

15- *Kitapların sayfalarını iyi araştırın, Onun dirilişini sizlere göstereceklerdir.*
Ben de vaazcılarının başı olarak, bağırarak müjdeliyorum.

16- *Benim Rabb'im gerçektir ve ben onun hizmetçisiyim, Onu denemek isteyen mahcup kalacaktır.*
Servet için sordunuz, birçok kişiden daha zenginim.

17- Sizlerden daha fazla her şeye sahibim, yetkim de rütbelerinizden daha yüksektir.
Saygınlığınız benimkimden daha düşüktür, bilgeliğiniz bana rezalettir.

18- Bu benim yoksulluğum, hazinelerinizden daha zengindir,
Yetkim de rütbelerinizden daha yücedir.

19- Benim Rabb'im dünyaya geldiğinde, bütün ceninlerin yaratıcısıydı.
O kendi kendine beden almıştır, tohumsuz olarak cenin olmuştur.

20- O, validesinin karnında kendi kendini ekti, onun ruhundaki sıcaklığından,
Bu kral gibi kim olabilir ve hangi veliaht ona benzeyebilir?

21- Vuku buluşuna şölen yapmadı, doğuşuna yücelik göstermedi.
Ateş ve ruh melekleri, bir kralın doğuşunu müjdelediler.
Uzaktakiler gelip ona tapındılar, kendisine hediyelerini sundular.

22- Onun müjdesini verenden vaftiz oldu ve bizlere vaftizi kutsadı.
Oruç tuttu ve orucuyla bizleri azat etti, melekler de kendisine övgüler sundular.

23- Kim ki heybetli ve güçlü, yiğit ve kuvvetli,
Denizi azarlayarak durdurabilir ve dev dalgalarını susturabilir?
İşte benim Allah'ım bir sözle gerçekleştirdi,

24- Dünyada şimdiye dek, hangi kral ve hükümdar,
Bir avuç dolu su alıp da, şaraba çevirebilmiştir?

25- *İsa'nın yaptığı gibi, güveyi ve davetlileri sevindirdi,*

Kana şehrindeki leğenler tanıklık ederler, bunlar altı tanedir ve şimdiye dek korunuyor.

26- *Şimdiye dek dünya zenginleri ve altın sahipleri,*

Hangisi küçük bir gözbebeği, kör bir insana verebildi?

27- *İsa'nın yaptığı gibi, İsa, yaptığı çamurla kör adamın gözlerini açtı.*

Kör insanların vasıtasıyla şeref sahibi oldu, kötürümler aracılığıyla da övgüler kazandı.

28- *İsa dışında kim ki, âlemleri ve yaratıkları yaşatmış,*

Günahkârlara kim şefkat etti ve onları kendisi gibi sadık kılabilmiştir?

29- *Şimdiye dek insanlara kim şefkat etti, İsa'nın insanları iyileştirdiği gibi,*

İsa, cüzzamlıları sözüyle temizletti, felçlilere de şifa verdi?

30- *Bir Şeytan ordusu denizde batırdı, ölüleri de tekrar hayata geri çevirdi.*

Sağırın kulaklarını açtı, dilsizlerin dilini çözdü ve kanayan yarayı kuruttu.

31- *İsa küçük bir ekmeği çoğaltarak, binlerce kişiyi çölde doyurdu.*

Tükenen balıkları ve ekmeği çoğalttı.

32- *Bu tür yücelikler ve insancıl işler, kendisine ait olduğu kralın adı mübarek olsun.*

Bu tür işler onun onuruna ve övgüsüne olsun.

33- *Efendisini seven, efendisinin yaptığı işleri över,*

Allah'ına itiraf edip iman eden, yaptığı işlerle hayrete düşer.

34- *Yaratık, yaratıcısına borçludur, şükür ve minnet sunmaya,*

Yapılmış, yapanını bilmeli ve efendisine kölelik yapmalıdır.

35- *Kimse boyunduruğundan isyan etmesin, çünkü Allah'ım isyancılardan nefret eder.*

Kral olan biri de, ebede dek kalır diye umutlanmasın.

36- *Bilmelidir ki başında Kralların Kralı var ve o kralları kürsülerinden alır.*

Onun saltanatı bütün sultanların saltanatına egemendir.

37- *Kurtarıcı İsa tektir, Baba'sının sağında oturmakta,*

Baba'nın sözüdür, dev gücüdür ve koludur.

38- *Göklerden yere indi, tekrar göklere yücelmiştir.*

Gizliden indi alenen yüceldi, söz olarak indi, beden olarak çıktı.

39- *İstediği şekilde göklerden indi ve tekrar çıktı, yetkisi doğrultusunda bizleri ziyaret edenin adı mübarek olsun.*

İnsanlar hayret etsinler, etten oluşanlar da şaşırsınlar.

40- *Büyük denizinin inayetinden bizlere rahmet sağlayanın adı mübarek olsun, Allah'ın sevgisi mübarek olsun.*

Çünkü bizleri kendisine evlat olarak çağırdı ve bizleri öyle yaptı.

41- *Allah'ın oğlu Allah'tır ve Allah'tan bir Allah'tır.*
Yeryüzüne indi yürüdü ve müjdesinin gücüyle dünyayı güçlendirdi.

42- *Yakıcı ateş gibi inen o söz, beden aldı ve insan oldu.*
Aracılığıyla yeryüzündeki insanlar aklandı ve insanlığa çığ gönderdi.

43- *O güçlü enerjisini o denli uzattı ki, kendini alçaltan o güçlü olan,*
Sesiyle gök gürültüsü oluşmadı ve gücüyle de bir şimşek çakmadı.

44- *O heybetli olan heybetini, insanlığımızın zayıf bedeniyle gizlemiştir.*
Bizler gibi oldu ve bizimle yaşadı, O, Baba'sından hiç ayrılmadı.

45- *Hep Baba'sıyla göklerdeydi, yeryüzünde de Meryem'in yanında.*
Onu göklerde gördüğünde, hep Baba'sına benzemektedir.

46- *Onu yeryüzünde gördüğünde, basit biri olduğunu düşünürsün,*
Göklerde melekler onun hizmetindedir, yerde de insanlar onu taşımaktadır.

47- *Milyonlarca ve milyarlarca insan kendisine tapar ve takdisler sunar,*
Fakir biri gibi, Bethlehem mağarasında konaklamıştır.

48- *Karubimler onun ışığından, Sarufimler de onun alevinden korkarlar,*
Hayvan yemliğinde bitkin gibi konulmuştur, Yusuf da önünde hizmet etmektedir.

49- *Gök ve yer ondan dolu, kafasını koyacak bir yeri de yoktur.*
Tilkilerin barınacak delikleri, kuşların da yuvaları vardır.

50- *O Allah'ın Oğlu olmasına rağmen, başını yaslayacak bir yeri yoktur.*
Dünyayı taşıyan o sütun, sağ eliyle de bu âlem ayakta durmaktadır.

51- *Dünya kendi işaretiyle asılı ve avucuyla yer hapsedilmiştir.*
Denizler avucuyla toplanmış,...

52- *Ey bilge insanlar! İlmin kelimelerini duymanızla lütfen rahatsız olmayın.*
Hepiniz dinin ve inancın doğrultusunda, sağlıkla durunuz.

53- *Her bayramda bayramların sahibine, övgü kurbanlarla layık olun.*
Nuh mütevazılığını, Habil de paklığını bir kurban olarak sunmuştur.

54- *Onları örnek alın ve sizler de, övgü kurbanı yaratıcıya sunun.*
Onların nezdinde Rab gücünü gösterdi, bizlerde de şefkatini çoğalttı.

55- *Onları daha önceden yüceltti, bizleri de son dönemlerde.*
İlklere sırlarla ve her türlü şekillerle konuştu ve kendilerine bunları öğretti.

56- *Sonuçta sondakiler onu tanıdı, gerçeğini kendilerine açıkladı ve ona iman ettiler.*
İnayetin idaresi mübarek olsun, hem ilklerde ve hem de sondakılerde işlediği için.

57- *Alçak gönüllüğünü anlatalım, merhametini de gizlemeyelim.*
Kendi isteği üzere insan oldu ve köle şeklini almıştır.

58- *Yeryüzünde her ikisine hizmet etti, Allah'a ve insanlara.*

Kendi şahsında hizmet eden tek kişidir, çünkü kölelikle birlikte efendilik de yapmıştır.

59- *Allah'ımız bizimle olmuştur, Eşayo'nun sözü gibi.*

Sıpaya binip Siyun'a girdi, Peygamber Zekeriya'nın sözü vuku bulmuştur.

60- *Ölüme ve öldürülmeye geldi, Danyal Peygamber'in sözü tamamlanmıştır.*

Mesih gelip öldürülecektir, kutsal şehir de tahrip olacaktır.

61- *İşte kurbanlar yüzünden ev bozuldu, kâhinler de hizmetten uzaklaştırıldı.*

Peygamberlerin sesi iptal olmuştur, halk da bayramlarından yoksun kalmıştır.

62- *Hepsi gelip geçmiş ve uygulanmıştır, halk da başka bir halkla değiştirilmiştir.*

Havra, kutsal kiliseyle, eskilik de yenilikle çevrilmiştir.

63- *Eğer yazılanların hepsi, teker teker yerine gelmeseydi,*

Bu bayramları kutlamaya da kilisenin gücü olmazdı.

64- *Kutsal Kilise dünyanın her köşesinde, bayramlarını coşkuyla kutlamaktadır.*

Efendisini onun temellerini sabitleştirdi, kanıyla da onu inşa etmiş ve yüceltmiştir.

65- *Evindekinin o ilk kızı, evinden kovmuştur.*

Onu inkâr ettiğini ve unuttuğu için, o da, onu kendi defterinden silmiştir.

66- *Utanmayan ve yüzü kızarmayan bir hizmetçi olmuştu, hem fahişe hem de zinakâr.*

Kafası sert ve tartışmacı olmuş ve isyancı evlatlar doğurmuştur.

67- *Çölde yüzsüz, inkârcı ve itirazcı biri olmuştu.*
Men ve Selvay yedi, içti, doydu ve şişman oldu ve homurdanıyor.
Başlangıçtan beri çirkin bir hizmetçidir çünkü yüreği Mısır'da atıyordu.

68- *Mısır'ın sarımsağı, göklü Men'den daha fazla tercih ediyordu.*
Mısır'ın soğanları, denizin Selvay'ından daha fazla sevdi.

69- *Firavun'un o acımasız yönetimi, Rab, Musa aracılığıyla,*
Yaptığı kurtuluştan, daha fazla tercih ediyordu.

70- *O kötü kokuyu iştah etti ve şehvetinin isteği doğrultusunda eylemi de gerçekleşmiştir.*
Bütün işleri mekruhtu, işleri gibi düşünceleri de menfurdu.
Putlarla zina eden o gelin.

71- *Kâfir biriyle karşılaşma tercihin olsun,*
Katil bir Yahudi'yle asla olmasın, kâfir senden nefret etsin, Yahudi seni sevmesin.

72- *İsrail'in havrası, Eyam-ü kadimden beri zalimdi*
Peygamberleri ve onların Rabb'ini kovmuş, zulmetmiş ve öldürmüştür.

73- *Bütün iyiliklerine rağmen, kendisine bir dana put yapmış ve ona tapmıştır.*
Oğul geldi, vefa borcunu geri vereceğine, ondan nefret etti.

74- *Sahibin benim dediği için, onu haça gerdirmiştir.*
İsyan eden cariyeye boşanma kağıdı yazdı ve onu kendi boyunduruğundan çıkarttı.

75- *Sesini kiliseye doğru yöneltti, o da geri dönüp cevabını vermiştir.*

Kendisine işaret vermesiyle koştu ve onu kucakladı, kendini de bir evlat olarak kendisine tescil ettirdi.

76- *Kanıyla kendisine bir veraset imzalamıştır, egemenliğini de vaat etmiştir.*

Kendi sözünü kendisine bir senet olarak verdi, bu senet; bedenini, kanını ve haçını.

O da ona karşı ebede dek, artık isyan etmeyeceğine dair söz vermiştir.

77- *Biricik Oğul'un nişanlısını ve Baba'nın gelini olmuştur.*

Paklıkla, azizlikle ve gerçek bir inançla...

Bundan dolayı da bütün dünyada, günahkârlara iltica merkezi olmuştur.

78- *Kendi özgürlüğüyle, nişanlısını kabul etmiştir.*

O da, kendisine göklerde çözme ve düğümleme yetkisi vermiştir.

79- *Onun nişanlısı yer ve gök kapılarının anahtarlarını, kendisine teslim etmiştir.*

Güvey nişanlısının sahip olduğu bütün servetine yetkili olmuştur.

80- *Krallar malına (gelin) muhtaçtırlar, ondalıklarını kendisine öderler,*

Yüce makamına saygı gösterirler, başlarını da önüne eğerler.

81- *Kilisenin saygınlığı sayesinde, Oğul'un saygınlığı da esastır.*

Kutsalların kutsalında, melek ve kâhin birlikte otururlar.

Kutsal mezbahta da, kâhinler ve Sarufimler birlikte dururlar.

82- Şehvanileri seven o sinagog, yediği o Men yerine,
Rabb'imiz kiliseye, bedenini ve kanını kefaret olarak vermiştir.

83- O arsızı koruyan, Musa'nın asası yerine,
İşte zafer haçı, kilisenin içinde kanatlarını açmış vaziyettedir.
Ve ona tapanların üzerinde uçuşuyor ve sallanıyor.

84- Kralın gelininin yüceliğini, anlatmaya ve tahmin etmeye muktedir değilim.
Yerde ve göklerde sahip olduğu armağanları çoktur.

On Üçüncü Şiir

Elem Haftasıyla İlgili Şiirler: Salı Günü Hakkında

1- *Bizim değil o halkın, mayasız ekmek bayramından birkaç gün önce,*
İsa Beyt-'Anyo Köyü'nde tesadüfen hazır bulundu ve törenle karşılandı.

2- *Garbo denilen Şemun'un evindeyken, aniden günahkâr bir kadın içeri girmiştir.*
Elinde çok değerli bir yağ taşıyor ve İsa'nın yanına yaklaşıyor.

3- *Bir şişe dolu değerli Nardin yağıydı, tıpkı yazıldığı gibi,*
Büyük bir parayla onu satın almış ve İsa'nın başına dökmüştür.
Omuzlarına da serpmiştir.

4- *İsa'nın onuruna Şemun Garbo'nun verdiği ziyafette İsa oturuyordu,*
Şemun hayrete düşmüştü, yemeğe çağırdığı İsa için.

5- *Düşüncesiyle şaşıran Şemun, Mesih fikrini hemen çözmüştü.*
Şemun'un yanına yaklaşarak, onu mesh eden, kimin olduğunu bildiğine dair açıklamıştır.

6- *Şemun'un sorduğu soruya karşı onu azarladı ve aldığı cevapla utandı.*
Şemun, İsa hakkında artık kötü düşünmeyi hiç düşünemez oldu.

7- *Günahkâr kadın korku içindeydi, fakat güçlü bir imana sarılmıştı.*
İsa'yı hoşnut etmek için değil, onu affetmesi için mesh etmişti.

8- *Kendisine şefkat göstermesini, bir rüşvet mahiyetiyle takdim etmiştir.*
Kadının işlediği bütün günahları İsa biliyordu, çünkü o gizlilikleri bilendir.

9- *İsa'ya iman etmişti, günahlarını bağışlayacaktır diye,*
Ondan dolayı yüzsüz bir şekilde yaklaştı ve yağ ile gözyaşı taşırken.
Yağ duasına destek olsun, gözyaşı da tövbe ettiğine dair kanıt olsun.

10- *Eğer sırf onu hoşnut etmek için mesh etmişse, neden aşırı bir şekilde ağlamıştı?*
Neden ayak öpmeyi yapsın, bu davranış öfkeyi dindiren bir rüşvetti.

11- *Neden ayaklarını saçıyla silmiştir, bu da mağfireti talep eden bir ricaydı.*
Mütevazı bir şekilde ayak öpmesi, müsamaha talep ettiği gösteriyordu.

12- *Başını değil de, ayaklarını ve topuklarını öpmüştü.*
Ağlayışla ve mutlulukla...

13- *Biri mutlu olduğunda, başı öpmeye çalışır,*
Kucaklayıcı bir sevgiye dönüştüğünde, öpüşler ağza yönelik yapılır.

14- *Sevgililerin mutluluğu da, öpüşleri göğse yönelik yansıtılır.*
Aşırı sevgiye biri sahipse, onun sevgisi, o kişiyle kucaklaşacaktır.

15- *Pişmanlık oluştuğunda, yüreğinin içinde gözlerini eğer,*
Ricaya yaklaştığında, gururla yaklaşmıyor.

16- *Matemle gösterilen mütevazılık, gerçeğe doğru samimiyetle yaklaşır.*
Gözlerden gözyaşı döktürür, yürekten de hasretler indirir.

17- *İnleyerek ağlayan biri, rica ederek secde eder,*
Başı ve ağzı bırakır, ayaklara eğilir.

18- *Gösterilen bu mütevazılık, karşındakini etkiler ve rahmet duygusu yüreğinde açar.*
İstekte bulunan, yalancı ve hileci olmadığı, ricasından belli olur.

19- *Ricasına tanıklar vardır, mütevazılık ve yumuşak sesi,*
Davalı hasretle ağladığında, davacı hemen üzülür.

20- *Eğer baş eğerek ricada bulunursa, efendisini ikna eder.*
Her yönüyle mütevazılık gösterirse, isteği reddedilmez olur.

21- *Bu günahkâr kadının, niyeti çok akıllıydı,*
Değerli bir yağ satın almıştır, değeri biçilmeyen bir sevgiye karşı.

22- *Yağ pahalı ve kokulu olduğu kadar, tövbesi de o kadar önemliydi.*
Koku veren bir yağla belirtmek istedi ki, sevgisinin, o kokudan daha değerli olduğunu.

23- *Yaşam sahibinin başını mesh etti, onun sevgisini kendisine yönelik arz etmişti.*
Ayaklarına gösterdiği ilgi ise, hakiki bir rica idi.

24- *Saçıyla ayaklarını kurutması da, günahlarını bağışlamıştır.*
Böylece gösterdi ki, ağlamakla ve ayakları yıkamakla günahlar affedilebilir.

25- *Saçını mendil yerine kullandı ki, günahlarından affedilsin,*
Sonuç olarak da, günah bağışlamasının övgüsünü kazanmıştır.

26- *Yağının iyi mükâfatının karşılığı, mükâfatları verenden kabul etmiştir.*
Aldığı bu mükâfata karşı, çok gururludur.

27- *Kadın kefaret istedi, hem rahmet hem de şeref almıştır.*
Beyt-'Anyo'da yaşananları, Rabb'imiz ruhani yönetmenliğinde açıklamıştır.

28- *Kadının şerefi, dünyanın her yönüne duyurulmuştur.*
İşte söz konusu olan bu kadın mükâfatını, Rabb'inden kabul etmiştir.

29- *Onun anısı, dünyanın dört köşesinde konuşulmaktadır.*
O da sevgisini göstererek, hem yağı satın almış, hem de pişmanlık takdim etmiştir.

30- *Rabb'imizin sözünü dile getirelim, beni defnetmek için bunu yapmış demişti.*
Bu sözüyle haça gerileceğini belirtiyordu.
Kadını hiç sıkıştırmayın, ne yaptığını ancak ben bilirim.

31- *Sevgisinden dolayı beni mesh etti, günahlarının bağışlanması için beni rahatsız etti.*
Hem ondan ve hem sizden gizlidir, benim hakkımda peygamberlik ettiği sözler.

32- *Onun gibi bana gelen herkes ve ricada bulunduğu gibi ricada bulunursa,*
Benden günah bağışlaması aldığı gibi, o da alacaktır.

33- *Ninovalılar bir zamanlar bana karşı günah işlediklerinden, kendilerine yıkım cezası kestim.*

Bana yürek rüşveti sundular, beni ikna edinceye dek peşimi bırakmadılar.

34- *Kendilerine çok sert huylu bir vaazcı gönderdim, kendilerine kızdığımı bildirmiştir.*

Öfkemden vazgeçinceye dek, durmadan faaliyet gösterdiler.

35- *Bana kurbanlarını sundular, yas, gözyaşı ve namaz,*

İstediğim şekilde kusursuz takdimeler, mütevazılığının dürüstlüğüyle.

36- *Takdim ettikleri bu kurbanların yerine, ben de Baba'yı inayetle razı ettim.*

Onların saygınlığını da, gelecek kuşaklara aktardım.

37- *Bu kadının yaptığı, bütün dünyada onuru duyurulacaktır.*

İnsanlar nezdinde iradem bundan ibarettir, Ninovalılar gibi beni hoşnut edeceklerse.

38- *Günahkârlar şimdiden sonra ders alsınlar, günahkâr kadın gibi beni sevsinler,*

İnsanın içindekilerini bilirim, hiçbir insan benden bir sır saklayamaz.

39- *Günahkâr kadın Mesih'in başını mesh etmiştir, Şemun'un evinde otururken,*

Sürdüğü esanstan hoş bir koku gelmişti, hem yağdan ve hem de İsa'nın başından.

40- *İsa'nın başına akıtılan o yağın yüzde yüz kokusu artmıştı.*

O yağ özünde kokuyordu, tütsülerin arasında iken.

41- *Onun kokusu, bütün ilaçlardan daha artmıştı,çünkü kokuların sahibi üzerine dökülmüştü.*

Ondan daha fazla hoş olan sevgi ise, şölendekiler ondan hoşnut olmuşlardır.

42- *Bu yağın kokusunu koklayanlar, çok pahalı bir yağ olduğunu farkına vardılar.*

Onu kokladıktan sonra, değerini biçtiler.

43- *Davetliler çok sevindiler, o yağın hoş kokusundan, İsa da mesh edildiğinden mutlu olmuştu.*

Hem yağdan hem de imanla yapıldığından dolayı.

44- *Kıskanç o Yahuda, kötü ve tereddütlü düşüncesiyle,*

Tamahkâr ve hileci bir kurt gibi, hemen kıskançlıkla doldu taştı.

45- *Kadının İsa'yı mesh etmesini, İsa'nın da onu kabul etmesini eleştirmişti.*

O yağın satılmadığından, büyük bir hüsran olduğunu savundu.

46- *İsa'nın başına dökülen o yağ, kıskançlığından zarar olarak görmüştür,*

Para düşkünü olan bu hakir, gerçeğe karşı direnmektedir.

47- *Biri mesh ediyor, diğeri de bağışlıyor, bir başkası da kıskançlıkla yanıyor.*

O ışık üzüntüsünü belirtmişti ve hainin o kötü düşüncesini ifşa etmişti.

48- *Sevgi ve imanın ayrılışını, hem azarladı ve hem de itiraz etti.*

Kendisine göre hem kadın ve hem de İsa suç işlemişti.

49- *O altın düşkünü ve hırsızdı, fakirleri koz olarak kullandı.*
Altın çalan Gahzay'ın arkadaşıdır, Gahzay cüzzam hastalığına yakalandığı gibi darısı da başına.

50- *Beyt-'Anyo Köyü güzeldi, o hain onu suçladı.*
Yapılan ziyafette büyük bir şeref olmuştur, fakat hırsız orada sürçmüştür.

51- *O güzel koku evi hoşnut ediyordu, fakat Yahuda İskaryuto'yu rahatsız ediyordu.*
Oh! Onun eleştirisi çok anlamsızdı, düşüncesi de çok necisti.

52- *Yılan gibi dilini biledi, birçok kişiyi tereddüde düşürdü,*
Efendisinin ekmeğini yiyen, kalkıp efendisine havlamaya başladı.

53- *O yağ satılmadığından dolayı, o hırsız yüreğinde yanıyordu,*
Neden bu değerli yağ, satılmadı diye yakınıyordu.
Değeri (300) üç yüz dinardı, hepsi boşuna gitti.

54- *Bu yağın parasının, fakirlere verilmesi gerekiyordu,*
Şimdilikse hepsi boşuna gitti, fakirler de ondan faydalanmadılar.

55- *Ne zamandan beri, fakirlerle ilgilenmeye başladın Ey Yahuda!*
Fakirlere yardım ettiğini hiç görülmemiştir.

56- *Fakirlerle ilgilendiğine dair, kim tanıklık edebilir ki?*
Yardım sandığını sen taşıyordun, dağıtım senin elindeydi.

57- *Hangi sokaktan geçtin de, fakirler sana saygı gösterdiler,*
Hangi yetimi cebinden yedirdin de, seni mübarek kılsın.

58- *Tek bir dul kadının ismi söyle de, ziyaret ettiğin,*
Hangi fakir veya dilenci, kendi ağzıyla seni rahmetle anacaktır?

59- *Hangi topal, sakat ve kör, iyiliğin hakkında tanıklık edecektir,*
Hangi sağır ve dilsiz, kendilerine yardım ettiğini diyebilecektir.

60- *Hangi hasta ve kötürümleri, ziyaret ettin de sana şükretsinler,*
Hangi hüzünlü ve sıkıntı çekenleri, sevindirdin ki sana minnettar olsunlar.

61- *Ne zaman yas tutanları ve üzgün olanları, teselli ettin ki tanıklık edebilsinler?*
Bütün bunlardan uzak bir durumda isen, fakirlerle mi önemseyeceksin, çok garip bir şey!

62- *Fakirleri seven senin gibi hırsız olmaz, sürekli elini uzatıp,*
Almak için değil, vermek için uzatır.

63- *Yardım edip de veren, yardım alan kişiden daha iyidir,*
Gözü de hırsızlardan ve necislerden daha iyidir.

64- *Eğer ihanetin teşhir olmuşsa, neden gerçeği eleştiriyorsun?*
Mayasız ekmek takdim etme günü yaklaşmışsa, Fasah Bayramı halkın şeriatıdır.

65- *Rabb'imizin o sırrı, tamamlayacak günü yaklaşmıştır.*
Bedenini kiliseye vererek, kendini kurban olarak sunacaktı.

66- *Hepimizin uğruna dökülecek o kanı, kâseye doldurup kendisine sunacaktır.*
Bundan dolayı Şemun ve Yuhanon'u çağırıp, kendilerine şu tavsiyede bulundu.

67- *Öğrencilerin başı o azizi, kilisenin temel taşı yapmış,*
O betül ve temiz olan da, kilisenin binası üzerine inşa etmiştir.

68- *Aziz Şemun'u, büyük Musa'nın tamamlayıcısı,*
Bar-Zabday'ı da, Yeşu-Barnun'un yerine koymuştur.

69- *Betül ve Azizi gönderdi ki, kendisine Fasah kurbanını hazırlasınlar,*
Her ikisi de kutsal gizlerinin derinliğine, girmeleri gerekiyordu.

70- *Her çeşit mimari şekillerle, binalarını dizayn etmeye,*
Temel atmaya ve inşa etmeye, yaratıkların mimarinden servete ihtiyaç vardır.

71- *Şemun'u ve Yuhanon'u doğuran, o kadınlara ne mutlu!*
Evlatlarını gerçekte, yücelerin zirvesine ulaştılar.

72- *Ne mutlu size! Ey çift kartallar, nereye ulaştığınızın farkında mısınız?*
Tüylerinizi yetiştirenin ve kanatlarınıza, güç katanın adı mübarek olsun.

73- *Mesih, Şemun'u ve Yuhanon'u çağırıp gönderdi, Fasah Kurbanı takdim etmek üzere yer hazırlasınlar.*
Çünkü yeni Fasah Kurbanı, eski Fasah Kurbanı'nı ilga edecekti.

74- *Mısır'daki Fasah Kurbanı'nın, iptal olma zamanı yaklaşmıştı.*

Gerçek ve dürüst Fasah Kurbanı aracılığıyla, o mayasız ekmek de çözülecekti.

75- *Dağıtılma zamanı yaklaşmıştı, o kudurmuş halkın sinagogu,*

Halkların Kilisesi'nin kuruluş vakti, alelacele yaklaşmıştı.

76- *Tiksinmişti takdim ettikleri kurbanlarından, onları ilga etmeye hazırlanmıştı.*

Kurbanlarında hile görmüş olduğundan, onları iptal etmeyi arzulamıştı.

77- *Baş kâhinlerinin zalim ve kâhinlerinin günahkâr olduklarını görmüştü.*

Miraslarından uzaklaşma vaktinin yaklaştığını bilmişti.

78- *Kâtiplerinin kâfir olduklarını görmüştü, Tevrat'ı tahriflerle doldurmuşlardı.*

Ferisiler'e de vay başınıza demişti, çünkü kurtuluş dönemlerini idrak etmemişlerdi.

79- *Halkın şeriat düzeninin çoğu, bozulduğunu görmüştü.*

Yerleşim yerlerinin ve köylerinin, dağılacağına dair nübüvvette bulunmuştu.

80- *Tapınağın günah ve zulüm kanıyla, haram kılındığını görmüştü.*

Ağzını açıp demişti; taş üzerinde taş kalmayacaktır.

81- *Bayramlarının kirlendiğini görmüştü, peygamberlerin katledilmesinin kanıyla,*

Bayramlarını da iptal etti ki, onlarla gururlanmasınlar.

82- Hain olduklarını ve onu haça gerdirerek öldüreceklerini görmüştü.

Oymaklarının sonunun yaklaştığını, kendi şahsında hissediyordu.

83- Öldürülmesinden sonra, başlarına bir felaketin geleceğine peygamberlik etmişti.

Söylediği özdeyişleriyle, bozgunluklarına ve ölümcül durumlarına işaret etmişti.

84- Anlattığı öykülerle onları reddettiğini ve terk ettiğini ima etmişti.

Şemun ve Yuhanon'u göndermişti İsa Mesih, gidin bizlere Fasah kurbanını hazırlayın.

85- Otuz yıl bu âlemde, fakirce yaşamıştı.

Otuz yıl süre zarfında sunulan Fasah Kurbanı sırasında, bu söz gibi hiç sarf etmemişti.

86- Şeriat gereği o ve öğrencileri, bayrama katılıyorlardı.

Şeriatın sahibi o olmuştu, şeriatı çözecek değildi.

87- Şeriatı daha iptal etmeden, şeriatı iptal ediyor diye çağırmışlardı.

Eğer şeriatı iptal etseydi, ziyadesiyle gürültü yapacaklardı.

88- Bayrama geldiğinde, âdet edindiği gibi hizmet etmeye gelirdi.

Fasah Kurbanı'na yönelik hazırlığını, şeriata uygun bir hazırlıktı.

89- Rabb'imizin yaptığı o dehşet verici iş çok büyüktür, insanlar için insan olmuştur.

Daha da insanı şaşırtan, Allah'ın gösterdiği o alçak gönüllüğüdür.

90- *Bahane arayanlara, hiçbir fırsat vermedi.*

Çünkü şeriattan hiçbir harf ve satır bile iptal ettirmedi.

91- *Betül ve azizi gönderdi, Fasah Kurbanı hazırlamaya,*

Bundan anlaşılıyor ki, bu Fasah Kurbanı'nın sunulması, son kurban olacaktı.

92- *Bilgeler bilmelidir ki, Allah'ın idaresinin ne olduğunu,*

Neden ve niçin eski Fasah Kurbanı iptal etti ve neden yenisini önerdi?

93- *Bu Fasah Kurbanı, daha önceden yapılan ve yapılacak kurbanların sonuncusuydu.*

Gerçek Fasah Kurbanı'yla, geçici Fasah Kurbanı'nın dönemi geçmişti.

94- *Fasah kurbanımızın simgesi olan sen ey kurban! Hakiki kurbanımız seni iptal ettirmiştir.*

Bizleri kendi bedeniyle ve ekmeğiyle, mayasız ekmekten uzaklaştıranın adı mübarek olsun.

95- *Bizleri kesilmiş kurbandan, kanının kâsesiyle kurtaranın adı mübarek olsun.*

O suskun kuzu yerine, kendisi konuşan canlı bir kuzu olmuştur.

96- *Bu bayramda iki kuzu, birlikte kesilmişti.*

Birisini şeriat gereği, mayasız ekmekle ve acılarla yemişlerdir.

97- *Diğerini de, simgesel olarak kesmişlerdi, sevgisinden dolayı o kendini kurban etmişti.*

İşte gerçek Fasah Kurbanı budur, çünkü onunla yeni dönem başlamıştı.

98- *Betül ve azizi gönderdi, Fasah Kurbanı hazırlayın demişti.*
Gidin Fasah Kurbanı'na yer bulun,

99- *Bugün ben ile sizler, Fasah Kurbanı birlikte yiyeceğiz.*
Şimdiye dek hiç yapmadığım işi, bugün onu yapacağım.

100- *İştah ettiğim bu kurbanı, henüz onun gibi kimse yememiştir,*
Bu Fasah Kurbanı için, gökten yere indim.
Bu kanlı kurbanın yerine, sizler için ruhsal bir kurban olacağım.

101- *Bu mayasız ekmek, yüreği ve mideyi ağırlaştırır,*
Sizlere canlı bir ekmek, Kutsal Ruh'la mayalanmış olarak vereceğim.

102- *Şimdiye dek yediğiniz, o acı sebze yerine,*
Göklerin tatlısını, benden yiyip hoşnut olacaksınız.

103- *Küpünde elde edilmesi, mümkün olmayan bu asma şarabı yerine,*
Yaşam kâsesinde kanımı içeceksiniz, onunla mutlu olup sizleri de bağışlayacaktır.

104- *İnsanlar hizmet ettikleri, bu geçici sofra yemeğine,*
Şimdiden sonra benim mezbah, kurban ve kefaret yerim olacaktır.

105- *Oysa bu diğer Fasah Kurbanı için, gidin bana yer hazırlayın,*
Şimdilikse sizlerin yiyeceğiniz bu Fasah Kurbanı, gerçek kurbandır.

106- *Bu kurbanı halklara vermek istiyorum.*
Benim için geleneksel olarak süregelen o gizi, bugün onu uygulayalım.

107- *O ilk Fasah Kurbanı'nı bırakalım, çünkü bizler için kullanılamaz hâle gelmiştir.*

Şimdiden sonra hakiki kurban benim, kefaret ve mağfiret taşımaktadır.

108- *İshak'ı, babası İbrahim'in bıçağından kurtaran benim,*

Onun yerine ben kurban oldum, kurban olarak takdim edilmemle halkları kurtardım.

109- *Bugünkü Fasah Kurbanı için, hem ağaç hem de kuzu kendiliğinden oluşmuştu.*

Ve ağaçta boynuzlarıyla asılıydı.

110- *Gidin bizlere kurban hazırlayın, çünkü vakti gelmiştir.*

Haça asılacak kuzunun, ben olacağımı peygamberlik ettiler.

111- *Musa'nın ve peygamberlerin, benim hakkımda söyledikleri vuku bulacaktır.*

Öğrenciler İsa'ya dediler ki; nerede hazırlayalım?

112- *Koyunlar çobana sormuşlardı, sana layık yer nerede olabilir diye,*

İnsanlar Allah'ı yokladılar, nerede bizleri affetmeyi arzuluyorsun?

113- *Gideceğiniz yolda, biriyle karşılaşacaksınız,*

Adam bir su yayığı taşıyor, gideceği yere siz de gidin.

114- *Girdiği yere siz de onunla birlikte girin, ve ev sahibiyle konuşun,*

Sana övgüler olsun Ey Allah'ım! Mecusilere yol rehberliği yaptığın gibi elçilere de aynısını yaptın.

115- *Mecusilere doğduğun günde, yıldız aracılığıyla yolu gösterdin.*
Bu büyük bayramında da, öğrencilerinin önünde yolu düzelttin.

116- *Su yayığı taşıyan adam, öğrencilerin önünde yürüyordu,*
Bayramına peygamberler gibi olmuşlardı, sen insanlığa yaşam suyu içirensin.

117- *Ev sahibine dediler ki, Rabb'imizin söylediklerini dinle,*
Bu Fasah Kurbanı öğrencilerimle birlikte, yanında yapmak istiyorum.

118- *Peygamberlerin efendisi, elçilerin ne konuşacaklarını emretmekte,*
Gitmeden önce hem adam ve hem de mekân hakkında bilgi vermişti.

119- *Sizlere döşenmiş ve hazırlanmış, bir oda gösterecektir,*
Oraya girin ve hazırlığı orada yapın diye öğrencilerine söylemişti o büyük adam.

120- *Gittiler ve söylediği gibi gördüler, emrettiği gibi Fasah Kurbanı hazırladılar.*
Akşam olduğunda içeri girip oturdu, herkesi ayakta tutan o Rab!

121- *Rabb'imiz ve on iki öğrencisi, tek bir sofrada oturmuşlardı.*
Yahuda Skariyuta da, hain olmasına rağmen, aralarında bulunuyordu.

122- *Kendini henüz belirtmemişti, İsa da onu belirtirken farkında değildi,*
Gizlice kuzular arasından ayrılmış ve kurt olduğu hâlde kendini kuzu postuna sokmuştu.

123- *Sadece çobanın haberi vardı, gizli kurdunun hainliğinden,*
Öğrencilerinin haberi yoktu, tunç altınla karışık diye.

124- *Ateş ocağı da hiç alevlenmedi, çünkü tutuşu sevgiyle yanıyordu.*
O mikrobu da ayırmadı, çünkü onun ateşi rahmet esiyordu.
En sonunda o kurt, kendini ayırdı ve bozgunluğa doğru gitti.

125- *Bu Fasah Kurbanı akşamında, yedi gününün başıdır.*
İsa ve öğrencileri, odada oturuyorlardı.

126- *Onlar kendi aralarında oturuyorlardı, yabancı biri yoktu orada,*
Akşam yemeği (Fasah Kurbanı) temizdi, fakat gizlerle doluydu.

127- *Tanrısal bir ziyafet idi, çünkü orada Allah oturuyordu,*
Yabancı birinin Allah'ın sırlarına, girmeye yetkisi yoktu.

128- *O akşamın sofrası, herkesi kutsayanın aracılığıyla kutsanmıştı.*
Mezbahaya dönüşen o sofra, bütünlüğüyle kutsaldı.

129- *O Fasah Kurbanı aracılığıyla, o oda, bu akşam kiliseye dönüşmüştür.*
Kutsal mezbah da onun sofrası, kâhinler ve elçiler de oturur vaziyettedirler.

130- *Ziyafetin başı Mesih'tir, hem hizmet eden ve hem de misafirleri ağırlayan,*
O gizin evlatları da yiyenlerdir, onlar o gizden yiyip mutlu oldular.

131- *Onlar hayrete ve dehşete kapılmışlardı, çünkü yeni bir Fasah Kurbanı'ydı.*
O zamana dek onun gibi hiç yememişlerdi.

132- *Bu Fasah Kurbanı sizinle birlikte, yemeye iştah ettim.*
Beni elem dolu, bir ortamda görmeden önce.

133- *Bu söz hem sevinçliği hem de üzüntüyü ifade ediyordu.*

Başında mutluluğu işaret ederken, sonunda da üzüntüyü ifade ediyordu.

134- *Gizleri ve yorumları bilmek ve anlamak için, bilincimizi aydınlatanın adı mübarek olsun,*

Bizlerden gizlilikleri saklamayanın, adı mübarek olsun.

135- *Göklerden inen o zenginin adı mübarek olsun, insanlara kendi hazinelerini göstermiştir.*

Kendisine tapanlara da, hazineleriyle nasıl yaşayacaklarını öğretti.

136- *Krala ve kralın oğluna övgüler olsun, anahtarlarını aldı ve*

Elçilerine teslim etti, cennetin kapılarını açıp kapatsınlar.

137- *Üst odada oturana övgüler olsun, bütün gizlerini bizlere gösterdi.*

Bu gizleri, Şemun'un ve bütün arkadaşlarının eline asmıştır.

138- *Bu yeni bir Fasah Kurbanı'ydı ve Kutsal Kilise'nin ilk Fasah Kurbanı'ydı.*

Bu Fasah Kurbanı bambaşka bir kurbandı, çünkü Eski Ahit'i ilga etmekteydi.

139- *Mayalı Fasah Kurbanı, mayasız Fasah'ı iptal etmişti.*

Gökten inen Fasah Kurban'ı, kuzudan oluşan Mısır'daki kurbanı ilga etmişti.

140- *Mısır'daki kuzu kurbanın amacı, ilk çocukların öldürülmemesi için sunulmuştu.*

Bu Fasah Kurbanı ise, öldürülen ilki Oğul için sunulmuştur.

141- *İlk Fasah Kurbanı, halkın kurtuluşunun anısına takdim edilmişti.*

Bu Fasah Kurbanı ise, halkları azat etti ve onlara Allah'ın egemenliğini kazandırdı.

142- *O Fasah Kurbanı halkı Mısır'dan çıkarttı, bu ise halkları içeri aldı.*

O Fasah Kurbanı kuzudan oluşuyordu, bizim kurbanımız ise herkesi yöneten kişidir.

143- *O eski Fasah Kurbanı, Musa tarafından tesis edilmişti, Rabb'in kurtuluşunu ansın diye,*

Bu Fasah Kurbanı ise Rabb'imiz Mesih tesis etmiştir ki, anılmasıyla herkese bağışlayıcı olsun.

144- *O eski kuzu, ızgara yapılır ve yenilirdi, haşlama yapılması yasaktı.*

Bu kuzu ise yaşam kuzusudur, hazırlanışı da ızgaralıktır.

145- *O giz gelecek kuşaklara taşınırdı ve bu gizinin tamamlayıcısı olduğunu işaret ediyordu.*

Gerçek Fasah Kurbanı budur, Yahudi'nin Fasah Kurbanı kalmamıştır.

146- *Güneş doğdu, bütün gölgeleri ve gölgelikleri iptal etti.*

Yün yumağının taşıdığı, çiğ taneciklerinden kurumuştur,

147- *Göklü yağmur uluslar üzerine inmişken, o halk üzerine inmekten kurumuştur.*

Lanetlenmiş ve kurumuş incirden artık meyve arama ve isteme.

148- *Bahçıvan yücelerden inmiştir, kendisine kiliseyi bir asma olarak dikmiştir.*
Meyve yerine harnup veren bağı, kökten çıkartıp atmıştır.

149- *Bağda çalışanları dağıttı, ona tapanları topladı.*
Elem çekmeden, sizinle Fasah Kurbanı yemesini isterim demiştir.

150- *Yahudiler arasında yapacağım son Fasah Kurbanı olacaktır.*
Bir daha sizinle Fasah Kurbanı yiyemeyeceğimi söylediğim için üzülmeyin.

151- *Sizlere yeni bir Fasah Kurbanı yedirmem gerekiyor ve gayet uygundur.*
Sizlere mayalı kurbanı yedireceğim, hepiniz mayasızı inkâr edin.

152- *Sizlere yaşam veren kâseyi içireceğim, sizler acı dolu o kâseden uzak durun,*
Eski Fasah Kurbanı'nda, yeni Fasah Kurbanı göreceksiniz.

153- *Yeni bir umut kabul edeceksiniz, nesilden nesile sonsuza dek nakledilecektir.*
Şimdiden sonra da temiz ve pak bir Fasah Kurbanı yiyeceksiniz.

154- *Mayalanmış, yoğrulmuş ve Kutsal Ruh'la pişirilmiş ekmeği sizlere yedireceğim.*
Ateşle ve Ruh'la karışmış, bir şarabı da sizlere içireceğim.

On Dördüncü Şiir

Elem Haftasıyla İlgili Şiirler: Çarşamba Günü Hakkında

1- *İsa'nın sevgisi aniden kaynayıp taştı ve oturduğu ziyafetten kalktı.*
Gerçek Fasah Kurbanı ve diğer gizleri tamamlamaya başladı.

2- *Akşam yemeği henüz sofradayken, sofradan kalktı.*
Alçakgönüllü bir eylemde bulundu, çünkü içinde gizli bir teselli saklıydı.

3- *O pak olan elbiselerini bir kenara bırakıp, kendi eliyle hizmet etmeye başladı.*
Öğrencilerini saygınlıkla, sıraya göre oturttu.

4- *O ise hizmet etmek için ayağa kalktı, bir köle ve bir hizmetçi gibi.*
Ne yapacağını öğrenciler bilmiyorlar, kendisi ise ne yapacağını biliyordu.

5- *Öğrenciler hayretle ona bakarak, sormaya da cesaret etmiyorlar.*
Şemun oturur vaziyette ve suskun, neticede nereye gideceğini gözlüyor.

6- *On iki'ler şaşkınlığa uğradılar, çünkü yeni bir görüntüyle karşı karşıyaydılar.*
Sormaya kim cesaret edebilecek ki, hepsi korkuyordu.

7- *Her biri sorumluluk ve eleştiri almasın diye, sormaktan kaçınıyordu.*
Mesih elbiselerini bir kenara attıktan sonra, beline bir mendil bağladı.

8- *İşte bu yaşam sırrının hazırlığı, vaftizi simgeliyordu.*
Mendili bağlama hazırlığı da, kirin temizleyicisi olduğunu işaret ediyordu.

9- *İbriğe su doldurdu, günahların kirini bağışlayan,*
Öğrencilerinin ayaklarını, mütevazılıkla yıkamaya başladı.

10- *Her ne kadar yazılmamışsa da, yaptığı yıkamadan öğrenciler irkilmişlerdi.*
Tabiatın ahlâkı gereği olarak, korkuya kapıldıklarını bizlere bilgi vermektedir.

11- *Efendilerini ve Rablerini eğilmişken, ayaklarını yıkadığını görüyorlardı,*
Efendilerinin kölelik etmesi, kemiklerini acaba sızlatmıyor muydu?

12- *Öğrenciler hem korkuyordu, hem de mutluydular,*
Mutluydular, çünkü onlar insan olarak, Allah'tan bereketli kılınmışlardı.

13- *Korku içindeydiler, çünkü efendiler gibi bir köleden hizmet ediliyorlardı.*
Ayaklarını teker teker yıkayıp ve kuşandığı mendille siliyordu.

14- *O saatte büyük bir dehşet yaşanıyordu, yıkayan ve yıkananlardan,*
Küçükten başlamış olması, herkesin alçakgönüllü olmasını öğretiyordu.

15- *Lider olduğunu düşünen birinin, gurura kapılmaması gerekir.*
Mütevazı olmalı ve kendisinin herkesten daha küçük olduğunu düşünmeli.

16- *Bütün öğrencilerinin ayaklarını yıkadı, Şemun'un da dâhil olmak üzere,*
Şemun'un ayak yıkama sırası arkadaşları gibi gelince,
Efendisinden bir kölenin yıkayacağına dair, korktu ve heyecanlandı.

17- *Korkusu ve heyecanı küstahlıktan değil, sevgiden kaynaklanıyordu.*
Çünkü o pak insana yaklaşması, müstahak olmadığını düşünüyordu.

18- *Ona yaklaştığında irkildi ve ayaklarını yıkamaya eğerken korkmuştu.*
Yazılıdır diye denizi azarladığını ve denizin dalgaları üzerinde yürüdüğünü.

19- *Bu zat binlerce kişiyi doyurdu ve suyu şaraba çevirdi diye düşünerek,*
Nasıl olur da ayaklarımı yıkadığında, elinden yanmayacak mıyım?

20- *Kendisinden ölüm ve Şeytan korkan, nasıl olur da beni yıkayacaktır.*
Loozor'u dirilteni, bana dokunacaksa beni yakacaktır.

21- *Titreyerek Şemun Kifo, Mesih'e cevap vermiştir.*
Sen sadık ve dürüst, nasıl olur da benim gibi bir günahkârı yıkayacaksın?

22- *Bu eylemin asla gerçekleşmemesi gerekir, çünkü saygınlığın zedelenecektir.*
Ben seni Allah'ım olarak görüyorum, nasıl olur da eğilip beni yıkayacaksın?

23- *Sen kral ve kralın oğlu, ben hâkir ve rezil,*
Ayaklarımı asla yıkamayacaksın, çünkü senin mütevazılığın benim için çok değerlidir.

24- *Beni yıkamana müstahak değilim, bu iş beni aşıyor,*
Sen iyi biri olarak ayaklarımı yıkayacak olursan, ne yapacağımı bilemezsin.

25- *O büyük öğrencisine demiştir; şimdi değil de sonradan bileceksin,*
O zaman beni bırak da, ayaklarımı yıkayayım.

26- *Emrime karşı gelme,*
Ben sana alçak gönüllüğü öğreteceğim ki, sen de başkalarına öğretebilesin.

27- *Ben seni kendime elçi yapacağım diye, bütün dünyaya bu sözü duyurdum.*
Benim öğrencilerimin de, benim yaptıklarımı, sürekli yapmaları gerekir.

28- *Benim gibi yapmayan, alçak gönüllüğümü örnek almayan,*
Çizdiğim yolda yürümezse, bana öğrencilik yapması mümkün değildir.
Ey Şemun! Zoruna gitmesin, çünkü gizleri tamamlama vakti gelmiştir.

29- *Şemun Kifo ayaklarımı, asla yıkamayacaksın, demişti.*
Bu eylemin gücünü bilmediği için, çekiniyordu ve korkuyordu.

30- *Yapılacak yardımdan kaçınıyordu, çünkü yorumu ondan gizliydi.*
Bunun için ısrarla karşı çıkması ve asi olması daha iyi, diye düşünüyordu.

31- *O hoş olan İsa'ya övgüler olsun, çünkü bütün gizlilikler kendisine malûmdur.*
Ne yapacağını biliyordu ve Şemun'un, düşüncesini de bilmez olur muydu?

32- *Saf Şemun'un, neden korktuğunu biliyordu.*
Ondan dolayı iyi bir efendi gibi, onu ricaya doğru çekiyordu.

33- *Eğer ayaklarını yıkamazsam, egemenliğimde payın olmayacaktır.*
Öğrencilerimi ödüllendirirken, bana yabancı olacaksın diyordu.

34- *Gökte seni kürsü üzerinde, oturtacağıma söz vermiştim.*
Eğer ayaklarını yıkamazsam, kürsünü kaybedeceksin.

35- Şemun cevap verip diyor ki: "Efendim! Sadece ayaklarımı değil,
Başımı ve ellerimi de yıka, yeter ki senden ayrılmayayım."

36- Şemun'un yüreği sızlayarak, ayaklarını yıkaması için İsa'ya yaklaşıyor.
Sıkışıp kaldığından, tek bir sözle o çıkmazlığı kendinden attı.

37- Efendim, eğilerek secde edip diyorum: Ayaklarımı, ellerimi ve başımı da yıkayınız lütfen,
Ve payımı cennetinde ayırtma, ey hayat veren.
Cehaletimin sözlerine bakma, istediğin gibi her şeyi organize et.

38- Yıkanmış ve pak olan ve Kutsal Ruh'la yıkanmışsa,
Bütün vücudu değil, sadece ayaklarını yıkamaya yeterlidir.

39- Ateş ve Ruh'un vaftiziyle, yıkanmış olan herkes paktır,
Sudan doğan biri de, kendi şahsında ebedi yaşamaya sahiptir.

40- Ey Şemun! İstisna dışında, hepiniz paksınız,
Arkadaşların gibi seni yıkadığımda, o zaman ne yaptığımı bileceksiniz.
Sizlere iyi bir örnek verdim ki, sizler de birbirinize karşı aynısını yapmanız için.

41- İsa'yı ele verecek olan, o haini tanıyordu İsa,
Ziyafete katılmaya müstahak olmayan, o öğrenciyi.

42- Efendisinden nefret eden, kendi hür iradesiyle arkadaşlarından ayrıldı.
Hayret verici mucizeler yapmış, kendi gücüyle değil efendisinin adıyla yapmıştır.

43- *Işığı ve övgüyü reddeden, kendisine hakareti ve alçaklığı tercih etmiştir.*
Eğer arzu etseydi o, sağdaki kuzularla birlikteydi.

44- *Kendi isteği doğrultusunda kurt olmuş ve kurtlarla birlikte sayılmıştır.*
O köpek yedi ve doydu, daha sonra kalkıp Allah'ına havlamaya başlamış oldu.

45- *O hırsızı ve katili, tanımıştı İsa Allah,*
Ona rağmen teslim etmişti kendisine, yüreğinde tasavvur ettiği parayı.

46- *Kendine eritilmiş altından bir dana yapan o halk, sahrada ona tapmıştı.*
Önceden o halkın yüreğinde tasavvur edilmişti, yüreğine göre put çıkmıştı kendisine.

47- *Böylece tamahkâr Yahuda da, yüreği paraya düşkün olduğu gibi,*
Yüreğinin taşmasından ağzı konuşmuş, muhtaç ve fakirlerin adına.

48- *Hırsız parayı severdi, ondan dolayı para sandığı taşıyordu,*
Para toplamaya çalışıyordu ki, parasına para katsın.

49- *Fakirler parasından alacak olsalardı, çok üzülecekti,*
Parası eksildiğinden çok sert bir şekilde, eleştiri yapacaktı ve mırıldanacaktı.

50- *Yahuda para vermeye değil de, para almaya hep imreniyordu.*
Bundan dolayı belli ki, parayı alma manevrası yapıyordu.

51- *Beyt-'Anyo'da dökülen yağa itiraz etmişti, satılması gerekiyordu diye savunuyordu,*
Üç yüz dinar değerinde, fiyat biçmişti.

52- *O yağı satacakmış gibi, değerini pahalı bir fiyatla gayretiyle biçmişti.*
Hırsız kendi düşüncesine göre, eğer onu satsaydı ücretinden vazgeçeceklerdi.

53- *Gerçekten de o yağ seçkin bir yağdı, onu methedip reklamını yapmıyordu.*
Fakat o yağın aracılığıyla, o hırsız zengin olsun diye çabalıyordu.

54- *Satılmayan o yağ, üç yüz dinardan daha değerliydi.*
O tamahkâr fırsat kollayıp, yağ sahibi Rabb'imizi sattı.

55- *Yaşayan ve değerli olan o kanı sattı, gök ve yer değerini biçmez,*
Otuz paraya pazarlık etti, bu muameleye karşı hangi yürek dayanabilir ki?

56- *O hırsız o kadar tamahkârdı ki, satmayı bile bilmiyordu.*
Avuç dolusu o yağa, büyük bir fiyat koymuştu.

57- *Kanın fiyatını ise asgariye indirmişti, deniz dolusu kadardı,*
Yaşayan kan yaşayan Oğul'un kanı, değerini kim biçebilir ki?

58- *Ya da şu kadar değerinde olduğunu kim diyebilir ki,*
Bu âlemi kendi kanıyla satın alan, otuz parayla fiyatını pazarlamıştı.

59- *Ey cahillerin cahili Yahuda! nasıl yanıldın da,*
Paha biçilemeyen o kanı, düşük bir fiyatla satmaya kalkıştın.

60- *Beyt-'Anyo'da o yağı paha biçilemez bir fiyatla, o kötü gözünle yükselttin de,*
Kudüs'te ise o paha biçilmez kanı, nasıl oldu da düşük bir fiyata düşürdün.

61- *O yağ köyde olsaydı, değeri üç yüz dinardan daha fazlaydı.*
Ziyadesiyle Kudüs'teki o kanının değeri pahalı olmalıydı, Rabb'inin yaptığı o mucizeleri.

62- *Eşi ve değeri bulunmayan o yaşayan kanı sattın, neden asgari bir ücretle sattın?*

63- *Nasıl oldu da cesaret edip o murdarlara, sattın Rabb'ini otuz para karşılığında?*

64- *Onu bir köle kadar saymadın, çünkü daha fazla parayla satılan köleler vardır.*
Sanatın uğruna, satıcı da fiyatları ikiye katlar.

65- *Ziyadesiyle sen, bütün yaratıkların Rabb'ini satarken,*
O denli tamahkâr olduğundan, fiyatını oldukça artırman gerekiyordu.

66- *Eğer de onun hikmetinin sanatı, herkesten gizlenmişti,*
Sana net bir şekilde açıklanmıştı ki, O, hekimlerin hekimi olduğunu.

67- *Suyu şaraba çevirene, hangi değer biçilebilir ki,*
Ya da hangi fiyat koyabilirsin, su üzerinde yürüyene.

68- *Şeytanları azarlayıp çıkartanın, değeri otuz para mı acaba?*
Ya da felçliyi iyileştirenin, fiyatı otuz para değerinde mi?

69- *Vay başına ey Yahuda İskariyuti! Çünkü Rabb'inin sevgisini zulmettin.*
O, küçük ekmeği bereketlerken, kendiliğinden çoğalmıştı.

70- *Parmağıyla çamur yaparken, kör adamın gözüne koyup gözünü açıyordu.*
Cüzzamlıları temizlediğini gördün ve bir kızı da diriltiğine tanık oldun.

71- *Lo'ozor'a seslendirirken, cevap vererek mezardan çıkmıştır.*
Nasıl oldu da fiyatını o kadar düşük tuttun, ey hırsız ve katil!

72- *O hoş olan, seni azarlamadı, ondan ayrılacağını bilmesine rağmen,*
Sabrıyla sana fırsat verdi ki, senin pisliğini ocak potası ortaya çıkarsın.

73- *Otuz liraya sattın ey Yahuda! Allah'ın Oğlu'nu,*
O kendini kendi inayetiyle teslim etmiştir ki, âlemi alçak gönüllüğüyle kurtarsın.

74- *Arkadaşların onu Şeytanların başı olarak nitelendirdiler, ne azarladı ne de yok etti onları.*
Yaptığın da bunun bir benzeriydi, onu sattın o ise sustu ve seni yok etmedi.

75- *Tanımadığın o gizli Baba'sına, ne cevap vereceksin ki?*
Seni yargılayacağı ve hesap soracağı zaman, çünkü Oğlu'nu yeryüzünde sattın.

76- *Onun doğuşunu müjdeleyen, o meleğe ne hesap vereceksin ki?*
Küstahlığına öfkelendiğinde ne yapacaksın ki, çünkü Efendisinin Oğlu'nu sattın.

77- *Seni cehenneme atacak o uyumayan, meleklere ne cevap vereceksin?*

Onları uyumayan melekler olarak yaratmış olanı, sen otuz parayla sattın.

78- *Göklerde sana öfke yağdıran, Sarufim'lere ne cevap vereceksin?*

Ey Mahkûm olan sen, seni ateşin alevlerinin içinde gömdüklerinde?

79- *Allah'ını satan terk edilmiş bu insandan vazgeçelim,*

O kendi yaşantısını ihmal ettiği gibi, biz de onun konusuna boş verelim.

80- *Bütün bu özellikler, Yahuda'da gizlendiği için,*

Onu terk edip helak oldu, iple intihar etti.

81- *Efendisinden kovulduğuna dair hiç kimse düşünemez, çünkü kendisine yönelik hiçbir açıklık vermedi.*

Onu tanımasına rağmen, eğip ayaklarını yıkamıştır.

82- *Efendisinin mütevazılığını görmesine rağmen, kudurmuşluğundan pişman olmadığından vay başına Yahuda'nın!*

Rab onu temizlerken, kendisi ise yüreğinde hile beslemekte olduğundan vay başına!

83- *Yahuda'yı örnek alanın vay başına, arkadaşlarının arasında ikinci Yahuda'dır!*

Yahuda gibi efendisinin nimetini reddedip ve zulmedenin vay başına!

84- *Kendisine sürekli iyilik yapıp da, şükretmeyen kişi vay başına!*

Ak yüreklilerden nefret eden, eyleminde ikinci Yahuda'dır.

85- *Yahuda'nın gizli ipini miras alacaktır, Şeytan öğretmeniyle birlikte,*
Ey Rab! Kiliseni bu tür eylemlerden uzak tut ve hepimizi de aynı şekilde koruyuver.

86- *Yahuda senden kıskandığından seni sattı, ölümü satın aldı ve yaşamayı sattı.*
Bizler ise seni satın alıyoruz ki, seninle birlikte imanla yaşayabilmemiz için.

87- *Yahuda'nın almış olduğu parayla, darağacı kazanmıştı.*
Bizler bedenini ve kanını yedik ki, ateş azabı görmeyelim.

88- *Yahuda'nın yaşam öyküsünden vazgeçelim, ne adını ne de anısını dile getirelim,*
Şimdilikse ilk konumuza, geri dönelim ey sevgililer!.
(Şemun'un ayak yıkamasından Yahuda'nın konusuna girdik)

89- *Bu hain hakkında Rabb'imiz, Şemun'a şöyle demişti.*
Sizler ak yüreklisiniz, fakat hepiniz değil.

90- *Onu teslim edeceğin Yahuda olduğunu, İsa biliyordu diye yazılıdır.*
Vuku bulmadan olayları, kendilerine önceden bildirmiş olması, bilgilendirmek amacıyla söylemiştir.

On Beşinci Şiir

Perşembe Günü Sırlarıyla İlgilidir

1- *Şemun, İsa'nın sözüne itaat ettiğinde ve ayaklarını yıkamaya teslim ettikten sonra,*
Rab elbiselerini alıp oturdu, o hazır bulunan akşam yemeğinde.

2- *Hepsi bir arada otururken, Rabb'imiz onlara şöyle demişti;*
Bilmenizi isterim ki, sizlere bu yaptıklarımı.

3- *Eğer ben sizlere açıklama yapmazsam, gizlerim başında kimin durduğunu,*
Eğer de örneklerimi sizlere göstermezsem, irademi kim bilebilir ki?

4- *Peygamberlerin benim hakkımda, nübüvvet ettiklerini sizlere açıklamam gerekir,*
Benim sizlere öğretmen ve eğitmen olmam gerekiyor.

5- *Sen ey öğrencim Şemun! Seni Kutsal Kilise'ye temel taşı olarak yerleştirdim.*
Başlangıçtan beri seni taş olarak çağırdım ki, bütün binanın ağırlığını taşıyasın.

6- *İmanda zayıf olanların, denetleyicisi sensin,*
Eğer yanlış bir şey söyleyeceklerse, sen bir temel taşı olarak onları susturacaksın.

7- *Sen benim ilmimin baş kaynağısın ve öğrencilerimin başısın,*
Senin aracılığınla bütün toplumlara, yaşam lezzeti içireceğim.

8- *Yönetmenliğimin başında ilk olarak seni seçtim, hazinelerimin haznedarı olman için,*
Bütün gömülerime seni yetkili kıldım ve egemenliğimin anahtarlarını da sana teslim ettim.

9- *Şimdi de gördüklerinizin, yorumunu iyi anlayın.*
Ben bir hizmetçi oldum, sizleri de saygın kişiler yaptım.

10- *Kendimi alçalttığımı gördünüz ve köle gibi ayaklarınızı yıkadım.*
Sizler de bana 'Rabb'imiz ve Efendimiz olarak hitap ediyorsunuz, tıpkı olduğum gibi.

11- *Fiilsiz ve sorumsuz bir isimle, "Rab ve Efendi" yalanla değilim,*
Fakat gerçek bir anlamda, sizler benim öğrencilerimsiniz.

12- *Bu âlem ve sakinleri yaratılmadan, ben sizleri seçtim.*
Emrimi tutmanızı isterim ve beni örnek almanızı öneririm sizlere.

13- *Eğer ben ayaklarınızı yıkadımsa ve ziyafet esnasında sizlere hizmet etmişsem,*
Ziyadesiyle sizler birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız ve birbirinize hizmet etmelisiniz.

14- *Bu örneği sizlere verdim ki, benim anıma yapasınız diye,*
Hiçbir köle efendisinden ve hiçbir elçi de, onu gönderenden daha büyük değildir.

15- *Eğer söylediklerimi yerine getirirseniz, gerçekten ne mutlu size!*
Hepiniz için de söylemiyorum, çünkü ben kimleri seçtiğimi biliyorum.

16- *Kitapta yazılanlar yerine gelsin diye, işte beni ele verecek kişi soframda oturmaktadır.*
Bu eylem gerçekleşmeden, şimdiden sizlere söylüyorum.
Bu söylediklerim vuku bulduğunda, İsa'nın ben olduğumu iman etmeniz için.

17- *Onlara başka bir konu daha öğretti, o da o eski Fasah Kurbanı'nı lağvedecekti,*

Ulusların Fasah Kurbanı da, sonsuzluğa dek yaşam kaynağı olacaktı.

19- *Rabb'imiz İsa, ilk başta ekmeği basit bir üslupla eline aldı,*

Onu bereketli kıldı, kutsadı ve mühürledikten sonra, onu kırıp öğrencilerine bölüştürdü.

20- *Ekmeği, yaşayan bedenini tanıttı ve kendi ruhundan güç doldurdu,*

Alın yiyin, kutsadığım bu ekmekten demiştir.

21- *Onu basit bir ekmek görmeyin, benim hakiki bedenimdir,*

Temiz bir yürekle yiyin ve kutsalca onu tutun.

22- *Bu ekmeğin kırıntılarını hiçe saymayın, çünkü onları alanlara yaşam kaynağıdır.*

Alın imanla yiyin ve niyetiniz tereddüde düşmesin.

23- *Onun alışıyla kutsanın, gerçek olan bedenimdir,*

Ondan yiyen yaşayacaktır,

24- *Göksel ekmek budur, gökten yere inmiştir.*

İsrail onu sahrada yemiştir, fakat değerini bilmemiştir.

25- *Alın hepiniz bu ekmekten yiyin, onun vasıtasıyla bedenimi yemiş oluyorsunuz.*

Yaşam ekmeği benim, aracılığımla da kefaret verilmektedir.

26- *Ateş koru peygambere dokunmasıyla, onu kutsadı ve günahını affetti.*

Şimdilikse ekmek aracılığıyla, sizlere dokundum ve sizleri kutsadım.

27- *Peygamberin gördüğü o maşayı, mezbahtan bir ateş parçası almıştı.*
Maşanın sırrı benimle ilgili olarak yorumlandı, peygamberlik eylemden önce yapılmıştır.

28- *Eşayo bana bakarak nübüvvet ediyordu, şu an sizler beni gördüğünüz gibi.*
İşte sağ elimi uzatıp, ağzınıza yaşam ekmeği verdim.

29- *O maşa benim sağ kolumdur, ateş korusu da şu an sizlere verdiğim benim bedenimdir.*
O mezbah da, önünüzdeki bu sofradır, o tapınak ise, şu an içinde oturduğunuz odadır.
Oradaki Rab de benim, işte peygamberlik şöyle sonuçlanmaktadır.

30- *Uzaklarda Eşayo ruhumdan aldı, benden aldığıyla hakkımda konuşmuştur.*
Sizler ise benim öğrencilerimsiniz, benden alacaksınız ve hakkımda konuşacaksınız.

31- *Öğrenciler yaşam ve kutsal ekmeği yedikten sonra,*
Gerçek anlamda Rabimizin bedenini yediklerini anladılar ve ona iman ettiler.

32- *İsa yorum yapmaya ve gizi olduğu gibi anlatmaya başladı.*
Şarap kâsesini alıp ona su kattı ve kanı olduğunu şükür ettikten sonra açıkladı.
Gelecekte dökülecekti... (birçok kişinin uğruna)

33- *Sağ elini Şemun'a doğru uzatıp ve kâseyi ilk başta kendisine verdi.*
Bereket amacıyla ondan tatsın ve yanındaki arkadaşına da uzatsın.

34- *O kâseden hepsi içti, sadece Yahuda ondan içmedi.*

Kutsal bir nesne, köpeğe verilmemesi, domuza da bir hediye verilmemesi gerekir.

Azizlere kutsal nesne, dürüstlere de inayet verilmesi caizdir.

35- *İsa bedenini, on iki öğrenci gurubuna dağıtırken,*

Yahuda'ya diğer arkadaşları gibi vermedi, o mübarek ve kutsal teni.

36- *İsa, ilk etapta ekmeği suya batırmış olması, öğrencilerine verdiği bir parolaydı,*

İçindeki o bereketi soyutladı ve yaptığı bu eylemle o yılanı arkadaşlarından ayırdı.

37- *Öğrenciler de anladılar ki, onu teslim edecek zat Yahuda'dır.*

İsa ekmeği suya batırıp Yahuda'ya verdi, fakat bu ekmek o Kutsal Ruh'tan yoksundu.

38- *Yahuda, ne Kutsal Ekmek'ten yedi, ne de Yaşam Kâsesinden içti.*

Ekmeği aldıktan hemen sonra, sinirlenerek arkadaşlarının yanından ayrıldı.

39- *Şeytan, Yahuda'ya girdi ve İsa'yı çarmıha gerdirenlerin arasına girdi.*

Kardeşlerine ortak olmaması için, kendini on iki gruptan ayırdı.

40- *Öğrenciler kurtuluş kâseyi, İsa'nın elinden kabul ettiler.*

Art arda hep birlikte aldılar ve içtiler, mutlu oldular ve ona iman ettiler.

41- *Hakiki kanım budur, herkesin uğruna dökülüyor.*

Alın hepiniz ondan için, yeni antlaşma ölümümle olacaktır.

42- Beni gördüğünüz gibi, böylece sizler de yapın,
Çektiğim elemin ve ölümün anısına,

43- Babam bulutlarda gökkuşağı işareti verdi, verdiği vaadin anısına,
O gökkuşağı aracılığıyla, ikinci bir tufan geleneği yaşanmasın.

44- Ben ise sağ Baba'nın Oğul'u olarak, göklerden inerek geldim.
Ten ve kan aracılığıyla, kiliseme Yeni Ahit vermişimdir.

45- Bedenimin kırılmasıyla ve kanımın dökülmesiyle, o bozguncunun bozgunluğu iptal olunacaktır.
Bana gelip tövbe edenlerden,

46- Başka bir yaşam öğretisi daha, Rabb'imiz öğrencilerine öğretti.
Bedenini ve yaşayan kanını, kefaret uğruna o akşamda bölüşmüştü.

47- O akşam, gerçek ve kusursuz Fasah Kurbanı'nın tamamlayıcısıydı.
Akşamların sonuncusuydu o akşam ve İsa'nın ruhani yönetmenliğinin sonuç bildirgesiydi.

48- Karanlıktan aydınlığa geçiştiren, bir akşamdı o akşam,
Yeni güneş o günü, kameri gününün on dördünü yapmıştı.

49- On dört kameri Nisan akşamında, Baba kuzu yasası tesis etti.
Havraya da her yıl mayasız ekmeğinin bayramını, kutlama emri vermişti.

50- Fasah Kurbanı'nın akşamında, Oğul kendi kilisesine yeni yasa düzenledi.
Allah'ın yaşam hayatı veren kuzusunun, anma gününü yapsın diye.
O kendi eliyle tenini paylaştı, bizler için kurban sunulmadan önce.

51- *Yahudilerin Fasah Kurbanı, bu akşamda sona ermiştir,*

Rabb'imiz kendi kilisesine bedenini ve kanını bir miras olarak vermiştir.

52- *O akşam ihtişamlı ve saygın bir akşamdı, bütün sırlar orada açıklığa getirilmişti.*

Eski Ahit o akşamda sona ermişti, ulusların kilisesi de zenginleşmiştir.

53- *Bu akşam ve saygınlığını mübarek olsun, çünkü onun vasıtasıyla o akşam yemeği mübarek kılınmıştır.*

O sofra da hayırlı olsun, çünkü elçilere mezbah olmuştur.

54- *Bu akşam yemeğinde Rabb'imiz, ruhsal yemeği tamamladı.*

İçine göksel içecek de kattı, Peygamber Eşayo'nun nübüvvet ettiği gibi.

O yemekte köle şekli almış ve Amus Oğlu'nun sözü de yerine gelmiştir.

55- *Bu akşam yemeğinde, Rabb'imiz mütevazılığı öğretti.*

Çünkü öğrenciler arasında, bir tartışma çıkmıştı.

56- *Akşam yemeği sırasında, kim diğerinden daha üstündür diye düşünüyorlardı.*

Gizlilikleri bilen konuştu, konuşmasından çok etkilendiler.

57- *Azarlamayla değil ricayla, nefretle değil sevgiyle,*

Eğer şimdiye kadar bilmiyorsanız, biliniz ki; ulusların liderleri onların efendileridirler.

58- *Onlara egemen olanlar, iyilik yapanlardır diye anılıyorlar.*

Sizler ise diğer milletlere benzemeyin ve onları örnek almayın.

Aranızda büyük olan, küçüğünüz olsun, lider olarak tanınan, hizmetçiniz olsun.

59- *Arkadaşından kim daha büyük, oturan mı yoksa hizmet eden mi?*
Açıktır ki oturan, hizmet edenden daha büyüktür.

60- *Şunu biliniz de ben sizden daha büyüğüm, çünkü sizin Rabb'inizim ve efendinizim.*
Ben sizleri kendime havari olarak seçtim, emirlerimi tutun ve öğrenin.

61- *Sıkıntılarımda sabit kaldığınız takdirde, sizlere vaat veriyorum.*
Tıpkı Babam bana verdiği gibi, soframda yiyip içeceksiniz.

62- *Göklerdeki egemenliğimde, hâkimler gibi yüksek kürsülerde,*
Sizleri oturtacağım ve huzurunuzda hükmedileceklerdir.

63- *İsrail'in on iki oymağı, ...*
Sizler benim yerime, kardeşlerinizi yargılayacaksınız ve cezalandıracaksınız.

Not: (diğer metinde şu iki beyit görülmüştür)

64- *Ey Rabb'imiz! Bu bayramda, seni görene ne mutlu!*
Elinde ekmeği taşıyordun, kutsal bedenin olduğunu açıklıyordun.

65- *Bu kutsal bayramda, mayasız ekmek de sana şükretsin,*
İnayetini inkar eden, o halkın ağzından uzaklaştırdın.

On Altıncı Bölüm

Büyük Cuma yani İsa'nın Haça Gerildiği Cuma

1- *İsa bu sözleri konuştuktan sonra, Zeytin Dağı'na çıktı.*
Yazılanların tümünü tamamlasın ve dünyaya yaşam versin.

2- *Henüz karanlık iken, zalimler İsa'yı tutukladılar,*
Götürdüler ve onu baş kâhin Hanon'un, avlusuna soktular.

3- *Bu adam, Kayofo'nun kayın pederiydi, o yılın baş kâhiniydi,*
Kayofo da, Yahudilere şu nasihati veren kişiydi.
Halk yerine bir adamın ölmesi gerekir ki, onun vasıtasıyla halk yaşasın.

4- *Hanon sevinmişti, İsa'nın asiler tarafından tutuklanmış olması,*
Kana susamış biri gibi, böylece İsa'ya hakaret edilmesini arzu ederdi,

5- *O dururken, otlar, yakıcı ateşi kendilerine doğru kapışıyorlardı,*
Hikmetin kaynağı ve denizi susuyor ve cevap bile vermiyor.

6- *Gücünü sakladı ki onu görmesinler, sevgisi de kendi sertliğini yumuşatmıştır.*
Kendini o yüceliğinden soyutlamıştır, geldi ve aralarında yaşamıştır.

7- *Desteksiz ve çaresiz gibi, önlerinde her şeyden yoksun gibi duruyor.*
Milyonlarca melekeler yüceliğinin huzurunda, titreyerek dikilmektedir.

8- *O kötü insanlar onu görünce, hakaret ettiler ve hakir biri olarak gördüler.*
Kendi başına kalmıştı, göklerin güçlerine sahip olan.

9- *Arkasında Şemun ve başka bir arkadaşı yürüyordu,*
Baş kâhin ise İsa'ya eşlik edeni tanıyordu, içeri girmesini emretmişti.

10- *Şemun ise dışarıda kalmıştı, onu kapıdan içeriye almamışlardı.*
Şemun'un diğer arkadaşları kaçtılar ve korkudan gizlendiler.
Yuhanon dışarı çıkıp Şemun'un girmesine ricada bulunmuş ve onu içeriye almıştır.

11- *İsa'yı tutukladıklarında, henüz karanlıktı,*
Şemun'un da efendisini, inkâr edeceği vakit yaklaşmıştı.

12- *Efendisinin sözünü, boşuna gitmesi mümkün değildi,*
Bu gece beni üç kez, inkâr edeceksin demişti.

13- *Şemun ayakta dikilerek, kendisine yönelik söylenen sözleri, derin derin düşünüyordu.*
O sırada kapıda nöbet tutan bir genç kız, onunla karşılaşınca kendisine şunları söyledi.

14- *Sanırım sen de İsa'nın takipçilerindensin, değil mi?*
Şemun yemin ederek İsa'nın öğrencisi olmadığını ve İsa'yı tanımadığını söylemiş.

15- *Şemun ısınmak için, hizmetçilerin ve askerlerin yanına yaklaştı.*
Öyle gösteriyor ki takvim, o gün hava çok soğuktu.

16- *Şemun'un davranışından hayrete düşmeliyiz, çünkü efendisini bırakıp terk etmişti.*

Hanon'un huzurunda, İsa'nın yargılandığını unutmuştu.

17- *Şemun, efendisine neler olacağı, düşüncesini bırakmıştı.*

Onu inkâr ettiğini unutmuştu, gitti ve hizmetçilerin arasına daldı.

18- *Onun efendisi yargılanırken, ağlaması ve feryat etmesi gerekirdi.*

İsa'nın yanına girmesi, ısrarla çaba sarf etmesi gerekiyordu.

19- *Şemun'un başına gelen bu deneme çok büyüktü, çünkü yenik düşmüştü.*

Her konuda yiğitlik gösterirken, bu konuda zayıf ve korkaktı.

20- *Çok güçlüydü ve dinamikti, bu konuda güçsüz düşmüştü.*

Onun aslında, korkudan kaçan ve dağılan arkadaşlarına, cesaret vermesi gerekiyordu.

Fakat korkak çıkmıştı, kendisine herhangi bir tehdit yapılmadan.

21- *Hakir bir kadın kendisine; İsa'nın öğrencisi olup olmadığını soruyor.*

Korkudan inkâr etmiş ve İsa'yı tanımadığına dair cevap vermiş.

22- *Yazıldığı gibi denemeye girmemek için, dua etmeyen kim kalabilir ki,*

Eğer de Şemun gibi biri denenmişse, aldatmacılıktan korkmayan kim kalabilir ki?

23- *Eğer de efendisinden, ne mutlu sana! sözcüğe nail olan öğrencilerin başı,*

Korkutucu bir denemeye girmişse, inkârcı oluncaya dek.

24- *Bizler güçsüz ve zavallı, hangi tehlikeye dayanacak gücümüz var ki,*

Her vakit Şeytan bizleri gütmekte ve aldatmakta, bizleri kendi kontrolüne almaktadır.

25- *Eğer de Şemun aldanıp efendisini inkâr etmişse, günahkâr olan ne yapsın,*

Eğer de havarilerin başı denenmişse, küçüğün hâli ne olacak?

26- *Şemun'a demişti önceden, o gizlilikleri bilen,*

Şeytan sizleri buğday gibi, ayıklamaya çalışıyor.

27- *Baba'ya senin için ricada bulundum ki, imanını kaybetmemen için,*

Eğer de elçileri ayıklamaya çaba sarf etmişse Şeytan, durum çok vahim!

28- *Şemun'un inkâr etmesi ve elçilerin İsa'yı terk edip kaçmaları Şeytanın etkisiyle olmuşsa,*

Bizler zayıf olduğumuz halde, ondan nasıl kurtulabiliriz ki?

29- *Eğer de gerçeğin başı bulunduğu yerde ve her yere doğruluk kokusu ondan geliyorsa,*

Şeytan, ısrarla onu denemişse, altında bir leke yapsın diye.

30- *Ziyadesiyle bizler zayıf ve zavallı olduğumuz halde, Şeytandan nerelere kaçabiliriz ki,*

Bizlerde bulunan onun rahatlığı, hepsi korkunç, iğrenç ve tehdittir.

31- *Bizleri kuşatan denemelerden,*

Sözü geri çevirelim ve amacına yönelik konuşalım.

32- Öğrencilerin başı, bir kadın aracılığıyla İsa'yı inkâr edince o elem gecesinde,
O sırada İsa, kâhin Hanon tarafından, evde sorgulanıyordu.

33- Bu gece üç kez, beni inkâr edeceksin, Şemun'a denilen o söz,
O saatte henüz, inkâr eylemi gerçekleşmemişti.

34- Şemun'un, Allah'ını inkâr etmesi, kendisine bir hudut belirlenmişti.
O da, horoz iki kez ötmeden, onun inkârı gerçekleşecekti.

35- Gece kapkaranlık ve karanlığın egemenliği söz konusuydu.
İsa'yı Şemun'a inkâr ettiren o kadın, ilk sözüyle etkili olmuştu onu inkâr etmesinde.

36- Âdet hâline gelmişti kadın zürriyeti, tecrübelere müsebbip olmaya,
Her asırda görülmüştür, yenilen çok yiğit adamlar, kadınlar aracılığıyla.

37- Âlemin ilk adamı olan Âdem, yılan onu kadın aracılığıyla denemişti.
Allah'a adanmış o büyük Şimşun, bir kadın onu yoldan çıkarmış ve saçını kestirmişti.

38- Kral Davut'u günaha sokan, Süleyman'ı da Allah'ı inkâr etmesine bir kadın müsebbip olmuştur.
Yusuf'a iftira atan, suçsuzken onu hükmettiren yine bir kadındı.

39- Kral Ohob'a cesaret veren ve onu kana bulandıran yine bir kadın.
İliyo'yu da o denemiş ve onu hezimete uğratmıştır.

40- *Koşan elçiyi durdurmuş ve Şemun'un da Rabb'ini inkâr etmesine müsebbip olmuştur.*

Şeytanın kozu kadındır ve tecrübelere neden olan da odur.

Ey Rabb'imiz! Hem erkekleri ve hem de kadınları Şeytanın tuzaklarından kurtar.

41- *Mayasız ekmeğin bayram gecesinde, kâhin Hanon İsa'yı sorguluyordu.*

Öğretisi hakkında ve öğrencilerinin nerede olduklarını.

42- *Halka gizlice öğrettiğin, bu öğretinin amacı nedir?*

Cumartesiyi lağvettin, çalışılması yasak olduğu halde, sen bir hastayı iyileştirdin.

43- *Şeriata hakaret ettin, Cumartesi gününde çamur yaptın.*

Kör adamın gözünü açtın, yapılması caiz olmayan bir iş yaptın.

44- *Cumartesi günü felçliyi iyileştirdin ve sözüne riayet ederek yatağını taşıdı,*

Şeriatı hiç önemsemedi ve ondan korkmadı.

45- *Musa şeriatta şunu öğretti, Cumartesi günü saygıyla kutlansın,*

Sen Musa'ya karşı geldin, Cumartesi'yi ve hem de şeriatı iptal ettin.

46- *Her şeyin beteri ve daha kötüsü, kendini Allah'ın Oğlu olarak tanıttın.*

Halk seni bir peygamber olarak kabul etti, çünkü hastalıklarına şifa verdin.

47- *Tevrat'a küfrettiğin için, seni yargılıyoruz.*

Yeruşalim halkının önünde, kâhinleri ve Ferisileri reddedip hakaret ettin.

48- *Kâhinlere dil uzattın, hakkımızda da bazı benzetmelerle konuştun.*
Kâtiplerimize ve Ferisilerimize, hep vay başınıza! sözünü sarf ettin.

49- *Kutsal mekânımız Yeruşalim hakkında, yıkım ve düşüş olacağına peygamberlik ettin.*
Kendini Allah olarak ilan ettin, bizler ise baban Yusuf'u tanıyoruz.
Seni doğuran Meryem'i.

50- *Nasıl ve hangi cüretle, Allah'ı baban olarak ilan ettin?*
Öğretinin ve misyonun hakkında, sorduğumuz sorulara lütfen bilgi ver bizlere.

51- *Eğer öğretinin hakkında bizleri haberdar etmezsen, yargı yolu sana hazırdır,*
Çünkü alenen halka konuştun.

52- *İsa baş kâhine doğru ve gerçek sözlerle cevap verdi.*
Tapınakta ve havralarda, Yahudilerin huzurunda hep öğrettim.
Gizlice hiçbir söz söylemedim.

53- *Onların huzurunda, konuştuklarım sözleri biliyorlar.*
Eğer şeriatı ve Tevrat'ı iptal ettiysem söylesinler.

54- *Şimdi neden aydınlıkta değil de, karanlıkta beni sorguluyorsun?*
Eğer öğretim hakkında soruyorsan, beni dinleyenlerden sor.

55- *Öğretimim hakkında gün ışığında araştır ve onlar beni şikâyet etsinler,*
Ölülerini diriltttiğim kişileri çağır gelsinler, iyileştirdiğim cüzzamlılara sor beni.

56- *Felçlilere ve körlere sor, onlar benim öğretimi anlatsınlar,*

Kana şehrindeki insanlara sor, orada hile yapıp yapmadığımı.

Suyu şaraba çevirdiğimde, şeriatı iptal edip etmediğimi araştır.

57- *Kalabalıktan dolayı sahraya çıktım, halk ardımca geldi.*

Orada benden gördüklerini kendilerine sor, işlerim hakkımda onlardan bilgi edininiz.

58- *Çölde kadın ve çocuk hariç, beş bin kişiyi doyurdum.*

Onlardan bilgi alın, bunu nasıl becerdim ve onların huzurunda neler yaptım.

59- *Eğer Tevrat'ta öyle bir şey yazılmışsa, o zaman aç bir kişiyi kimse yedirmesin.*

Beş ekmekten beş bin kişiyi, doyurduğum için mi şeriatı ihlâl ettim?

60- *Şeriat hiç söyler mi, aç olanı kimse doyurmasın?*

Oysa, sahrada bereketli kıldığım yedi ekmekten, dört bin kişiyi yedirdiğim için mi şeriatı ihlâl ettim?

61- *Eğer de şeriat, komşunu sevme diye emrediyorsa,*

O zaman ben şeriatı iptal ettim, çünkü bir adamdan bir ordu sayısı kadar şeytanlar çıkarttım.

62- *Cüzzamlı adam gelsin de, onu iyileştirdiğime o tanıklık etsin,*

Onu kâhinlere gönderdim ki, iyileştiğine dair kendini göstersin onlara.

Şeriatının gereği üzere, kendilerine bir kurban da sunsun.

63- *Eğer şeriatı iptal ediyor olsaydım, bunları neden yapıyordum?*
Bunları yaparken, hep şeriatı yüceltiyordum.

64- *Şeriatı asla iptal ettirmedim, ondan bir harf bile hiçe saymadım.*
Bütün Tevrat'ı uyguladım, sadece tamamlanacak tek bir konu kalmıştır.

65- *Bu söylediklerimizi, İsa, kâhinlerle konuşurken,*
Orada duran askerlerden biri, İsa'nın konuşmasını dinliyordu.

66- *Alenen içine şeytan girdi, yüzsüz olmaya başladı,*
O zalim cüretle, İsa'ya yaklaşmıştı.

67- *İsa'nın yüzüne tokat vurdu, bu davranıştan melek Gabriyel dehşete düştü.*
Mihoyel de yüzünü kapattı, göklerdeki melekler de korkuya kapıldılar.

68- *Kölenin eli İsa'ya yaklaşınca, Sarufimler titremeye başladılar.*
Herkesin Rabb'ine tokat sallayınca, onu yok etmek niyetindeydiler.

69- *Gök güçleri onu yok etmek isterken,*
Onun emri onları engelledi, onun iradesi onları durdurdu.

70- *Efendisini tokatlayan sen ey hizmetçi ve yaratıcısını döven sen ey toprak!*
Keşke insan olmasaydın ve dünyaya gelmeseydin.

71- *Köleliğin lanetli olsun, o cesaretine öfke insin,*
İki ölüm birden öldün, çünkü iki efendiye hizmet ettin.

72- *Ey yüzsüz köle vay başına!*
Doğal bir kölelik yaparken, Şeytan'ın kölesi de oldun.

73- *Senin işin itaatsizliktir, ebede dek vay başına!*
Sağ elinle dövdüğün kişi, o senin sağ elini yaratmıştır.

74- *Lanetlisin ey kölelerin ırkı! Çünkü seni yaratan kişiyi dövdün.*
Nuh'un laneti mirasın olacak, ey Kenanlıların nesli!

75- *Rabb'ini tokatlayan sen ey kötü hizmetçi! Göreceğin işkence sonu olmayacaktır.*
Liderin baş kâhin otururken bile, elini uzatıp onu dövmedi.

76- *Sen ey yüreği katı ve yüzsüz insan! Yaklaştın ve davacı sıfatıyla dövdün.*
Çünkü onu tokatlarken, baş kâhine böyle mi cevap veriyorsun diye İsa'ya bağırmıştı.

77- *Övgüler olsun senin mütevazılığına, sana şükretmeye kimin gücü yetebilir ki?*
Bizler için bir mahkûm gibi, bir köle insandan darp ediliyordun.

78- *Yahuda seni sattı, sen de bizi satın aldın, köle seni dövdü ki, bizleri azat etmen için,*
Azat edilen bir hizmetçi dövülür, serbest bırakıldığında tokatlanarak serbest bırakılır.

79- *Sen Efendi bizler hizmetçi, sen işkence gördün ve bizleri özgür kıldın.*
Köleler statüsünde bizleri dövmedin, sen bizim yerimize tokatlandın.

80- *Sana şükretmek, kaç tane dil ve ağzımız vardır ki,*

Bizler için göklerden yere indiğinden dolayı, gerektirdiği gibi sana kim şükürler sunabilir ki.

81- *Sen kendini köleleştirdin, bizleri özgür kıldın.*

...

82- *Kendi yüceliğini gizleyenin adı mübarek olsun, onu sorgulayanları işkence etmemiştir.*

Ateşinin gücünü saklayanın adı mübarek olsun, çünkü onu tokatlayanı yakmamıştır.

83- *Öfkesinin gazabından vazgeçenin adı mübarek olsun, onu tutuklayanları felç olmalarını emretmemiştir.*

Kötülere fırsat tanıyanın adı mübarek olsun, yere emir vermemiş ve zavallıları yutmamıştır.

84- *Hakareti tahammül edenin adı mübarek olsun, çünkü düşmanlarını yok etmemişti.*

İftirayı duyanın adı mübarek olsun, çünkü melekleri kendisine tanıklık yapmasına çağırmadı.

85- *Öğrencileri tarafından terk edilen ve meleklerine etrafını kuşatmaya emir vermeyenin adı mübarek olsun.*

Meleklerin ordularından olmaksızın, kendi başına kalanın adı mübarek olsun.

Kendi Karubimlerini bırakıp da, kendi başına köle gibi mahkemede duranın adı mübarek olsun.

86- *O büyük Cuma gününün, sabahı ağarırken,*

Rabb'imizi Kayofo'nun evinden, saraya götürmüşlerdir.

87- *Baş kâhinler bulundukları yerde kalmışlardı, saraya girmemişlerdi,*
Şeriatın kuralları gereğince, suçlu bulunmasınlar.

88- *Kâtipleri ve yaşlıları göndermişlerdi, ki onlar da Fasah Kurbanı yesinler,*
Yaşlılar ve halk kâtipleri, İsa'yı saraya götürmüşlerdi.

89- *Hâkim Pilatos da, yaşlılara sorup dedi ki:*
Bu adam hakkındaki şikâyetiniz nedir?

90- *Yüz ifadesinden anlaşılıyor ki, söylediklerinize hiç aldırmıyor.*
Düşündüğüm kadarıyla suçsuzdur, rengi gayet açık ve morali yerindedir.

91- *Bu durumda olan kişiler bana geldiklerinde, korkudan vücutları titreyip sönüyorlardır.*
İfadelerini henüz almadan, yerlerinde donup kalıyorlardır.

92- *Bana getirdiğiniz bu zat, gayet yüzü açık ve gülümsüyor,*
Sizin renginiz ise, kötülüğünüzden ötürü solgundur.

93- *Bana getirdiğiniz bu zat, beni ona bakmaya teşvik ediyor.*
Gözlerimi ondan çevirmek de istemiyorum.

94- *Kendine güveni tamdır, yüreği hiç sızlamıyor,*
Eğer düşüncesinde bir korku olsaydı, korkudan yerinde donup kalırdı.

95- *İyi bir adama benzediğini görüyorum, yüreğinin temiz olduğunu kendisine güveni tamdır.*

Hepiniz aleyhine, bağırıp çağırıyorsunuz.

O ise, gayet hoşgörüyle, gönül rahatlığıyla, sessizce ve korkusuzca durmaktadır.

96- *Çığlıklarınız beni rahatsız etti, o ise, bilge gibi gayet suskun.*

Bağrışınızdan dolayı sesiniz kısıldı, onu hükmetmem için beni tahrik ediyorsunuz.

97- *Şikâyetinize istinaden, onu yargıladım.*

İfadesini aldığımda ve duruşunu gördüğümde, suçsuz olduğuna kanaat getirdim.

98- *Bu adam hakkındaki şikâyetiniz nedir, elinizde suç delilleriniz var mı?*

Varsa bir şikayetiniz söyleyin, ben onun ifadesini hemen alırım.

99- *Eğer hırsızlıkla itham ediyorsanız, tanıklarınızı getirin ve hırsızlığını ispat etsinler.*

Ben de hemen dediğinize kulak vereyim ve kendisine hırsız muamelesi yapayım.

100- *Görüldüğü gibi hırsızlara benzemiyor, çünkü çok rahat, sakin ve sessiz,*

Arsızlara da benzemiyor, çünkü hakaretinize yenik düşmedi.

101- *Eğer katilse bana söyleyin, huzurumda onu azarlayın,*

Bu iddiayı tespit ederseniz, katillerin kılıcıyla ölecektir.

102- *Ona baktığımda, ölüleri diriltecek bir durumdaymış gibi geliyor bana,*
Kötülükleri ortadan kaldıran biri olduğunu düşünüyorum.

103- *Sizler öyle görünüyorsunuz ki, ona karşı kin ve nefret beslediniz,*
Tahmin ettiğim kadarıyla iyiliklerinden kıskandığınızdan dolayı onu bana teslim ettiniz.
Suçsuz olduğunu biliyorsanız, sakın ola günah işleyip de ona küfretmeyiniz.

104- *Yüzünüzden belli ki, yüreğiniz kıskançlıkla dolu,*
Onun yüz ifadesi ise, sanki sevgiyi o keşfetmiş gibi geliyor bana.

105- *Halkın kâtipleri ve yaşlıları, Pilatos'un huzurunda yakınıyorlardı,*
İsa'yı şikâyet ediyorlar ve onu ölüme hükmetmek istiyorlardı.

106- *Verdikleri ilk cevapta, hâkime şunu söylüyorlardı,*
Kötülük yapmamış olduğunu görseydik.
Sana teslim etmezdik, ey doğruluk hâkimi.

107- *Eğer de bir yetkimiz olsaydı, onu kendi elimizle öldürürdük,*
Sen hâkim olduğundan dolayı, onu senin kürsüne getirdik.

108- *Onu alın ve siz yargılayınız, şeriatınızın kurallarına göre,*
Pilatos bu sözleri kâhinlere söyledi, çünkü İsa'nın suçsuz olduğunu bilmişti.

109- *Kimseyi idam etmeye yetkimiz yoktur, Yahudiler Pilatos'a haykırdılar.*
Bu konuda sen yetkilisin, İsa'yı sen idam et.

110- Bu sözleri duyan Pilatos, bir köşeye çekildi,
İsa'yı yanına çağırıp sorguladı, ondan bir söz duymak isterdi.

111- Yahudilerin kralı sen misin? Pilatos, İsa'ya sordu.
Gerçek bir krala benziyorsun ve veliaht kadar da değerlisin demiştir.

112- Eğer kral isen bana söyle, çünkü ben seni krala benzettim.
Eğer kral isen pekâlâ, eğer de veliaht isen yine layıksın.

113- Eğer sen o kadar saygınsan ve siman krala benziyorsa,
Ziyadesiyle baban o heybetli simasıyla, ona bakanı titretir.

114- Eğer gerçekten kral isen bana açıkla ki, kral muamelesi seninle göreyim,
Eğer de kral değil isen, Yahudiler o zaman neden senden nefret ediyorlar?

115- Eğer Yahudilerin kralı isen, onlara egemenliğini göster,
Saltanatını onlara açıkla ve onları azarla da senden korksunlar.

116- Neden bitkin gibi durup susuyorsun, onlar egemenliğini hiçe sayarken,
Eğer Yahudilerin kralı isen, dışarı çık ve onları sustur.

117- İdam edilmen için haykırıyorlar ve idam oluncaya dek rahat durmayacaklardır,
Rabb'imiz, Pilatos'a verdiği, ilk cevapta şunları söyledi:

118- Kral olduğumu, sen kendiliğinden mi çıkarıyorsun?
Yoksa başkalarından mı, kral olduğumu duydun?

119- *Ben Yahudi miyim? demiştir Pilatos, İsa'ya.*
Senin halkın senden nefret edip, baş kâhinler seni bana teslim ettiler.

120- *Ne suç işledinse bana açıkla ki, suçlu olup olmadığını bileyim,*
Ey Pilatos benim egemenliğim, bu âlemde değildir.

121- *Sorduğun o egemenliğim, eğer bu âlemde olmuş olsaydı,*
Yahudilerin eline teslim edilmemek için, benim hizmetçilerim yerime savaşırlardı.

122- *Benim egemenliğim buradan değil ve gözlerden saklıdır.*
Benim yetkimi kimse göremez, ancak ve ancak ona müstahak olan görebilir.

123- *Saygınlığımı kim idrak edebilir ki? Ancak ve ancak beni seven idrak edebilir,*
Bana kim mirasçı olabilir ki, ancak ve ancak bana iman eden mirasçım olabilir.

124- *Benim sırdaşım kim olabilir ki? Ancak ve ancak beni metheden sırdaşım olabilir.*

125- *Pilatos, İsa'ya dedi ki: O zaman sen bir kralsın,*
Sözünden anlaşılan budur ki, kral ve hem de kralın oğlusun.

126- *Şimdi devletini bana göster, çünkü tacını görmek isterim,*
Kral olduğunu bana bildirdin, verdiğin örneklerden de kral olduğunu belirttin.

127- *İsa, Pilatos'a cevap verdi; kral olduğumu sen söyledin.*
Bu konu için ben dünyaya geldim ve bunun için doğdum.

128- *Ben gerçeğinin tanığıyım, gerçeği arayan beni dinler,*
Sesimi duymayan da, yanında gerçek yoktur.
Yüreği gerçekle dolu olan, o benimdir ve ben de onunkiyim.

129- *Pilatos, İsa'ya "gerçek nedir?" Sorusunu sormuş ve susmuştur.*
Yahudilerin yanına çıktı, kendisine ne cevap vereceklerini görmek için.

130- *Ey İbraniler! Bana teslim ettiğiniz, bu adamın hakkında neler söylüyorsunuz?*
Ona ne yapayım ve nasıl yargılayayım?

131- *Onun ifadesini aldığımda, hiçbir suçunu tespit etmedim.*
Suçsuz birini bana teslim ettiniz, ne cinayet işledi ne de kimseye hakaret etti.

132- *Masum biri nasıl olur da onu idam edeyim, adaletsizlik yapmış olurum.*
Suçsuz birini de idam etmemi, şeriat asla izin vermez.
Araştırma yapmadan hükmedersem,

133- *Her yönüyle ifadesini aldım, idam edilecek hiçbir suçu görmedim.*
Eğer idam edilmesini istiyorsanız, iftira atın! Kendiliğinden yargılanacaktır.

134- *Doğru ve dürüst yargılamada, hepinizden daha suçsuz çıkmıştır.*
Idam edilecek bir suçu yok ki, adalet ona hükmetsin.

135- *Masum olan birini, şeriat ve yasalar idam etmezler,*
İdamı hak etmeyen birini, infaz etmem çok zordur.

136- *Fasah Bayramı'nda bir kişiyi serbest bırakma geleneğiniz vardır,*
Eğer isterseniz bana izin veriniz ki, sizlere Yahudilerin kralını serbest bırakayım.

137- *Yahudiler hâkimden şu istekte bulundular; İsa'yı serbest bırakma,*
O hırsız ve katil, Bar Aba'yı serbest bırakmasını istediler.

138- *Herkesin Kurtarıcısı olan Allah yerine, katil birini seçtiler.*
Yahudi halkı âdet edinmişti ki, bulunduğu istekte günah işlemeye.
Kendisine verilen gerçek yerine, dürüstlüğü dolandırıcılıkla değiştirmektedir.

139- *Tur-Sina Dağı'nda Baba, kendisine vaatler, hükümler ve yasalar vermiştir.*
Mısır'dan onu çıkarırken, ilkin "oğlum" diye ona hitap ediyordu.

140- *Kendini onlara açıklamış ve Tanrılığını da kendilerine göstermiştir.*
Ben senin Tanrınım, seni Mısır'dan çıkarttım.

141- *Önünde denizi ikiye böldüm, sular kayıklardaki su gibi durmuşlardır.*
Dağlar ceylanlar gibi mersiyeler yağdırdılar, yüksek dağlar da kuzular gibi.

142- *Ben senin Allah'ınım, seni sömürgecilikten kurtardım.*
Mısırlıların köleliğinden...

143- *Rab Allah'ın benim, seni Mısır'da korudum,*
Mısırlıların başına getirdiğim on tane, birbirinden sert ve zalimce darbelerden.

144- *Senin için onları vurdum, seni sömürgelikten azat etmek için,*

...

145- *Şair daha neler anlatsın, bu halk ve işleri hakkında,*

Mısır'da ve Aşimun'da, kendisine yaptığı o büyük işleri.

146- *Elbiselerini giydikçe, eskimiyordu ve çürümüyordu.*

Giydikleri elbiseleri, çocuklarla birlikte büyüyorlardı.

147- *Kullandıkları eşyaları da, yaşlılarla ve çocuklarla birlikte miras yoluyla geliyordu.*

Ekmeden ve biçmeden, rızıkları daha da çoğalıyordu.

148- *Sofraları çok zengindi, ekmek, et ve içeceklerle,*

Göklerden ekmek inmişti, denizden de et çıkmıştı onlara.

149- *Sahrada su kaynağı olmadığından, bir taştan onlara içecek akmıştı.*

Bir ışık sütunu da, geceleri bir kandil olmuştu onlara.

150- *Yol güzergâhı gündüzleri, hep bulutla kaplanıyordu,*

Güneşin yakıcı sıcağından, yanmasın ve büzülmesin.

151- *Refah ve huzur içinde, sakinlerini eğleyen şehirlerde o yaşamadı,*

Kendisine yönelik yapılan bütün yardımlarını reddeden, onlardan daha fazla eğlenmiştir.

152- *Biraz aç kaldığı ve susadığı için, itiraz etti ve dilini uzattı.*

Kendi yöneticisini taşlamaya kalkıştı.

153- *Kendisine gönderdiği o göksel men yerine, soğan ve sarımsağı özlemişti.*

Yediği o etin şehveti yerine, kavun ve salatalığı iştah etmişti.

154- *Kötülüklerini her ne kadar dile getirsek de azdır, çünkü istekleri çirkin ve anlamsızdı.*

155- *Baba, kendisine Allah'ın benim, başka Allah'a tapma,*

Söyledikten sonra, o yaratıcısının emrini unutmuştu.

156- *Bu halk Musa'nın nereye çıktığını unutmuştu, kendine bir öküzü Allah yapmıştı.*

Yaptığı tercihine bak ne kadar yanlış, bu tercihi daha sahrada iken yapmıştı.

157- *Ahrun'dan bir dana istemişti, konuşkan yerine suskunu talep etmişti.*

Pilatos'tan da istediği gibi; kurtarıcı yerine katili istemiştir.

158- *İsa'yı değil, bizlere Bar-Aba'yı serbest bırak, Pilatos'a yüksek bir sesle bağırıyorlardı.*

Tıpkı Musa'ya değil Ahrun'a seslendikleri gibi, bizlere tanrılar yap da onlara tapalım.

159- *Bu halk aynı halktır, İsrail oymağının evlatlarıdır.*

Evlatlar babalarını örnek aldılar, bir isteği başka bir istek yerine talep ettiler.

160- *Buzağı yerine Musa reddedilmiş, keza müstakim İsa da küstahça reddedilmiştir.*

Bir şeye yaramayan o buzağı tercih edildiği gibi, keza günahkâr Bar-Aba da tercih edilmiştir.

161- *Halk yüksek bir sesle, Bar-Aba'nın serbest bırakılmasını Pilatos'a seslendiler.*

Bu halka karşı gösterdiğin tahammülden dolayı, sana övgüler olsun ey kral Mesih!

162- *Yahudiler seni reddederken, sen de sağdaki adamı seçiyordun,*

Sağında haça gerilince, sağ tarafa lider olsun diye.

163- *Sol taraftaki da haça gerilen, sola lider olsun,*

Sen gerçekten Baba'nın Oğlusun, çünkü Bar-Aba'yı kendi yerine serbest bıraktın.

164- *Serbest bırakılman gerekirdi, katil Bar-Aba değil,*

O kargaşa yaratırken, sen de âlemleri barıştırdın.

165- *Eğer Bar-Aba'yı haça gerdirseydiler, haça gerilişi anlamsızdı.*

Onun kanında kurtuluş yoktu, yaralarında da herhangi bir yardım olamazdı.

166- *Ey Baba'nın Oğlu ve yaşayan sen! Aracılığınla ölülere yaşam olmuştur.*

Sen bizler için haça gerildin.

167- *Hakarete uğramış olduğundan, sevgin bizleri saygınlığa davet etmiştir.*

Hepimiz için kurban oldun, sevginin aracılığıyla bizlere yaşam sağlanmıştır.

Sana şükretmeye gücümüz yetmiyor, inayetinin bir benzeri daha yoktur.

168- *Yahudilere inayet verilmez, çünkü onlar seni haça gerdirmişlerdir, bizler de senin aracılığınla yaşadık.*

İnayet senindir, sen şefkatinle bizleri özgür kıldın.

169- *Baban seni bizlerden mahrum etmedi, bizleri ne kadar sevdiğini göstermiştir.*

Hakarete uğramaktan kaçınmadın, bizleri ne kadar sevdiğini teyit ettin.

170- *Gizini İbrahim çizmişti, oğlunu senden esirgememiştir.*
O gizi sen kendi şahsında tamamladın ve kendini bizden esirgemedin.

171- *Yaşlının oğlu ölümden kurtuldu, yerine bir kuzu sunulmuştur.*
Yaşam verici katlinin benzeyişinde olduğu gibi, Âdem ölüyken senin aracılığınla dirilmiştir.

172- *Kuzu gibi seni bizlerin uğruna kesmişlerken, sen de dünyayı ölümden kurtardın.*
Elem Haftası Cumasında,

173- *İsa suçlu gibi mahkemede ifade verdi, oysa o suçsuzdu ve her şeyden masumdu,*
Pilatos'a çığlık sesleriyle bağırarak, İsa'yı haça gerdir diye haykırıyorlardı.

174- *Allah'ın Oğluyum dediğinden, iftira ve küfür olarak değerlendirmişlerdi.*
Yaşı henüz kırkı doldurmamış, İbrahim'i gördüğünü söylemektedir.

175- *Bu tapınağı yıkıp, üç gün zarfında onu yeniden inşa edebilecektir.*
Bu sözlere tanıklık edecek, şahitler vardır ey hâkim!

176- *Musa ve Allah aleyhinde, inkârcı sözler konuşmuştur.*
Bundan dolayı şeriata göre, beraat edilmesi mümkün değildir.

177- *Pilatos'a karşı, yapılan gösterilerden sonra,*
Korkmuştur o zavallı bağırtılarından, daha sonra bir suçlu gibi kamçılarla.
İsa'nın falakaya atılmasını emretti.

178- *Gökler hayrete düştü, yer de yerinden sarsıldı,*

Göklerin halatlarını, çadır gibi yeryüzünde geren,

Dağların temellerini atan, dünyayı su üzerine kuran.

179- *Güçlü şimşekleri koşturmuş, bulutlar da ayaklarının altındaki tozudur.*

Mucizeler yaparak iyileştirdiği o mahkûmlar, onlardan işkenceye maruz kalmıştır.

180- *Sırtını kamçılara teslim etti, fakat gücüyle bütün yaratıkları (elinde) zapt etmektedir.*

Kollarını açmayı kabul etmiştir, Baba'nın kolu olan o yüce...

181- *Mahkemedeki sütunu kucakladı, ona yaslanarak ayakta durmakta olan,*

Gök, yer ve içindekilerin hepsi

182- *O kuduz köpekler havlamışlardır, şimşekleriyle dağları sarsan,*

Dişlerini gıcırdamışlardı, o onurun telaffuzuna.

183- *Ey Rabb'im! o zayıf ve rezil tilkiler, nasıl oldu da seni yakaladılar.*

Rüzgârdan dağıtılan duman gibi, huzurundan yok olmaları gerekmez miydi?

184- *O kirli eller, paklığına nasıl yaklaşabildiler,*

Ateşten eriyen mum gibi, erimeleri gerekmiyor muydu?

185- *Kelepçelerle bağlı olanlar nasıl elini kelepçelere attılar, tutuklular nasıl seni tutukladılar.*

Sen göğü ve yeri çözüp hiçe götüren ve dağları sesinle eritensin.

186- *İbrahim'in evlatları seni kelepçelere attılar, kendi oğlunu kelepçelediği gibi,*
Bunlar ismen İbrahim'in evlatlarıdırlar, fiilen de Kâin'in evlatlarıdırlar.

187- *Sen de gerçek İshak'sın, babasının o gerçek oğlu,*
İshak'ı kurtaran ve onu kelepçelerden serbest bırakan, senin simgendir.

188- *O yüceliğin beden almıştır, topraktan yaratılmışlara kardeş olman için,*
Ruhaniliğini kamufle ettin, o bedensel giysinle.

189- *Topraktan yaratılmışlara yaptığın bu inayet yerine, sana minnettar olmaları gerekirken,*
Hakaret, küfür ve her türlü kötülüğü sana yaptılar, ey sabırlı kurtarıcımız!

190- *Sen gerçekten Davut'sun, buna rağmen halk iztihatçıyı talep ediyor,*
Kral Şovol, Davut'un kendisine yaptığı iyilikler yerine, kötülüklerle onu mükâfatlandırmıştı.

191- *Şovol, kendi asasını, Filistinlilerden onu kurtarana sallamıştı.*
Onu rahatlığa kavuşturacak kişiden, kıskandığından dolayı nefret etmişti.

192- *Davut, o kötü ruhu ve gizli şeytanı, kovmuştu Şovol'dan,*
Sana da itaat ettiler ey Rabb'imiz! o şeytanlar, ve şeytanlı halktan kaçmışlardı.

193- *Şovol, Davut'un iyiliğine zulüm etti, halk da senin inayetini inkâr etti.*
Şovol gibi kuduran o halkı, Davut gibi sabrettin.

194- Davut, Şovol'u yendiğinde, Yahuda'da ve İsrail'de ikamet etmiştir.
Sen de ey kurtarıcımız o halkı yendin, kendisine ve diğer halklara da egemen oldun.
Tıpkı, Davut'un İsrail halkına egemen olduğu gibi.

195- Ey sevgililerim! duyduğunuz gibi, Rabb'imiz İsa Mesih işkence görmüştür.
Rahatsız olmayın ey dinleyiciler, yapılan yönetmenliğinin sözleriyle.

196- İsa isteği üzerine insan olmuştur, insan olduğundan da işkence görmüş oldu.
Ne Allah işkence edilir, ne de ruh zapt edilebilir.

197- Ateş de aynı şekilde tutulamaz, fiziki yapısı olmayan bir nesneyle,
Nefs de görünemez bir varlıktır,

198- Nefs de ne ölür ne de hüzün tutar, ancak onun ortağı bedenle mümkün olabilir,
Bedenle birlikte hem saygı görür ve hem de hakaret görür.

199- Eğer beden işkence görüyorsa, nefsinin canlılığıyla elem çeker,
Beden cansız kalınca elem çekmez, çünkü hiçbir şey hissetmez.

200- Tanrısallık elemsizdir, çünkü ne ölür ne de yaşar,
Allah ebediyen yaşamaktadır ve katiyen araştırılamaz.

201- İnsancıl bir bedenle dünyaya geldi ve beden almıştır.
Aramızda göründü ve terbiye aldı, oymakların sülalesinden gelmiştir.

202- *İnsanlığın tarihi altında, bizler gibi olmuştur ve şeklimizi almıştır.*
Bu sürede tanrılığını yitirmedi, tek tabiattır ve tek şahıstır.

203- *Tanrılığında ve insanlığında, hiç bölünmemiş ve hiç bozulmamıştır.*
Bir kişilikte birleştirilmiştir, Allah ve Allahın Oğlu gibi.

204- *Bilgece davranmıştır, yetki ve hüküm ile,*
O tektir, ikiye bölünmez, ne sözle ne de eylemle.

205- *Her ikisinde de belirlenmiştir, elemli ve elemsiz olarak,*
Tanrılığıyla elemsizdir, insanlığıyla da elemlidir.

206- *Elem çekerken, elemi elemleştirdi. İşkence görürken de, o işkenceyi darp etti.*
Hükmedilirken de o zafer kazandı.

207- *Alenen yargılanırken, o da gizlice yargılıyordu.*
Haçta ruhunu teslim edip ölürken, sonsuz yaşam o idi.

208- *Kilise onunla gurur duyuyor, çünkü haçta kurtuluş sağlanmıştır.*
Havranın başına vay sözleri yağacaktır, çünkü bütün yaratıkların yaratıcısını haça gerdirmiştir.

209- *Sadece beden haça gerilmemiştir, kâfirlerin söylediği gibi,*
Çünkü insanın bedeni kendi başına, ölüleri mezardan diriltme imkânı yoktur.

210- *Güneşin uzayda kararması, insan varlığı uğruna gerçekleştirilmemiştir.*
Haçtaki Allah'tı, kendi etiyle ölümü öldürdü.

211- *Yüksek bir sesle bağırarak ruhunu teslim etmiş, böğrünü de mızrakla deldiler.*
O bir kelam olup tenleşmiştir ve kendi şahsında bizleri aklaşmıştır.

212- *Tanrısallığıyla ve insanlığıyla, o tek bir kişidir ve bölünemez,*
Bedenselliğimiz kendisine şükredecektir, bedenimizi giyen o ruhani kişiye.

213- *İnsanlığımız ona tapacaktır, bizleri kendisiyle birleştiren o yüce zata,*
Baba'nın Oğlu herkes tarafından tapınılır, çünkü ölümüyle ölümcüllüğümüz dirilmiştir.

214- *İsa'ya işkence edilmişti, o arsızlardan bayram gününde,*
İsa'yı bağladıkları sütun, bir canlı gibi korktu ve sarsıldı.

215- *Kayalar hissettiler ki haça gerilen o zat, kayaları oluşturan O'dur,*
Keza o sütun titredi, çünkü bildi ki, işkence edilen evrenin Rabb'idir.

216- *O taşın sarsıldığına dair görülen bir işaret de, günümüze dek tanıklık etmektedir.*
O sütun Mesih'in vücudu altında, korkudan kısaltılmıştır.

217- *İşte insanın dehşeti bundan ibarettir, kendi yaratıcısına karşı isyan etmişti.*
Toprak ve topraktan yapılmış çamur, yaratıcısını yargılamaya kalkışıyor.

218- *Korkutucu ve dehşet verici bir olaydır, köleler kendi efendilerine işkence ettiklerinden,*
Dikenli bir taç başına koydular, yer ve göğün liderine.

219- *Erguvan elbiseleri bir krala giydirir gibi giydirmişlerdir kendisine, çünkü bir kraldı.*

Bunu da hakaret amacıyla yapmışlardı, onu kral ilan edip ona secde ettiler.

220- *Bundan dolayı Zekeriya Siyon'a seslenerek; işte senin kralın sana geliyor demiştir.*

Elem çektiği an bu söz vuku bulmuştur, çünkü onu kral olarak çağırdılar ve ona secde ettiler.

221- *Bu sabrına karşı kendisine övgüler olsun, verdikleri ifadelerle,*

Kendisine iftira attılar ve yalan söylediler, çünkü bir devlet kurmak istediğini söylüyorlardı.

222- *O gerçek bir Allah olup, hizmetçilerinden kıskanılmış ve zulmedilmiştir.*

Sanki baskıyla ve zorla götürülüyor ve kendini kurtarma imkânı yokmuş gibi.

223- *Allah mahkemede dikilmiş vaziyette, bir suçlu gibi suskundur,*

Eğer kendini frenlemeseydi, önünde kim durabilirdi ki.

224- *Eğer yere emir verseydi, o isyancıları yutardı,*

Eğer unsurlara emir verseydi, bir kuşu yutar gibi onları yutarlardı.

225- *Bir ışın aracılığıyla, gözlerini kamaştırabilirdi ve bulandırabilirdi.*

Gündüz ortasında karanlıkmış gibi, yürüyüp gidebilirdi.

226- *Onlar etrafını kuşatıp O'nu yakalarken, çok sert esen bir yel gibi, göklere yücelebilirdi.*

227- *Bu söylenenleri yapmış olsaydı, gösterdiği o eşsiz mütevazılık kadar şaşırtıcı olamazdı.*

Onları şefkat ile tahammül etmesi, her şeyden üstündü.

228- *O tabiatıyla asla hakaret edilmedi, çünkü özünde saygındı,*

Köle kılıfına girince, yücelerde barınanlar dehşete kapıldılar.

229- *Kendi başına mahkemede bulunurken, göklerdeki meleklerin birlikleri sarsıldı.*

Onu falakaya atınca, baş melekler titrediler.

230- *Onun iradesi vereceği komutu bekledi, bütün düşmanlarını yok edeceklerdi,*

Kamçıların sesinden, gök ve yer yerinden sarsıldı ve hayrete düştü.

231- *Taşlar ve kayalar yakınmışlar, fakat o cahillerin yüreği hiç sızlamadı.*

Kendisine dikenli bir taç örüp, alay ederek başına koydular.

232- *Kendilerine mal edilmiş Âdem'in lanetini, dikenler içerisinde taşımıştı.*

Başına konar konmaz, lanet yerine bereket olmuştur.

233- *Yılanın laneti de, Oğul'un tacı ile iptal olmuştur.*

Onu kral olarak ilan etmelerini, aleyhlerinde nübüvvet ettiler.

234- *Miras geleneğiyle devam eden krallarının soyuna son vermiştir.*

Kayofo gerçeği bilmeden, kalkıp peygamberlik etti.

Alay edercesine yaptığı nübüvvet, fiilen vuku bulmuştur.

235- *Kral Mesih'ten sonra, onlardan bir daha kral çıkmadı.*

...

236- *Peygamberlerin jübilesini sona erdirmişler ve sadıkların silsilesinde de yer alamaz oldular.*

237- *Baş kahin de, Şuşan'a hükmeden kişilerin soyundan seçilmeye başlandı.*

İli'den kehennütü almışlar ve İsa aracılığıyla onlardan da iptal olmuştur.

Hem kehennütü ve hem de peygamberliği

238- *Selam sana ey Yahudilerin kralı! askerler alay ederek haykırıyorlardı.*

Yaptıkları bu alaylı davranışla, bizlerin kurtuluşuna peygamberlik etmişlerdi.

239- *Peygamberlik alaylı bir şekilde sona ererken, onun egemenliği ise açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.*

Taçla ve ipeğin erguvan elbisesiyle de, onu krala benzettiler.

240- *Büyük kralımıza övgüler olsun, gösteriş tacı koymadığı için,*

Eğer onun tacı altından olmuş olsaydı, dünyevilere benzeyecekti.

241- *Diken tacı kabul etmesiyle, bizlerden diken laneti kaldırmıştır.*

Şüphesiz ki, onun tacı ateştendir, çelengi de alevden oluşmaktadır.

242- *Göklerin onun kürsüsü, yerin de ayaklarının altındaki toprağı olduğu mâlumdur.*

Onun arabası Karubimlerdir, erguvan elbiseleri de ışığın bulutlarıdır.

243- *Şimşekler onu kuşatmış vaziyetteyken, meleklerin birliklerinin de önünde hazır kıtada bekledikleri malumdur.*

Ayrıca milyonlarca huzurunda titreyerek, hizmet ettikleri bilinmektedir.

244- *Mılyarlarca da hiç durmadan, etrafını korkuyla çevirmektedir.*

Baba'nın Oğlu olduğu malumdur, Baba'nın sahip olduğu her şeye o da sahiptir.

245- *Gök ve yer onun mülkiyetidir, bütün dünya da onun mirasıdır.*

Bundan dolayı o yüce makamından inip, şefkatle bu alemi ziyaret etmiştir.

246- *Rabb'imizin kendi şahsında gösterdiği o mütevazılık, basit bir mütevazılık değildi,*

O gerçek bir mütevazılıktı, çünkü bütün dünya insanları karşısında şaşırıp kalmışlardı.

247- *Oysa kendisine yöneltilen o hakaret ve alaylı sözler, hepsi hayret ve dehşet vericidir.*

Elemi ve haça gerilişi de, onu anlatacak ağızdan daha büyüktür.

248- *(İsa) dünyaya gelmeden önce, hiç kimse alçak gönüllüğünün örneğini göstermemiştir.*

Gelişinden bu yana da, tahammül ettiği hakarete, kimse onu tahammül etmemiştir.

249- *O mahkemede onun gibi, kim dayanabilirdi ki?*

Zulmedilince konuşmazsa, hakaret edilecekse üzülmezse.

250- *Herkesin yargıcı Rabb'imiz gibi, onu yargılarken o sakin ve suskun,*

Onunla alay ediyorlardı o ise hiç kızmazdı.

251- *Bütün bunlara tahammül ettiğinden ötürü, kendisine övgüler olsun.*

Çünkü onun amacı Âdem'i kurtarmaktı.

252- *İsa'yı erguvan elbiselerle ve diken çelengiyle, kral olarak ilan ettikten sonra,*
Pilatos dışarı çıkmış ve o kralı, Yahudilere teslim etmek istemiştir.

253- *Ey Yahudiler! İşte İsa'yı dışarı çıkarıp sizlere teslim ediyorum.*
Şunu da bilmelisiniz ki, idam edilecek hiçbir suç görmüyorum.

254- *İsa dışarı çıktığında, kral gibi başı çelenk tacıyla örülmüştü.*
Pilatos halka seslenerek; işte suçsuz adam budur.

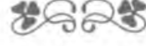
255- *Kralınız, işte kral gibi erguvan elbiselerle giyinmiştir.*
Ben de kendisine kral muamelesi yaparak saygı gösterdim ve kendisine kral elbiseleri giydirdim.

256- *Eğer de düşmanınızsa bu zat, kendisine en büyük hakareti yaptım.*
Kralın başını süsleyen, inci tacı yerine
Çirkin bir diken tacı, başına konulmuştur.

257- *İşte bu hakaret, Yahudilerin kralına kâfidir,*
O suçsuz adam, artık önünüzdedir.
Kralınızdır eğiliniz ve ona secde ediniz, ben onu mahkemeden serbest bıraktım.

258- *İyiliklerini bana anlattınız, güzelliklerini methediniz.*
Nasıl olur da bir kötülük işlemeden, onu şikâyet ettiniz.

259- *Eğer başkalarına zarar vermişse, sizlere çok iyilik yapmıştır.*
Onu şikâyet edeceğinize, övmeniz gerekiyordu.

260- *Onun aleyhinde ifade vermeniz, gerçekleri yansıtmıyor.*
Benim mahkemem hükmetmediği bir adamı, işte sizlere dışarı çıkarıyorum.

261- *Şimdiden sonra sizler bilirsiniz, şeriatınız neyi emrediyorsa onu uygulayın.*

262- *Yahudiler bunları duyarken, kızdılar ve öfkelendiler.*
Hep bir bağırışla, haça gerdir haça gerdir ey hâkim diye haykırıyorlardı.
Halkımızı yoldan çıkartan bu İsa'yı.

263- *Bütün bu iyiliklerin vefa borcunu, kim ödeyebilir ki,*
Bütün uluslar, kurtuluşumuzun uğruna şükretmeye yetmez.

264- *Ey Rabb'imiz İsa Mesih! Sevgin o kadar büyük ki, kötülüklerimizi sabrettin.*

265- *Baba yücelerde barınırken, biricik Oğlu aşağıda hakaret görmektedir.*

266- *Suskundu o ilki Oğul, asilerden yuhalama çığlıkları duyunca,*
Etrafını gizlice çeviren ve nöbet tutan, melekler ne diyorlardı?

267- *O necislerin çığlık seslerini, çarmıha gerdir çarmıha gerdir derken,*
Üzülüyorlar mıydı, yoksa seviniyorlar mıydı?
Günahkârlara kurtuluş sağlanıyor diye.

268- *Hiç kimse hakaret görmesini arzu etmez, herkes alay edilişine üzülmektedir.*
Oğul'un melekleri de, efendilerinin hakaret görmesinden hoşnut olmadılar.

269- Gayretli köleler, efendilerinin hakarete uğradığını gördüklerinde,

Efendilerine hakaret edeni, öldürmeye teşebbüs ederler.

270- Böylece yücelerdeki güçler ve uyanık melekler, efendilerini çarmıha asanlara karşı öfkeliydiler.

Eğer de bir emir almış olsalardı, bütün Yahuda'yı yok edeceklerdi.

271- Bütün yaratıklar hayrete düştüler, gök ve yer dâhil,

O haşmetin hizmetçileri de, oldukça öfkeliydiler.

Eğer bir emir almış olsalardı, bütün İsrail'i imha edeceklerdi.

272- İsa'yı çarmıha gerdir, çarmıha gerdir, o kudurmuş halk bağırıyordu.

Yer duyunca irkildi, gökler de dinleyince titremiştir.

273- Pilatos gördükleri karşısında şaşırdı kaldı,

Pilatos'un organize ettiği yargıyı, şeriatı öğreten kâhinler temelinden saptırdılar.

274- O (İsa) adaletle suçsuz olanları beraat ederken, onlar suçsuzu hükmediyorlar.

Çarmıha gerdir çarmıha gerdir onlar haykırırken, o ise dinliyor ve sakin bir vaziyette suskun.

275- İnsanın ağzına söz veren ve onu konuşturan zat, suskun ve gördüğü hakaretin intikamını almıyor.

Dillerini yerlerine o yerleştirmişken, ağızlarını kapattırmadı ve onları susturmadı.

276- *Hastalarına şifa verene, çarmıha as ve onu idam et diye haykırıyorlardı.*
Kudurmuş gibi haykırıyorlardı, şeytani sesleriyle.

277- *İsa'yı çarmıha as, çarmıha as, diye slogan atıyorlardı o asiller ve*
Kana susamış Yahudiler, bizler için haça gerilenin adı mübarek olsun.

278- *Atılan sloganları duyan Pilatos, onlara şöyle cevap verdi:*
İşte sizlere teslim edilecektir, onu götürün ve arzu ettiğiniz gibi çarmıha gerdirin.

279- *Yine haykırarak ve bağırarak, şeriatımız İsa'yı ölüme hükmetti,*
Çünkü şeriatımıza göre ölümü hak etmiştir, sen onu beraat etme dediler.

280- *Allah'ın oğlu olarak kendini ilan etti, bundan daha kötü bir olay ne olabilir ki*
Kendini ne peygamberlere benzettirdi, ne de krallarla eşleştirdi.
Bizler ebeveynlerini tanımamıza rağmen, kendini Allah'ın oğlu olarak belirtmiştir.

281- *Bu sözleri duyan Pilatos, korktu ve tekrar saraya döndü.*
İsa'yı yanına çağırıp, yumuşak bir üslupla onu sorguladı.

282- *Nerelisin, memleketin ve köyün nerede, bana söyler misin?*
Eğer de Allah'ın oğlu isen, şehrini ve memleketini kim bilir ki?

283- *Eğer de yerden isen, göklerde seni kim tanıyabilir ki?*
Ne yerli biri göklerde, ne de göklü biri yeryüzünde vardır.
Sen kendini temize nasıl çıkartabiliyorsun?

284- Eğer Allah'ın Oğlu isen, neden susup cevap vermiyorsun?
Neden iftira atarak sana hükmediyorlar? Sen cevap bile vermiyorsun.

285- Neden gür bir sesle bağırmıyorsun ve onları susturmuyorsun?
Mütevazı olduğunu görüyorum ve bilge gibi dinleyip susuyorsun.
Bu konuda konuşman gerekir, konuşmana da herhangi bir engel yoktur.

286- İsa yine sakin ve suskun, Pilatos'a cevap vermiyor,
Benimle konuşmak istemiyor musun? Pilatos İsa'ya sordu.

287- Seni çözmeye ve tutuklamaya yetkiliyim, seni çarmıha da gerdirmeye yetkim vardır.
İsa, Pilatos'a cevap vererek demişti; beni gönderen Baba'nın iradesi,
Sana yetki vermemiş olsaydı, bana yönelik hiçbir yetkin olmazdı.

288- Şunu bilmen gerekiyor ey Pilatos! beni sana teslim edenin günahı,
Seninkinden daha büyüktür, bundan dolayı gönlün neyi arzu ediyorsa onu yap.
Pilatos bu sözleri duyduktan sonra, İsa'yı serbest bırakmayı düşünüyordu.

289- Eğer bunu serbest bırakacaksan, sen kral Kesar'ın dostu değilsin,
O asiller haykırdılar ve slogan attılar.

290- Halkın iradesi olmadan, kendini kim kral ilan ederse,
Kral Kesar'ın düşmanıdır, çünkü yeni bir devlet kurmuş oluyor.

291- *Kendini kral ve Allah olarak, ilan eden bu zatı idam et,*

Kraliyet kurduğundan haberimiz bile yok, o kendi kendine egemenlik kurmuştur.

292- *Yapılan bu gösterıden sonra, Pilatos, İsa'yı dışarıya çıkarıp ve onu,*

Taşlarla döşenmiş bir mekâna, halkın huzuruna götürdü.

293- *(İsa'nın aleyhine) yapılan gürültüden ve gösterilerden ötürü, Pilatos korktu,*

İsa'yı yargılamak üzere orda oturdu.

294- *O gün Cuma günü ve Fasah Bayramı'ydı, evrendeki bütün yaratıklar mateme boğulmuşlardı.*

İkindi vaktiydi Oğul'un mahkemesi yapıldığı sırada.

İşte kralınız budur, Pilatos Yahudilere seslenmişti.

295- *Onlar yine büyük bir gürültüyle slogan atarak, onu haça gerdir, haça gerdir,*

Onu halkımızdan kaldır, kaldır, diye haykırıyorlardı, solun lanetliler ve asiler.

296- *Pilatos onlara bir söz saha teklif etmişti, kralınızı çarmıha germemi ister misiniz?*

Iblisler bu söze öfkelendiler. Bir halkın kendi kralını çarmıha gerdirmesi çok zordur.

Eğer bir halk kendi kralını yargılayacaksa, kime şefkat edip merhamet edecektir?

297- *Kâhinler Pilatos'a cevap verip dediler; kralımız ve hükümdarımız yoktur.*

Sadece ve sadece kralımız Kesar'dır, kendisine vergimizi ödüyoruz.

298- *Bu sözlerden sonra Pilatos, İsa'yı idam edilmek üzere,*
Kendilerinin isteği doğrultusunda teslim etmiştir.

299- *İkindi vakti yaklaşmıştı, gökler de yas tutmaya başladılar,*
İsa'yı alıp götürdüler, haçını omzuna taşıyarak.
Doğadaki yaratıklar o vakitte, sarsılmadığından sabırları büyüktü.

300- *Göğü ve yeri taşıyan, haçını kendi omzuna taşımıştır.*
'Karkafto' denilen bir yere, İbranicede 'Goğulto.'

301- *Dağları haça gerdiren, İsa'nın haçını diktiler orada,*
Onu yüksek bir tepede çarmıha gerdiler, çünkü o, yücelerdendi.

302- *Ağaçtan yapılmış çarmıha çıkmıştır ve bize yaşam meyvesi olmuştur.*
Adem'i teşhir eden o ağacın yerine, çarmıh geçmiştir.

303- *Öldürücü o meyvenin yerine, İsa'nın meyvesi bizleri yaşatacaktır.*
Kurtarıcımız çarmıha çıkmış ve suçlu gibi çarmıha gerdirilmişti.

304- *Onunla birlikte iki hırsız da asılmıştır ki, onlarla birlikte eşdeğer tutulsun,*
Biri sağından iyilik simgesi olup, diğeri de kötülük simgesi olarak solundan.

305- *Bunları iyi ve kötü olarak belirtmişsem de, özde değil iradelerine göredir,*
İki âlem tasvir edilmişti, o iki âlemin sahibi olan Rabb'in şahsında.

306- *Dürüstlerin ve adillerin âlemi, İsa'nın sağında haça gerilenin simgesidir.*
Kötülerin ve zalimlerin âlemi de, İsa'nın solunda haça gerilenin işaretidir.

307- Ortada asılan ve yüceltilen de, iki âlemin sahıbi ve lideridir.

Biri sağından diğeri de solundan, o ortancayla birlikte haça gerilmişlerdi.

308- Tıpkı, Allah'ın etrafında bulunan cennet ve cehennem gibi,

Tüm varlıkların Rabb'i, çarmıha gerdirilmesiyle, üç tane gizi gerçekleştirmiştir.

309- Goğulto'dan da yaratıcıya doğru, iki âlem bakmaktaydı,

Oğul'a yapılan bu hakaret de dâhil hepsi övgülü sırlarla doludur.

310- Onun çarmıha gerilişi elemle doluysa, onun sırrı da hep hayret vericiydi,

Kendini haç üzerinde gerdirirken, kollarını da aynı şekilde açmıştır.

Şefkatini de insanlar üzerinde açmıştı.

311- Haçı kucaklarken, her iki âlemi de kucaklamıştır.

Çivilerle ve kazıklarla ellerini ve ayaklarını çakarken, kendi kilisesinin temelini atmıştır.

Etrafındaki iki hırsızın da, biri halkı, diğeri de halkları temsil ediyordu.

312- Nasıl ki soldaki kişi, sağdakinin gözünde ikrah görülüyorsa,

Böylece bu halk da isyan ettiğinden, ebede dek kovulmuş ve mekruh kalacaktır.

On Yedinci Şiir

Kurtarıcımızın Yaşatan Defini ve Dirilişi Hakkındadır

1- *Sana övgüler olsun kurban edilen kuzu, sana teşekkürler çarmıha gerilmiş ve öldürülmüş olan,*
Mübareksin ey tahnit edilerek defnedilen, secde edilensin ey ölü ve kendini dirilten...

2- *Ey Rabb'im! mumyalanmanı dile getirelim ve analım o senin defnedilişini,*
Nasıl ve kimin aracılığıyla, cesedin mezara götürülmüştür.

3- *Buluti'li Yusuf'u çağıralım gelsin, çünkü bu konuyu kendisi bilmektedir.*
Bu konuda kendisine yöneltilecek sorulara, gerçekleri o anlatacaktır.

4- *Asilzade olan adil Yusuf, marangoz Yusuf'un adaşıdır,*
Gel şimdi bize anlat, İsa'ya olan o sevgin hakkında.

5- *Adın ve köyünün adı bellidir, saygınlığını yüceltenin adı mübarek olsun.*
Göklere 'Romtho' yani yüce olarak çağrılır, köyünün adı da 'Romtho' olarak adlandırılır.

6- *Senin hatırın için, 'Romtho' köyüne özel bir saygı gösterelim,*
Seni her iki Yusuf'a benzetiyorum, işinle ve adaletinle.
Gerçekten isimlerine layıksın, çünkü işlerini kendine örnek aldın.

7- *Yusuf veled-i Yakup'tan mumyalamayı öğrendin,*

Marangoz Yusuf'tan da, Mesih'e saygı göstermeyi öğrendin.

8- *Mesih'in öğrencisi olduğunu, açıkça kimse bilmezdi,*

Onu defnettikten sonra, Mesih'e olan imanın herkese malum olmuştur.

9- *Yahudilerin korkusundan, inancını gizledin.*

Fakat bu önemli konu uğruna, sevgini eylemlerinle gösterdin.

10- *Bizler Yusuf'a ağız olalım ve onun yerine cevap verelim.*

Büyük bir cesaret ve dirayetle, Pilatos'un yanına girip ve ondan ricada bulundu.

11- *İsa'nın cesedini kendisine teslim etmesi ricası kabul görüldü ve kendisine teslim edildi.*

Onunla birlikte Nikodimos da yaklaşıp yardım etti, çünkü o da İsa'ya iman edenlerdendi.

12- *Bu da kendi malından yüz litre Mur ve Elvay getirip takdim etti.*

Çok pahalı bir mumyalamaydı ki, ölüleri diriltecek bir konumdaydı.

13- *Yusuf da kendi malından, çok güzel ve temiz pamuk takdim etti.*

Günahlarımızı gömene ve ölümcüllüğümüzü diriltene o bir kefendi.

14- *Yusuf ve Nikodimus, defin işleminde ortak oldular.*
Rabb'imizin cesedini gömdüler ve onu yeni mezara koydular.

15- *Rabb'imiz İsa Mesih sevgin mübarek olsun, konduğu her yerde o kadar güzeldir ki,*
İnsanların düşüncelerine girdiğinde, onları kendine bağlar.

16- *Yusuf ve Nikodimus'un düşüncelerine de giren odur,*
Her biri kendi imkânına göre, Mesih'in cenaze defnine saygı gösterdiler.

17- *Yusuf yeni bir mezar verdi, içine kimse henüz konulmamıştı.*
Pamuk ve tütsü de takdim etti ki, canını ve bedenini kazanabilmek için.

18- *Nikodimus da güzel kokulu bir mumyalama, vermekle ortak oldu.*
Hem bu dünyada ve hem de ebedi hayatta, yaptığı katkıdan dolayı anılacaktır.

19- *Övgüler olsun sana ey zengin! O yüceliğini o denli fakirleştirdin ki,*
İnsanlığımızın ırkını kurtarmak için bunu gerçekleştirdin, ağız onu anlatmaya acizdir.

20- *O sevgin dünyaya geldiği zaman, çok fakir olarak doğdun.*
Hayvanların yemliğinde konaklandın, ...

21- *Bizler için ölümü tadınca, yapılan ricaya göre cesedin kendilerine verildi.*
Mezarda defnedilmek üzere verilmiştir, ...

22- *Bu konu akıllılara hayret, bilinçlilere de bir dehşettir,*
Mesih'i kabul eden yetmiş iki öğrenci, Mesih'e bunlar bilinmekteydi.

23- *Gördükleri o eşsiz mucizelerden dolayı, ona iman eden o kalabalık halkı,*
Ve başlangıçtan beri kendine seçtiği, on iki kişilik grubu dahil.

24- *Hiç kimse defin esnasında, yaklaşıp da onun cesedini istemedi.*
Yakın olanlar uzaklaştılar, uzakta olanlar ise yanına yaklaştılar.

25- *Sonuncular ilkler oldular, yüce oğlunun defninde,*
Yusuf ile Nikodimus da, inayetle defnedenlerden olmuşlardı.

26- *Bütün kâinat kendisine ait olanın, ...*
Yaşayan oğlunun defin işlemi tamamlandıktan sonra, Yusuf mezarı kapattı.

27- *Yusuf ile Nikodimus, düşünceleriyle hazindiler,*
Tıpkı kendi hocalarının sohbetinden, mahrum kalan öğrenciler gibi.

28- *Düşündükleri başka bir konu da, dirilip dirilmeyeceğiydi,*
Olur da ihmal edip dirilmeyecek olursa, sözleri hep yalan çıkacaktır.

29- *Bu fikirle ve düşünceyle, ızdırap çekip ve sıkıntı içindeydiler,*
Eğer ihmal edip de dirilmeyecekse, Yahudilere alay konusu olacaktır.

30- *Eğer dirilmeyecek olursa, onu çarmıha gerenlere gündem konusu olacaktır.*

Bizlere de utanç olacaktır, çünkü kendisine öğrenci olduk.

31- *Onu mezara gömdük ve kendisini bir törenle defnettik.*

Eğer dirilecekse bizleri kim haberdar edecek, yaşıyor olacaksa bizlere kim bilgi verecek?

32- *İznimiz olsaydı, mezarında nöbet tutmayı arzu ederdik,*

Keşke de Şemun'un grubundan biri, bizlere görünseydi.

33- *Dirilişini gördüklerinde, gelip bizlere de bildirsinler ki, biz de onlarla birlikte sevinelim,*

Görüldüğü gibi hepsi kaçmışlardır, yakalanırlarsa öldürüleceklerdir.

Özellikle kâhinlerin yüreği onlara karşı kin dolu, eğer bulunurlarsa akıbetleri ölümdür.

34- *Bizler İsa'nın sarf ettiği o sözleri değerlendirelim, doğru olup olmadığını düşünelim,*

Eğer mezardan dirilecek olursa, onun dirilişi asla gizlenemez.

35- *Söylediğine göre eğer dirilecekse, Celile bölgesine gidecektir,*

Nasıra kentinin yakınlarına gideceğini ve öğrencilerine oraya toplanmalarını söylemişti.

36- *İsa'nın yalan söylemesi mümkün değildir, çünkü yalancılara o hükmetmektedir.*

Söz verdiğine göre kıyam olacaktır, bu kıyam müjdesinin ne zaman bize ulaşacağını bilmiyoruz.

37- *Cumartesi günü akşamı geçmişti, Pazar sabahı yaklaşıyordu,*
Gömülmüş ve mumyalanmış İsa, henüz mezarda yatıyor ve uzanıyordu.

38- *Mezarı da mühürlerle ve nöbetçilerle, titizlikle korunuyordu,*
Herodes'in güvenlikçileri ve Pilatos'un jandarmaları tarafından.

39- *Hazinelerle dolu mezarı, soyulmasın diye nöbet tutuyorlardı.*
Daha üç günü dolmadan, ...

40- *Mezar daha da kıymete binmişti, içindeki hazineden dolayı*
Taşlar, mühürler ve bekçiler, mezarı kuşatmışlardı.

41- *Çünkü mezarın içinde inciler bulunuyordu, inciler güneş gibi parlıyordu.*
Kapı kapalı, pencereler de yok, fakat içinden bir ışık saçıyor.

42- *Titizlikle mezar mühürlenmiş, mührü yerinde ve kimse de onunla oynamamıştır.*
Öyle anlaşılıyor ki, içi göklülere uğrak yeri olmuştur.

43- *Meleklerin Rabb'i içinde yatıyor, etrafını kuşatmış iki tane melek bulunuyor.*
Yeryüzünde göğü mezar yapmıştı, güçlü birliklerin komutanına.

44- *Oysa onu mezar değil, meleklerin uğrak yeri olarak adlandıralım.*

45- *Güvey, şöleninden çıkma zamanı yaklaşmıştı.*
O mezar da ansızın, yaşamın ilkisi elde etmeye başlamıştı.

46- *Sabahın erken saatlerinde, mezarın duvarları sarsılmaya başlamıştı,*
Zaman yaklaştıkça, mezar onurla doluyordu.

47- *Gece kaçtıkça, mezar daha da aydınlanıyordu.*
Ne giren ne de çıkan var, içinden övgü sesleri duyuluyormuş.

48- *Ne kapatan ne de açan kimse var, ...*
Ne ateş ne de tütsü yakan var, fakat ruhanilerin çiçekli kokularıyla doluydu.

49- *Pazar günü girmeye başlarken, mezar da aydınlanmaya başlıyordu.*
Cumartesi günü zamanı dolup geçince, yüceliler inmeye başlamışlardı.

50- *İnsan ayağı yürümeye başlarken, İsa da uyanmaya başlamıştı.*
Sabah vakti ağarırken, gömülü olan da sağa sola hareket etmeye başlamıştı.

51- *Vakit dolunca, kendini toparladı ve ayağa kalktı.*
Elbiselerini bir kenara bıraktı ve kendi onuruyla kuşanıp dirildi.

52- *Nöbetçiler kendilerine güvenirken, güneş mezardan çıkmış ve onların haberi bile olmamıştır.*
Fiziksel organlara sahip o ruhsal insan, organlarını incelterek mezardan çıkmıştır.

53- *Kendini şimşek yapıp çıkmıştır, Tanrılığına yakışır bir övgüyle,*

Mezara inerken de, onu defnedenler için cesedini kalınlaştırmıştı.

54- *Mezardan çıkarken de, kendini inceltmişti bekçilere,*

Yusuf ve yandaşları onu defnederken, kendisine Cuma günü mezar açtılar.

55- *Melekler Pazar günü içine girerken, mezarı mühürlediler.*

Mezar ışınlarla dolmuşken, nöbetçilerin gözleri kamaştırılıp ve görmez oldu.

56- *Meleklerin gürültüsünden ve heybetinden, mühürlere dokunmadan mezarı terk edip kaçtılar. Mezar mühürlü ve taş da aynı şekilde mühürlü, mezar ise o gömülü olandan yoksun.*

Meleklerin Rabb'i çıkıp gitmiştir, mezar da meleklerden dolmuştur.

57- *Sana övgüler olsun ey yüce olanın oğlu, sonsuzluktan beri sen yücesin,*

Yere indiğinden dolayı sana şükürler olsun, çünkü yüceldiğinde yerdekileri de kendinle beraber yücelttin.

58- *Pazar günü Mecdeli Meryem, mezarı görmeye geldi.*

İsa'nın mezardan dirilip, dirilmediğini görmek için.

59- *Sabahın erken saatlerinde, henüz karanlık iken mezara ulaşmıştı.*

İbranilerin yasası gereğince, mezarı görmeye gitmişti.

60- *Mezara yaklaşıp baktığında, mezarın açık olduğunu görmüştür.*

Mezar taşı da insandan değil, melek tarafından bir kenara yuvarlanmıştı.

61- *İsa'nın mezarı, tıpkı Doniel'in içine atıldığı kuyuya benzerdi,*

Ağzı kapalı ve mühürlenmişti, kralının gerçek yüzüğüyle.

Kuyunun ağzı da kapalı ve mühürlüyken, Doniel içinde yaşıyor ve dua ediyordu.

62- *Rabb'imiz dirilip, mezardan çıkarken,*

Mezarın mühürlerini çözmedi, tıpkı onu doğuranın bakireliğini bozulmaması gibi.

63 - *Nasıl dirildiğini hiç araştırma, çünkü bu yükün altından çıkamazsın*

Bu konuyu ancak kendisi bilir, kapısı olmayan o mezardan nasıl çıktığı.

64- *Gerçekten Allah olmalı ki, kendi koruyucuları onu koruyorlardı.*

Mezardan çıktı ve hiç kimse onu görmedi.

65- *Nöbetçilerin gözleri açıkken, meleklerin yüceliğini gördüklerinden körleştiler.*

Onlar mühürleri gördükçe, güvenli bir ortamda olduklarını düşünüyorlardı.

66- *Mezardaki ışık çıktı ve ayrıldı, onların gözleri henüz kördü,*

Göklerin en son katmanına ulaşmışken, katı yürekliler ise mezarda nöbet tutuyorlar.

67- *Mezardan çıkarken ölüler hissettiler, mezarda nöbet tutanlar yiğitlikleriyle övünüyorlar.*

Kendi Babası'na gitmek üzere, Melek Gabriel ve arkadaşları onu törenle yüceltiyorlardı.

68- *Pilatos'un taraftarları ise nöbet tutuyorlar, belki de öğrencileri gelip onu çalarlar diye*

Mezar meleklerin onuruyla doluyken, bekçiler şaşkın bir vaziyete düştüler.

69- *Mezar kapalı ve mühürlü iken, nasıl olur da ölüler arasında yaşayanların sesi duyulur?*

Onların altında yer sarsılırken, önlerinde de bir ışık aydınlanmıştır.

70- *Güvey düğünden çıkar gibi, İsa da öylece mezardan çıkmıştır.*

Melekler mezarın içinde kaldılar ki, dirilişine tanık olabilsinler.

71- *Pamuklar ve başındaki sargı, meleklerle birlikte tanıklık ediyordu.*

Yusuf'un tahnit ettiği o zat, vaat ettiği gibi yaşadı ve dirildi.

72- *Neden ilk başta dirilişini, erkeğe değil kadına göstermiştir,*

Burada bizlere bir giz açıklamıştır, kilise ve validesinin hakkında.

73- *Dünyaya ilk gelişi, bir bakire kız aracılığıyla olmuştur.*

Mezardan dirilişiyle de ilk başta dirilişini, bir kadına göstermiştir.

74- *Başta ve sonda, validesinin ismini zikretti ve onu ön plana çıkarttı.*

Meryem, Kutsal Ruh'tan hamile kalarak onu rahmine taşımış, onu doğurunca da melekleri görmeye nail olmuştur.

75- *Meryem onu sağ olarak görünce, mezarında da melekleri görmüştür.*

Kadın aracılığıyla ölüm, üzüntü ve sıkıntı başlamıştır.

76- *Kadın aracılığıyla yine yaşam, mutluluk ve sevinç geldi.*
Meryem kiliseye de benzemektedir, çünkü ilk müjdeyi kabul eden odur.

77- *Kendi kilisesinin yerine, Meryem onu görmüştür.*
Kiliseyi ve Meryem'i mutlu edenin, adı mübarek olsun.

78- *Kiliseyi Meryem ismiyle adlandırmalıyız, çünkü her iki unvana layıktır.*
Meryem ilk başta, temel taşı sayılan Şemun'a doğru koştu.

79- *Kilise onu müjdeledi, Rabb'imiz mezardan kalktı diye,*
Oğul'un diriliş müjdesinin, Şemun'a ulaşması çok güzeldi.

80- *O, seçilen ulusların kilisesinin, hem başı ve hem de temel taşıdır,*
Meryem koşarak gidip müjdelemişti, Şemun Kifo ve Yuhanon'u.
Biricik Oğul'un dirilişini, ...

81- *Heyecana kapılmadı ve sarsılmadı, o bilge müjdeci.*
Rabb'im İsa'yı aldı mezardan ve mezarda değildir dedi.

82- *Nereye bıraktıklarını, tarif etmeyi bilmiyorum,*
Öğrencileri teşvik etti ki, birlikte gidip baksınlar mezara.

83- *Şemun hissetmişti ki ruhunda, İsa ölülerden kıyam etmiştir diye,*
Bundan dolayı acele etmeye başladı, mezara doğru giderken.

84- *Yuhanon da aynı şekilde, kalktı ve mezara doğru koştu.*
Zebday oğlu genç olduğundan dolayı yaşlıyı geçmişti.

85- *Saygın Şemun'u geçti ve ondan önce mezara ulaştı, bekâretliğin gücüne aşk olsun.*
Şemun mezara ulaşmadan, Yuhanon mezara vardığında mezarı kontrol etti.

86- *Pamukları atılmış bir vaziyette görür, İsa'nın cesedi ise orada değildi.*
Şemun'un gelmesini bekledi ve mezarın içine girmedi.

87- *Mezarın açık olduğunu görür,*
Hemen mezara ilkin o girmiştir ve orada sadece pamukları görmüştür.
Bunlar bir kenara atılmışken, başındaki sargı ise ayrıydı onlardan.

88- *Başındaki sargının, pamuklarla olmaması, tanıklığın daha da geçerli olması içindi.*
Dağınık ve karmaşık bir vaziyette de değildi, onu güzelce katlayıp bir kenara bırakmıştı.

89- *Daha sonra Yuhanon da mezara inmiş, Şemun'un gördüklerinin aynısını o da görmüştü.*
Her ikisi de tanık olsunlar, Mesih'in misyonu dünyaya müjdelendiğinde.

90- *Şemun gördüğünde iman etti, çünkü henüz iman etmemişti.*
Her ikisi de hayrete düşerek, mezardan yerlerine döndüler.

91- *Meryem de kilisenin gizini temsil ederek, mezara bakmıştı.*
Beyaz elbiseler içinde iki melek görmüştür.

92 - *Yüzleri gülüyordu, ...*
Birisi başında, diğeri de ayaklarının yanında oturuyordu.

93- *İsa'nın cesedinin konduğu yere saygı göstermekteydiler,*
Meryem melekleri görünce irkildi, melekler: "Ne istiyorsun ey Meryem!" diye sordular.

94- *Meryem insanlarla konuşur gibi, meleklerle konuştu ve teselli oldu.*
Rabb'imi buradan almışlar ve nereye bıraktıklarını bilmiyorum.

95- *Sözünü henüz bitirmeden, mezardan çıkmaya çalışırken,*
İsa'nın ayakta durduğunu görür, onu bir bahçıvana benzetmişti.

96- *İsa olduğunu bilmedi, o kendini Meryem'e tanıttı.*
"Neden ağlıyorsun ey kadın! ve kimi arıyorsun burada?" dedi.

97- *Eğer Rabb'imi sen almışsan, nereye bıraktığımı bana söyle,*
Kendisine bakarken, hayretler içindeydi ve derin derin düşünüyordu.

98- *O olup olmadığı konusunda tereddüde düştü,*
Düşüncesinde bizzat o olduğunu tahmin ederken, gözleri ise gördüklerini yalanlıyordu.

99- *Dıştan bahçıvana benzer, içten de Allah'ın kendisidir.*

Bundan dolayı çok üzgünüm efendim, çünkü aradığım kişiyi yerinden almışlar der.

100- *Rabb'imin nerede olduğunu öğreninceye dek, ağlamaktan hiç susmayacağım.*

Nerede bıraktığını bana açıkla ki, gidip onu alayım...

101- *Kim olduğunu, kendini Meryem'e açıkladı, o da hemen koşarak elçilerine müjdeyi verdi.*

Dünyada barış egemen olurken, halklar arasında da huzur kılınmıştır.

102- *Mutluluk ve sevinç, öğrencilerinin (kız ve erkek) yüzünden okunuyordu.*

Bizlere her türlü yardımı sağladığından ötürü, kendisine şükürler ve övgüler sunuyoruz.

103- *Yücedeki övgü kendisine aitken, yeryüzünde de insanlar kendisine taparlar.*

Her şey kendisine ait olduğundan, hizmetçileri ve yaptığı işleri kendisine şükürler sunuyor.

104- *Ağzımız övgülerle dolacak ki, çünkü Allah'ımız olduğuna kanaat getirdik.*

Ey iman dolu sizler, imanınıza iman katın...

105- *Tereddütsüz bir şekilde ona iman edin, çünkü o, bizleri ölçüsüz bir şekilde sevmiştir.*

O öldürüldü ve öldürülmesiyle ölümü katletti, ...

106- *O gömüldü ve gömülmesiyle, günahın bütün hükümdarlarını gömdürmüştü.*
Öldü ve ölümüyle ölümcüllüğümüz yaşadı, çünkü günahımız yüzünden ölmüştü.

107- *Ölümüyle ölümü yendi ve insanlığımızın soyunu yaşattı.*

108- *Pazar günü büyük bir gün olup, ölüler arasından dirildi o sağ olan.*
Uyuyan biri gibi Rab dirildi ve sarhoşluğundan ayıklanan biri gibi de kıyam olmuştur.

109- *Yüzünü geri çevirip, onu haça gerdirenlerin hepsini bayılttı ve yüzüstü düşürdü.*
Onları korku sardı bu âlemde, dağılmışlar ve herkes onlardan tiksindi.

110- *Yusuf'un çadırını rezil etmişti ve Efrem'inkiyle de hoşnut olmadı.*
Onların yerine Yahuda aşireti seçti, ulusları da kendi verasetine davet etmektedir.

111- *Kiliseyi sevdi ve onu kendi dağı ilan etti, gerçekten de kilise Siyon'un dağıdır.*
Yücelerde kutsal mekânını inşa etti, yerde de ebede dek sağlamlaştırılmış oldu.

112- *Kutsal mezbah affedicidir, ...*
Pazar günü günlerin ilki olduğu için, saygınızı ondan eksik etmeyin,
Yardımları da bol olduğu için, adaklarınızı o günde çoğaltın.

113- *Pazar günü cumartesi gününden ilkliğini almıştır, tıpkı Yakub ilk olduğu gibi,*
Efrem de aynı şekilde, Mnaşe'ye lider ve ilk olmuştu.

114- *Kardeşlerinin ilkliği kendisine nasip olmuştur, çünkü o sayıların ilkidir,*
Oysa bereketler ve ilklik, Pazar gününe aittir.

115- *Pazar gününü, eksiksiz kutlayana ne mutlu!*
Çünkü yasa hayvanlara bile, istirahat etmelerini emreder.
Köleler, işçiler ve mültecilerin de, çalışmamalarını söyler.

116- *Bugün bedenimiz, bedensel işlerden uzak durmuştur.*
Fakat pazar gününde, diğer günlerden daha fazla günah işlemekteyiz.

117- *Tarlada ve bağda işleri bitirdiğimizde,*
Sokaklarda ve evlerde hüküm aleyhinde, çaba sarf etmekteyiz.

118- *Günahlara engel olan iş, işsizlik onları gerçekleştirmiştir.*
Sizleri saygın kılan pazar gününe, günah işleyerek hakaret etmeyin.

119- *Pazar günü büyük bir gün olup, müjde taşıyıp ve bizlere iletilmektedir.*
O, bizlere Mesih'in kıyametini ve dirilişini anımsatmaktadır.

120- *Elçileri de İsa konusunda, sevindiren ve mutlu eden odur.*
Çünkü Pazar gününde Rabb'imiz dirildi, onu gören de bir kadın olmuştur.
Rabb'imizin dirildiğine dair, elçilere koşarak, müjdeyi o vermiştir.

121- *Öğrenciler Celile bölgesine gitmeyi düşünürken ve*

Bulundukları odanın kapısı, Yahudilerin korkusundan kapalıyken,

İsa, onların ortasında durup, "Şlomo Amğun" yani "Selam Sizinle Olsun" demiştir.

122- *Verdiği selamla onları teselli etti, görüntüsüyle de onları korkuttu.*

Oldukça irkilmiştiler çünkü o bir hayalet, yabancı ve denetleyici olduğunu düşündüler.

123- *Kendilerine verdiği selamla onları sakinleştirdi ve konuşmasıyla onları sevindirdi.*

Böğrüne de dokundurmuş onları ve böylece kendilerine güven kazandırdı.

124- *Benim, korkmayın ve düşünceleriniz sarsılmasın dedi.*

Baba'yı uzlaştıran benim, insanlık uğruna kendimi kurban ettim.

125- *Ölümü yendiğim için Baba mutlu oldu, dirildiğim için sizler de coşun,*

Ölüler diyarına ben kendi başıma indim, denizin derinliklerine inen Yunus gibi.

126- *Peygamber (Yevnon) bir gizi resmedip geçmişti, ben de işimi tamamladım.*

Peygamberler benim hakkımda peygamberlik etmişlerdir, bugün de sözleri vuku bulmuştur.

127- *Ölüler diyarına kendi başıma indim, binlerle birlikte oradan çıktım.*

Dariyuş'un, Daniel'i kuyudan çıkarttığı gibi, ben de Âdem'i batakhğından çıkarttım.

128- *Ölüler Diyarı derinliklerindeki çamurunda batmış Âdem, bugün yaşıyor ve özgürlüğüne kavuşmuştur.*

Ben onun yerine köle oldum ve onu kölelikten azat ettim.

129- *Bana karşı günah işlediğinden dolayı kızdım, onu Firdevs Bahçesi'nden çıkarttım.*

Onu sevdiğimden de onunla barıştım, affettim ve onu eski mirasına geri çevirdim.

Elde ettiği bu zaferden ötürü mutlu olun ve coşun.

130- *Elçilerin yüzüne efendi gibi üfledi ve onları Kutsal Ruh'la doldurdu.*

Kutsal Ruh'u alın ve ben sizleri bütün insanlara gönderiyorum, dedi.

131- *Kimin günahlarını düğümlerseniz, benim tarafımdan düğümlenecektir.*

Kimin günahlarını ve kusurlarını bağışlarsanız, ben de onu affedeceğim.

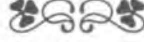
Yerde çözeceğiniz her konu, göklerde de çözülecektir.

132- *Hepiniz yer ve yücedeki, yetkisini ve emrini kabul edin,*

İşte anahtarlar sizin elinize teslim edilmiştir, gerektirdiği gibi açın ve kapatın.

133- *Bizlere gelen o kişiye övgüler olsun, çünkü kurtuluşumuzu gerçekleştirmiştir.*

Onu gönderen Baba'ya şükürler, Kutsal Ruh'a da yücelik olsun.

On Sekizinci Şiir

Mesih'in Haça Gerildiği Büyük Cuma'nın Arifesinde, Diriliş Bayramı'nın Hevore-Beyaz Haftasında ve Diğer Günlerde Kutsal Kurbanın Alışıyla İlgili Teşvikler ve Tembihlerdir.

1- *Ey ölüler! sizlere meccanen verilen hayatı, özlemle kucaklayın,*
Âdem bahçesinde sizleri tek bir meyve öldürmüştür, tek bir meyveyle de meccanen hayat buldunuz.

2- *Ey kardeşlerim! O yakıcı bir ateştir; lütfen sizler, önünde diken olmayınız.*
Pak olup da onu alan yaşayacaktır, yüzsüzce onu alacak günahkâr da helak olacaktır.

3- *O temiz bir bedendir, yüreğiniz yerine elinizi yıkamayınız.*
Temiz elleri değil, temiz yürekleri sever.

4- *Şu an kutsal kurban dağıtılıyor, ona göre herkes kendini sınasın,*
Yüreği tarafından azarlanıyorsa biri, hâkimin yanına yaklaşmasın.

5- *Melek Sarufim tek bir kişiyi affetmişti, işte tek bir kişi değil de birçok kişi affedilmektedir.*
Günahları affeden o dilim ekmek parçayı, koşarak ağzınıza takdim ediyorlar.
Men'i yiyenler ölmüşlerdi, çünkü Allah'ın nimetini reddetmişlerdi.

6- İşte sunulan bu ten canlı bir ateş ocağıdır, içinde Kutsal Ruh barınmakta ve o bir ateştir.

Altın olanlar yaklaşsınlar, hileciler de uzaklaşsınlar bu ateşten.

7- Âdem elini uzattı, içinde saklanmış ölümcül meyveyi almıştı.

Sizler de elinizi uzatın, içinde saklanmış yaşam ekmeğini alın yiyin.

8- Ey kardeşlerim! Lütfen neyi aldığınızın bilincinde olun, çünkü bu ekmeğin iki özelliği vardır.

İyilere yaşam ilacıdır, kötülere de ölümcül zehirdir.

9- Bir halk, kuzuyu kurban etti, diğer halklar bu kurbanla onunla mutlu oldular.

Onu kaçırdılar, öldürdüler ve her kötülüğü yaptılar, onlara hüküm, bizlere de hoşnutluktur.

10- Sünnetsizin o kurbandan yemesine izin verilmezdi, Kutsal Ten' tarafından da necis kişiye yasaklandı.

Bu kutsal ekmekten yiyebilirsiniz, sakın ola günah işlerken yemeyiniz.

11- Şefkatle verilen bu ekmeği yerken, düşüncelerinizdeki kin ve nefreti dağıtın.

Halkın kestiği o kuzuyu, senede bir sefer olmak üzere yiyordu.

12- Sizler Allah'ın kuzusunu her gün yemeye, müstahak olduğunuzdan dolayı şükredin,

Günah bağışlayıcı kurban budur, herkes yüreğini pak tutsun ve arkadaşını bağışlasın.

13- *Onu alıp da kardeşini affetmeyense, kendine hüküm almış oluyor.*
Simgesel olan o kuzudan, uluslar mahrumdu.

14- *Gerçek kuzudan da, işte kâfir halk mahrumdur.*
Mayasız ekmeği yiyen bu halka acılar verir, onu incitir ve hoşnutsuzluk verir.

15- *Uluslara da verilen ten ve kan, kutsal oluşundan dolayı onları mutlu eder.*
Gerçek aynada herkes, kendini gizlice görmelidir.

16- *Çirkin lekelerle dolu olan, lütfen bu kutsal ve güzel kurbanı almasın.*
Sizler ey oruç tutanlar! Gelin alın, çünkü o kutsal olduğundan, onu yiyenleri de kutsallaştırır.

17- *Aç ve susuz yaşadınız, yaşam veren bu gizle hoşnut olun.*
Bu kutsalı avucunuzla alın ve yaşam ilacına da dilinizle dokunun.

18- *Yerli ekmekten oruç tuttunuz, gelin göklü ekmeği alın ve yiyin.*
İçeceklerden oruç tuttunuz, gelin kurtuluş kâseden için.

19- *Oruç tutanın karşılığı mutluluktur, çünkü iradesine hâkim olmuştur.*
Yemekten uzak durmuş ki, yaşam yemeğinden yiyebilsin.

20- *Oruç tutanlar, o kutsal ekmeği, basit bir ekmek şeklinde almamaları gerekir.*

21- *Ne mutlu sizlere ey oruç tutanlar! çünkü sizlere iki mutluluk esastır.*

Biri yaşam gizinin mutluluğu, diğeri de nezih orucun mutluluğu.

22- *Onu çarmıha gerdirenler Cuma günü ölmüşlerdir, onu kabul eden sizler yaşayınız.*

Onlar onun kanıyla günaha bulaşmışlardır, sizler onu alın ve onunla temizlenin.

23- *Eğer her gün, kuzunun eti paylaşılıyorsa,*

Öldürüldüğü Cuma gününde, ziyadesiyle paylaşılması gerekir.

24- *Cuma günü, ışığını ve yaşam vermekten bıkmıştı.*

Oysa tenini almış sizlere ne mutlu! ve o gün için de sizlere ne mutlu!

25- *Perşembe gününde basit bir gün olmasına rağmen, oruçlu hayatını elde etmiş olur.*

Çarşamba gününde de malum olduğu gibi, zayıf kişi hayatını kazanmış olur.

26- *Midelerine düşkün olanların Cumartesi gününde, eğer kurban sunuluyorsa,*

Büyük bir gün olan Pazar gününde, Kurban'ın sunulması ziyadesiyle elzemdir.

27- *Bayramda kurban ettikleri o kuzunun etini, sizler kendi bayramlarınızda alınız.*

Bayram gününde onu öldürenler öldüler, bu bayramda onu yiyenler ise yaşadılar.

28- *Bayramda katledilen o kuzu, bayramdan bayrama intikal edilmiştir.*
Bayram gününde halk ona hakaret etmiştir, sizlerin bayramlarında yüceltilsin.

29- *Bu saygın ve şerefli bayramda, avuçlarınızla kendinize hayat elde edin.*
Sizler de ey aydınlar! Elinizle ve duygularınızla yaşam ilacı alın.

30- *Sıradan bir günde sunulan bu kurban, kurban hatırı için o gün saygı görmektedir.*
Bu şerefli günü de, ekmeğinin bölüşmesinde saygı görsün.

31- *Lütfen değersiz bir şekilde onu almayınız, çünkü içinde gizli bir sır saklanmaktadır.*
O sırrın üzerine de Kutsal Ruh konmuştur, dikkatli olun ona yaklaşınca.

32- *Dudaklarınızla onu öpün, onu öpeni kutsar.*
Tıpkı Meryem gibi, ayaklarını öpmesiyle dudakları kutsanmıştır.

33- *Kutsanmış ağızlarla, Kutsal Ekmek'in alınması layıktır.*
Hileci ağız da kibirlikten ve tamahkârlıktan korkmalıdır.

Çarmıha Geriliş Cuması İle İlgili

34- *Haça geriliş gününde, gelin o çarmıha gerilenin bedenini alın,*
Hırsız adam onu görmesiyle kurtulmuştur, onu yiyenler ziyadesiyle kurtulacaklardır.

35- O necis kargalar, aç kalan Peygamber İliyo'ya yemek getiriyorlardı.
Sizlere ise, azizler ve ermişler yaşam ekmeği sunmaktadırlar.

36- Dul kadının unu, yağmur ininceye dek tükenmemiştir.
Bayramın ekmeği ise kurtarıcının gelişine dek, devam edecek ve tükenmeyecektir.

37- Peygamber İliyo basit bir ekmekle, dul kadının açlığını gidermişti.
İliyo'nun efendisi ise, kiliseleri canlı ekmekle beslemektedir.

38- Ağaçta asılmış o kuzu, sadece İshok'u ölümden kurtarmıştı.
Çarmıha asılan o kuzu ise, dünyanın bir köşesinden diğer köşesine kurtarmaktadır.

39- O hakir mayasız ekmek, sadece yedi gün süreyle yapılıyordu.
Sizlere ne mutlu ki, yaşam ilacını her gün yiyebilirsiniz.

40- Halk leğenle kanı kabul etti, duygular yerine kapıya serpmişti.
Sizler yaşam kâsesini alın, duygularınızı koruyacak bir kandır.

41- Neftah, üzgün bir vaziyetle, kızını kurban ederek Allah'a sunmuştu.
Sizlere ne mutlu ki, Mesih sevinerek, sizler için kendini kurban etmiştir!

42- Şomrim'de çocukları yediler, onların döneminde gazap çoğalmıştı.
Kiliseden yaşam kurbanı alın, çünkü sizin döneminizde rahmet ve şefkat çoğalmıştır.

43- *Kadınlar kendi çocuklarının etini yediler ki, bedenlerini açlıktan kurtarabilsinler,*

Allah ise biricik Oğlu'nu kesti ki, bedenleri ve ruhları kurtarsın diye.

44- *O cahil halk, mayasız ekmeği acılarla yediğinden gururludur,*

Bizler için de hoş ve yaşam veren bir sırdır, çünkü kâfirlerin ağzına gem çekilmiştir.

45- *Nuh şarap içmesiyle, o ve yandaşları rezil olmuşlardı.*

Bu şarap kasesi ise, nefsin rezaletini gizler.

Lut da şarap içmesiyle, bekâretliğe evliliği öğretti.

46- *Mesih'in yaşam kâsesi ise, bekâretliği korumaktadır.*

47- *Kâhinin kızına kendi babasının evinden, kutsalı yiyebilmesine izin verildi.*

Kutsal mezbahtan ise, Allah'ın kız ve erkek çocukları beslenmektedir.

48- *Yunothon asasının başıyla, baldan tadıp ve gözleri aydınlanmıştı.*

İşte sizlere haçın tatlısı, düşüncelerinizi onunla aydınlatın.

49- *Arı, hakir bir hayvan türü olmasına rağmen, aslanın içinde yuva yapmıştır.*

Kutsal Ruh da, ölümcül bedenlerinizin içinde meskeni yapmıştır.

50- *Herkese serbest olmayan, o kutsal ekmekten Davut yemişti.*

Meleklere yasak olan o kutsal ve basit ekmeği, alın yiyin sizlere serbesttir.

51- *Yüce Oğul'un Tanrısal sözüne şükretmeye, kimin gücü yetiyor ki?*
İnsanın karnından beden giymiştir ve onu sağında oturtmuştur.

52- *Davut su içmeye imrendi, fakat istediği o suyu içmedi.*
Sizler Mesih'in kâsesine layık olduğunuzdan ve ondan içtiğinizden dolayı şükredin.

53- *Eğer Davut utanıp da, bilinçli olarak su içmekten kaçmışsa,*
Ziyadesiyle bizlerin bilinçli olarak kurtuluş kâsesini almamız gerekmektedir.

Diriliş Bayramı

53- *Birinci günde, günlerin ilki olması nedeniyle,*
Tanrılığın ilkliğin, bedenini ve kanını alalım.

54- *Birinci günde, ışığı karanlıktan ayırttı,*
Sizler de bu günde kendinize hayat kazanın, çünkü karanlıktan ayrıldınız.

55- *Birinci günde yer yaratıldı, çünkü her şey ondan doğar,*
Gelin Oğul'un bedenini alalım, çünkü o her şeyin Rabb'idir.

56- *Bu ilk gün, ilki Oğul aracılığıyla yaratıldı.*
Gelin Oğul'un bedenini alalım, çünkü o, yüce olandan gönderildi.

57- *Bu birinci günde, ilk başta ışık yaratıldı.*
Gelin Oğul'un bedenini alalım, çünkü o gerçek bir ışıktır.

58 – *Birinci günde, yukarıdaki gökler yaratıldı.*
Gelin Oğul'un bedenini alalım, çünkü yücenin oğludur.

59- *Birinci günde, denizler ve okyanuslar yaratıldı.*
Gelin Oğul'un bedenini alalım, çünkü onları kendi avucuyla ölçtü.

60- *Yusuf'un stok ettiği o tahıl, parayla satılıyordu,*
Rabb'imizin o değerli bedenini, yiyenlerine inayetle vermiştir.

61- *Yusuf'un oluşturduğu o büyük ambar, bedenin fiziksel yapısını yediriyordu.*
Yusuf'un Rabb'i'nin verdiği o ekmeği, bedenin gizli düşüncesini doyurmaktadır.

62- *Asayı o saf nehre vurarak, onu öldürücü bir kana dönüştürdü.*
Haç, herkesi sarsan şarabı, yaşatacak kana çevirmiştir.

63- *Kana dönüşen o nehirden, Mısırlılar ölüm içtiler.*
Kurtarıcımızın kâsesinden ise, tatlılık kaynağı akmaktadır.

64- *Mısır'a korkutucu bir dolu yağmıştı, içinde öfkenin ateşi vardı.*
İşte rahmet dolu Kutsal Ekmek önünüzde ve içinde rahmetin ateşi gizlenmektedir.

65- İbraniler, Mısır'da kapılara serptikleri kanla kurtuldular.

Sizler de duygularınızın kapılarını, zararları yenen Oğul'un kanıyla kapatın ve mühürleyin.

66- Musa yedi ışık yakmıştı, oymaklarının mumluğunda,

Sizler de alın ve yiyin o bedeni, çünkü içinde yedi şerefli güç saklanmaktadır.

67- İsrail halkı tam anlamıyla kutsanmasına rağmen, dağa yaklaşmasına izin vermedi.

Ziyadesiyle kutsal olmayan, Kutsal Kurbana nasıl yaklaşabilir ki?

68- İsrail halkı putun önünde, yiyip içmiş ve kudurmuştur, yaptığından da utanmamıştır.

Siz ey halklar! Kurtarıcınızın önünde coşun, çünkü onun ekmeği aracılığıyla hoşnut oldunuz.

69- İnsanların sağlığı için Peygamber Eşayo, bir sepet incir konulmasını emretmişti.

Kurtarıcımızın bedeni o kadar sağlıklıdır ki, inciri lanetledi ve kökünden kurudu.

Beyaz Haftanın İkinci Günü (Pazartesi)

70- Ikinci gün, bayramın ikinci günüdür,

Gelin Oğul'un bedenini alalım, çünkü o, Tanrılığın ikinci şahsıdır.

71- *İkinci gününde uzay yaratıldı, suyu birbirinden ayırdı.*
Hafif odun suya battı, ağır yük ise su yüzüne çıktı.
Gelin Kutsal Ekmek'i yiyin, onu yiyenleri sonuçta havada uçuracaktır.

72- *Tuz ve toprak çömlekle Elişah, zehirli suyu iyileştirmişti.*
Sizler ey kardeşlerim! günahlarınızı, yaşatan ten ve kanla iyileştirin.

73- *Yeni testiden tuz çıkmıştı ve su kaynaklarını iyileştirmişti.*
Meryem'den çıkan beden, halkların yaralarını iyileştirmektedir.

74- *Elişah, çocukları lanetledi, daha sonra o çocukları ayılar parçalamıştı.*
Gelin ey mübarekler! Yaşam ilacı alın, ölüler diyarı bu ilaçla parçalanmaktadır.

75- *Elişah, kendini alçaltıp, ölü üzerine düşmesiyle ölüyü diriltti.*
İşte Elişah'ın Rabb'i kendini alçaltıp, ekmeğin içine bürünmüş ki sizleri yaşatabilsin.

76- *Numan kendini yedi kez vaftiz etmişti ve hastalığından iyileşmişti.*
Gelin Kutsal Ruh'un yedi sırrı, içinde gömülü o ekmeği alın.

77- *Kimsenin yemediği o toprağı Numan almış ve kendi memleketine gitmiştir.*
Bedeni de kimse yiyemez, fakat ekmekle herkes onu yemektedir.

78- *Elişah'ın kemikleri cahil insanlara göre çok basit kemiklerdi.*
Kâfirler de Rabb'imizin ekmeğini, basit bir ekmek olarak görmektedirler.

79- *Kemiklerden bir saygınlık çıkmıştı, o dönemin cahil insanları utanmışlardı.*
Bu ekmekten yaşam çıkmakta ve sonuçta kâfirler mahcup kalırlar.

Beyaz Haftanın Üçüncü Günü (Salı)

80- *Üçüncü gün, haftanın üçüncü günüdür,*
Gelin Oğul'un bedenini alın, çünkü o Tanrılığın üçüncü şahsıdır.

81- *Üçüncü günde, başlangıçta sular toplanmıştı.*
Bizler de toplanalım ve bizler uğruna akıtılan kanı alalım.

82- *Üçüncü günde Allah, meyveli ağaçları yarattı.*
Yaşam ağacının meyvesini alın, çünkü Aden bahçesinden bizlere indirilmiştir.

83- *Üçüncü günde Allah, yeryüzünü ağaçlarla kapladı.*
Gelin hep birlikte, kiliseden bizlere gelen yeni içeceği alalım.

84- *Üçüncü günde asa, halkın önünü açmıştı.*
Hüküm gününde ateş nehrini, ikiye bölecek güce sahip olan, bedeni alın ve yiyin.

85- *Sakin bir sıcaklık ortamında, sert ve güçlü bir buz eritilir.*
Sakin olan kanıyla da, düşüncelerinizin katılığı yumuşatılsın.

86- *İşte yaşam tatlılığı, ahlaksız olan herkes,*
Düşüncesinin acısını ballandırsın ki, yoksa kendi dilini sokmuş olacaktır.

87- *Ahlakın acılığı, tatlılık aracılığıyla ters dönüşmektedir.*
İşte göğün tatlılığı inmiştir ki, acımızı tatlılığa dönüştürsün.

88- *Aden'deki su kaynağı, basit usulle tarlaları sulamak için bölünür.*
Rabb'imizin kanı da, kiliselerin büyük sulaması için bölünür.

89- *Suyun kenarında bulunan ağaçların başına, konan kuşlar sevinirler.*
Tanrısallığın bu içeceğiyle, konuşkan halkımız süslendirilsin.

Beyaz Haftanın Dördüncü Günü (Çarşamba)

90- *Dördüncü günde, gelin ey halklar, sizlere verilen vaadi alın,*
Şimdiye dek beklediniz ki, dördüncü Yahuda'dan sizlere ışık parlasın.

91- *Dördüncü günde, göklerdeki ışıklar yaratılmıştır,*
Kiliselerde ışıldak olan ten ve kanı alın yiyin ve için.

92- *Dördüncü günde, gözbebeğe ışık yaratmıştır.*
Bu günde ten ve kanı alalım, çünkü yüreğin gözleridir bu ışıklar.

93- *Dördüncü günde, uzayı ışıklarla süsletti.*
Bu ışık gününde, toplumları yardımlarla süsletelim.

94- *Dördüncü günde, uzaya ışıkları yerleştirdi.*
Gelin bu günde ten ve kanı alın ve düşüncenizde ışıkları yerleştirin.

95- *Ağaçta asılan o kuzu, bıçak önünde bağlanmış İshok'u azat etmişti.*
Haça gerilen o kuzu da, putperestliğin kelepçelerini ve bağlarını çözdü.

96- *Ağaçtan geri dönen ve kendisine seslenen, Abrohom'a bir meyveyi bağışladı.*
Haça gerilen de bizlere bir meyve bağışladı, bizleri yücedeki vaatlerine davet eder.

97- *O ağaç, acı suyu hoş bir suya dönüştürmüştür.*
Haça gerilen de, o şehvani şarabı, değerli bir kana çevirmiştir.

98- *Şişede tutulan o men kokmamıştır, çünkü yasa onu koruyordu.*
Âdem'in o kokmuşluğunu, hoşnutluğa ve güzelliğe dönüştüren bu kutsalı alın.

99- *Men'in küçük bir parçası büyük bir parçaya karşı eşdeğer ölçekle çıkardı.*
Tıpkı bu yaşam ekmeği gibi, kırıntılara paylaşılmasına rağmen ekmeğin eşdeğeridir.

100- *İsrail halkı Mısır'dan çıkarken, yanına bir mendil içinde mayasız ekmek almıştı.*
Uluslar da bu mayasız ekmek yerine, Kutsal'ı kendi mendillerinde taşımaktadırlar.

101- *Yeşu Bar-Nun güneşi durdurdu ve iki günü tek bir güne dönüştürdü.*
Aramıza gelen Rabb'imizin bedenini alınız, çünkü o yaşantımızı tek bir güne çevirmiştir.

102- *Gemi su içinde halk için, kuru bir patika yapmıştır.*
İsa'nın bedeni ise, bizlere yaşam yolu açmıştır ve içinde bolluk mevcuttur.

103- *Şimşun, acılık dolu aslanın iç organlarından, kendisine hoş bir içecek çıkarmıştır.*
İşte Rabb'imizin bedeni içinde, gizli bir tatlılık kaynağı içermektedir.

104- *Mnaşe, necis bir putu, kutsal tapınağa yerleştirmişti.*
Bizler de Mesih'in kutsal kanından, bedenimizin tapınağını kutsadık.

Beyaz Haftanın Beşinci Günü (Perşembe)

105- *Beşinci günde, aramıza gelen Rabb'imizin bedenini alın.*
Beşinci vaatte, beş kitabın yazması sona ermiştir.

106- *Beşinci günde, ejderhalar katil olmuşlardır.*
Kurtuluşun kâsesini alınız, çünkü düşmanınız ondan korkmaktadır.

107- *Beşinci günde, kanatlı kuşları yaratmıştı.*
Sizler de kartallar gibi uçun, gelin ve yaşam bedeni yiyin.

108- *Beşinci günde, zehirli yılanları yarattı.*
Sizler ey kardeşlerim! yaşam ilacı alın, katillerin zehirine karşı.

109- *Beşinci günde sular; sürüngen, haşarat ve böcek hayvanlarını canlandırmıştır.*
Sizler, ölmüşlüğümüze canlılık katabilen, kâseyi alın için.

110- *Gözleri körleştiren o topraktan, çamur yapmış ve kör gözlere sürmüştür.*
Sizler de herkesi aydınlatan, o ten ve kanı gözlerinize sürün.

111- *Halk ilk başta avucunu yıkar alır ve sonradan o hakir ekmeği yerdi.*
Uluslar da avuçlarıyla aldıkları bu seçkin sırrın vasıtasıyla, yaşamlarını kazanmaktadırlar.

112- *Yağ ateşin içine atıldığında, yiyecek olan madde yiyen kişiden yutulur gider.*
Kutsal Kurban ise bedenin içine girdiğinde, bedenin içinde ruhsal bir vaziyet alır.

113- *Ateş mumu eritir ve değişik maddeler üzerine sürülür.*
Ekmeğin içinde gizlenen Kutsal Ruh da, organlarımızı mesh eder.

114- *Doğal ateşten kaçan biri, ondan kurtulur.*
Kurbandaki ateşe yaklaşan ve onunla temas eden yaşayacaktır.

115- *Fiziki yapıya sahip su, fiziksel meyveleri yetiştirir.*
Gelin bizler de, içilecek bu göksel sıvıyla gökselleşelim.

116- *Doğal sulama, somut meyveler yetiştirir.*
Bu konuşkan içecekle, gelin övgü ilahiyi terennüm edelim.

117- *Şarapla sarhoş olan, bilinçsiz bir şekilde şarkı söyler ve oynar.*
Bizler de anlayış kâseden içelim ve Usannalarla terennüm edelim.

Beyaz Haftanın Altıncı Günü (Cuma)

118- *Altıncı günde, aramıza gelen Rabb'imizin bedenini alın.*
Çünkü altıncı milenyumda, bizleri yedinciye davet edecektir.

119- *Altıncı günde, meyve yiyen ve günah işleyen Âdem'i yarattı.*
Sizler de alın yiyin ve erdemli olun, günahkârları affeden o meyveyi.

120- *Altıncı günde, Âdem meyveden yiyip onurundan soyuldu.*
Sizler de bu layık ekmeği yiyin ve gizli bir onur giyin.

121- *Altıncı günde, yemek aracılığıyla yılan Havva'yı aldattı.*
Sizler de anlayış meyvesini yiyin, onu yiyenlere gerçeği öğretmektedir.

122- *Bugün Âdem Firdevs'ten çıkmış ve daha sonra etrafı mızrakla kuşanmıştır.*
O mızrağı kurtarıcımız kendi böğrüne vurdurmuştur, gelin bizler de yaşam ağacına koşalım.

123- *Bugün Âdem Firdevs'ten ayrıldı ve kapıları kapandı.*
Bu kapı vaftiz olanlara açıktır, vaftiz olmayanlara da kapalıdır.

124- *Cuma günü Rabb'imiz terlemişti, tıpkı çalışan bir çalışkan işçi gibi,*
İşçi Âdem yorulmuştu, Rabb'imiz onun yerine çalışmış ve bizlere yaşam hayatı vermiştir.

125- *Cuma günü Mesih'in böğrü delinmiştir, ondan su ve kan akmıştı.*
Böğrünün yerine işte onun kâsesi, bizlere şefkat ve tatlılık içirmektedir.

126- *Cuma günü elbisesini kendi aralarında paylaştılar, onu alanlar ölüm elde etmişlerdir.*
Şimdi de onun bedeni paylaşılmakta ve onu alanlar için yaşam kaynağı oluşturmaktadır.

127- *Altıncı günde, Yaratıcı her şeyi tamamlamıştır.*
Her şeyi tamamlayanın bedenini alın, altıncı milenyumda.

128- *Peygamber İliyo yemeğin gücüyle, Hurib'e kadar yürümüştür.*
Sizler de kurtuluş erzakı olabilecek, yaşam ekmeği alın ve yiyin.

129- *İliyo o ekmeğin aracılığıyla, kırk gün yürümüştü.*
Yaşam ekmeğinin bir kırıntısıyla, biri Aden bahçesine kadar gidebilir.

130- *Oruç tutanlar Nobut'u öldürdüler, ekmekten uzak durdular fakat yalan tanıklık ettiler.*

Gelin bizler de bu Kutsal Ekmek'i alalım, ağzımıza koruyucu olsun.

131- *İliyo kendi elbisesiyle, taşkın nehri yarıp geçmiştir.*

Bizler de Rabb'imizin bedeni aracılığıyla, çirkinliklerimizi kesip uzaklaştıralım.

132- *İliyo ruhaniler aracılığıyla, araçla göklere yücelmiştir.*

Sizler de bu ruhsal ve kutsal ekmekle, ruhani uçanlar olun.

133- *Yunus'u yutan balık, kendisine verilen emir gereği onu korumuştur.*

Gelin ey kardeşler yaşam ilacı alın ki, ölüm, hayatınızı kurtarsın.

134- *Eğer de Doniel'in bedeninden, aslanlar korktuysalar.*

Gelin kurtarıcının bedenini alın, çünkü ölüm ondan korkmaktadır.

135- *Ateş ocağının ateşi irkilmiştir, ateşin içine atılanlardan,*

Sizler de yaşayan Oğul'un bedenini alın yiyin ki, sizlerden cehennemi uzaklaştırsın.

136- *O halkın peygamberi, kendi evlerinde putlarını göstermiştir.*

Uluslar da alenen, kendi kiliselerinde kutsal değerlerini korumaktadırlar.

Beyaz Haftanın Yedinci Günü (Cumartesi)

137- *Yedinci günde, yorgun düşmeyen o yaratıcı, istirahat etmiştir.*
Yedinci günde sizler, bedenini alın yiyin, çünkü o yedinci milenyumu istirahata çektirendir.

138- *Yedinci günde Yeşu' Bar-Nun, İriha'nın surlarını yıktırmıştı.*
Sizler de Oğul'un bedenini alın, çünkü o yedinci milenyumda kâinatları çözecektir.

139- *Yedinci günde İriha'yı çözmüştür, işte ip yerine yaşam kanı alabilirsiniz.*
Onun aracılığıyla Rohop gibi kurtulacaksınız, yedinci milenyumda herkesi çözeceği zaman.

140- *Aziz peygambere, zinakâr bir kadınla evlenmesini emretmiştir.*
Herkesi kutsayan kendi şefkatiyle, murdar uluslara kutsallık vermiştir.

141- *O zinâkarın kirli bedeni, nezih olan peygamberin bedenine temas etmişti.*
Rabb'imizin kutsal bedenini de, günahkâr kadını affetmek için yaklaşmıştı.

142- *Şeriat gereği her temiz kişi, murdara yaklaştığında haram kılınıyordu.*
Kutsal Oğul'un bedeni de, ulusların murdarlığını aklamıştır.

143- *Cüzzamlı birinin, sunulan kurbana yaklaşması yasaktı.*
Nefsini kirli ve lekeli gören de, bu kutsal ekmeğe yaklaşmasın.

144- *Uyuz, cüzzam ve yaralarla dolu olan biri, o kutsal kurbana yaklaşmazdı.*
Böylece kıskanç, yalancı ve kin-nefret dolu olan, bu Kutsal Ekmek'e yaklaşmasın.

145- *Gözü kör olan o halka, sadece bedenin lekelerini göstermiştir.*
Bilinçli ve bilgeli halklara ise, nefsin lekelerini göstermiştir.

146- *Levili olan biri ilk kutsanır, sonra o hakir kurbana yaklaşırdı.*
Allah'ın Oğlu'nun kurbanına, günahlarla dolu biri nasıl cesaret edip de ona yaklaşabilecektir.

147- *Baş kâhin ilk temizlenirdi, daha sonra hayvanları kesiyordu.*
Herkesi affeden yaşam kurbanına, saygısızca kim yaklaşabilir ki?

On Dokuzuncu Şiir

Kurbanların ve Mayasız Ekmeğin İptali Hakkındadır

1- *Günümüzde her kim ki hayvansal bir kurban, ölü için takdim ederse,*
Ölü hüküm alır, kurbanı yiyenler de haram kılınırlar.

2- *Kurbana yedirilmek üzere, tuzu bereketleyen kâhin,*
Ve sahibinden ondalık istemesi, ikinci Kayofo'dur.
Efendisini çarmıha gerdirmiştir ki, sırf ondalık geleneği iptal olmasın.

3- *Günümüzde hayvansal kurban takdim eden biri, ilk kurbandan sonra,*
O ilk kurbandan uzaklaştırılmış ve onun uğruna haça gerileni de inkâr etmiştir.

4- *Günümüzde kuzu yiyen birini, Fasah Kuzusu iptal etmiştir.*

5- *Ölü bir beden, içinde barınan ruhtan yoksun kaldığı gibi,*
Böylece mayasız ekmek, Kutsal Ruh'un çırpmasından yoksundur.

6- *Ne ölü bedende ruh vardır, ne de mayasız ekmekte Kutsal Ruh bulunur.*

7- *Ölü ve boğulmuş bir kuzu yiyenler,*
İçinde gömülü Yahudilerin kâfirlik kuzusunu yemekten daha iyidir.

8- *Sadece bedeni öldüren zehiri, eğer biri yiyecekse,*
Mayasız ekmeği ve yaşam şarabı, kurban olarak sunmaktan daha iyidir.

Yirminci Şiir

İsa Mesih'in Tek Tabiatı ve Tek Kişiliği Hakkındaki Cevherî Sözler

1- *Salyangoz, inciyi yakaladığı gibi,*

Böylece Meryem Ana da evlilik ortada söz konusu olmazken, Allah'ı yakaladı.

2- *İncinin neslini, bulutların göbeğinden oluşturmuştur.*

Böylece söz görünmeyen Baba'nın kucağından, insan kızının yanına inmiştir.

3- *Oğul, iki unsurdan oluşan, inciye benzemektedir.*

İncinin fiziksel bir yapıya ve bir ışığa sahip olduğu gibi, Oğul'un da aynı özden oluşan tabiatı ve kişiliği vardır.

4- *İncinin cismi, kurtarıcımızın bizden almış olduğu ete benzemektedir.*

İncinin ışığı da, Oğul'un yüce Tanrısal tabiatına benzemektedir.

5- *İnci iki tabiattan oluşmasına rağmen, ustalar onu ikiye ayırmamaktadırlar.*

Böylece Mesih de, araştırmacılar ve inceleyenler onu ikiye bölmezler.

Herkesi Güçlendiren Allah'ın İzniyle Yine Aziz Mor Efrem'in Münzevilikle İlgili Şiirlerini Yazıyoruz

Yirmi Birinci Bölüm

Bu Dünyadan Tümüyle El Etek Çekerek, İnzivaya Çekilenler ve Dağlarda Yaşayanlarla İlgilidir. Ayrıca Tamahkârları Azarlayacak Bölümleri de İçermektedir

1- *Gelecekleri seven, görünenlerle aldanamaz,*
Olur da sahip olduğu servet bahanesiyle, delicelerle birlikte yanabilir.

2- *Bilge insanlar her şeye boş verip, bu âlemi hiçe saymışlardır.*
Günaha düşmemek için, çöllere ve sahralara düşmüşlerdir.

3- *Bu bilge insanlar, servet kazanan o açıkgözlü tamahkârlardan daha fazla aydınlanmışlardır.*
Kendi servetlerini tamahkârlara terk ediyorlar, onların hazineleri ise göklerdedir.

4- *Tekâmül işlerini körükleyen ve onları bulandıran her konuyu ikrah ettiler.*
Her şeyin sahibi olan ve her şeyi kazandıran efendiyi sevdiler.

5- *Bedensel olarak göğe yücelişleri, mal, mülk ve paraya düşkün olduklarından değil,*
Akıllı insan onlardan kıskansın ve onları örnek alsın.

6- *Bedensel olarak göğe yücelenler, her şeyden yoksun ve tamahkârlıktan nefret edenlerdir.*

Bu dünyada bedenlerini her şeyden mahrum bıraktılar ki, günaha bulaşmasınlar.

7- *Adalet, her iki grubu da doğruluk terazisinde tarttı.*

Tamahkârları bu dünyada bağlarken, yoksul olanlar da göğe yücelmişlerdir.

8- *Nuh'un dönemindeki o asrın halkı, dünya malını sevdi ve sefahate de düşkün oldu.*

Tufan, o asrın halkını öfkeyle boğdu, çünkü Allah'ı öfkelendirmişti.

9- *Hnuğ, Allah'ı hoşnut ettiği için, Firdevs bahçesine intikal edilmişti.*

Kral Ohob da tamahkârlığı sevdiği için, köpeklere yem olmuştur.

10- *Çölün sonsuz uzaklığında kendini kaybettiren İliyo, bir araçla göğe çıkmıştır.*

Serveti seven Herodes de, ölüm neticesinde serveti darmadağın olmuştur.

11- *Yuhanon çölde yaşadığı için, cennette en büyük kişi olmuştur.*

Akıllı olanlar bu tür değerli işlere bakar ve en seçkinlikleri seçerler.

12- *Bu tür iyi işlerin neticesinde, arkadaşlarını da göğe yüceltmişlerdir.*

Kendi canlarını kazanmaları için, bu âleme ölü gibi davranmışlardır.

13- *Bu âlemin şehvetlerinden kendilerini uzak tutmalarının tek amacı, gelecek âlemde kendilerine ebedi bir yaşam verilmesidir.*

Bizler için iyi bir örnektirler, bizler de onların izlerinde yürümeliyiz.

14- *Yoksulluk kanatlarıyla uçalım ve onlara ulaşalım,*

Onlar da insandırlar ve bizler gibi etten oluşan bir bedene sahiptirler.

Allah'ın sevgisi uğruna, sahraya hayvanlar gibi çıkmışlardır.

15- *Efendilerinin sevgisiyle tutuştular ve o sevgi düşüncelerinde tutuşmuştur.*

Onlar mal, mülk, ev ve servet sahibiydiler, yakın akrabaları vardı ve iyi bir soya sahiptiler.

Bunların hepsini hiçe saydılar ki, göklerdeki egemenliğine sahip olsunlar.

16- *Sahrada izlerini kaybedenler ve hayvanlar gibi bir yerden başka bir yere gidip gelenlerin,*

Tek amacı günaha bulaşmamak ve mutluluk şölenine müstahak olmalarıdır.

17- *Bunlar, yemek-içmek ve zevk yerine, ot ve ot kökleriyle yetinirler.*

Görkemli yüksek binaların yerine, yer altı dehlizlerde yaşarlar.

18- *Bunlar kuşlar gibi uçup, yüksek tepeciklerde barınırlar.*

Peygamber onların hakkında nübüvvet etmiş, dağlardan ve tepeciklerden haykıracaklardır.

19- *Bunlar, mütevazi yatakların yerine, toprak üzerine yatarlar.*

Yumuşak yastıklar yerine, başlarını taşlara yaslarlar.

20- *Bunlar, akşam yemeği sırasında, sofra yerine dizüstü oturup ot yerler,*

İçecek olarak da şarap yerine sadece su içerler.

Kilo alıp şişman olacakları yerine, kilo verip zayıflarlar.

21- *Bunlar, ipek elbiseleri yerine, yamalı elbiseler giyerler ya da çıplak kalırlar.*
Giyecekleri süslü ayakkabılar yerine, yalın ayakla kalmayı tercih ederler.

22- *Bunlar, insanları görecekleri yerine, sadece hayvanları görürler.*
Bıraktıkları yakın akrabaları yerine, yanlarına göklerden melekler iner.

23- *Bedenlerini Kutsal Ruh'un tapınağı, düşüncelerini de kilise yapmışlardır.*
Namazları seçkin bir buhurdanlık, gözyaşları da tütsü kokusu gibiydi.

24- *Bıraktıkları hasretler kurbanlar, ilahileri de şarkılardı,*
Yakarışları inciler, paklıkları da mücevher taşı gibiydi.

25- *Gözyaşları yere döküldüğünde, dünyadaki bütün sıkıntıları ve zararları bertaraf ettiler.*
İstekleri yüceldiğinde, bu âleme oldukça yardım etmiştir.

26- *Kendi geçimini düşünen aralarında hiç kimse yoktur, sürekli Rabbe güvenmişlerdir.*
Aralarında giysi konusunda düşünen hiç kimse olmamıştır, çünkü onların giysisi imanlarıdır.

27- *Serveti düşünen aralarında kimse yoktur, çünkü onların hazinesi göklerdedir.*
Para düşüncesi onlarda yoktur, umutlarını Firdevs'e bağlamışlardır.

28- *Arkadaşıyla davalı kimse yoktur, çünkü bu dünyada hiçbir şey elde etmediler.*
Komşusuyla tartışan kimse yoktur, çünkü onlarda sevgi barınır.

29- *Arkadaşından nefret eden kimse yoktur, çünkü aralarında birlik ve beraberlik esastır.*
Dostuna düşman gözüyle bakan da yoktur, çünkü paraya düşkün değildirler.

30- *Arkadaşına küs olan yoktur, çünkü mal-mülk için tartışmazlar.*
Kardeşinden öfkelenen de yoktur, çünkü arazi sahibi olmayı düşünmezler.

31- *Onlar insanlar arasında yaşıyorlarsa da, ruhaniler gibidirler.*
Dünyeviler arasında da, göklerdeki melekler gibidirler.

32- *Bu âlemin sevgisini ve servetini, kendi bedenleriyle taşıyamadılar.*
İradeleri hiç gevşememiş ki, bu âlemin malına yenilsinler ve onunla boğulsunlar.

33- *Altını çöp gibi saydılar, zenginliği de hiçe saydılar.*
Bu dünyanın şehvetlerini terk ettiler ve bedenlerini oruca bağladılar.

34- *Düşmanın başını ezdiler, onları kendi tuzaklarıyla yakalayamadı.*
Günahın boyunduruğunu kırdılar ve bedenlerine egemen olamadı.

35- *Düşman önlerinde öldürülmüş, onları alt edemedi.*
Onu bağlarken onlar uçtular ve tuzaklarına yakalanmadılar.

36- Onlar işkence görürken o feryat ediyordu, çünkü tuzaklarına karşı direndiler,

O, zühd yaşantılarından haykırıyordu, çünkü o çileli yaşantılarında onu işkence ediyorlardı.

37- O, her zaman onlardan sıkıntı görüyor, her gün yaptıkları süresiz ibadetle onu söndürdüler.

Onun gücünü imha ederken onlar güçlendiler, onlar namaz kılarken o ise sıkıntı çekiyordu.

38- Sakin ve sedasız olan o sahra, kendilerine bir kurtarıcı şehir hâline gelmişti.

Gitarlarıyla gür bir sesle ilahiler söylerken, her türlü zarar ve ziyandan korunuyorlardı.

39- Cennet ehli içinde terennüm ettikleri, o sahranın sükûneti kaçmıştır.

Ağızlarından çıkan o ilahilerin gür sesinden, büyük bir şehre dönüşmüştür.

40- Onlardan herhangi biri, nerede hazır bulunursa bulunsun, orada barış egemen olmuştur.

Allah'ı seven herhangi birinin yanında da, meleklerden bir alay hazır bulunur.

41- O, bu bedenin görüntüsüyle, kendi başına yaşıyorsa bile,

Yüreği gizlice ışığın topluluklarıyla birlikte yer almaktadır.

42- Bazen iki kişi birlikte yaşar ve aralarında büyük bir sevgi esas olur.

Bedensel olarak iki ayrı kişi olsalar bile, fakat tek bir iradeye sahiptirler.

43- *Bazen de üç kişi birlikte yaşar, yine aralarında birlik ve beraberlik vardır.*
Aralarında ne dedikodu ne de hile bulunur, sadece barış ve sevgi egemendir.

44- *Kimi yerde dört kişi birlikte yaşar, onlarda Kutsal Ruh barınır.*
Hepsi aynı bedeni teşkil etmekle birlikte, hepsi de Allah'ın temiz tapınaklarıdır.

45- *Rabb'imiz ruhani yönetmenliğinde öğretmiş olduğu emri, onlarda gerçekleştirmiştir.*
Canını kurtarmak isteyen, sıkıntılarla onu helak edecektir.

46- *Bedenlerine oldukça sıkıntı vermeleri, bedenlerini sevmediklerinden değil,*
Amaçları, kendi bedenlerini büyük bir övgüyle, Aden Bahçesi'ne taşımaktır.

47- *Kimileri kışın ve yazın, büyük sıkıntı çekmektedirler.*
Kışın soğuk ve don, yazın da sıcak ve yakıcı sıcakta işkence görürler.

48- *Kimi hiçbir çatı altına, girmemeye karar vermiş,*
Bütün zararlara karşı, iffetli olarak göğüs germiştir.

49- *Kimi de insanları görmemeye, adak etmiştir.*
Boş bir sahraya gitmiş ve kendi başına orada kalmaya.

50- *Gerçek yolu bilgece yakalamışlardır, her türlü zarardan korunmaları için,*
Çünkü sahrada kendi başlarına, yaşamayı tercih etmişlerdir.

51- *Kendi başlarına kalınca, her kötülükten uzak kalırlar.*
Sözle bile birinin diğerinden, zarar görmesi mümkün değildir.

52- *Dilleri alaycı sözlerden yoksun ve her zaman övgülerle doludur.*
Bütün zararlardan kesilmişlerdir, hep yararlı işlere yönelmektedirler.

53- *Saçlarının ağırlığını ve elbiselerinin sıkıntısını taşımaktalar.*
Kimi yamalı elbise, kimi de dalgalardan elde ettiği bir kilim giymektedir.

54- *Her gün yalın ayakla yürüdüklerinden, ayaklarından kan akmaktadır.*
Bedenleri de zayıflıktan ve halsizlikten sıkıntı çekmektedir.

55- *Her birinin gittiği her yerde, haçı oraya yasladıkları kilise olmuştur.*
Güneşin battığı yerde de, istirahat meskeni orası olmuştur.

56- *Hazır bulunduğu her yerde, sofrası önünde hazır vaziyettedir.*
Vakit bulunca da, yeşillikler toplayıp yemiştir.

57- *Yediği o yeşillikten, imanla hoşnut olmaktadır.*
Geri kalanı da bırakıp, başka yere taşımıştır.

58- *Bunlar hastalıklardan korkmazlar, sıkıntılara susayanlardır.*
Ölümden korkmazlar, çünkü ölüm bu alemin işlerinden kurtulmak ve istirahata çekilmektir.

59- *Melek'in, Daniel'e söylediği o sözü hatırlamaktadırlar:*
Acelen geldi git işlerinden istirahat et, ölüm rahmet olduğuna inanırlar.

60- *Bundan dolayı bu geçici ölüm, salih insanlara ihsan ve rahmettir.*
Bu konuda ölüme hakaret ederler, çünkü köle gibi onlara itaat etmiştir.

61- *Ölüler diyarına inen Elişah'a, ölüm ne gibi zarar verebildi ki,*
Ölüm pençesinde olan bir çocuğu, ölüyü ağzından kurtarmıştır.

62- *Ruhlarını ve bedenlerini, Allah'a teslim etmişlerdir.*
Bundan dolayı, bedensel sıkıntılara hiç aldırmazlar.

63- *Münzevi biri hasta olunca, onu ziyaret edecek arkadaşı yoktur.*
Kendini Allah'a teslim etmiş olduğundan, yücelerdeki o güç onu ziyaret eder.

64- *Hastalığını devam ettiği sürece, kendisine yemek yapacak kimsesi yoktur.*
O, Kutsal Ruh'tan beslenir, güç alır ve hoşlanır.

65- *Eğer de yaşamının sonuna yaklaşmış ve ölüm günü ulaşmışsa,*
İnsanlardan defnedilmesini beklemez, inanıyor ki, melekler gelip onu defnedeceklerdir.

66- *Nerede hayata veda etmişse, mezarı da orada olacaktır.*
Kara sapanın hattına düşen tohum gibi, o da diriliş gününe dek beklemektedir.

67- *Eğer de mağarada, yaşamaya gözlerini yummuşsa,*
Kendi mağarası mezarı olacak ve o mağaradaki cenazesine saygı gösterecektir.

68- *Bunlar ayrı ayrı yaşadıkları için, birbirine yakın değildirler.*
Her biri nerede ölmüşse, orada yardımlar çoğalır.

69- *Kimi yaşadığı hücrede, ölüm kaderi kendisine orada ulaşmıştır.*
Diriliş günü gelinceye dek, orası mutluluk şölenidir onun için...

70- *Kimi de tepelerde ve kayaların arasında vefat etmiştir.*
Orada kemiklerini, parlayan inciler gibi korunmaktadır.

71- *Kimi de namazını kılar vaziyetteyken, ölüm eceli onu yakalar.*
Hasretler henüz düşüncesindeyken, ruhu göklere yücelmiştir.

72- *Kimi yaptığı hizmet esnasında, ölüm kaderi gelir onu yakalar.*
Henüz ağzı övgülerle doluyken, işinden istirahata çekilmeye gider.

73- *Kimi de sofrada otururken, ecel gelip onu avlar.*
Böylece yeşillikten oluşan o sofradan, ebedi yaşam sofrasına davet edilir.

74- *Kimi de duvara yaslanırken, ecel onu yakalamıştır.*
İskeleti de, kıyamet gününe kadar orada kalır.

75- *Kimi yolculuk yaptığı sırada, ölüm kaderi gelmiştir.*
Orada istirahata çekilir ve bu dünyanın kaygılarından ve sıkıntılarından kurtulur.

76- *Umutla bekleyerek ve bu umuda bağlı kalarak, işlerini tamamlamıştır.*
Çünkü gözlerini kapatacak ve bedenlerini defnedecek kimseleri yoktur.

77- *Onların yakınında ve etrafında ne ağlayış, ne de feryat sesleri duyulur.*
Yücelerdeki meleklerin övgüsü, her taraftan onları kuşatmaktadır.

78- *Öldüklerinde ve vefat ettiklerinde, yas tutan yoktur.*
Onların ölümü zaferdir, çünkü insanlığın ruhsal düşmanını yenmektedirler.

79- *Hastalığa yakalandıkları ve sıkıntıya düştükleri zaman, üzülen kimse yoktur.*
Onların hastalığı güç kazandırır, sıkıntıları da güçsüzü yüceltir.

80- *Elbiselerle süslenmezler, çünkü onların giysisi imandır.*
Mezarlarını nerede olduğunu kimse bilmez, onların konak yeri Firdevs Bahçesi'dir.

81- *Tahtlarla taşınıp kendilerine törenler yapılmıyor, çünkü onların giysisi hakir topraktır.*
Hayata veda ettikleri yer, kendilerine yatak olmuştur.

82- *Herhangi birinin ruhu, bedensel organından ayrıldığı zaman,*
Yaşam hazinesine taşınır ve orada diriliş gününe dek bekler.

83- *Kemiklerini hâli harap bir mekândaysa, o mekânda meleklerin orduları bulunmaktadır.*

Kemiklerinin bulunduğu yerde de, melekler hizmet etmektedirler.

84- *Melekler gruplar hâlinde, mezarlarının bulunduğu yerlere gönderilirler.*

Orada bulunan kemiklerinin üzerinde hizmet ederler, şeref ve onurla taçlandırıldıkları için.

85- *Bu âlemi deniz gibi görmüşler ve bu âlem herkesin gemisini sarsmaktadır.*

Onlar ise bu denizin içinden kaçmışlar ki, dalgalara kapılmasınlar.

86- *Denizi bilgece uçup geçtiler, gemilerini de limana dayadılar.*

Onlarla birlikte çölde fırtınalar da mevcuttur, onlar dalgaların uyanmasına müsebbip olurlar.

87- *Bu dünya malı iğfal ettiğinden dolayı, onlar bu dünyanın malından kendilerini yoksun ettiler.*

Dünya servetini de alay konusu ettiler, hor gördüler ve onu ezdiler.

88- *Bir çamur çukuru olan altını, hızlı bir şekilde atlattılar.*

Mal ve mülk cahil insanları yoldan saptırdığı için, onlar ise hiçbir servete sahip çıkmadılar.

89- *Tamahkârlar arazileri gasp eder, onlar ise kendi arazilerini terk edip yalnızlığa ayrıldılar.*

Bütün tehlikelere ve zararlara karşı, gerçeğin silahını kuşandılar.

90- *Bütün kötülüklere karşı, onlar imanı elde ettiler.*
Bu âlemin insanlarını coştuklarını görünce, onlar hüznünü tercih ettiler.

91- *Bu âlemde bolluğu görünce, onlar ot köklerini yediler.*
Çektikleri bu geçici sıkıntıların yerine, ebedi mutluluğa kavuşacaklardır.

92- *Bu âlemdeki gururu görünce, onlar alçak gönüllülüğü sevdiler.*
Gösterdikleri o alçak gönüllülükleriyle, sona ermeyen yüceliğe müstahak olsunlar.

93- *Bu âlemin şehvetlerle dolu olduğunu görünce, onlar nezih bir oruç tuttular.*
Oruç aracılığıyla kanat sahibi olup göklere yücelmeleri için.

94- *Bu âlemde zina işlendiğini görünce, onlar azizlik hayatını tercih ettiler.*
Bedenlerinde gösterdikleri azizlik, onlara cenneti kazandıracaktır.

95- *Bu âlemde düzensizlik olduğunu görünce, onlar sakin bir sükûtu sevmişlerdir.*
Bir sözle bile, Şeytan onları işlerinden engelleyemeyecek ve atıl edemeyecektir.

96- *Bu âlemde çirkin bir hile gördüklerinden dolayı, gerçeği alenen savundular.*
O gerçek onlara diriliş gününde, güven ve itibar kazandıracaktır.

97- *Bu âlemde zulüm ve iftiranın mevcut olduğunu görünce, onlar gerçeği sevdiler.*
Savundukları o gerçek, onları göklerin yüce mevkiine yüceltecektir.

98- *Onlar bu âlemde hile ve tuzakların olduğunu görünce, kendilerine mütevazılığı seçtiler.*
Yazılı olan o söz 'çocuklar gibi olmuşlardır' diye, onlarda vuku bulmuştur.

99- *Elçinin hüzünlü bir şekilde kendi hakkında, söylediği o sözü duymuşlardır;*
"Ben bu aleme çarmıha gerilmişim, alem de zevk ve sefasıyla bana çarmıha gerilmiştir".

100- *Onlar kendi bedenlerini, bu âlemin bütün isteklerine karşı haça gerdirmişlerdir.*
Her gün her çeşit sıkıntılarla, bedenlerini terbiye etmektedirler.

101- *İlklerden öğrenmişlerdir ki, kendilerine gösterilen saygınlık boşu boşunaydı.*
Onlar hakaret gördükçe, bilgelikleri elde etmişlerdir.

102- *Gördüler ki, hâli bir mekânda yaşayan İliyo'ya, herhangi bir kötülük gelmemiştir.*
Meskûn mekâna gelmesiyle birlikte, hakir İzbil onu iztihat etmiştir.

103- *Yuhanon (vaftizci) da çölde iken, halk onu görmeye yanına akın etmişti.*
Rahat bir mekâna yerleştikten kısa bir süre sonra, Herodes başını kılıçtan geçirmiştir.

104- *Bundan dolayıdır ki, zarar dolu bu dünyayı terk edip kaçmışlardır.*
Hali mekânı kendilerine mesken edinmişlerdir ki, ödüllerini alıncaya dek.

105- *Yerleştikleri o sahrada, iki özellik görmüşlerdir.*
Tuzaklardan ve insanların hakaretinden korunacaklarmış.

106- *Orada hem günahtan, hem de helake götüren tamahkârlıktan,*
Orada hileden, alay edilmekten ve kıskançlıktan korunmaktadırlar.

107- *Orada onlar zulümden ve mekruh gururdan korunmuşlardır.*
Yücelerdeki meleklere arkadaş olmuşlardır, çünkü onlara fiilen benzemektedirler.

108- *Melekler göklerde her maddiyattan yoksundur, sadece övgü terennüm ederler.*
Bu dünyanın malı ise, onları kendi görevlerinden aksattırmıyor.

109- *Düşünce ve endişe onları, namaz vaktinden aksatmıyor.*
Tembellik de onları etkileyemez, çünkü zihinleri pak ve nezihtir.

110- *Organlarını etkisiz hâle getirmişler ki, bu âlem onlara zarar vermesin.*
Bütün umutlarını göklere bağlamışlar, yüreklerini de oraya karşı çarpmaktadır.

111- *Gözlerini oraya bakmakta, ellerini de oraya doğru açmaktadırlar.*
Bütün işlerini orayla bağlattılar, makamları da orada bulunmaktadır.

112- *Namazlarda rükû ederken, yeri gözyaşlarıyla sularlar.*
Hasret dolu yakarışları yücelirken, göklerdeki melekleri sevindirirler.

113- *Kimi oturmamayı tercih etmiştir, sürekli ibadet eder,*
Kimi de ayakta dikilmeyi adak etmiştir ve sürekli Allah'la baş başa kalmayı arzu etmiştir.

114- *Kimi boş bir söz, ağzından çıkmamak için çaba sarf eder,*
Kimi de Kutsal Kitap'ın sözünün haricinden, konuşmamaya kesin karar almıştır.

115- *Duada çok gecikirler ve yoğun bir şekilde de hizmet etmeyi arzu ederler.*
Gece ve gündüz işleri, hep ruhsal bir hizmettir.

116- *Yanlarında buhurdanlık olmayışından dolayı, onların paklığını uzlaşma yapmakta,*
Kilise binası yerine, Kutsal Ruh'a tapınak olmuşlardır.

117- *Sunaklar yerine kendi düşüncelerini, kurban olarak sunmaktadırlar.*

...

118- *Bozkırdan korkan herkes, onlara sığınak ve barınak yeri olmuştur.*
Her türlü yardım onların kemiklerinden, bütün dünya insanlarına akmaktadır.

119- *Meskûn mekânda işlenen günahlar... O mekân onların dualarıyla ayakta durmaktadır.*
Günahlarla gömülü bu âlem de, yine onların yakarışlarıyla ve dualarıyla korunmaktadır.

120- *Dünyayı sarsan tartışmalar ve münakaşalar, onların dualarıyla sabit kılınır.*
Aldığı cezalarla çalkalanıyor fakat sükûnetle yaptıkları ibadetle korunmaktadır.

121- Bu seçkin ve şerefli insanlara, ortak olana ne mutlu!
Onları sevenlere ve onları örnek alana, ne mutlu!

122- Onlarla başlayan ve onlarla birlikte, koşu maratonunu tamamlayana ne mutlu!
Onların iyi örneklerinin çizgisinden sapmayan ve ayrılmayana ne mutlu!

123- Vaatlerini miras alacakları günde, onlardan ayrılmayana ne mutlu!
Yaşam sofralarında oturana, ne mutlu!

123- Sözlerini ve konuşmasını seven bu insanları, biz de sevdik.
Onları kendi egemenliğinde yerleştirdiğin zaman, bizleri de onların saflarında diziver.

124- Onların onurunun dünyaya yayınlanması için, sevgiyle çalışmalarından söz ettik.
Ey Rab! onlarla birlikte tükenmeyen ve çözülmeyen mutluluklara nail kıl bizi.

125- Bütün halkımız ışık evlatlarının yaşam öyküleriyle, hoşnut olmuş olduğundan,
Yargı gününde, onların şefaatiyle rahmet bulalım. Amin...

Yirmi İkinci Şiir

Münzeviler, Hüzünlüler ve IssızYerlerde Yaşayanlarla İlgili (övgü şiiridir)

1- *Gökler Allah'ın övgüsünü anlatırlar, tıpkı yazıldığı gibi,*
Uzay da yaratıcının işlerini açıklar, soruşturma yapmadan.

2- *Deniz de güçlü dalgalarının sesiyle, Allah'a övgüler yağdırır,*
Yer de kendi hudutları içerisinde bulunan, dürüst insanların aracılığıyla övgüler sunar.

3- *Dağlar da, kayalıklarda oturanların aracılığıyla, şükürler terennüm eder.*
Tepecikler de, yas tutan hüzünlülerin aracılığıyla, ilahiler takdim eder.

4- *Dünyadaki nezih insanlar, Allah'a bizzat benzemektedirler.*
Çölde yaşayıp ona tapanlar edenler, onu örnek alırlar.

5- *İkindi vaktinde gelenden, hazinesini ondan esirgemez.*
En geç yorulan işçiye de, ücretini peşin verir.

6- *Onların yanına yaklaşanlara, namazlarının hazinesi açıktır,*
Şekillerini giyense, kendilerine özgün elbiselerle süslenmiş olur.

7- *Her kim ki, güzelliklerini giyecekse, zenginleşerek döner.*

....

8- *Yanlarında kalanlar, muhtaçlara yardım etme duygusu yüreklerinde doğar.*
Halihazırda kendilerinin kendi hazinelerinden, muhtaçlara verdikleri gibi.

9- *Çirkinliklerimizi atalım ve uzaklaştıralım, çünkü onlar katilimiz Şeytanın silahlarıdır.*
Güvercinler gibi kanat sahibi olalım ve dağlara uçup konalım.

10- *Her şeyi terk edip bırakan, o saygın insanları gidip görelim,*
Onlar insanlardan da uzaklaşıp, çölde ve sahrada yaşamaya karar verdiler.

11- *Gidip barınaklarını görelim, ölüler arasında otururken,*
Tepelerin kayalıklarında kendilerine edindikleri, daracık hücrelerini görelim.

12- *Ses ve gürültüden kaçan, bu insanların tükenişini gidip görelim,*
Güzellikten nefret ettiler, yerine alçak gönüllülüğü tercih ettiler.

13- *Süslenmeyi ikrah eden, bu insanların perhizini gidip görelim,*
Yemeklerden nefret eden, bu insanların beden zayıflığını gidip görelim.

14- *Rahatlığı sevmeyen, bu insanların sıkıntılarını gidip görelim,*
Şölene girmeyi bekleyenlerin, sıkıntılarını ve ızdıraplarını gidip görelim.

15- *Yine gidip bu insanların bedenlerini görelim, onlar hep kendi saçlarıyla örterler.*
Gidip kaval kemiklerini ve dizlerini görelim, hep yoğun namazlarla ezilmişlerdir.

16- *Gidip sofralarını görelim, bağdaş kurarak dizlerinin üzerine koyarlar.*
Gidip yüzlerini görelim, oruç tutmaktan kızarmış bulunmaktalar.

17- *Yine gidip su dolu, kâselerini görelim,*
Namaz kılarken gözlerinden akan gözyaşlarını, Tanrılığa bir sunu olarak sunarlar.

18- *Gelin bedenlerini gidip görelim, bükülmüşlerdir hep eğilip dua etmekten,*
Gidip yüzlerini de görelim, uykusuzluktan başka bir çehreye bürünmüşlerdir.

19- *Yine gidip topluluklarını görelim, cismaniler ruhanilerle birliktedirler.*
Koro takımlarını da gidip görelim, ruhaniler cismanilerle birlikte terennüm ederler.

20- *Gelin gidip görelim vücut organlarını, zincirli kelepçelerle eziyet etmişlerdir.*
Bellerine kuşandıkları o göğüs zırhlarını da gidip görelim.

21- *Mağrur vaziyetteyken ve ölüler gibi toprak üzerindeyken gidip onları görelim.*
Yastık yerine başlarını yaslattıkları, o Yakup'un taşına da gidip göz atalım.

22- *Gelin gidip vücutlarına, şahsımızla dokunalım,*
Gidip saçlarından bereket amacıyla kıl alalım ve ondan şifa bulalım.

23- *Gidip bu hüzünlüleri görelim, onlar Allah'ı hoşnut edenlerdendir.*
Gidip Mesih'i görelim, o hep öğrencilerinin yüreğinde yaşamaktadır.

24- *Peygamber Musa İbrani halkına, üç gün süreyle kutsanmasını,*
Daha sonra o güçlü dağın yamacına, yaklaşmasını emretmişti.

25- *Bizler de bütün kötülüklerimizi atalım ve daha sonra bu aziz insanların yanına gidelim.*
Allah dağın üzerine inmişken, Mesih de öğrencileriyle birliktedir.

26- *Haydutlar onlar için çok hakirdirler, çünkü bu dünyada hiçbir servete sahip değildirler.*
Göklerde öyle bir servete sahipler ki, o serveti gasp etmeye hiç kimsenin gücü yetmez.

27- *Hırsızlardan hiç korkmazlar, çünkü bütün servetleri göklerde saklanmaktadır.*
Mal ve mülk onlar için bir hiçtir, hazinelerini hep yücelerde stok etmişlerdir.

28- *Haydut onları gördüğünde, yüzüstü yere kapanıp onlara secde eder.*
Aslan onları görünce kaçar, çünkü Kutsal Haç'ı kuşanmışlardır.

29- *Vahşi hayvan çulhalarını görünce kaçmaya başlar.*
Bütün sürüngenlere çekirgeyi basar gibi, güçlü bir imanla basarlar ve zarar görmezler.
Şeytan onları görünce gözleri kararır, onlardan kaçarak vay diyerek feryat eder.

30- *Tuzaklarına girmek istemezler ve ağma da yakalanmazlar.*
Esen bir yel gibi, sürekli şehvetlerin tuzaklarından kurtulurlar.

31- *Eğer kendilerine mal, mülk gösterirse, Şemun gibi onu ezip geçerler.*

Eğer de binalar ve evler gösterirse, Rabb'imizin sözünü hemen dile getirirler.

32- *Eğer onları fidanlarla ve bitkilerle, bağlamak isterse,*

...

33- *Açlık, onları sıkıntıya düşüremez, çünkü yürekleri sevgi doludur.*

Susuzluk da onları kavrayamaz, onlara verilen vaatlerle susuzluklarını giderirler.

34- *Yaklaşan her sıkıntı, ardınca bir emir de ona eşlik eder.*

Gelen her zarar da, bir yardımla karşılanır.

35- *Başlarına gelen her tehlike, önlerinden yok olup gidiyor.*

Karşılaştıkları her tecrübe ve deneme, efendilerinin simgesiyle çözülür.

36- *Şeytan onları sıkıştıramaz ve onları mecbur kılamaz, onlar kendi hür iradeleriyle bedenlerine eziyet çektirmektedirler.*

Kıskançlık onları rahatsız etmez, çünkü onlar sürekli muharebede eziyet edilirler.

37- *Yalancı onları aldatamaz, onlar hep gerçeği ve doğruyu savunurlar.*

Yabancı gelip onlarla barınamaz, çünkü onlarda gerçek bir sevgi barınmaktadır.

38- *Onların temeli kaya üzerine atıldığından, kasırga ve fırtınalar etkisizdir.*
Kış da onları etkileyemez, çünkü evleri hep dağlar olmuştur.

39- *Tüneller onların sarayları, kayalıklar da yazlık kasırlarıdır.*
Tepeler onların sıraları, raflar onların barınak evleridir.

40- *Sofraları dağlardaki yeşillikler dir, mahzenleri de yiyebildikleri günlük yiyeceklerdir.*
Öğle yemeği çöldeki otlar olup, akşam yemekleri de otun kökleridir.

41- *İçecekleri küçük oluklarda toplanan sulardır, kayalardan sızan bir şarap akıntısıdır.*
Kiliseleri kendi dilleridir, hediyeleri de kendi kaygılarıdır.

42- *Onlar kendilerine kâhin olup, kurban yerine de kendi sıkıntılarını sunarlar.*
Onlar her zaman kendi kendilerine mağfiret verirler, akıttıkları o gözyaşlarıyla.

43- *Sundukları kurbanlar tuttukları oruçtur, adakları da uyumayıp dua etmeleridir. İmanları da kutsal mekândır.*

...

44- *Mezbahları kendi düşüncelerinden oluşurlar, kusursuz kurbanları da bekârlıklarıdır.*
Kilisenin kapısı onların paklığı olup, tütsünün kokusu da mütevazılıklarıdır.

45- *Kurban ekmeği onlar için zahitliktir, başlarındaki ayin giysisi ise temizliğin işaretidir.*

Zayıflık da, onun aracılığıyla mesh edilen şişe gibidir.

46- *Günün on iki saatini, namaz ve ibadet için ayırıyorlar.*

Gözbebeklerinin yaşlarını, yücelerdeki tapınak kapısına serperler.

47- *Başkâhin temiz yüreği, kâhin de düşünceleri kutsar.*

Dudakları da sürekli namaz ve memnuniyet kokusu sunmaktadırlar.

48- *Dağlarda terennüm ederken, Tanrılık yüceliğine kâmil bir kurban olarak sunarlar.*

Mağaralardaki o şükran övgüsü, Allah'a sunulan gizli bir ibadettir.

49- *Tanrılık hizmetine, bedenlerini tapmak yapmışlardır.*

Kutsalların Kutsalı temiz bir yürek olup, içinde mağfiret bulunan bir mekândır.

50- *Kâhinler gizlilikleri saklamakla görevlidir, günahlarımızın affı için kefaret ederler.*

Kusurlarımız için gizlice dua ederler ve cehaletimize karşı kendilerini siper yaparlar.

51- *Liderliği istemezler, çünkü onların lideri İsa Mesih'tir.*

Yüce makamlara talip değildirler, çünkü onların gururu hep çarmıhtır.

52- *Yardıma ihtiyaçları yoktur, onların yardımı yücelerdedir.*

İnsanların övgüsünü istemezler, onların övgüsü Rabb'in kendisidir.

53- *İnsanların sesini sevmezler, tek bir kişiye kulak verip onu dinlerler.*

Neşeye imrenmezler, onlar hep vaatlere imrenirler.

54- *Barışın olduğu bir mekâna girmezler ve insanlara yaklaşmazlar.*

Barış ve huzuru bulunca, uykuları korkudan kaçar.

55- *Başlarına gelen denemeler yüzünden, patikalarında tuzaklar döşenmiş olduğuna inanırlar,*

Barış ve sükûnetin olduğu bir ortamda yaşayan her sadık insan, insanlardan mutlaka zarar görmüştür.

56- *Peygamber İliyo barışçıl bir ortamda iken onu kovmuşlardır, sahraya kaçınca rahatlık bulmuştur.*

Musa, Mısır'da iken çok sıkıntı çekmişti.Çöle giderken Men yemiştir.

57- *Davut da barışçıl bir mekândayken iztihat edilmişti, dağa kaçınca kurtulmuştu.*

Barışçıl bir ortama ulaşınca, zararlarından bir türlü kurtulamadı.

58- *Yuhanon bir çölde yaşarken, bal ve süt (çekirge) yiyormuş,*

Barışçıl bir ortama gelince, suçsuz yere başını kestiler.

59- Şleymun deniz gibi hikmetle doluyken, barışçıl bir ortamdayken hikmeti kaybolmuştur.

Dünyayı barıştıran o yüce zat, barış onu çarmıha gerdirmiştir.

60- Yuh sana ey barış! ne kadar kötüsün! sadık insanlar bile seninle tuzaklara düşmüşlerdir.

Sadık insanlar eğer bu kadar senden zarar görmüşlerse, zayıf olanlar nereye kaçacaklardır?

61- Âdem'den günümüze dek, dünyaya bir ip yapmıştır.

Bazı yüzyıllarda adil ve sadık insanları, kendine bağlatır.

62- Adil insanlara bunu yapıyorsa ve sadıklardan utanmıyorsa,

Dağlara çıkıp inzivaya çekilelim ki, tuzaklarına düşmeyelim.

63- Dağlarda yaşayanlarla arkadaş olalım ve yoksullara komşu olalım.

Onlar hayvanlarla birlikte karışmışlar ve kuşlarla beraber gezmektedirler.

64- Sürekli ceylanlarla birlikteler ve ceylan yavrularıyla birlikte coşmaktadırlar.

Çölde, ot kökleriyle donatılmış sofraları, hazır ve herkese açıktır.

65- Dağlarda çıra gibidirler ve herkes onlara gelmektedir.

66- Onlardan biri nerede bulunursa bulunsun, komşularıyla birlikte barış içinde olmuştur.

Hâli harap mekânın kaleleridir, o mekân da onların uğruna barış ve huzura kavuşmuştur.

67- *Güvercinler gibi oyuklarda barınırlar, kartallar gibi de kayaların başında dikilirler.*

Saraylarda yaşayan krallar gibi, mutlu olup sevinirler bu azizler.

68- *Krallar kasırlarda sıkılır, onlar için dehlizler çok geniş bile,*

Bir kral için ipek kumaşı çok sert gelir, onlar için çuhalı elbiseler çok yumuşaktır.

69- *İpek ve erguvan pasif kalmışken, yaşlıların o çulha elbisesi gururla parlar,*

O güzellik mahcup olurken, zahitlik ise yücelmiştir.

70- *Bu yabancı insanların rahat oldukları kadar, krallar o kadar rahat değildirler.*

Bir kral gelecek yılların programını, devam ettirmek için çaba sarf eder.

Onlar ise Allah'ın inayetine güvenmişlerdir, ne düşünürler ne de çaba sarfederler.

71- *Onlar hayvanlar gibi, dağlarda ot kökü otlarlar.*

Kuşlar gibi de dağlardan ve tepelerden, yem taneleri toplarlar.

72- *Bu tür yiyecekleri otladıktan sonra, toprak üzerine uzanıp yatarlar.*

Kısa bir süre uyuduktan sonra, uyanıp borazan gibi bağırırlar.

73- *Meleklerden bir ordu birliği, onları çevirmektedir.*

Efendilerinin simgesi onların arasındadır ve onlara hiçbir zarar dokunmamaktadır.

74- *Diz çöküp namaz kılarken, toprağı gözyaşlarıyla sularlar.*
Hayvanlar yanlarına gelir ve çektikleri hasretten duygulanıp ağlarlar.

75- *Bozgun ve harap bir çölde hizmet eden biri, büyük bir topluluğa bedeldir.*
Oyulmuş kayalarda yaşayan iki kişi, binlerce ve milyonlarca kişiye bedeldir.

76- *Bir araya gelen üç kişi, dördüncü de aralarında bulunur.*
Eğer altı ve yedi kişi hazır bulunursa, on iki milyon toplanır etraflarında.

77- *Sıraya dizildiklerinde, gök kubbeyi dualarıyla delmiş oluyorlar.*
Bir taş üzerinde haç işareti yaparak, kiliseye dönüştürülmüştür.

78- *Yeşillikleri toplarken, Kutsal Ruh çırpmıştır.*
Duayı bitirirken, büyükleri kalkıp hizmetçilerine hizmet eder.

79- *Sabah olduğunda, kanatlarını sallayıp ve dünyanın dört köşesine dağılırlar.*
Yeryüzünde belirli bir meskenleri yoktur, bütün dünya onların barınağıdır.

80- *Güneşin doğduğu yerde, orası onlara ikamet yeri olmuştur.*
Akşam olduğu yerde, orası onlara konak olmuştur.

81- *Ölümü ve mezarı hiç düşünmezler, yaşamlarını bile önemsemezler.*
Herhangi birine ecel ulaşmışsa, orada toprağa verirler.

82- *Kimi efendisinin önünde diz çökerken, uyuyup vefat eder ve diriliş gününe kadar bekler.*

Kimi ayakta namaz kılarken, ölüm gelir onu götürür.

83- *Kimi kendini bir taşın deliğinde saklarken, eceli gelmiş ve gözlerini hayata yummuştur.*

Kimi de bir kayanın ovuğuna sığınmışken, mezarı da orada olmuştur.

84- *Kimi bir dehlizde saklanırken, kar geldi ve orası ona mezar olmuştur.*

Kimi de kendine bir mezar hazırlayıp kendini defnetmiştir.

85- *Kimi de ot kökleri otlarken, sofra üzerinde uyuyup yatmış ve vefat etmiştir.*

Kimi de bir övgüyü terennüm ederken, ölüme yakalanmış ve susturulmuştur.

86- *Kimi de hastalıktan çektiği sıkıntıdan ağlamış, yüce dağlar da onunla birlikte ağlamışlar.*

Kimi de çektiği üzüntüden feryat etmiş, dağlar da sesini duyarken feryat etmişler.

87- *Kimi de kendini andığı yerde, ellerini gözbebeklerinin üzerine koymuştur.*

Kimi de kapıyı önüne kapatıp, kıyamet gününe dek orada kalmıştır.

88- *Kimi Rabb'in inayetinin yardımıyla, kalkıp namazını kılmış ve yaşamını yitirmiştir.*

Kimi adaletin desteğiyle, kalkmış bir övgüyü söylemiş ve intikal etmiştir.

89- *Kimi susuzluktan kıvrılmış ve ağzı kuruyken ayrılmıştır.*
Kimi yemeklere imrenirken, karnı açken gitmiştir.

90- *Kimi gözlerinden gözyaşı inerken gitmiş, onları Allah'a bir kurban olarak sunmuştur.*
Kimi şükür kurbanı takdim ederken, ölüm uykusuna dalmış ve vefat etmiştir.

91- *Kral'ın Oğlu sevdiği o saç örgülerin tacını, başlarına bağlarken gitmişlerdir.*
Vücutlarına aydınlık giysisi olan çulha kumaşla sarılmışken, cennette gitmişlerdir.

92- *Tüccarlar gibi yola çıkmışlar, taşıdıkları sıkıntılarla birlikte gittiler.*
Aden Bahçesi'nde yüzleri aktır, Firdevs'te istirahata çekilmişlerdir.

93- *Yanlarında kimse yoktu, fakat melekler başlarının önünde durmaktaydılar.*
Kimse ne gözlerini kapattı ne de uzattı, melekler ise her iki görevini de yaptılar.

94- *İnsanlar tarafından dokunan elbiselerle, cesetlerini kimse kefenleyip defnetmedi.*
O anda vücutlarının üzerinde, şölenin ışığı serpilmişti.

95- *Havva orada değildi ve feryatlar ağzından çıkmadı.*
Orada o anda Sarufimler kutsal bir övgüyü söylemişler, zafer kazandıkları için.

96- *Nerede defnedildiklerini kimse bilmez, sadece gizlilikleri bilen bilmektedir.*

Mezarlarının nerede olduğunu kimse bilmez, sadece onları yanına alan zat bilir.

97- *İşte dağlarda hoş olan, ot kökleri gibi gömülüdürler.*

Kemikleri de iyi bir tohum gibi, yer altında ekilidirler.

98- *Yer altında kemikleri hamile olmuşlardır ve doğum sancısını beklemektedirler.*

Diriliş yağmurunu gözetlerler, çiçekler gibi açacaklardır.

99- *Yeryüzüne doğum sancısı geldiğinde, onlar gül ve çiçek gibi açacaktır.*

Son şimşek çaktığında, yeraltındaki toprakları çırpınacaktır.

100- *Patırtı sesinden kayalar parçalayınca, onların kanatları aniden zuhur edecektir.*

Dağları yerinden söküp attığı zaman, onların kemikleri toplanıp birbirine birleşecektir.

101- *Yüksek tepeler dağılırken, kan damarları birbirine toplanacaktır.*

Daireler yıkılırken, ciltleri birbirine birleşecektir.

102- *Binalar birbirinden çözülürken, organları birbirine bağlanacaktır.*

Denizin ipleri kopunca, her kemik arkadaşlarıyla birleşecektir.

103- *Dünyanın perdesi çekilince, onlar elbiseler giyeceklerdir.*

Göklerin ziyneti dökülünce, onların yüzü süslenecektir.

104- Güneş kanla karışınca, damarlarındaki kan kıpırdanacaktır.
Karanlık aya yaklaşınca, gözlerinde ışık yaratılacaktır.

105- Ölüler diyarının kapıları tahrip olunca, gözbebeklerinin kaşları çıkacaktır.
Her şey yok olunca, onlar ise eskiden olduğu gibi, tekrar o hâle geri döneceklerdir.

106- Kâinatlar sarsılınca, onların bütün şekilleri düzenlenecektir.
Marifet iptal olunca, onlar akıl ve mantık elde edeceklerdir.

107- Herkes kendini unutunca, onlar ise nerede olduklarını hatırlayacaklardır.
Dünyanın yok olduğunu, göklerin de kendine çekildiğini gördüklerinde...
Denizin tükendiğini ve dağların da yok olduğunu gördüklerinde...

108- Dünyanın bozulduğunu, harap olduğunu ve yazıldığı gibi alt üst olduğunu görünce,
Dünyanın hareketinin geçtiğini ve her şeyin barış ve huzura dönüştüğünü görünce,
Rabb'in huzurunda meydana gelecek o hareketinin gür sesinden, onlar kazanacaklardır.

109- Aniden bağıracak borazanın sesiyle, uykularından uyanacaklardır.
Onlara ışık parıldadığında, ellerini kendilerine doğru açacaklardır.

110- Göklerdeki melekler inince ve yerdeki mezarlar açılınca,
Uzaydaki kapıları kapanınca, ölüler diyarının kapıları açılacaktır.

111- *Son sesinin bağırtısıyla, onu karşılamak üzere göklere uçacaklardır.*
Oğul'un alâmetini görünce, kartallar gibi uçup geleceklerdir.

112- *Yaşatıcı sesini duyunca, her yerden uçup geleceklerdir,*
Onun yüce mekânına ulaşınca, verilen emir doğrultusunda esas duruşta dururlar ve yerlerinde dizileceklerdir.

113- *Rahat ve sakin mekâna yüceldiklerinde, eziyet dolu mekânlarını unutacaklardır.*
Giydikleri çuha yerine, onlara onurlu elbiseler göklerden inecektir.

114- *Yeni bir güneşi gördüklerinde, mezarlardaki karanlığı unutacaklar.*
O güzel ve layık ışığı kabul ettiklerinde, karanlıkların annesini unutacaklardır.

115- *Işığın tabiatını gördüklerinde, yaptıkları o bedensel mücadeleyi dile getirmezler.*
Yücelerdeki melekleri gördüklerinde, insanların soyunu unutacaklardır.

116- *Yücelerdeki toplulukları görünce, dizüstü çöküp secde edecekler.*
Kralın oturduğunu görünce, kendilerini yüzüstü atacaklardır.
Yargının düzenini görünce, hayrete düşüp çocuklar gibi dizileceklerdir.

117- *Işığın yandığını görünce, canları oldukça gevşeyecektir.*
Adil bir yargı olduğunu duyunca, Oğul'a zafer sevincini bildireceklerdir.

118- *Temiz ve saf bir kalem görünce, Tanrılığa parmak kaldırdılar.*
Adaleti görünce, beraber 'sen yaşasın' diye haykırdılar.

119- *Zayıflıklarını ibraz edince, saygınlıklarını göstermişlerdi.*
Onları görmek ister, onları mutlu edecek, onları her gördüğünde onlara dokunur.

120- *Kaybolurlar diye onları sayar, eksilmiş olabilirler diye onları tartar.*
Organlarına bakar ve kontrol eder, onlarda herhangi bir yara var mı yok mu? diye

121- *Ölüm onları sayıp teslim edecek, onlardan bir yaprak bile unutulmuş değildir.*
Helâk onları tartıp verecek, onlardan bir saç kılı bile kaybolmaz.

122- *Ölüler diyarı yaklaşıp ayaklarını çarparak, sağ salim vücutlarını geri çevirecek,*
İşlerini tartar ve değerlendirir, onları en iyi şekilde mükâfatlandıracaktır.

123- *Giydikleri çulha yerine, onur ve övgü elbiseleri kendilerine gelecek,*
Ellerine takılan kelepçelerin yerine, onlara bir yüzük verilecektir.

124- *Saçları dökülecek ve başlarına zafer taçları konulacak.*
Onlar zayıflıktan soyutlanacak, kendilerine bağışlayıcı sünger gelecektir.
İçinde bulundukları üzüntüyü giderecek, yerine damatlık elbisesi gelecektir.

125- *Çöldeki sofra yerine, kendilerine barış sofrası kuracaktır.*
Yaşam yeri onlara gösterecek, çünkü bu dünyada hiçbir şeye sahip olmadılar.

126- *Kutsal şehri onlara miras verecektir, çünkü şehirlerde hiç barınmadılar.*
Bunlar şölene gireceklerdir, çünkü çok dar deliklerde yaşamışlardır.

127- *Bu dünyada sıkıntı çektiklerinden dolayı, göklerdeki cennette mutlu olacaklardır.*
Yeni şarabını onları teselli edecek, onu kutsayıp onlarla birlikte içeceği zaman...

128- *Melekler her zaman, etten oluşanlara saygı göstermek isterler,*
Şu sözü söylemeye hazırdırlar: 'Bizleri kim sizlerin yerine yapmıştır.'

129- *Sürekli uyanık kaldığınızdan dolayı, bu merhaleye ulaştınız,*
Sana övgüler, bizlere de rahmet olsun. Kendi yiğitlerini taçlandıran sensin...

Yirmi Üçüncü Şiir

Münzevilerin Yerine Getirmeleri Gereken İlkeleri Açıklamaktadır. Bunlar; Yoksulluk, Yabancılık, Haçı Taşıma Usulü

1- *Mesih'in gücü büyüktür, aydın insanların düşüncesini güçlendirir.*
Gelecek âlemin beklentisiyle, mutlu yaşamı ikrah etmişlerdir.

2- *Tabii hayat çok sevimlidir, topraktan yaratılmış insanlara,*
Ruhsal hayatı idrak ettiklerinde, şehvetleriyle tabii yaşamı rezil ettiler.

3- *Gerçek yaşama kavuşabilmeleri için, yaptıkları iyi eylemlerle ölümü atlattılar.*
Beden ölmezse dahil, iradeyi hazırlıklı bir şekilde alacaklardır.

4- *Rabb'imizin haykırdığını duymuşlardır, haçını omzuna taşımayan,*
Her sıkıntıya katlanmayan, bana müstahak değildir.

5- *Hazır iradeyi, haçı her sıkıntıya bir kapı olarak adlandırmıştır.*
Vaadine yönelik hedefini düzeltecekse, yazılan haç sözü odur.

6- *Bu âlemden uzaklaşmak, yoksulluk yolunun başlangıcıdır.*
Çarmıha gerilmenin de başlangıcıdır ve elçilerinin yaşam düzenidir.

7- Münzevi, her uğraşıdan uzak durduğu zaman, sanki kelepçelerden serbest bırakılıyordur.

Düşüncelerinin bütün zincirleri kopmuş ve uzağına atılmıştır.

8- Bu âlem organlarından çözülmüştür ve Rabb ile birlikte çöle çıkmıştır.

Omzuna almış iş yükümlülüğünü ve iradevi sıkıntıları...

9- Yiğit olan bir iki eylemle, yüzyılların başına gönderilir,

Yoksulluk ve yabancılık, tenha bir mekânda özgür yaşamaya yöneliktir.

10- Toplumdan uzaklaşmasıyla, kendisine ruhun gücü eşlik eder.

Yiğit gibi planlayarak, güçlü olanla savaşmayı göğüsler.

11- Mesih, öğrencilere bir örnek olarak gösterilmiştir.

Ruh'un onu çöle çıkartması, Ruh'un bizlere eşlik ettiğini bilmemiz içindir.

12- Bizlerin yalnız bırakılmadığımızdan, bizleri teselli edecek harikulâde bir cümle esastır.

Mesih kendi başına kırk gün süreyle, çölde ruh gücüyle kalmıştır.

13- İlk başta eyleme başlamış ve daha sonra denemeci yanına yaklaşmıştır.

Bu da bir delildir ki, bütün yiğitler, eylemden sonra deneme sehpasından geçerler.

14- Kurtarıcımız hakkında yazıldığı gibi, başlangıç buradan ve oradan başlar.

Ruh, bedensel vasfı taşıyana, güç vermiş, tabiatüstü bir oruç tutması için.

15- *Bunların aracılığıyla, bizlere hayret verici bir şekilde bilgi vermektedir:*
Güçleri koruyan o güç, yemek yemeden bile bizleri koruyabilecektir.

16- *Beden de küçük bir yiyecekle, vücudumuzdaki yaşamı sağlayabiliyor.*
İnsanın kendi gücüyle, ölümün gücüne karşı mücadele etmesi çok zordur.

17- *Kendisine her şey kolay gelen o, gücü veren odur.*
Ölümcüllerin önünde kendi hikmetiyle, muharebeyi düzenleyen o güç...

18- *Bizleri önemsediğine bir kanıt olarak, gücünü denemelerimizle göstermektedir.*
Bundan dolayıdır ki, ölümcüllerin önünde, bu muharebe düzenlenmiştir.

19- *Ondan öğreneceğimiz değil de, onun aracılığıyla bizlere yapılan yardımlarını öğrendik.*
Bazen vücudun çalışmasına, orantısız bir güç katar.
Bu güç insanın doğal gücünü yener ve içte bir zayıflık olduğunu gösterir.

20- *Bazen de hastalıkların ve bedensel üzüntülerin sıkıntıları sabrederek,*
Şükürle ve mutlulukla, onları kabul etmek gerekir.

21- *Bazen de korkmadan, tabiatının kaygılarıyla savaşarak,*
Ve günahının sıkıntısına karşı, düşüncemizi güçlü kılmaktadır.

22- *Bazen de Şeytanın bizlere karşı alenen yapmış olduğu, korkutucu denemelerine karşı,*

Bizlere sarsılmayan, bir iman vermektedir.

23- *Bazen de yaşamı bile hor gördüğümüzü ve her şeyin gözümüzde hakir olduğunu,*

Hatta o korkutucu ölümü de, es geçerek onunla alay ediyoruz.

24- *Kurtarıcımızın gücü gerçekten yakındır, ardınca gidenlere,*

Tüm yüreğinden yolunu izleyene ve düşüncesinde hile olmayana.

25- *Yüce olanın kulluğuna, iki yürekle yaklaşma,*

Kitap bunu tavsiye eder ve emreder, çünkü o sana yardımcı olacaktır.

26- *Eğer Allah'a yaklaşmışsan, kendini her denemeye teslim etmişsindir.*

O da yardım almaksızın denemeye girmeni, seni tek başına bırakmaz.

27- *Ey Rabb'imiz! gücün bizleri teselli etsin ki, dar yolunda yürüyebilelim,*

Karşılaştığımız zorluklardan dolayı, düşüncemiz gevşemesin.

28- *Beklenen ölüm bakışı, korkuya yol açar,*

Uzun yaşam beklentisiyle beslenen, düşünceler de çalkalanır.

29- *Dile getirilen bütün sıkıntılar, yaşamı sevenleri gevşetir,*

Güçlü düşünceye sahip olanlar ise, ölümün çok yakın olduğunu hatırlarken irkilmezler.

30- *Bu hedefle yürüyen kahraman birisine, her sıkıntı hafifletilir.*
Özellikle herhangi sebeple, nefsin intikali mutlaka olacaktır diye, düşünceye hedef konulmuşsa.

31- *Başına yoğunlaşan her sıkıntı, hemen dostu olan ölüme davet çıkarır.*
Hangi saatte gelir ve onu ziyaret eder diye o emri bekler.

32- *Beklenen o büyük kapıya, bu düşüncenin çabasıyla,*
Sıkıntılardan bıkmaz, çünkü özgürlüğe yönelik vaat etmektedir.

33- *Yüzbinlerin efendisi olan ve özgürlerin oğlu aniden kalkacaktır.*
Güven dolu ölümle, bağın içinde karşılaşacaktır.

34- *Yaşamı sevenler için, ölüm nedeniyle gelen sıkıntılar ne kadar zordur.*
Her türlü kelepçelerden çözülecek ve her şeyden bizleri özgür kılacaktır.

35- *Akılsız olan, ölümden korkmam der,*
Ancak ölümcül olmayan ve süreklilik arz eden hastalıklardan korkarım der.

36- *Hastalık olmadan, ölümün bir yere girmesi mümkün değildir.*
Herhangi bir hastalık bahanesiyle, bizleri yakalamaya çalışır.

37- *Oysa hastalıklarla ve acılarla gelen, sıkıntılar çok güzeldir.*
Tabiatın düzenine göre, arzu ettiğin ölümü elde etmeye çalış.

38- *İşin nasıl ve hangi ölçüde yönetilir,*

Bunun seçmeliği ve düzeni, bizlere yönelik sayılamaz.

39- *Çıkışının sebebi ve zamanı, Allah'a mahsus bir konudur.*

Sana ne kadar faydalı olduğunu bildiğinden, onun isteği doğrultusunda yönetilirler.

40- *Sen kendini Rabb'in eline, çekinmeden ve düşünmeden teslim et.*

Tüm yüreğinle ve saflıkla kendini telsim edersen, dertsiz ve problemsiz kalırsın.

41- *Sana yönelik yapılanlar, ister yolun başında ister de yolun ortasında olsun,*

Araştırma yapmak görevin değil, bu iş Rabb'in işidir.

42- *Bizler de irademizi, imanla ve tereddüde düşmeden hazırlayalım.*

Allah'ın ardınca gidelim, o hak ve hukuktan yoksun değildir.

43- *İkaz eden söze kulak ver, zarar meydana gelmeden önce,*

Yoksa seni pişmanlığa götürür ve o konunun düzeltilmesi mümkün olmayacaktır.

44- *Hekimin sözü çok yararlıdır, çünkü eylemin son neticesini öğretir.*

Adama uzaktan yolun sonunu, baştan beri göstermektedir.

45- *Anlayış, gözlerinin içinde sana başka bir göz daha yaratıyor.*

Ve Allah gibi, sana gelecekleri uzaktan bildiriyor.

46- *Bilge insanın gözü başındadır ve uzağı idrak eder diye söylenilir.*
İlmin suyunu iç ki, iki misli bir hayat yaşayabilesin.

47- *Bilgiyle ikinci nefs ol ve ruhen de peygamber olmaya çalış.*
Peygamberlik zaman zaman ruhtan esinlenerek, gelecekleri bilmektedir.

48- *Yanında bulunan peygamberlik armağanı, bazı zamanlar dondurulmaktadır.*
Marifeti elde eden bir nefs ise, asla dondurulamaz ve duraksamaz.

49- *Aydın bir nefsin gözünden, uzaklıklar asla unutulmaz.*
...

50- *Ey öğrenci ilim sahibi ol ki, kendin hikmetinle davranmayasın.*
Başka olaylar seni sıkabilir, fakat er geç sözümün değerini bilmiş olacaksın.

51- *Ey öğrenci! gel de sana nasihat edeyim ve bizden taahhüdü kabul et.*
Hedefine yönelik sana yardım edecektir, ...

52- *Allah'a sağ sayılan sen ey ölü, ...*
Ölümcüllüğünün ve yaşantının, teminatını al.

53- *Kendi iradesiyle ölülerin ölü âleminde ölen, sen ölmeyen ey sağ olan!*
Kendine ölülerin diyarını seçmiştir ki, ölü gibi içinde otursun diye.

54- *Yaşayanların sesinden diyarın, ölülerin mekânı gibi sessiz ve sedasız kaldı,*
Sedadan ve vızıltı seslerden yoksun, hep Allah'la ilgili melodileri söyler.

55- *Ey ölü! düşüncelerine dikkat et, içinden canlandırabilirler.*
Sen dışarıdan bir ölü olarak, yaşayan insanları özleyebilirsin.

56- *İçinde yaşam bulunmayan, bir mezara kimse giremez.*
Ne ölülerin sesi sağ olanlara, ne de sağ olanların sesi ölülere yarar.

57- *Her şeyden uzak duran ey ölü, içindeki gizliliklerle de ölü kal.*
Yoksa şaşırtıcı bir görüntü olursun, ölü mezardan kaçmış diye.

58- *Düşüncenin aydınlanmasına yönelik, alıştırmalar çok yararlıdır.*
Paklığı arzulayanlar, onsuz sabit kılınması mümkün olamaz.

59- *Münzevi kişi, Karubimlere benzer gözler elde etmelidir.*
Bir eylemin vuku bulmasından önce, gizlilikleri idrak etmelidir.

60- *İşine bir temel koy ki, öncekilerden güvenilir olsun.*
Düşüncenin ilacıdır o ve nefsinin gözlerini açar.

61- *Mahzun olarak çağrıldın, kendini eylemle ispat et.*
Asırlar boyunca çağrıldığın gibi, göstereceğin hüznünle ismin hakkında bilgi ver.

62- *İçsel dünyasından kendine bir hazine ve evinden de tesellini kazan,*
Hüzünle kaygılarını yenersin ve düşüncenin gözlerini aydınlatırsın.

63- *Yas tutmakla, bedensel kaygıları ve şehvetleri söndürülür.*
Tabiattaki kaygıların tatlılığı, Allah'ın yolunda tutulan hüzünle yok olur.

64- *Ağlayışla tohum eken, mutluluk başakları biçer.*
Hüzünlüğün karşılığı tesellidir, Rabb'imizin buyurduğu gibi.

65- *İçsel hüzünden vazgeçme ki, dışarıdaki sesi özlememek için.*
Muharebende karnını doyurma ki, içsel yaşantında yaşam bulasın.

66- *Ölü gibi yaşayan, insanlarla konuşmayı arzu etmeyen,*
Hazin kişiye çok yakışır, çünkü onu teselli eden Rabb'dir.

67- *Hüznün meskeni ölülerinkine benzer, çünkü içinde sakinlik ve sessizlik esastır.*
Yaşayanların konuşması bile içinde yoktur ki, haykırarak biri ağlasın.

68- *Üzüntülü insana layık değildir ki, barış ortamına yaklaşsın.*
Nasıl ki bir ölünün şehre girmesi anormalse, kendisine de barış ortamı ters düşer.

69- *Huzurlu bir ortamda insanlarla yaşamaktansa, çölde yaşamamız daha doğrudur.*
Hayvanlarla buluşmak, insanları görmekten daha iyidir.

70- Tepelerde tıpkı dağ keçileri ve yabani hayvanlar gibi otlayan,
Rahip kardeşlere o kadar yakışır ki, çünkü onların güveni Rabb'dir.

71- Hayvanlarla birlikte kal ve yaşa, Rabb'i de kendine bir güven olarak kazan.
Ne gezmeyi ne de oturmayı sev, yoksa ölülere ne mutlu diyebilirsin.

72- Şehirlere dalma, onlar çamurdan oluşan bir denize benzerler.
Kaptanların çoğu, bilgeliklerini orada yitirmişlerdir.

73- Tüccarların gemilerinin çoğunun, hazineleriyle dolu olduğunu gördüm.
Denizin içine daldıktan kısa bir süre sonra batmışlar, hiçbirisi sağ salim limana ulaşmamıştır.

74- Birçok meşhur kaptanlar, denizin dalgalarına karşı çok deneyimli olmalarına rağmen,
Tek bir geçiş yapıp, gemi kendi sahiplerine geri dönmüştür.

75- Bilgeliğine güvenme, yoksa perişan olursun.
Gerçeği benden öğren, anlamsız yere akıllanma.

76- Sel taşkınlığı sırasında elde edilen marifet, çok çirkindir.
Hazinenin talan edilişinden sonra, bilgeliği öğrenmeyene ne mutlu!

77- İşlerin seni aldatmasın ve seni güvenceye bağlamasınlar.
Kendi gücünün ölçüsünü deneme, yoksa huyundan azarlanırsın.

78- *Haykırırcasına hüngür hüngür ağlayan, birçok bekâr insanları gördüm ey kardeşler!*

Limanda servetlerini biriktirip stok etmişlerdi, denize dalınca hep soyuldular.

79- *Kaburgası gevşek olan Havva ile yapılan, o kısa süreli karşılaşmayla,*

Dalgalar hemen batırır hâle gelmişler, servet batmış cesetleri de sular üzerinde göründüler.

80- *Bu âlem deniz ve çamur bataklığıdır, sükût ise liman ve barıştır.*

Liman ve barışı terk etme, yoksa ölülere ne mutlu! dersin.

81- *Tek bir güzellikten bile yoksul kalan bir azizin, yaşamı yoktur.*

Bütün malı ve serveti helak olacaktır, eğer iffetini yitirecek olursa.

82- *Her faziletten soyunmuş olsa dâhil, bununla gurur duymaktadır.*

Çünkü ıffet onun mührüdür, azizlerin kafılesi arasında.

83- *Bu mührü taşıdığı sürece, topluluklarından reddedilemez.*

Paklığını koruduğu sürece, zayıflıklarıyla rezil olmaz.

84- *İffetli işlerin yerine geçen ve kabul görülen hiçbir iş bulunamaz.*

Hiçbir eylem de, bedenin paklığının yerini tutamaz ve tartamaz.

85- *Bütün çetin savaşlarda, zaferi elde etmek çok zordur.*

Zafer yerine azizler bütün işleriyle, sürekli eğitilmişlerdir.

86- *Şeytan'ın bize karşı aldığı bütün zaferleri, hiçe sayılmaktadır onun için.*

Bir azizin iffetiyle yaptığı savaşla, onu yenerse çok başarılı sayılır.

87- *Şeytan bunu şeref olarak görür, çünkü bu düşüşümüzün nihayetidir.*

İffetiyle sürçtüğünü görünce, artık rahatlıkla onu esir edeceğini kanaat edecektir.

88- *Münzevinin savaşta verdiği, bütün mücadelelerde çok zayıftır.*

İşinin yasası gereği, tacına yabancılaşmamıştır.

89- *Her türlü tuzak, kaydırma ve darbeler, onu mukateleye teşvik ederler.*

Eğer bir kadının aracılığıyla onu aldatırsa, o zaman muharebesinden durur.

90- *Burada Şeytan onu yenmiş ve başındaki tacı da almıştır.*

Onu esir edip kelepçelemiş ve ayağının altına koymuştur, boynuna da basmıştır.

91- *Burada dilini tutuklattırdı ve onun silahını da elinden almıştır.*

Ona karşı yaptığı bütün mücadele, burada sona ermiştir.

92- *Anlatılması mümkün olmayan felakete ve umutsuzluğa kapılma saate bakın, eyvah!*

Hüzün dolu eyleme ve yüreği kıran görüntüye bakın, eyvah!

93- *Çektiği birçok sıkıntı ve ızdıraptan sonra, fakirlik ve yabancılık,*

Ağlayış, açlık ve perhiz ve işinden de yoksun kalmıştır.

94- *Tümüyle kutsal olan birinin, kadının vücuduna yaklaşması,*

Ağlayış dolu bir meseledir, aydın insanlara da hüzün doludur.

95- *Vay başıma! bağırsaklarım birbirine karışmış ve korkudan gözlerim kör oldu.*

Uzun yıllar sonra, bu hâle düşen ben miyim acaba diye kendimi sorguluyorum.

96- *Nereye gidip saklanayım ve nereye kaçış yolunu bulayım.*

Ölümü arıyorum cevap vermiyor, göçebeliğim geciktiğinden dolayı vay başıma!

97- *Her şeye kadir ey güç ve dünyayı taşıyan o kol!*

Süresiz bir ağlayış sağla ki bana, gözyaşlarımı bir kâsenin içinden içmiş olayım.

98- *Teselli olmayacak bir üzüntü ve kaygı dolu bir yürek ver bana,*

Akan ve tükenmeyen bir kaynak ver ki, yanaklarıma sürekli gözyaşı dökülsün.

99- *Gözyaşlarımla yıkanayım ve süresiz bir hüzün ver bana.*

Bütün mutluluğu benden al, çünkü gevşekliğin kapısıdır.

100- *Üzgün ve ızdıraplı, kaygı ve üzüntü dolu bir yürekteki düşünce,*

Asla ve asla gevşemez ve kötü bir davranışa bulaşamaz.

101- *Korkmayan ve başkalarına güvenmeyen, bir yürek armağan et bana,*
Yaptığı bütün işler hüzünlüdür, çünkü bu tarz en güçlü silahıdır.

102- *Özel bir isimle tanınan, o savaş işte budur,*
Onu kan muharebesi olarak adlandırmışlardır, çünkü bu savaş nefsin kanıyla kazanılır.

103- *Şeytan bu meselede, kanın son noktasına kadar savaş vermektedir.*
Çünkü bu mesele bütün azizlerin, güzelliklerinin temel taşıdır.

104- *Küçüklükten yaşlılık dönemine kadar, yapılan bütün zaferler kabul edilemez.*
Eğer bir münzevi saygınlığını ve şerefini yitirirse bu savaşta, o bir hiç sayılır.

105- *Bizlere birçok tuzak kurmakta, bizleri dirayetimizden vazgeçirmek için,*
Onunla yaptığımız hoşnutluk savaşla, bizleri kötülük işlemeye yönelik gevşememizi ister.

106- *Kimi zaman dışarıdan, kimi zaman da içeriden bizimle savaşır.*
Bizlerden bir bahane alarak, bizimle şahsımızla savaşır.

107- *Vücudumuzdan bir maddeyi alır ve vücudumuzun içinde bizimle savaşır.*
Organlarımızı silah yeri yapıp ve muharebede o maddeyi kullanır.

108- *Bu savaşı gerçekleştirinceye dek kendisine fırsat kollar, bu fırsatı rahat ve bolluk döneminde kullanır.*
O da organlarımız hayâdan ve utançlıktan yoksun kalınca.

109- *İşte böylece görünmüş ki, beden bütünüyle fahiş olduğunu,*
Eğer organlarımız bu tür sakıncalı eylemlere dokunmuşlarsa, vücutta ateş tutuşturdular.

110- *Bundan dolayı beden herhangi bir organıyla, dokunamaz olsun bir yere,*
Bedende bir kıvılcım tutuşunca, korkuya neden olur.

111- *İçsel savaş bundan ibarettir, dalgası da çok şiddetlidir.*
Yabancı bir maddeden olmazsa, iğrenç duruma düşmeyiz.

112- *Ortada yakın bir vücut olmayışından, eğer açıkça düşmezse,*
Fakat yanmaktan düşer, çünkü kirlilik doludur.

113- *Kimi zaman fırsat kollayıp, hariçten savaş dizer.*
O yabancı maddenin aracılığıyla, adet edindiği gibi bizimle savaşır.

114- *Düşüşümüzü sağlayacak en kolay alternatif, kadını kullanmaktır.*
Kadına bizlere yakın olması kadar, hiçbir korkutucu mekânımız yoktur.

115- *Kadının görüntüsü bizleri, kuş gibi avlar uzaktan,*
Yüzünün tek görüntüsüyle, yüreği onun aşkına çeker.

116- *Kadın kendi görüntüsüyle, erkeğin nefsini avlar,*
Erkeğin tuzağa düşmesi ve helak olması, sürekli kadının yüzünden olmaktadır.

117- Sadece yüzünün görüntüsüyle, kendine yüreğin aşık olması kâfidir.
Onun kıyafeti uzaktan olsa da, organlara ateş tutuşturur.

118- Kutsallığı bulandırıyor, saflığın ışığı da karanlığa çekiyor.
Mücevherin değiş tokuşuyla da, Allah'ı tartamıyor.

119- Sen tümüyle kaç, yeri aç ve kendini içinde sakla,
Denizi yar ve gizlen, ölüm gözünde hor görülsün.

120- Her türlü sıkıntı ve hasarı, zararın eşdeğerine karşı sabret ki,
Değerli hazinen yok olmasın, ey kardeşimiz!

121- Kendini koruyabilmen için sahrayı tercih et, açlık ve susuzluğu da ilaç olarak kullan,
İmanı bir güvence olarak gör, çünkü namazda güç kazandırıyor.

122- Bedensel sıkıntılarının korkusundan korkma,
Yoksa bu yolda yürümekten engellenirsin ve kendi kirliliğinde kalırsın.

123- Hür iradenle her sıkıntıya, gayretle hazır ol,
Seni kutsallığa davet eden, Allah'ın yasasının uğruna.

124- Şerefle sonuçlanan bir ölüm, mücrim bir yaşamdan daha iyidir.
Günah işlememek uğruna ölüme kaçan biri, ölümüyle Allah'a bir kurbandır.

125- *Kendini mücrim gören ve Allah'a karşı suç işleyeceğinden üzgünse,*
Suçsuz olarak işkence görüyor olmasından, şehitlik elemine ortaktır.

126- *Her sıkıntı hedefine göre ve her söz de sebebine karşı,*
Rab tarafından cezası kesilmiştir, oysa bunların yerine onları alalım.

127- *Eğer düşüncemize göre doğruysa ve imanımız da rüya değilse,*
Yüce bir bakışla hüzün çeken her kimse, Allah tarafından güç kazanır.

128- *Bu da bir armağandır ve Allah'tan verilir,*
Düşüncenizdeki imanla, Mesih uğruna yas tutmanız.

129- *Bunu seçmek ve tercih etmek, sadakatin kaynayışıyla değil,*
Tövbenin gücüyle olacaktır ki, tekrar Allah'a karşı günah işlemeyeyim.

130- *Seçkinliğinin güzelliği ve inançlığının şahitliği çok büyüktür,*
Allah'ın ses vermeyen bir put gibi olmadığına dair yüreğin inanıyor olması.

131- *Eğer insanlarla birlikte yaşayıp ve günah işlememen mümkün değilse,*
Günahtan uzak durabilmen için, insanlardan uzak durup ve ayrılman gerekir.

132- *Bu konuda kendine bir çok örnek, ilk insanlardan alabilirsin,*
Günah işleyip zayıf bir konuma düştüklerinde, sakin bir memlekete göç etmişlerdir.

133- Yaşam sözü güvenilirdir, çünkü kutsal bir ağızdan çıkmıştır.
Benim için yas tutmayanın, kendi şahsında yaşamı yoktur.

134- İmanla ve sevgiyle, canını benim uğruma yitiren olursa,
O ebedi hayatı bulacak ve cenneti miras alacaktır.

135- İşte verilen emir ortada apaçıktır, onun uğruna kendi canını helak ettirene,
Mesih'in elemleriyle helak olman, yasanın yerine geldiğinin bir göstergesi olduğunu bilmelisin.

136- Yasaya uygun elem çekmek, imanın bir hatmidir,
Yasaya göre ölen, iman uğruna ölenle eşdeğerdir.

137- Allah'ın yasaları ve inancı uğruna gayretli olalım.
Allah'taki gayret birdir, sürçmeyelim ve düşmeyelim.

138- Çok çetin bir mücadele veren Şmuni, şeriat uğruna gayret etmişti.
Murdarların etini yememek için; çünkü şeriatta yasaktı.

139- Rahibelerin çoğu, erkekler onlarla cinsel ilişkide bulunmamak üzere,
Kendilerini yiğitçe ölüme verdiler, Hristiyanlara yönelik yapılan o iztihat dönemlerinde.

140- Değişik yüzyıllarda, günah işleyen azizlerin çoğu,
Sahrada iman ve iffetle, yaşamlarını iyi bir düzene soktular.

141- *Kimi de yüreğinde gayret kaynayarak, Allah'ın inancı uğruna,*
İnsanlardan uzak durmuş ve yaşamlarını çölde tamamlamışlardır.

142- *Hiç düşünme ki, bu uğurda sen yalnız mücadele verdiğini,*
Rehavetin seninle alay ederken, öleceğinden de günah işlersin.

143- *Birçok kişinin gayretini anımsa, korkunç ölümün üzerinde basarak atlamışlardır.*
Çünkü yüce olanın korkusunu anımsadılar, zulümden ve günahtan korktular.

144- *Onlardan kimileri düşmüş fakat sonradan sevimli kişiler oldular, kimileri düşmemeye çaba sarf ettiler.*
Ölmeyi göz önüne aldılar, trajik olaylar üzerinden gayretle atlattılar.

145- *Kimileri kendilerini hayvanlara ve böceklere yem olarak hazırladılar.*
Zehirli ve zararlı böceklerin vücutlarına temas etmelerine izin verdiler, kendilerini de hayvanlara bir yem olarak hazırladılar.

146- *Kimileri kendi bedenlerini, gayret ettikleri çerçevesinde alevlenen ateşle yaktılar.*
Bunlar düşmemeye gayret ettiler, çünkü düşüşleri çok yakındı.

147- *Kimileri düştüklerinden irkildiler, ondan dolayı kendilerini sahraya attılar.*
Deniz yoluyla giderken de, yanlarında ne yemek ne de bir ihtiyaç aldılar.

148- *Yapılan bir iztihatta, inancını inkâr eden o saygın episkopos gibi*
Ve bir bakire kızla cinsel ilişkide bulunan, o münzevi gibi.

149- *Bu yiğitler yanlarına herhangi bir ihtiyaç ve yemek almadılar.*
Allah'ın hükmüne bakarak, kendilerinden intikam almayı gayret ettiler.

150- *İnancını inkâr eden o zat, kendine gelince şunları söylüyordu:*
Bu çöle geldim ki, kendi başıma öleyim...

151- *Başka insanlar da basit olarak değil de, ölümü ölçülü olarak kabul ettiler.*
Şefkatsiz uzun bir oruç tutarak ve şeytanlardan gördükleri acımasız işkence ve darbelerle.

152- *Yavaş yavaş ızdırap görmüşler ve vücutları bozulmaya mahkum kılınmıştır.*
Bu değerli insanlar, böylece ölümün çetin mücadelesiyle bu âlemden göç ettiler.

153- *Kimileri kendi sığınaklarında ölmüşler ve kimsenin haberi de olmamıştır.*
Kimileri mağaralarda sakin durarak, oturur vaziyette intikal etmişlerdir.

154- *Kimileri vefatları sırasında, duyum alıp ve onları törenle toprağa verdiler.*
Kimileri de kimsenin yaşamadığı o sahrada, yıllar sonra insanlar ölüm haberini almışlardır.

155- *Kimileri de yıllar sonra, insanlar ancak onların ölümünden haberdar olmuşlardır.*

156- *Azizlerin ölümü, diğer insanların ölümünden o kadar farklıdır ki,*

Ölümleri esnasında meydana gelenler, gerçekten takdire şayan bir mucizedir.

157- *O hâli ve tenha bölgede cesetlerini atılmışken, hayvanlar bile onlara yaklaşamazlar.*

158- *Azizler hem hayattayken ve hem de öldükleri zaman önemle korunurlar.*

Aziz melekler tarafından yüceltiliyor bunlar, çünkü efendilerinin dostlarıdırlar.

159- *Bundan anlaşılıyor ki, bunlar arkadaşlarının uğruna gayret ediyorlar.*

Yoksul ve yabancı olan bu insanlar, hâli ve bozuk bir mekânda geziyorlar.

160- *Allah'ın gayreti uğruna, Allah onların aracılığıyla insanlara bir mesaj gönderiyor.*

Bu âlem ve bu insanlık yaşamı, azizlerin gözünde ne kadar çirkin olduğunu göstermektir.

161- *Allah'ın sevgisi ve onunla mükâleme edilmesi, kendilerine oldukça sevimlidir.*

Çünkü kendi sığınaklarında sakin bir kafayla yaşarken, dünyayı unutuyorlar.

162- *İşte sana gösterdim ey zayıf olan! yiğitliğin vizyonunu,*

Rehavetine sakın gülünç olma, kendine alternatif bul ve ödevini yap.

163- *Düşüncen seninle alay etmesin ve gayretinin ateşini söndürmesin,*

İşlediğin günahta devam etmen için, ödev yardımcısı gibi sana yardım etmek arzular.

164- *Yasaya önem verircesine, ölümü sana hatırlatır.*

Allah'ın yolunda ölmenin çok çirkin olduğunu, bataklıkta kalman daha gereklidir, diye öğretir.

165- *Verilen bütün bu örneklerin, gidişatı sakıncalı ve zarardır.*

Onların nezdinde, mucizeler ve harikalar yapan kim olabilir ki?

166- *Şeklin ilk insanlarda resmedilmiştir, ispatın da asırlar boyunca gösterilmiştir.*

Düşüncende cesaretli ol ve ilklerin izinden yürü.

167- *Sevgiden kaynaklanan bir ölüm, Allah nezdinde çok değerlidir.*

Bu tür ölüme eşlik eden mucizeler, bir taç elde ettiğinin bir göstergesidir.

168- *Allah'ın uğruna tahammül ettiğin bu işlerinden dolayı, asla seni ihmal etmeyecektir.*

Başındaki bütün kılların bile kendisine sayılı olması, yiyecek konusunda herhangi bir eksikliğini bırakmayacaktır.

169- *Hayatın onun avucunda konulmuştur, ondan dolayı hayvanlar bile sana zarar veremezler.*

Seni koklayıp geçerler, ya da seni teselli etmek için yanında kalırlar.

170- *Onlar durarak sana bakarlar ve seni terennüm etmeye teşvik ederler.*
Vahşileri ve yabanileri evcilleştiren ve onları yaratan Allah'ın o büyük gücüne.

171- *Sürüngenler de senden sakınır, kötü huyunu esirgerler.*
Onu zapt eden o emirle, mülayim bir şekle dönüşür.

172- *Güçten yoksun bir sözle, asla ve asla fal ve sihir yapmıyorum.*
Bu örneği atalarında görebilirsin, çünkü onlar onu denediler ve fiilen de görmüşlerdir.

173- *Ne şeytan, ne açlık, ne de hayvanlar onları alt ettiler.*
İnsanlardan yoksun bir mekânda, aslana ve ejderhaya hükmettiler.

174- *Herkese kesilen o emrin, sen daha eksik olduğunu görüyorsun.*
Şeytanın gücü o kadar zayıftır ki, sana zarar vermemesi için onu def edenin karşısında.

175- *Fitnesini ve savaşını çoğaltmak istediğinde, kendisine izin verildiği takdirde büyük bir gürültü koparır.*
Sana verilen büyük bir gücü de, düşüncende görmüş olursun.

176- *Sana verilen benzer bir güçle de denenirsin, fakat o denemenin benzeri de inayet vardır.*
Aldığın o güç benzerinde de, seni deneyene izin verir.

177- *Savaşın bir balansı vardır, yabancı güçten gerçekleşince,*
Belirli bir ölçüye göre yapılır ve sevk edilir, atasözün söylediği gibi.

178- *Gurur dönemlerin haricinde, alay edilişimize fırsat verir.*
Bizlerden yardımını esirger ki, ne kadar zayıf olduğumuzu bilelim.

179- *Bütün bu değerler, ayna gibi berraktırlar.*
Azizlerin öz yaşam öykülerini, parmakla işaret etmektedirler.

180- *Tövbe edenlere daha da yardım eder, çünkü hilecinin tuzaklarını kırmışlardır.*
Tedavi edilmeleri için ona sığındılar ve ızdırapla onu gözlerler.

181- *Onun uğrunda ölüm çok hoş olan zat, övgü sahibi olup ve tapınılandır.*
O gerçek bir güvenle doludur, burayı ve orayı teselli eder.

182- *Güven ve umut dolu olduğu için, onun sebilindeki sıkıntı daha da hoştur,*
Izdırabını çoğalttıkça, yüreğe teselli verir.

183- *Senin uğrunda yapılan herhangi bir eylemi, unutmadığından dolayı sana övgüler olsun.*
Günah işlediğimizden ötürü ızdırap çektik, sen de onu dürüstlük olarak bizden kabul ediyorsun.

184- *Kim günahtan korkarsa ve Rabb'e güvenip iman ediyorsa,*
Kendi şahsiyetini önemsemez, kurtarıcımızın söylediği gibi.

185- *İmanıyla bilgeli olan, yanına korku yaklaşmaz.*
İman, akıl yoluyla, düşüncede görünür ve oluşur.

186- *Marifet aracılığıyla, Rabb'in güveni insanda sabitleşir.*
Düşüncende her gördüğünde, davranışlarının sözleri aydınlatılmıştır.

187- *Tehlikeden üstün olduğunu görürken, aşağısında her türlü tehlike mevcuttur.*
Yaptığın her görevde, hiçbir şeyden korkmamanın mümkün olduğunu görürsün.

188- *Bazı sebeplerden dolayı, eğer ölüm korkusu düşüncede uyanıyorsa,*
Sıradışı ve alışılmamış bir şekilde, düşünce coşar ve mutlu olur.

189- *Eğer ölüm yakınsa, bu daha da sevindiricidir.*
Evimizin kapısında dönüşüp dolaşan ve bekleyen, düşüncelerden bize ne.

190- *Düşünce sahibi olan sen ey bilge! Gerçeği andığın zaman,*
Ve onu dile getirdiğinde, sıkıntı yerine mutlulukta kendini görürsün.

191- *Ölümü anmakla birlikte düşünce, mutluluğa çıkıp yücelmiştir.*
Eğer bu durumla karşılaşıyorsa, hangi iyilik eksik kalmış ki?

192- *Nefsinin davranışlarının, aydınlatılmış olduklarını sürekli göremezsin.*
Ölüm vakasının son saatinin, hayret edici olduğu gibi.

193- *Zaman zaman insanın zihnine, şaşırtıcı bir durum inayet tarafından gelir.*
Rab sevgisi onun vasıtasıyla zafer kazanır, duruşu da mutluluğu aşıp geçer.

194- *Ölüm düşüncesi fikrimize girince, ölüm en kısa zamanda bizleri yakalar diye,*
Yürek mutlulukla coşar, tıpkı biri rüyasından uyandığı gibi.

195- *İnsan her zaman, bu tür davranışlarla karşılaşamaz,*
Bu düşünce de, her yerde insanın aklına gelmez.

196- *Akıl her zaman, düşüncesiyle bilge değildir.*
Bundan yola çıkarak anlamalıyız ki, korku zifiri karanlıktan doğmaktadır.

197- *Gündüzde sıkıntı ve korku olmadığı gibi, böylece gerçeğinin içinde korku yoktur.*
Sıkıntı ve korku, geceye ve karanlığa eşlik eder.

198- *Bir insan gerçeği öğrenince, Rabb'in işlerini izler.*
Kendi nefsini önemsemez artık, hep güvenini ona bağlar.

199- *Gösterdiği itina hep güvene bağlı olurken, hiçbir vakit de onsuz duraklayamaz.*
Gözlerinin her yerde nöbet bekleyerek, bir günaha bulaşmaması için.

200- *Bununla düşünüyor olması, sürekli Rabb'i anmayı hatırlatır kendisine,*
Eğer az bir süre uyumuşsa, bedensel sıkıntılarını çoğaltır.

201- *Başımıza getirdiği denemelerin yüzünden, Rabb'in hatırasını yüreğimize yerleştirir.*

Bedenle ilgilenmek ve onu anmak, sıkıntı yaratır.

202- *Akıl aydınlandığında ve üzerine düşen ödevi yerine getirmeyi düşündüğünde,*

Onu korkutacak hiçbir sıkıntı olamaz artık, ışıkta yürüyene.

203- *Kim kendi ödeviyle ilgilenirse, ölüm bile sıkıntı olmaktan çıkar.*

Çünkü ölüm, başkalara gerçek anlamda ölüm sayılır, azizler için ölüm ise mutluluktur.

204- *Mübareksin ey yaşayan ve yaşatan! Çünkü ölümcül zürriyetimizi sen yaşattın.*

Sana övgüler olsun bizlere de rahmet gelsin, her zaman ve her daim olsun. Âmin.

Not: *Kitabın başında yer alan "Allah'ın Bizleri Önemsemesi ve Bizlerin de Onu Düşünmemiz" başlıklı ikinci şiir, bu şiirle eşdeğerdir. Bu şiirin sonuncusu ve diğer şiirin başlangıcı anlamsal olarak değerlendirdiğimizde, tek bir şiir olduklarını da düşündürmektedir.*

Yirmi Dördüncü Şiir

Gurbet ve Sıkıntı: Bu İki Unsur, Tekâmül Ederken Çok Yararlıdır

1- *Gurbetçilik çok zordur, budala ve cahiller için zor bir yoldur.*
Bütün hadiselerde alay konusudur, çalışkanlara da sıkıntıdır.

2- *Bilgelere bir mücadeledir, fakirlere de işkencedir.*
Saygınlara hakarettir, zenginlere de mütevazılıktır.

3- *Yabancı bir memlekete giden biri, saygınlığını çıkarıp atmalıdır.*
Kendine hakareti seçsin, çünkü vecibe böyle emretmektedir.

4- *Yer kendisine yatak olacak ve başını da taşa yaslatacak.*
Aşırı soğuk ve buzlanma gününde de, her kapıyı çalıp içeri girecektir.

5- *Dünya insanları hep bolluk içinde olurken, o ise aç ve sefildir.*
Su herkes için bol olurken, o ise susuzluktan kıvranır.

6- *Herkes kendi evinde mutlu olurken, onun ise canı sıkılmaktadır.*
Hırçın olarak ayıplanır, suç işlemeyerek hakarete uğrar.

7- *Biri ona hırsız, diğeri de soyguncu olarak hitap eder.*
Biri onu gaspçı, diğeri de midesine düşkün olarak çağırır.

8- *Biri onu biçimsiz, diğeri de kötü köle,*
Biri onu dilenci, diğeri de ona avare der.

9- *Biri onu aldatıcı, diğeri de vatan haini,*
Biri onu casus, diğeri de onu 'insanları aldatan' diye çağırır.

10- *Biri ona İblis, diğeri de bilinçsiz olarak hitap eder.*
Biri onu cahil, diğeri de anlayışsız olarak çağırır.

11- *Bu tür hakaretler, gurbetçilikte sınıflandırılmıştır.*
Vatanını terk etmek isteyen, ilk başta bu kötülüklere maruz kalacaktır.

12- *Bütün bu üzüntüleri ve sıkıntıları, İsa Mesih'in uğruna tahammül etsin ki,*
Onunla mutlu olabilsin.

13- *Ey kardeşlerim! İsa Mesih'in hizmetçilerine, gurbetçilik mutluluktur.*
Kuşların bu dünyayı önemsemedikleri gibi, onlarda önemseyemezler.

14- *Allah'ın hizmetkârlarından herhangi biri, nereye giderse gitsin,*
Onun saygınlığı önünde gider ve kardeşleri onu karşılamaya çıkarlar.

15- *O gurbetçiyi kucaklar ve diz çöküp ona secde ederler.*
Eller üstünde onu taşırlar ve kendi barınaklarına yükseltirler.

16- *Ayaklarını zeytinyağıyla mesh edip onu öperler ve kendisine sofra hazırlarlar.*
Sofra üzerinde her türlü yiyecek bulundururlar, böylece onun açlığını giderirler.

17- *Onun susamışlığını giderirler ve canını rahatlatırlar.*
Mesih'i arayanlar, onu gurbette arasınlar.

18- *Allah'ı gerçek bir anlamda, gurbette görmüş olur,*
Allah onu sevinçle kabul eder ve onu terk edemez.

19- *Tekâmülü arayan, kendisine gurbetliği tercih etsin.*
Öğrenci olduğu öğretiyi tamamlayabilmek onunla mümkündür.

20- *Kötülüklerden arındırılır ve çirkinliklerden temizlenir.*
Her şeyden yoksun olur, kaygı ve yas tutar.

21- *Kendisi yerde iken, yüreği ise göklerde olması gerekir.*
Çalışkan olmak isteyen, kendi vatanının dışına çıkıp ve gurbette inzivaya çekilsin.

22- *Orada bir ayrıcalık kazanır ve yabancı memlekette mütevazı olur.*
Allah'a hizmet etmek üzere, güzel kurallar öğrenir.

23- *Allah onun işini gördüğünde, isteği doğrultusunda onu mükâfatlandıracaktır.*
Kendisine cennetini de miras verecektir, yarattığı bütün varlıklardan kendisine övgüler olsun.

Yirmi Beşinci Bölüm

Tek Başına Zühd Bir Hayat Yaşayan Kişi Neler Yapmalıdır?

1- *Efendin için yoksul ol ve onun sevgisi uğruna fakir kal.*
Her gün onun için oruç tut ve kapısında uyumadan nöbet tut.

2- *Huzurunda mezmurları oku, ondan talepte bulun ve namaz kıl.*
Ayağa kalkarak önünde dur, ibadet sırasında ellerini kenetle.

3- *Ağlayarak gözyaşlarını yanaklarına akıt, önünde göğsüne vur.*
Yaptığın kusurlarına karşı hasret çek, rahmet ve şefkat talep et.
Günahlarına karşı yas ve hüzün tut ve günahlarının bağışlanmasını dile.

4- *Sırtını bol bol ve sayısız rükûlarda bük,*
Kutsal Ruh'un hoş nağmeleriyle, önünde terennüm et.

5- *Uzun süreli yapacağın secdelerde, başını yere değdir,*
Yerde sürünerek, başını haçının önünde bük.

6- *Kutsal Ruh'un mezmurlarını, anlamlı bir şekilde huzurunda terennüm et.*
Rabb'imizin bizlere öğrettiği o namazı, marifetli bir şekilde önünde kıl.

7- *Dağılmakta olan bütün düşüncelerini topla ve sadece efendini düşün.*
Duygularını barınağın dışında, düşüncelerini ise soma'anın içinde koruyuver.

8- *Kendini hakir ve rezil et ki, senden fazla istenilmesin.*
Akşama kadar oruç tut ve yemeye açgözlü olma.

9- *Yemeğini azalt ki, şehvetinin büyük bir bölümü eksiltsin.*
Uykunu da azalt ki, rüyaların asgariye insin.

10- *Konuşmanı kısa tut ki, ihtimamın azaltılsın.*

11- *Yerde kilim üzerinde yat ve sürekli mezmurları ağzınla oku.*
Uykuya yenilinceye kadar, Rabb'ini düşün.

12- *Elinin emeğiyle çalış ki, fakir insan ekmeğini yiyebilsin.*
Okumayı reddetme ve hor görme, anlamını da ihmal etme.

13- *Uzun süreli sükûtu tercih et, anlam veren suskunluğu da sev.*
Dışarıda dalgınlığa kapılma, odanda bulunduğun zaman da fikrin dağılmasın.

14- *Ey oğlum! diline hâkim ol ve sahip çık, yoksa seni alay konusu eder.*
Kendini efendin gibi alçalt ki, seni yücelere doğru kendisiyle birlikte yükseltsin.

15- *Kendini onun gibi hakir et ki, kendi hizmetinde ona arkadaş olabilesin.*
Atalarına, kardeşlerine ve meslektaşlarına hizmetçi ol.

16- *Tıpkı Rabb'imiz İsa Mesih'in, kendi hizmetçilerine ve öğrencilerine hizmetçi olduğu gibi.*
Seni o zaman günahın köleliğinden ve şeytanların kaygılarından azat edecektir.

17- *Aynı zamanda egemenliğinde ve liderlik yönetiminde ortaklığın olacaktır.*
Çünkü kaygılarına ortak oldun, o da seni kendi şöleninde mutlu kılacaktır.

18- *Mesih'in emirlerini tut ki, mutluluğuyla yüreğin coşabilsin.*
Nefsin sevgisiyle mutlu olacak ve aklın da marifetiyle aydınlanacaktır.

19- *Mezmur kitabında Ruh der ki: Rabb'in emirleri doğrudur.*
Onları dikkatle uygulayanın, yüreğini coştururlar.

20- *Rabb'inin emri seçkindir, düşüncenin gözlerini aydınlatır.*
Düşünce de, Allah'ın sevgisiyle mutlu olur ve inayetinin ışığıyla parlar.

21- *Kardeşlerini kendi nefsin gibi sev, komşunu da kendin gibi.*
Rabb'imiz İsa Mesih'in, yaşam dolu müjdesinde öğrettiği gibi.

22- *İyi, hoş, merhametli ve şefkatli ol,*
Barışı, sulh ve selamı, hoşnutluğu ve mütevazılığı kazan.

23- *Baba Allah'a, Oğul'una ve Kutsal Ruh'una iman et.*
Ona güven ve sevgisini sev, vaatlerine de inan ve iman et.

24- *Komşuna merhamet et, kardeşlerinin cehaletini affet.*
Sıkıntıyı ve hakareti sev, övgüyü ve rahatlığı ikrah et.

25- *Bedensel iffetliği ve yüreksel temizliği sev ki,*
Aklın Allah'ı görebilsin, egemenliğini, görkemini ve övgüsünü de miras alabilmen için.

26- *Denemelere girdiğinde sabırlı ol, sıkıntıları ve hastalıkları da tahammül et.*
Ölünceye dek, odandan ayrılma ve onu terk etme.

27- *Sevgi adına sana yalvarıyorum, mücadeleyi terk etme ki,*
Sükutun gücü üzerine inebilsin,

28- *Yüreğin sevgisiyle, canın da görüntüsüyle mutlu kılınsın.*
Kaynayan gürültüden ve Şeytandan gelen rehavetten sakın.
İşini anlayışla yap, idaren de akıllıca olsun.

29- *Gücünü aşacak işini, ne çoğalt ne de eksilt,*
Bunu yapmadığın takdirde ya gururlanırsın ya da korkuya kapılıp, bulunduğun o sakin ortamdan da kaçmış olursun.

30- *Şeytanların önünde hakir, her iki âlemde de alay konusu olursun.*
Şeytanların eline düşersin ve yaşamdan da ümidini kesersin.

31- *Şehvetin pis kokusunu kendinden silkele, zinanın Şeytan'ına tükür.*
Ne kardeşine, ne de soyundan gelen insana öfkelenme.

32- *Kardeşine değil, senden kıskanan ve nefret eden Şeytan'a karşı öfkeli ol.*
Gecelerde görünen, Şeytanların korkutucu eylemlerinden korkma.

33- *Gündüzleri yaşayacağın, can sıkıntısından yılma.*
Kötü, haylaz ve inkârcı Şeytandan korkma.

34- *Onu isabet edecek kaleden taşlar vur, Mezmur kitabından da ayetler savur,*
İnkârcılığın başına dönsün, ey kâfir ve inkârcı deli Şeytan! dersin...

35- *Zulmün, nifakın ve küfrün, başının tepesine insin.*
Senin gibi haylaz ve inkârcı, Şeytan arkadaşların lanetli olsun.

36- *Rabb'imiz İsa Mesih'in adı mübarek olsun, ben de onun hizmetçisi olayım, onunla mutlu olayım,*
Kendisinden kefaret ve günahlarımın bağışlanmasını isteyeyim.

37- *Yapmacık gösterişten ve getirdiği tatlılık tuzaklarından sakın.*
Yoksa işin hepsi boşuna olacak ve delikli bir para cüzdanı kazanırsın.

38- *Para sevgisinden sakın, para sevgisi insana lanetli (murdar) bir yaşam kazandırır.*
Tuzaklarına düşme, ipleri de ayağına takılmasın.

39- *Sıkıntıdan ve üzüntüden sakın, çünkü bunlar aslanın ağzına benzer.*
İşini kaybedersin ve mekânından da çok kötü bir şekilde çıkartılmış olursun.

40- *Korkunun ve endişenin efendisi olan, İblis'e fırsat verme.*
Seni odandan çıkartacak ve hakaret edip seni alay konusu yapacaktır.

41- *Hoş olan efendinin önünde ağla ve hasret dolu gözyaşlarını akıt.*
Sana cevap verecek, seni mutlu edecek ve korkuyu senden uzaklaştıracaktır.

42- *Kardeşine karşı gururlanma, kusurlarını araştırma ve neler olduğunu da düşünme.*
Dilini komşunun, dedikodusuyla kirletme.

43- *Kendi kardeşlerinin dedikodusunu yapanların, sözlerine kulak verme.*
Kardeşlerini ve meslektaşlarını dahil düşüncenle, töhmet altına alma.

44- *Umutsuzluk eyleminden kaçın, çünkü bu çok çetin ve sert bir savaştır.*
Yoksa seni tenhalığından çıkartabilir ve seni helak kuyusuna indirebilecektir.

45- *Düşüncelerini, savaşlarını ve denemelerini, kendi ebeveynlerine açıkla.*
Onların dualarıyla canın kurtulur ve onların sözlerinden hikmet sahibi olursun.

46- *Onları görmenle canın coşar ve sözlerinden teselli olursun.*
Eğer emirlerini ve tembihlerini uygulayıp yerine getirirsen,
Şeytanları ve kaygıları yenersin, paklık ve faziletin himayesine alınırsın.

47- *Yüreğin mutlulukla sevinsin, çünkü herkes hedef ettiği isteklerini alır.*
Azizlerin söylediklerine kulak ver ve sana nasıl güven verdiklerini öğren.
Bunlar yüreğini sevinç, mutluluk ve avuntu doldururlar.

48- *Odasında oturan bir münzevinin, cezaevinde olduğu belirgindir.*
Her vakit Mesih'i anar ve efendiliğinin iradesini uygular.

49- *Bu eylemle İncil'de yazılan, söz yerine gelmiş olmaktadır.*
Cezaevindeydim, yanıma gelip beni ziyaret ettiniz.

50- *Ey zahit kardeş! İyi düşün ve iyi bak, akıllı ve umut sahibi ol,*
Baba kaldığın mekânın ortağı, Oğul da senin sırdaşındır.

51- *Kutsal Ruh da barınağını kutsar ...*
Üzerine büyük bir güç konacak ve yaşamın garantisini alacaksın.

52- *Yargı gününde övgü sahibi ve göklü kral efendimiz İsa Mesih'in sağında,*
Saf tutacağın zaman, ne mutlu sana ey münzevi!

53- *Yaşam dolu sözleriyle, meleklerin ve azizlerin huzurunda,*
Seni mutlu edip diyecektir ki; gel yanıma ey Baba'mın mübareği!

54- *Çünkü ben cezaevindeydim, sen odanda kaldığın hâlde gelip beni ziyaret etmişindir.*
Bunun karşılığı, benimle birlikte göklere yüceleceksin ve göklerdeki egemenliğinde benimle birlikte mutlu olacaksın.

55- *Göklerdeki egemenliğinde benimle olacaksın, azizlerle ve sadık kişilerle coşacaksın.*
Tek bir Allah olan Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'a şükürler sunacaksın.

Yirmi Altıncı Şiir

Sükûneti Methetmekle İlgilidir

1- *Ey öğrenci sessizliği sev, onunla kendini kurtarabilirsin,*
Kendi şahsının gözlemcisi ol, kendin dışında kimseye bakma!

2- *Kendin dışında baktığın sürece, sen kendini görmüş olamazsın.*
Eğer bakışın kendine yönelikse, kendine gözlemci olursun.

3- *Dış duygularını barıştır ki, iç duyguların sükûnet içinde olabilsin.*
Boş işlerle ilgilenme, nefste bilgi görünebilsin diye.

4- *Dış diyalogdan uzak dur ki, nefsin bir anlam görebilsin.*
Gözlerinin bakışını kendine doğru topla ki, gelecekleri görebilesin.

5- *Anlayış sessizliğini sev, çünkü bilginin kaynağı odur,*
Sükûnette beyin güçleşir, düşünce de zenginleşir.

6- *Sessizlik hikmeti yetiştirir, duyguları zapt etmekle de bilgiyi büyütür.*
Sürekli seninle konuşur ki, senden ilmi öğrensin.

7- *Eğer diyaloğu seviyorsan, diyalogun senden daha yüksek olsun.*

8- *Alçak insanların seviyesine inme ki, alçak bir mekânda durmayasın.*
Kendini iyilerin yanında tut ki, göklerde onlarla birlikte olabilesin.

9- *Bilginin bulunduğu yerde, cüretle kalk ve bilginin yanında bulun.*
Işığın bulunduğu mekâna çık, alt seviyedekilere bakma.

10- *Bılgelerin yaşamı iki kattır, çünkü ruhani insanlarla birlikte diyalog kurarlar.*
Hikmeti elde eden biri, onu ruh adamı yapar.

11- *Bilge biri cahiller arasında, bedensel bir melektir.*
Işık, karanlıkta parlattığı gibi, böylece bilge adam cahillerin arasından yanıyor.

12- *Hem yanıyor hem de başkalarını aydınlatıyor, çünkü onun ışığı kendi benliğindedir.*
Kendi ışığını koruduğu sürece, kayıp olanları bulabilecektir.

13- *Kendini bulamayacak olursa, başkaları da bulmasını mümkün olmayacaktır.*
Kendi mutluluğunu kendinden gizleyen birinin, başkalarına mutluluk vermesi mümkün değildir.

14- *Kendi kişiliği kendisinden gizli kaldığı sürece, dünyada kör olduğu aşikârdır.*
Kendi şahsını görmeyen biri, bu âlemde bir şey görmüyor demektir.

15- *Bu alem fiziksel görüntüsüyle, görücülerine görünmüyor.*
Gerçek görüntü nefsin görüntüsüdür, çünkü nefs her şeyi bilgiyle imtihan eder.

16- *Beden fiziki bir ışık görüyorsa dahi, eğer nefs onu görmüyorsa beden bir şey görmemiştir.*
Nefs sadece kendini görür, gördüğüyle beden kendisine ortak olamaz.

17- *Nefs olmaksızın bedenin görmesi, hayvansal bir bakış gibidir.*
Beden olmaksızın nefs, ruhanilerin görünüşünü görür.

18- *Nefsin aklı eksilmez, her istediği yerde bulunur.*
Bir yere yerleştiği zaman, her yerde düşüncesiyle bulunmuş olur.

19- *Bedenle bağlı kaldığı sürece, düşünceleri sağda solda dağınık olur.*
Ağır biriyle bağlı olduğunda, barınışı ise hafif biriyle oluyor.

20- *Yerde bir vücutla yaşıyorsa dâhil, göklerde tohum ekiyor.*
Vücudun organlarıyla hapsedilmişken, yücelıler arasında davranmaktadır.

21- *Ağır bir kütle onu yakalarken, hafif kanatlarla uçuyor.*
Yerdekilerle ortaklık yapıyorsa da, ruhaniler arasında yer almaktadır.

22- *Aziz Sarufimler gibi, çok hızlı uçan kanatları vardır.*
Arzu ettiği an onlarla birlikte, Allah'ın ezeliyetini kutsarlar.

23- *İnsanlardan uzak durduğun sürece, meleklerle bağlanırsın.*
Kendini toparla ey öğrenci! güçlü ol ve Rabb'imizin yanında konakla.

24- *Yerden kanadını hareketli kılıp, sana hazırlanan mekâna çık.*
Yüceliğin arzusu odur ki, sürekli mekânının orada bulunulması.

25- *Allah seni görmeyi özlemiştir, çık ve yaratıcınla konuş.*
Seninle konuşmasını, nurani birliklerinden daha fazla mutluluk duymaktadır.

26- *Toprağın güzelliğini, Sarufimlerin güzelliğinden daha fazla sever.*
İnsanın suratı kendisine, göklülerin ruhlarından daha sevimlidir.

27- *Her şeye kâdir bu zatın ihtiyacı, sevgili huzurunda bir güzelliktir.*
Onun el emeği, yaratıcıya her şeyden daha hoştur.

28- *Seni her şeyden ve herkesten daha fazla ister, çünkü senin için her şeyi yarattı.*
Sen de bütün kainatların yaratıcısı nezdinde, herkesten daha değerlisin.

29- *O sevgiyle gelip seni aramıştır, sen de çık ve seni arayanı bul.*
O senin alt seviyesine kadar inmiştir ki, sen onun yücelişine yükselebilesin.

30- *Kendini dünyadakiler arasında zuhur etti ki, seni yüce bir mekâna yüceltsin,*
Dünyaya geldiği o sevgiyle, yürü ve yanına ulaşmaya çalış.

31- *Senin vatanına indiği yöntemle, sen de onunla kendini yücelere kadar yücelt.*
Meryem'in karnına indiğinde çok suskundu ancak doğunca insanlarla konuştu.

32- *Sen onunla birlikte sessizliği tercih et ve diyaloğunu onunla kur,*
O Meryem'in karnındayken Allah'tı, çıktığında seninle konuştu.
Sen de bedenlilerin sessizliğiyle yetin, sonradan ruhanilerle konuşabileceksin.

33- *Sessizlik sana bir rahim olsun ki, ondan kelama doğabilesin.*
Sessizlikten seni yaratan Allah'la, konuşmaya geleceksin.

34- *Sükûnetten sessizliğe, sonsuzluktan da Meryem'in karnına çıkmıştı.*
Bütün diyalog ve sohbetlerden uzak durabileceksen, bil ki bütün düşüncelerden uzak kalırsın.

35- *Diyalogların çoğaldıkça, o kadar da düşüncelerin dağılmış olacaktır.*
İnsanlarla diyaloğunu azalttıkça, zahitlerin düşüncesine sahip olacaksın.

36- *Ölümcüllerle konuşmayı unut ki, yaşayanlarla konuşabilesin.*
Bakışını her türlü görüntüden topla ki, Allah'ın yüceliğine bakabilesin.

37- *Eğer nefsin sükûnette kalırsa, sükûnetle Allah'ın varlığını hissedersin.*
Eğer diyalogdan suskun kalırsan, yüreğinde Allah'ın ezeliyetiyle şaşırırsın.

38- *Eğer kendi meskeninde yalnız yaşarsan, görüntünle de biricik bir zat olursun.*
Sen o kendi görüntünle, seni yaratan Allah'la mütalaa et.

39- *Allah'ın o heybetli görüntüsüne, bakmaya kim cesaret edebilir ki,*
Kendi düşüncelerinin bakışını, insanlardan geri çeviren sadece o bakabilir...

40- *Allah'la konuşmaktan, daha hoş bir diyaloğun olamaz.*
Ondan duyacağın sözden, daha iyi bir söz asla olamaz.

41- *Allah'ın sözüyle eşdeğer bir söz olamaz, sözünü sev akıllı olursun,*
Allah'ın sözünü dinleyebilene, gayet güzel ve hoştur.

42- *Ruhsal ilim de, her kulakta kabul ediliyor değildir.*
Her türlü görüntü de, hayretlerle dolu o şahsiyeti görmeye layık değildir.

43- *Güzelliklerini tükenmeyen o güzelliğe, insanların güzeli ona bakmaya kâfi değildir.*
Allah'ın varlığı var olduğunu hissedene çok hoştur, çünkü bu anlayışla kendi sevgisi gerçekleştiriliyor.

44- *Allah'ın varlığıyla var olduğunu hisseden, sadece o Allah'ı sever.*
Diğerleri de herkes kendi rütbesine göre, kendisine korkuyla hizmet eder.

45- *Kulaktan hep duyduğumuz Allah korkutucudur diye, hâlbuki tecrübeye dayanarak söylüyorum Allah çok sevimlidir.*
Emirleri korkuyla uygulayana, eşlik eder.

46- *Denemeyi önceden aşan ise, anlatılması güç olan bir sevgiye ulaşmıştır.*
Oysa efendisinin görüntüsüne, layık görülene ne mutlu!

47- *Ey Rabb'im! düşüncelerimin kutsallığıyla, senin olmama imkân sağla.*
Ermiş, adil ve yiğit insanların, çok gerisindeyim.

48- Ey yüreği ve böbrekleri sınayan! İçseldeki insanımla sana layık olmamı sağla.
Dışarıdan başkalarının gözünde istenilmeyen biri olayım da, içtenliğimle ebediyetine layık olayım.

49- İçimden saygınlığına demetler uzatayım, en kolay olanla sana layık olayım.
Adakları ve kurbanları kabul eden, ...

50- Günlerini boşu boşuna geçiren, yorgun ve sefil işçiye el uzat,
Hükümlüler aracılığımla teselli olsunlar ve iş yapmaya gayret etsinler.

51- Bana yönelik taşmış olan sevginle, yiğitlere sembol olayım.
Günlük ekmeğe müstahak değilken, beni hazinenden sorumlu kıldın.

52- Ey Allah! Sevginin gayreti beni alevlendiriyor ki, düşmanlarından nefret edeyim.
Herkesin kendi yaşamıyla ilgilenmesine, problemler fırsat vermezler.

53- Zalim insanlar için İsa, bu âleme gelişini gerçekleştirmiştir.
Ey Rabb'im! İnayetini zulmedenlerin hepsi, senin marifetine geri dönsün.

54- Kendilerine yönelik sevgini görsünler, onlar için kendini ne kadar alçalttığını.
Sen mübareksin! Ey tövbe edenleri seven, sana sığınan günahkârlara merhamet eyle.

Yirmi Yedinci Şiir

Nefsi Aydınlatan İbadet İle İlgilidir

1- *Kartallar tuzaklarla yakalanır, uykuya dalanlar da uykuda yakalanırlar.*
Balıklar ağlarla ele verilir, saygınlılar da uykuyla.

2- *Yer altında tuzakların gömüldüğü gibi, uykuda da hayaller oluşur,*
Su üstünde ağlar serildiği gibi, uykuda da tecrübeler kurulur.

3- *Kartallar göklere uçarlar, tuzakların korkusundan,*
Balıklar da okyanusun derinliğine dalarlar, bilgelerin kendilerine yapmak istedikleri tuzaklardan.

4- *Kartallar kanatlarını açtıkları gibi, uyumayanlar seslerini uzatırlar.*
Okyanuslarda balıklar direndikleri gibi, yiğitler rüyalara karşı direnirler.

5- *Kartal havada yakalanamaz, uyumadan da namaz kılanlar tuzaklara düşmezler.*
Balık karada işkence görür, uykuya dalanlar da aynı şekilde sıkıntı çekerler.

6- *Kartal havada eğlenir, saygınlar da hizmet ettiklerinde coşarlar.*
Balıklar kışın şaşırdıkları gibi, uykuya dalanlar rüyalarda şaşırırlar.

7- *Kartallar havada yetişirler, güçlüler de uyanık kalırken beslenirler.*
Bulanık suda balık gevişini getirir, böylece uykuya dalanlar gördükleri hayallerle şaşırırlar.

8- *Kartal kayada canlı kalır ve güzelleşir, ibadet ederek sabahlayanlar iffetli kalırlar.*

Balıklar gök şeffaflığıyla sevinirler, çalışkanlar da uyanık durmakla mutlu olurlar.

9- *Kartal kendi yuvasında gençleşiyor, bilgeler de iş ortamında gençleşirler.*

Yavrular toprak içinde gömülüdürler, başıboş olanlar da uykuda kalırken gömülüdürler.

10- *Tahıldaki bit ve diğer böcekler, ahırdan ürerler.*

Böylece nefsin bozgunluğu da, uykudan ortaya çıkmaktadır.

11- *Tohum tarlada yenilendiği gibi, şerefli insanlar da iş vasıtasıyla canlanırlar.*

Organik gübrenin içinde bulunan buğday tanesine basıldığı gibi, uykuya dalmış olanların vasıtasıyla da uyanıklık üzerinde basılır.

12- *Deli kişi boş kalmakla büyür, aydın insan da hizmet etmekle büyür.*

Tohum ahırda serpilir, tembeller de uykuya dalarken dağılırlar.

13- *Tohum yağmurla gençleşir, denemelerle de dürüst insanlar.*

Kral günün ışığında hazırlığını yapar ki, kendi arkadaşından tacı elde etmek için.

14- *Şeytan geceleyin hazırlanıyor, zaferi bizden elde etmesi için,*

Herhangi bir güç okla vurulur, aldatmayla da uyuyan kişi vurulur.

15- *Kralın borazanı çaldığı zaman, savaşa hazırlık kurası çekilir.*
Barış borazanı çaldığı zaman, uyanık duranlar ise muharebeye girmiş olurlar.

16- *Birlikler arasında barış yapılırken, borazan sesiyle duyurulur.*
Bilip de teşvik etmeyen, arkadaşının yanında düşer.

17- *Tarafların birbirine düşmeleri için, Zebur'un sesi teşvik edicidir.*
Mezmur'un sesi kesildiği an, Şeytan'ın kılıcı hücum etmektedir.

18- *Eğer hizmet ikiye katlanmışsa, Şeytan'ın birlikleri namazın aracılığıyla vurulurlar.*
Eğer de saygın insanlar uyumazsa, hileciler onlara karşı asla zafer kazanamazlar.

19- *Özgürlük yatmazsa, aldatmacılık da baş kaldırmaz.*
Eğer süresiz ibadetten güç almışsan, uyanık güç de seni korur.

20- *Sağcı taraf zengin olduğu sürece, solcu taraf fakirdir.*
Hizmet sunulduğu sürece, Şeytan ve birliği yatmaktadır.

21- *Eğer ışık kendini gizlemezse, karanlık kendini ortaya çıkaramaz.*
Eğer de ışınlarını geri çekmezse, akşam kanatlarını açamaz.

22- *Ey süresiz ibadet eden sen! Eğer yatmazsan, karanlık sana dokunamaz.*
Ey yiğit olan! Sen düşmedikçe, aldatmacılık sana musallat olamaz.

23- *Dilin terennüm ettiği sürece, o necis sana yönelik ıslık çalamaz,*
Dudakların ilahiler söylediği sürece, Şeytan'ın yayı etkisizdir.

24- *İbadette devam ettiğin sürece, aslanın azıdişi hücum etmez.*
Eğer duan bitmişse, engerek dilini bilemiştir.

25- *Namazı kıldığın sürece, İblis'in vurduğu tokat zarar vermez.*
Eğer uykuya yenilmişsen, engerek zehrini akıtmıştır.

26- *Geceleyin savaşa birlikte girerler, Şeytan ve süresiz ibadet eden münzeviler.*
Uykuda sis oluşur, kış da tersine hareket eder.

27- *Bulutsuz kar yığılır, şimşeksiz de dolu yağar.*
Kılıçsız kan akıtılır, öldürmeksizin de ölülerin cesetleri üst üste yığılır.

28- *Uykuda tuzaklar kurulur, hayali görüntülerle kaymalar olur.*
Uykunun mekânında, uyanışa zafer kılıcı konulmuştur.

29- *Yiğitler uyuyunca, rüyalar gelip onları yok edeceklerdir.*
Eğer uyumayıp sürekli ibadet etmişlerse, o uyanış İblis'i süngülemiştir.

30- *Çul ve kül kullandıkça, çaycıların başı kuduramaz.*
Eğer gözyaşları dökülmüşse, Sinharip topuzun üzerine dönmüştür.

31- *Eller göklere açıldıkça, Hmolik başını kaldıramaz.*
Eğer uykuya dalmışsa, Musa'nın partisi mağlup olmuştur.

32- *Namaz kılınmasıyla İblis vurulur, Gülyad sapanla vurulduğu gibi,*
Yapılan hizmetle güçleniyor, Şimşun kendi yiğitliğiyle.

33- *Süresiz ibadetle İblis işkence görerek eriyor, Abişolum'un aldığı zehirle eridiği gibi,*
Süresiz ibadetle İblis öldürülüyor, Kral, Adunoyo'yu öldürdüğü gibi.

34- *Namaz hizmeti takdim edildiği sürece, İblis de Hamnun gibi hastalanıyor.*
Dua hizmeti sona erdiği an, İblis nefsi kışkırtmıştır, tıpkı Tomor gibi.

35- *Davut'un mezmurlarını terennüm ettiğin sürece, Şeytanın müziği boşunadır.*
Dilin susmadıkça, Ahtufil intihar etmektedir.

36- *Namaz kıldığın sürece, sünnetsizler hayretle oturup seni izlerler.*
Dilin okuduğu sürece, Gülyad ağzını açamaz.

37- *Onunla birlikte sazın çaldığı sürece, Şovol'un ruhu seni rahatsız etmez.*
Eğer de uyku, harpının kıllarını kesmişse, kötü ruh içinde terennüm etmeye başlar.

38- *Uyurken İblis seni avlamaya çalışır, tıpkı Şovol'u yakaladığı gibi.*
Her gün düşüncende barınır ki, onun eline düşmen için.

39- *Şovol, Davut'u iztihat ediyormuş, seni de İblis iztihat etmektedir.*
Sakın ola uykuya yenik düşme, yoksa seni iztihat eden teyakuzdedir.

40- *Mağara uykudan daha iyi olmuş, yoksa Şovol, Davut'u öldürecekti.*
Şovol'un arkadaşı seni uykuda yakalarsa, kanını akıtır.

41- *Kartal havada uçtuğu sürece, gölgesine bile ulaşamazsın.*
Göklerde yüzdüğü sürece, hayalini bile tutamazsın.

42- *Göklerde yüreğin uyanık olduğu sürece, organların ele verilemez.*
Namazda uçtuğun sürece, beşeriyetin yakalanmayacaktır.

43- *Sakın ola yüreğin solmasın ve uykuya dalmasın, yoksa seni yakalarlar.*
Düşüncen de dağılmasın ve kötülüğe dalmasın, yoksa zaferi kaybedersin.

44- *Kalk namaz kıl ve kendine Davut'tan silah al ve onunla gururlu ol,*
Gözlerin uykuya yenilmesin, çünkü savaş alelacele yaklaştı.

45- *Nefsini uyandır ve sürekli ibadet et, çünkü savaş insan uykudayken kendisine karşı açılır.*
Nasıl savaşacağını bilemezsin, çünkü tüm hızıyla muharebe başlamıştır.

46- *Geceleyin Şeytan'ın borazanları çalar, savaşa kalkın diye,*
Birlikler birbirlerine sorarlar, komutan neyi emreder.

47- *İkinci Homon ağzını açarken, ondan duman tütmeye başladı.*
Kalkın silahınızı kuşanın, uyuyanların rüyalarına girip onlarla savaşalım.

48- *Eğer onlar uyanıklarsa bizleri yeneceklerdir, eğer uyuyorlarsa biz onları yeneceğiz.*
Uyku aracılığıyla, onlardan uyanış zaferi alalım.

49- *Gelin hileleri öğrenin ve bu şerefli ve saygın insanlarla savaşın.*
Onlara karşı tepen silahı kuşanın ve bu cesur insanlarla muharebe edin.

50- *Betülleri uykuda yakalayın, rüyalarda zina etsinler.*
Saygın insan hayal görüntüyle aldansın ve istemeyerek ayağı sürçerek düşsün.

51- *Değerli insan yüzsüz olsun ve sonradan tacı ondan alınsın.*
İffetli de kötü görüntüyle yansın ve tövbe etmekle işkence görsün.

52- *Oruç tutan, hissetmeden rüyada et yesin,*
Adaklıya şarap içirin ve hüzünlüye de rakı doldurun.

53- *Tuzaklarınızı uykuda kurun ve gizleyin, rüyalarla onları yakalayın.*
Kendinize yüz binlerce tuzak alın ve bana yeni insanlar yakalayın.

54- *Karanlık, zifiri karanlık adaşından emir almıştır.*
Bütün aldatmacılık toplandı, bedensellilerin tepelerine.

55- *Tembeller yüzlerini uykuda sardılar ve kendilerini gömdüler.*
Sabahtan akşama kadar, başıboş olan kişi harap bir evde yatıyordur.

56- *Uyumayıp da sürekli ibadet edenler uyanıktırlar, kendilerini namazla zenginleştiriyorlar.*
Akşamdan sabaha kadar uyumadılar ve hazinelerini hırsızlardan korumuşlardır.

57- *Kötü ruhlar uçup gelmiş ve uykuya dalmış olanlar üzerinde konmuşlardır.*
Bozguncu Şeytanlar koştular ve yatanlara saldırdılar.

58- *O çirkin sünnetsiz olanlar gelip toplandılar ve küstah birliklerin başkanı,*
Kudurmuşlar gibi diş gıcırdattılar ve şereflilerin nefsini talep etmekteler.

59- *Karakuş gibi koku alırlar ve sadıkların kanına susamışlardır.*
Fil gibi kötü koku bırakırlar, rüyalarıyla yatanlar üzerine.

60- *Saldırgan akşam kurtlardan daha beterdir, çünkü insanları rüyalarda yerler.*
Uykuda kartal gibi yığarlar, nefs üzerine yaptıkları saldırılarla.

61- *Bu aldatmacıların birlikleri, geceleri gezerler rüyalarıyla.*
Uyku vasıtasıyla bana yönelik oklarını fırlattılar ve hileyle beni vurdular.

62- *Ne yedim ne de içtim, fakat günahlarımın yüzünden benim meskenim benden alınmıştır.*
Ne zina ettim ne de hırsızlık yaptım, fakat her ikisinden de şikayet edilmekteyim.

63- *Kesinlikle hiçbir cinayet işlemedim, buna rağmen cinayet yüzünden yakalandım.*

Ben uyurken kendimi hükmedip ve kendime ölüm cezası verdim.

64- *Kılıç yerine rüyalarla dövüldüm, oklar yerine de kötü hayali görüntülerle,*

Aldatmacılık hep beni kendine yönelik cezbetti, ağır tefekkürler neticesinde yorgun düştüğümden ter içinde kalıyordum.

65- *Uyumayıp da namazını kılan ve ibadet edenler, bu zararlı işten korunurlar.*

Saygın kişilerin nefsi, bütün düşüncelerden pak ve temizdir.

66- *Uyuyanlar eleştirildiği gibi, böylece uyumayıp ibadet edenler de şeref kazanırlar.*

Boşta kalanlar fakirleştikleri gibi, böylece çalışkanlar da zenginleşirler.

67- *Geceleyin mücadeleye girdim ve fiziksel yapısı olmayan bir savaşa,*

Nasıl şereflenip zafer elde edeceğimi, bilmediğim için hayrete düştüm.

68- *Eğer bir ok çekip vurursam, düşecek ölülerin cesetleri görünemez,*

Eğer kılıcı çekip vurursam, vurulanlardan ses çıkmayacaktır.

69- *Rüyalardaki muharebeler, gölgeler şeklindedir.*

Uyanışla kovulurlar, tıpkı karanlık ışıklardan kaçtığı gibi.

70- *Namaz kıldığın sürece, Nabuhadnasar kükremeyecektir.*

Duan nezih kaldığı sürece, putun görüntüsü mahcubiyet içindedir.

71- *Namaza devam ettiğin sürece, Şeytanın ağzı kapalıdır.*
Talebin zafer kazandığı sürece, melekler seni gördüklerinde mutlu olurlar.

72- *Namazda layık görüldüğün sürece, ateş ocağının ateşi söner.*
Susuzluk seni yaktığı sürece, yangın alevlenemez.

73- *Yemeğini az tuttuğun sürece, seni kovalayan kişi işkence görecektir.*
İçeceğini azalttığın sürece, karşındaki kızartılacaktır.

74- *Yeşillikler yediğin sürece, yüzün daha da aydınlanır.*
Lezzetli ve yağlı yemeklerden nefret ettiğin sürece, seni iztihat eden galeyane gelir.

75- *Davut'un mezmurlarını terennüm ettiğin sürece, İblis'in şarkıları hükümlüdürler.*
Onun sözlerini söylediğin sürece, şahin tırnaklarını bileyemez olur.

76- *Alçakgönüllü olduğun sürece, milletler seni görmeye gelir.*
Namazda dikildiğin sürece, kral ve güçleri sana secde edeceklerdir.

77- *Eğer uyanık kalmayıp rehavete kapılırsan, rüyalar ve hayali görüntüler seni ezerler.*
Eğer tembellik seni yenerse, sığınacağın en büyük kale uyanıştır.

78- *Eğer uyku seni korkutmuşsa, kendini duaya uyandır.*
Eğer tembellik seni yere atmışsa, süreksiz ibadet sana sığınma yeri olsun.

79- *Eğer uykuya yenileceksen, hemen mezmurları oku,*
Eğer organların gevşemişse, sevgiyi kendine güç yap.

80- *Eğer gözlerine uyku sarmışsa, on beş tane mezmur oku.*
Eğer düşüncen uykuya dalmışsa, içsel dünyanda nağmeleri çoğalt.

81- *Savaşta büyük tehlike oluşur, uyanık durup namaz kılmakla da büyük bir mücadeledir.*
Silahını terk edeni öldürürler, uykuya dalıp yatmışsa biri hükmedilişti r.

82- *Bazı yerlerde kılıç zafer kazandırır, bazı yerlerde ise süresiz ibadet etmekle zafer kazanır.*
Kimi yerde ok öldürür, başka yerde de rüya insanı kabusa sevk eder.

83- *Bazı zamanlarda namaz şerefli kılar insanı, başka zaman da uyanış onu şerefli kılar.*
Bazı günlerde silah mağlup olur, kimi zaman da o kazanır.

84- *Kimi yatmışken kendini katletti, kimi de uyumayıp ibadet edip hayatını korumuştur.*
Eğer sen kendi kendine mağlup olmayacaksan, o büyük kalen teslim olmayacaktır.

85- *Eğer özgürlüğün uyumuyorsa, şehrin de düşmana teslim edilmeyecektir.*
İnsan uyanık kaldığı sürece, kendisinde karanlık görülmeyecektir.

86- *Eğer özgürlük uykuya dalmışsa, gölgeler boyunlarını gerdirmişlerdir.*
Eğer savaşta ihmal etmişsen, seni öldüren boynuna atlamıştır.

87- *Duada devam ettiğin sürece, göklerde en büyük servetin mevcuttur.*
Eğer de uykuya mağlup düşmüşsen, servetin suya düşmüş ve batmıştır.

88- *Uyanık kaldığın sürece ey yiğit adam! Hazinen talan edilmeyecektir.*
Eğer de uyumuş oldunsa, incin senden çalınmıştır.

89- *Cismanilerin savaşı değil ki, güç güce karşı onurlansın.*
Bütün savaş gölgeliktir ve özgürlüğün doğrultusunda yönetilir.

90- *Düşmanının savaşı, sana karşı ve seninle yapılır.*
Senin benzeyişinde büyüyen ve küçülen, organlarının gölgesi gibi.

91- *Kendi şahsının gölgesine bak, sürekli kendini sana benzetmektedir.*
Eğer dik olarak durursan seni geçer, oturacak olursan da önünde oturacaktır.

92- *Düşmanın muharebesi, bu vaziyetle belirlenmiştir.*
Bedensel olarak büyüdüğün sürece, karşındakini de öyle büyümektedir.

93- *Ruhsal olarak büyüdüğün kadarıyla, seni kovalayan da o kadar küçülecektir.*
Özgürlüğünden ötürü her ikisini denersen, kendiliğinden öğrenmiş olursun.

94- *Eğer gururla yürüyecek olursan, seni iztihad eden gururlanmıştır.*
Eğer yeryüzünde mütevazilik gösterecek olursan, karşındaki kişi ayakların altında ezilmiştir.

95- *Binanı yükselttikçe, o kadar da seni iztihad eden yücelir.*
Eğer kendini yerde sıkıştırırsan, yer onu önünden yutacaktır.

96- *Altın gururuyla seni aldatır ki, o gururun utançlığına olsun diye,*
Güzel kokuyla seni hoşnut eder ki, duman senden zenginleşsin diye.

97- *Seni temiz bir suyla yıkatacaktır ki, senden o saygınlığını giderebilsin.*
Başa sürülen hoş kokulu bir ilaçla başını yağlar ki, kutsallık yağını kendine sürmemek için.

98- *Organlarını yağlar ve onları güzelleştirir ki, günahlarının tozu yükselmesi için.*
Seni yağlar, yıkar ve hazırlıklı kılar ki, kendi zehirini senin vücuduna serpsin.

99- *Uyanışla düşünceni bağla ve güzelliğinle lütfun da çoğalsın.*
Sana yemek yedirir ki, o hoşnutluğun hakarete dönüşsün diye.

100- *Hoş bir içeceğe seni cezbeder ki, sana içinden zehir içirebilsin.*
Seni tembelliğe alıştırır ki, özgürlüğün onurlandırılmasın.

101- *Her zaman seni defneder ki, sonsuza dek bir ölü olasın diye.*
Buradakilerle sana sıkıntı verir ki, o sıkıntın kendi rahatlığına olsun diye.

102- *Bütün işin ve yorgunluğun, onu işkenceye düşürmen içindir.*

...

103- *Eğer onu kazanırsan o da seni kazanır, onu satın aldığın kadar o da seni satın alır.*

Eğer ticaret yapıp yürürsen, köleliğinin senedi onun yanındadır.

104- *Yetkin hepsi bundan ibarettir, sıkıntılardan iyileşmen için.*

Düşüncenin de hepsi bundan ibarettir ki, kendine dert ve acılar çıkartman için.

105- *Organlarını beslediğin sürece, seni iztihat eden güçleşir.*

Kendine rahatlık verdiğin sürece, sıkıntın o kadar büyür.

106- *Onu yen ve ayağın altında onu ez, o zaman hemen geri dönüp seni serbest bırakır.*

Bedeninin ihtiyacını beslersen, düşmanına silah vermiş olursun.

107- *Bedenin ihtiyaç duyduğu kadar onu doyuracaksan, düşmanına silah verdin.*

Bu terslikleri sen yaparken, farkında olmadan o güçleniyordur.

108- *Beden kendi rahatlığını aradığı an, o rahatlığıyla ruhu öldürmüştür.*

İbadetinin sürekliliği ve orucu bıraktık, bedenleri ve boyunları besledik.

109- *Namazı ve niyazı bıraktık, uykuya ve yemeğe yöneldik.*

Kabul görülen kalkanı terk ettik, aldatmacılığa sarıldık.

110- *Zafer kazandıran silahı attık, tam tersine kuşandık.*
Namazımız kabul görülen bir umutken, ondan uzaklara ayrıldık.

111- *Süreklilik ibadet zafer kazandıran silahken, vücudumuza kuşanmadık.*
Beden her zaman bizleri öldürür ve şehvetleriyle de bizleri bağlar.

112- *Kendi ağırlığı kadar bizleri bağlar ki, bizleri kovalayan zat bize ulaşabilsin.*
Eğer uykuya yenik düşmüşsen, o büyük hisarın teslim olmuş demektir.

113- *Eğer tembellik seni yakalamışsa, yabancılar kentini zapt etmişlerdir.*
Eğer özgürlüğün yatmışsa, rüyaların seni günaha sokmuşlardır.

114- *Eğer düşüncen uykuya dalmışsa, içine kötü görüntüler girmiş ve seni öldürmüşlerdir.*
Düşmanının askerleri her zaman, sana yakın olup seni ezmek isterler.

115- *Ölümcül okları sana savurmak isterler ki, sana karşı zaferi kazansınlar.*
Sana zıt olanlardan methedilsinler ve seni sorumluluk altında bıraksınlar.

116- *Eğer diz çökerken seni bulmuşlarsa, seni yakalamak için uyumanı beklerler.*
İçeri girip bütün hazineni ve gömünü talan ederler.

117- *Rüyalarla yattığını görürlerse, özgürlüğün zedelenmiştir.*
Seni yendiklerine dair, nefsinde birçok şekil ve hayal tasvir ederler...

118- *Eğer rüya görmemiş olsaydın, yatmadığını da kabul etmezdin.*
Eğer yatağın alınmamış olsaydı, dam üzerinde bir haykırış olacaktı.

119- *Bağda çalışmadığına dair, gördüğün rüya işine tanıklık eder,*
Bütün aldatmacılık seni azarlamıştır ki, işin uyku aracılığıyla olduğunu.

120- *Seni iztihat eden mağlup olur, Şovol'un, Davut'tan mağlup olduğu gibi.*
Sana zıt olanı da aracılığınla zafer kazanır, Şovol'un, Davut'un oğlundan zafer kazandığı gibi.

121- *Bir kralda ve bir elçide bulunan özellikler, her ikisi de sende mevcuttur.*
Onunla kendini kuşanan ve herkesi onurlandıran Rabb'e övgüler olsun.

Yirmi Sekizinci Şiir

Şeytan'ın İnsanları Günaha Nasıl Düşürdüğüne Dair Sırrını Açıklamaktadır

1- *Ey Allah'ım! Seni zayıflığımızın, yardımına çağırıyoruz.*
Sana güvenerek başlayalım ve isteğin gibi de tamamlayalım işimizi.

2- *Ey Rabb'imiz! Gücünle bizlere güç ver ki, bizleri kovalayanla muharebe edebilelim.*
Ve gücünle yenelim, bizlerle savaşan Şeytanı...

3- *İmanın gücüyle ve umuduyla, onun ordusuna karşı çıkalım.*
Şeytan'a karşı savaş açalım ve bütün hilelerini teşhir edelim.

4- *Ey Rabb'imiz! Bizlere zafer kazandır ki, bütün sırlarını ifşa edelim.*
Aydın insanların önünde açıklayalım ki, onun tuzaklarına yakalanmasınlar.

5- *Şefkatinin güvencesine inanarak, çıkıyorum meydan muharebesine.*
Şeytan'a karşı savaş başlatayım, çünkü hileleriyle bizimle savaşmaktadır.

6- *Seçtiğin on iki elçiye, sen yetki verdin.*
Yılanlara, akreplere ve lanetlilere basıp ezmek için.

7- *Bunlar Şeytanın orduları ve günahın toplumlarıdır.*
Zayıflığımıza güç ver ki, kahramanlığının bileğiyle...

8- *Şeytan'ın ordusunu imha edelim, rahmet dolu sağ elinle.*
O mahcup olan da, zayıflarla savaştığı için gururlanmasın...

9- *Sahip olduğu zayıf güçle, onları kendi iradesine çekmek istemektedir.*
Eğer gönlün arzu ediyorsa, onları değişik denemelerinden koru.

10- *Emirlerini uygulayanlara, onun düşüşü gayet basittir.*
Ey Rabb'imiz! Sen söyledin, eğer arzu ediyorsan düşüşü çok basittir.

11- *Aydın insanlar okuyunca, bu sayfalardaki sözlerine tereddütle bakmasınlar.*
Eğer rahmetine güveniyorlarsa ve iradenin doğrultusunda yönetileceklerse.

12- *Faziletin eylemleriyle ve sadakatin işleriyle,*
Onu yenerler ve hükmederler, yaşam veren iradenle...

13- *Tehditlerinden ve savurucu sözlerinden, korkmayacaklardır.*
Şimdi de ey Rab Allah'ım! Zafer senin elindedir.

14- *Adil ve sadık olan o kölen, Eyüb'e güç verdin.*
Dünyada benzeri olmamıştır, senin onun hakkında tanıklık ettiğin gibi...

15- *Böylece zayıf ve perişan olan kölen, Efrem'e de aynı gücü ver.*
İnayetinin yardımıyla dirayetli bir şekilde, savaşa çıkabilsin Şeytana karşı.

16- *Gülyad'a karşı savaşan Davut gibi, çünkü İsrail'in birliklerine hakaretler yağdırmıştı.*
Göklü güçler de, göklerde Amin diyebilsinler.

17- *Çünkü Tanrısallığına hizmet ederler, ruhsal ilahileriyle.*
Bedensellliler de yüreklerinden gelen hasretle, övgüler terennüm etsinler.

18- *Gözlerinden akan gözyaşlarıyla, yüceliğine ricada bulunsunlar.*
Bütün azizlerin dualarıyla, göklerde ve yerde bulunanların.

19- *Şeytan ve ordusuyla birlikte utansın, halkımız kurtuluşunla coşsun.*
Ey zafer alan kralımız İsa, Şeytanı ve bütün gücünü imha ettin.

20- *Böylece kendisinden korkanların, isteklerini yerine getiren merhametli Rab,*
Sevgiyle talep ettikleri zaman, taleplerine her zaman kulak verir.

21- *Benim talebimi kabul etmiş ve sesimi duymuş, isteklerime de rahmetiyle cevap vermiş.*
Şeytanın acilen gelmesi için, kendisinden bir emir çıkmıştır.
Aramızda ortaya çıkan savaştan ötürü, birçokları övgü vereceklerdir.

22- *Aldatmacılığın partisi, hazırlanıp ve hemen gelmişlerdir.*
Yüzleri değişik görüntülerle, çirkin ve kirli bir vaziyetle.

23- *Kimileri aslanlar gibi kükreyip, bozgunluğa gider gibi koşarlar.*
Kimileri de kaplanlar gibi, birçok kişinin kanına susamış gibi gözüküyorlar.

24- *Kimileri de kurtlar gibi, zarar vermeye hücum ederler.*
Kimileri de ayılar gibi, merhametsizce bozguncudurlar.

25- *Kimileri de yılanlar gibi, çirkin akrep ve zararlı böcekler gibi.*
Kimileri de develer gibi ve yabani hayvanlara benzerler.

26- *Başkaları da öküzler gibi, vücutları çok korkutucudur.*
Eşekler gibi her zaman, şehvetle çalkalanmaktadırlar.
Diş köpekleriyle organları ısırmaktan da, hiç esirgemezler.

27- *Aldatma partisi ve bozguncu ordugâhı,*
Değişik savaş silahları, taşımaktadırlar.

28- *Sayılmayacak kadar, birbirinden farklı simalar.*
İnsanlar tarafından sayılması, mümkün değildir.

29- *Bunlar rüzgâr ve hortum gibi, dünyanın dört köşesinden toplanmışlardır.*
Birbirlerine söyledikleri, sözleri duyuyordum.

30- *Gelin her yerden toplanın, savaş açalım ve mukatale edelim.*
Mahçup kalmayalım, yoksa o cahil Efrem gururlanacaktır.

31- *Dünyada benzeri çıkmayan, Eyüp'ten daha kahraman değildir,.*
Başından ayaklarının ucuna kadar, hep yaralarla vücudunu acıtırdım.

32- *Aile fertleri ve malını, hunharca kılıç ağzıyla aldım.*
Onu dünyanın dört köşesinde, ibretiâleme rezil ettim.

33- *Hiç kimseyi onun benzeri yapmayacağım, hayatını bu âlemden yok etmeyeceğim.*
Eğer de o zengin adam, o kadar uluslararası meşhur ve tanınmışken.

34- *Serveti uğruna, birçok kişi onu seviyorken,*
Aniden onu terbiye ettim ve onu alay konusu yaptım.

35- *Ona yardım edecek kimsesi yoktu, ne dostları ne de yakın akrabaları,*
Ne hizmetçileri ne de cariyeleri, ne de sahip olduğu o bütün serveti yardımcı olabilmişti.

36- *Nasıl olur da bu gerizekâlı, cahil, zayıf ve yaşlı,*
Büyük ve güçlü gücüme karşı, savaş açmaya kâfi gelebilir ki?

37- *Uzaktan duyacağı, hafif bir sesten kaçıp gidecektir.*
İnsanlardan bile saklanacak, kendini gizler ve kimseye görünemez olur.

38- *Ey kahramanlar! Güçlenin, zayıf ve mahkûm olmayalım.*
Elimizden kurtulmaması için, her taraftan onu kuşatın.

39- *Ansızın şaşarcasına üzerine hücum edin, bu dünyadan yaşamına son verin.*

Yapacağınız bu eylem de bir hiçtir, çünkü fakirlik onu kemirmiştir.

40- *O yaşıyorsa dâhil ölüdür ve gömülüdür, çünkü vücut organlarında bir güç kalmamıştır.*

Görüntüsüyle insanlar arasında hakir ve çirkin, mukatalesinde hiçbir güç bulunmamaktadır.

41- *Ben de günahkâr ve hakir Efrem, insanların en biçaresiyim.*

Bunları duyduğumda, o neslimizin düşmanından...

42- *Yas tutarak Allah'a yakardım, gözlerim de gözyaşı doluyken.*

Ey Rabb'im! Zayıflığıma yardımcı ol ve beni yiğitliğinle kurtar dedim.

Deniz suyu nefsime kadar ulaşmış, sağ elinle beni çek ve kurtar.

43- *Umut ve teselli dolu bir ses, yücelerden gelmiştir.*

Düşüncen ve niyetin, gevşemesin ve korkmasın.

44- *Ben seninleyim ve seni terk etmeyeceğim, savaşta yenik düşmene izin vermeyeceğim,*

Çünkü bana tapanlara eşlik eden güç, onun gücünden daha güçlüdür.

45- *Emirlerimi tutanlar, yasalarım yolunda yürüyenler,*

Göklülerin ordusu onları, Şeytandan kurtaracaktır.

46- *Daha sonra İblis ve güçleri, açıkça gelmişlerdir.*
Bu şeytanlar aldatmacılığın davetiyesiyle gelmişlerdir, ben onları alenen gördüm.

47- *Dirayetle ve korkmadan, onunla konuşup cevap verdim.*
Kimsin ve ne istiyorsun, bana açıkça söyle.

48- *Şeytan cümlelerinin ilişiğiyle, cevap verip diyor ki,*
Ey kötü yaşlı! Efendinden neler istediğinin farkında mısın?

49- *Şeytanın bizzat o olduğunu, bilfiil hemen kanaat ettim.*
Baskı yoluyla tüm sırlarını, bana açıklamasını istemiyordu.

50- *Ağzımı büyük bir sesle açtım ve onu İsa'nın adıyla yemin ettirdim.*
Seni Allah'ın sağ ismiyle, bağlıyorum ve aforoz ediyorum.

51- *Tahta üzerinde Golgota'da ona taşıyan güçle,*
Huzurumdan kaçma ve gözlerimden teğayyur olma.

52- *İnsanları günaha nasıl, bulaştırdığına dair bana açıkla.*
Ve onları hangi günahın tuzaklarıyla, şebekelerle ve ağlarla avlıyorsun?

53- *İradeni yerine getiren o gevşekleri de, kafirliğe sürüklüyorsun.*
Şeytan hemen cevap verip yaptığı mücadeleyi anlatmaya başladı.

54- *Efrem'in önünde bağırmaya başladı ve kendi kendine "Vay başıma" diyordu.*
"Vay başıma senden ey geri zekâlı, Urfalıların dağı Efrem!"

55- *Vay başıma! Senin bana neler yapacağını bilirim, bütün sırlarımı ifşa edeceksin.*
Eyvah senden beyaz kıllarımı yiyen, kötü yaşlı ve acı olan sen.

56- *O kutsal ışıldağın aracılığıyla, zorla götürüldüm senden Ubiya!*
Ondan dolayı sana sırrımı, istemeyerek açıklamak zorundayım.

57- *Dostlarımın ve düşmanlarımın önünde, beni rezil edip alay konusu yaptın.*
Bundan ötürü sana söyleyeceklerimi, dinle ve onları kabul et.

58- *İyiliğimden değil, İsa'nın baskısından ve zorluğundan açıklıyorum.*
Binlerce yılların oğluyum, şimdiye dek hiç boş durmadım.

59- *Düzenlenmiş bir şeyi görüp de, onu ihmal etmedim ve ondan vazgeçmedim.*
O düzeni mutlaka yıkmışımdır, çünkü benim hedefim bundan ibarettir.

60- *Biliyorum ki, cehennem ve işkence beni bekliyor.*
Büyük bir çaba gösteriyorum ki, herkes benimle birlikte cehennemin içine girsin.

61- *Birlik ve beraberliği gördüğüm yerde, orada bölücülük oluşturdum.*
Babanın mekânını oğula verdim, yasa ihlâli ve azarlama olsun diye.
Gelin ile kaynana arasında, merhametsiz bir bozgunluk bıraktım.

62- *Komşuların birbirinden nefret etmeleri için, yüreklerinde kin ve nefret uyandırırım.*

Dualar ve bereketler yerine, birbirine küfür ederler.

63- *Kardeşler arasında dedikodu yaptım, onları birbirinden uzaklaştırdım.*

Saf ve temiz yürekli insanlarda, sevgi yerine kin ve öfke aşıladım.

64- *Aralarında yarattığım, çekişmeler ve tartışmalar nedeniyle,*

Ebede dek ölünceye kadar, asla ve asla barışmayacaklardır.

65- *Her gün dükkân sahibi gibi bir esnafım, satılık malzemesi yanımda çoktur.*

Bunları kimseye zorla satmıyorum, isteğe bağlı onları satıyorum.

66- *Kötülüklerle dolu, bir dükkânım vardır.*

Kapısız bir kervansarayım da vardır, her isteyen konaklayabilir.

67- *Otelimde her türlü kötülükler ve suç unsuru taşıyan faaliyetler vardır.*

Bana gelene hayatını kaybettirecek, her alternatifi kendisine veririm.

68- *İlk başta Abraşiye'nin, çobanlarını yakalarım.*

Bütün koyun sürüsü, onu görsün ve onları örnek alsınlar.

69- *Onları gizlice ve alenen, günahlara bulaştırırım.*

Onları o yüce makamdan, günahın alçaklığına indiririm.

70- *Aralarında ikilik yaratırım, tatsız tartışmalar ve kötü dedikodular.*
Onların yüreklerini, gerçek imandan saptırırım.

71- *Onları, ilk insanlar tarafından, çizilen o yoldan aldattırırım.*
Bana ve arkadaşlarıma hazırlanan ve beklenen cehenneme, onlara da miras veririm.

72- *Birbirlerine küfretmek için, onları küfürlerle eğitirim.*
Kiliselerde birbirini aforoz etmek ve lanetlemek için onları teşvik ederim.

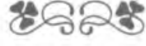
73- *O ışığa vermeleri gereken, övgü ilahinin yerine,*
Birbirinden nefret etmeye yönelik, onları birbirine düşürürüm.

74- *Onlara kibirliği, gururu ve dik kafalığı öğretirim.*
Güzel elbiseler aracılığıyla, onları çapkın ve ahlaksız yaparım.

75- *Onları tembelliğe alıştırırım, eğlenceye, yemeğe ve içmeye teşvik ederim.*
Namazdan da tiksinmelerini, öneririm kendilerine.

76- *Paraya düşkün olmaları için, sürekli onları yönlendiririm.*
Papazlık rütbesini parayla satmalarını öğretirim ki, cehennemi miras alsınlar.

77- *Rab Mesih kendi öğrencilerine, vermiş olduğu o göklü armağanı,*
Maddi menfaatleri uğruna, altınla satmayı tavsiye ederim kendilerine.

78- *Kendi vücutlarını yıkamaları ve fiziksel yapılarını yakışıklı tutmalarına özendiririm.*

Onlara gizlice, zinaya ve fuhuşa yönlendiririm.

79- *Onlar sözde liderlik vasfını taşımakta ve başkalarına öğretirler.*

Herkesten hor görülmüş ve eylemleriyle rezil olmuşlardır.

80- *Onları doğruluktan ve sahip oldukları imanın umudundan iğfal ediyorum.*

Kendilerine aldatmacılığı öğretirim, onu gerçeklik ve doğruluktan daha fazla severler.

81- *Vaftizi inkâr etmelerini özendiririm, oysa vaftizle günah bağışlamasına eriştiler,*

Böylece kendi atalarına küfrederler ve iman sapıkları onlara hitap ederler.

82- *Kutsal kabul ettikleri İsa'nın haçı, kucaklayıp öpecekleri yerde,*

Haçın ilahisini duyduklarında, onları o haçtan uzaklaştırıyorum.

83- *Onlardan alt bir rütbede bulunan kâhinlere, her türlü pisliği,*

Ve günahın bütün çeşitliklerini, öğretmeye gayret ediyorum.

84- *İlk başta kutsal mabette, kendilerine tamahkârlığı öğretiyorum.*

Kutsal kurbanın bulunduğu yerde de, yeme ve içmeyi öneriyorum.

85- *Her türlü yemekleri ve her çeşit alkollü içecekleri, yeme ve içmeye özendiriyorum.*

Bu tür davranışlardan dolayı, çobanların o büyük reisi huzurunda yargılanacaklardır.

86- *Onların zinakâr ve gayrımeşru cinsel ilişkide bulunmalarını sağlıyorum ve problemler yaratan şahsiyetler yapıyorum.*

Bununla birlikte onları sihirbaz ve falcı yapıyorum ki, cehennemi miras alsınlar diye.

87- *Hizmet ettikleri kilise sırlarını, gözlerinde basitleştiriyorum.*

O göklü ışığının bedenini ve kanını, bir normal ekmek ve şarap gibi yerler ve içerler.

88- *Bu kutsal sırların alınmasından sonra, minnettarlık duası sunmaları yerine,*

İçip sarhoş olurlar, kilise çıkışında da biri diğeriyle tartışır.

89- *Kutsal kilisenin çıkışında, sığırlar gibi melerler.*

Biri diğerine öfkeli ve hep birbirinden nefret ederler.

90- *Kutsal mekânda yaptıkları hizmet, kendilerine bir hükümdür.*

İşte papazlara ve yardımcılarına, bunları öğretiyorum.

91- *Bunların dışında zahitlerle ve dağlarda kendi başına yaşayanlarla,*

Burçların başında kalanlarla, nasıl savaştığımı gel de gör sana anlatırım.

92- Tıpkı savaşa giden, kahraman bir adam gibi.
Silahını ve bütün savaş giysilerini kuşandığı gibi.

93- Böylece ben de bütün silah ve giysi çeşitlikleri giyerim,
Ve değişik görüntülerle ve şekillerle, onlara karşı savaş açarım.

94- İlk başta kendilerini Allah'a adamış perhiz tutanlara,
Karıncalar ve toz toprağı gibi görünürüm ki, onlar da onlar gibi barınaklarından ayrılsınlar.

95- Hapsedildikleri hücrelerde, yılanlar ve bozguncu akrepler gibi,
Yerde sürüklenerek, kendilerine görünürüm.

96- Bazen aslanlar ve kurtlar gibi, bazen de kana susamış,
Kaplanlar şekline bürünüp, onlara hücum ederim.

97- Anlattıklarım bu tür örneklerle, eğer korkuya kapılmış ve kaçmışlarsa,
Benim için büyük bir mutluluk olur, çünkü istediğim gibi onları avlama imkânım doğuyor.

98- Eğer de anlattıklarım, bu görüntülerden yılmamışlarsa,
Savaş taktiğini başka alternatiflerle değiştiririm.

99- Geceleyin onlar uyurken ve günahın hareketleri sessizliğe çekilmişken,
O adanmış perhizli vücutlarında, çirkin bir şehvet uyandırıyorum.

100- *Süslenmiş kadınlar, yakışıklı ve güzel genç kızlar şeklinde,*
Onlara görünürüm ve düşüncelerini zedeleyip bana doğru çekerim.

101- *Onlarla birlikte yatarcasına, bütün organlarımı onlara teslim ederim.*
Kadınlarla yaptıkları o kucaklamayla, betüliyetlerini bozuyorum.

102- *Onlar uyurken, vücutlarına o çirkin şehvet hoş gelir,*
Uyandıklarında, korkuya kapılırlar.

103- *Artık bu şehvetle, oturup kalkmakta olurlar ve düşünürler.*
Namaz çirkin gelir gözlerine, o şehvetin aracılığıyla onları umutsuzluğa sürükletirim.

104- *Onlar hücrelerde hapsedilirken, iyi ve adil insanlar olduklarına dair bilinirler.*
O şehvet aracılığıyla boş, çok ince ve bir şeye yaramaz araçları yaparım.

105- *Onları yerlerinden göç ettirmek için, onlara karşı rüzgârlar ve hortumlar estiririm.*
Geceleri de onları korkutmak için, şimşek ve yıldırımlar çarptırırım.

106- *Kimi zaman kullandıkları hacetlerin içine, çirkin görünüşlü böcekleri öldürür boğarım.*
Yedikleri erzak ve besinlerine de, çirkin bir bit bulaştırırım.

107- *Kullandıkları araç ve gereçlerine, kötü kokulu tahtakurusu yerleştiririm.*
Yine uzaktan çok kötü bir koku daha, kendilerine koklatırım.

108- *Kimi zaman kendilerine keçi ve domuzlar şeklinde görünürüm.*
Gözlerinin önünde develere ve iğrenç öküzlere benzetirim kendimi.

109- *Isırgan ve kudurmuş köpekler, organlara şefkat etmedikleri gibi,*
Böylece ben de ısırdığım organları, bozgunluğa uğratırım.

110- *Kimi zaman, büyük bir gayretle giderim,*
Kadınların gevşek vücutlarına, her türlü hastalıkları getiririm.

111- *Münzevilerin, burçların başında yaşayanların ve hücrelerde hapsedilenlerin,*
Rüyalarına girerim ve o kadınların yanına gitmelerini öneririm.

112- *Onların yanında sürekli bulunmam ve onlarla diyaloğa geçmemle,*
Gizli ve açık olarak onları günaha cezbederim.

113- *Namazdan ve hizmetten uzaklaşmaları için düşüncelerine girer ve ikna ederim.*
Batıl ve boş sözleri konuştuklarından da, onlara cehennemi kazandırırım.

114- *Onları tamahkâr, sarhoş ve şehvetlere düşkün yaparım.*
Gereksiz yemeklerden, hakircesine çok hoşlanırlar.

115- *Onların yanına girer ve onları gurura alıştırırım.*
Yalancı görüntülerle ve gerçek olmayan rüyalarla.

116- Birçok kişiden, yersiz bir şekilde övündükleri için,
Kıskançlar onları unuturlar ki, onlar birbirinden nefret etsinler diye.

117- Birbiriyle tartıştıkları konular yüzünden, onları sıkıntıya düşürürüm.
Korkutucu o hüküm günü de, gözlerinden uzaklaştırırım.

118- Uzun yıllara doğru onlara, yaşam güvencesi veririm.
Böylece kendilerine hazineler ve açgözlülükle yiyecek erzakı toplarlar.

119- Yedikleri fazla yemeklerle, kendilerine zarar verirler.
Kirli, zararlı ve yararsız şehvetlerle onları düşürürüm.

120- Onlar bu âlemden uzak durmalarıyla, halk arasında sadık ve dürüst görünürler.
Oysa onları Firdevs Bahçesi'nin, mirasından yabancı bırakırım.

121- Manastırlarda, topluca yaşayanları da,
Birçok konularla, günaha bulaştırırım.

122- Onları gönlümce yakalamak, gayet kolay ve çok basittir.
Onların sayısı kadar, olanaklarım da çoktur.

123- Öğrencilik hayatının ilk basamağından itibaren, onlara yalanı ve yemin etmeyi,
Ve buyruklara hakaret etmeyi öğretiyorum.

124- *Çocukları manastırlarda, reis olarak görevlendiririm.*
Yaşlılara saygı gösterilmemesi için, yaşlıları rezil ediyorum.

125- *Yaşlılara lider muamelesi yapılması ve saygı gösterilmesi gerekirken,*
Yetiştirdikleri öğrencilerin gözleriyle, düşman gözüyle bakmalarına özendiriyorum.

126- *Onları tüccar yaparım, alışverişi ve ticareti sevmeye teşvik ederim.*
Oruç, namaz ve rahiplik yaşantısının yerine.

127- *Dünyaya çıkarlar, yararsız menfaatler peşinde koşarlar.*
Bu dünyada kalacak parayla, kendilerine zarar kazanırlar.

128- *Elbiseleri ve arsız yağları kullanmalarını teşvik ediyorum,*
Vücutlarını sık sık yıkamakla da onları günaha cezbediyorum.

129- *Söylediklerim iyi niyetimden değil, gerçekleri sana anlatıyorum.*
Kötülükleri sevenler, hep bana gelirler.

130- *Âdem'in neslinden, kurtulan insan çok azdır.*
Sırrımı yanında bulundurmayanın, kendisini irade sahibi yapıyorum.

131- *Kimisine halay çekmeyi, kimisine çirkin şarkı söylemeyi öğretirim.*
Başkasına da yalan söylemeyi ve yemin etmeyi öğretiyorum.

132- *Başkasını çirkin bir uykusuzluğa alıştırıyorum.*
Ömrü boyunca hep gayrimeşru cinsel ilişkilerle ve zinayla günlerini geçirir.

133- *Başkasına da yersiz, anlamsız ve ahlak bozucu konuşmalar öğretirim.*
Kilisede ve sokaklarda hep bu tür çirkin sözlerle konuşurlar.

134- *Özellikle de kutsal sırların, takdim edildiği sırada,*
Vaftiz olanları, kiliseden çıkarttığımdan çok mutluyum.

135- *O ışığın bedenini, kahinler tarafından kutsandığı sırada,*
Onları sokaklarda ve kapılarda hasret bırakarak oturtmaktayım.

136- *O ışık, kurban olarak sunulurken, içeri girip rahmet istemelerine engel olurum,*
Çünkü o sırada günahkârlar affedilip, lekelerinden temizlenirler.

137- *Gerçekleri söylüyorum ve isteğim dışında bunları sana açıklıyorum,*
Diğer bütün vakitlerden daha fazla, topraktan yaratılmışlar talepte bulunduklarında...

138- *Göklerden rahmet iniyor, o ışığın bedeni kilisede paylaşıldığı zaman,*
Ve günahların bağışlanması için onu aldıklarında.

139- *Günah bağışlanmasına nail olmamaları için,*
Onları kiliseden, çıkartıp kovalıyorum.

140- *Toplantı ve anma günlerinde, birçok menfaatim vardır.*
Namaz ve hizmet verdikleri için emeğinin karşılığında mükâfat beklerken,
Onlara büyük bir zarar ve ziyan kazandırıyorum.

141- *Onlar yemek ve alkollü içeceklerle, açgözlülükle kudurdukları zaman,*
Baskıyla değil, kendi istekleri üzerine onları günaha sevk ediyorum.
Onlara cehennemi ve tükenmeyen azabı miras olarak kazandırıyorum.

142- *Küçükten büyüğe kadar, her türlü kademeleri günaha bulaştırırım.*
Özellikle de Meryem oğlu İsa'yı, kabul edip vaftiz olanları...

143- *Onları su kaynaklarına ve yüzme havuzlarına götürüyorum.*
Onları o güzel onurlarından soyutluyorum ve kirli elbiseler giydiriyorum...

144- *Pınarlarda ve su kaynaklarında, bana ışıklar yakıyorlar.*
Ayrıca bana tütsü ve sarı bakır eşyaları avans olarak veriyorlar.

145- *Ben ve bütün güçlerim, gelip onlarda barınıyoruz.*
Kendi hür iradeleriyle, benimle birleşiyorlar.

146- *Gerçekleri sana söylüyorum ve isteğim dışında bunları açıklıyorum.*
Güçlerim ateşe dönüşüp bu gevşek bedenler üzerinde konarlar.

147- *Su kaynaklarında yüzdükleri zaman, bazıları derhal iyileşirler.*

148- *Bizlerden bir ordu daha vardır, bu ordu da yutucu Şeytan olarak tanımlanır.*
Çocukların ve erkeklerin, gırtlaklarına girer yerleşir.

149- *Kimi zaman zebralar gibi, kimi zaman da kesik dal gibi.*
Bazı zaman da ot ve değişik obje ve nesnelerle görünür.

150- *Sığırlara girer ve hayvanlar üzerinde egemen olur.*
Sineklere, kertenkelelere, domuzlara ve çirkin farelere bürünüp,
Gırtlaklarında gizlenir ve onları sıkıntıya düşürür.

151- *Yaşlı kadın ve erkeklere titizlikle giderim.*
Onlara rüyalar aracılığıyla, büyü ve sihir öğretirim.

152- *Ölüm zehirine hileyle, bal karıştırılıp verildiği gibi,*
Böylece sözlerime, Kutsal Ruh'tan esinlenen kitaplardan bazı cümleler de ekliyorum.

153- *Aynı zamanda meleklerin adıyla, yemin ettirip insanları bağlarım.*
Birçok kişiyi doğruluktan, aldatmacılığa doğru iğfal eder ve aldatırım.

154- *Gizlice yaptıkları büyü ve sihirle, meleklerin isimlerini dile getirdiklerinde,*
İnsan ve hayvan cinsi, hemen şifa bulurlar.

155- *Vaktini dolduranı, ölümden kurtaramıyoruz.*
Gerçekleri sana anlatıyorum, irademle değil baskıyla anlatıyorum.

156- *Bana gelenleri, iyileştiremiyorum ve şifa veremiyorum.*
Fakat aldatmacılığının yöntemleriyle, birçok kişi ardımca geliyor.
Çünkü ben çalışkan biriyim ve işten hiç sıkılmıyorum.

157- *Topraktan yaratılmış, Âdem neslinin peşine koşarım.*
İster günahkâr, ister de dürüst ve sadık olsunlar, ebede dek kendilerine zarar veriyorum.

158- *Şeytanla yaptığım bu diyalogdan ve mülakattan sonra onu def ettim.*

Allah İsa'ya övgüler verdim. Kutsal ismine şükrettim ve ondan rahmet ile şefkat talep ettim. Yargı gününde bana merhamet etmesi ve sağında dizmesi temennimdir.

Yirmi Dokuzuncu Şiir

Alçak Gönüllülük Hakkında (Zafer Kazananların Silahıdır)

1- *Muharebeye giren biri, eğer zaferi elde etmeyi istiyorsa,*
Alçak gönüllülüğün zırh ceketini kuşansın, çünkü o seçkin bir silahtır.

2- *İblis'in silahı da kibirdir, onunla babamız Âdem'i öldürmüştür.*
Mesih'in silahı ise alçak gönüllülüktür, İblis'e karşı onu kullanmıştır.

3- *Şeytanı o yüce diktatörlüğünden, alçak gönüllülüğün aracılığıyla yıkmıştır.*
Onunla İsa'nın öğrencileri de silahlandılar, yine onunla sadık ve dürüst insanlar şeref kazandılar.

4- *Birincilere ve sonunculara, zafer kazandıran odur.*
Ey İsa'nın öğrencileri, sizler de bu silahla kuşanın ve güçlenin.

5- *Onunla zafer kazanacaksınız ve cenneti miras alacaksınız.*
Onunla şölene girip göklerde mutlu olacaksınız.

6- *Zaferi seven biri, bu silahla kuşansın.*
Cenneti seven biri, bu basamakla içine girecektir.

7- *Cennetin yolu budur, göklerin kapısı da budur.*
Göklere çıkılacak, tek merdiven de budur.

8- *Allah onunla yüceden, dünyadakiler arasına inmiştir.*
Onun vasıtasıyla Adem'in evlatları, derinlikten yücelikler arasına çıkıyorlar.

9- *Onun aracılığıyla iyilikler kazanır ve kötülükler de onunla mağlup olunur.*
Onunla adak ve kurbanlardan daha fazla, biri Allah'a hoş görünebilir.

10- *Dürüstler onunla tekâmüle ulaşırlar, tövbe edenler de onunla kabullenirler.*
Günahkârlar da onunla affedilir ve onunla hükümlüler aklanırlar.

11- *Mütevazılık bir membadır, ondan her türlü iyilikler doğar.*
Kibir de keza bir pınardır, fakat bundan her türlü kötülükler çıkar.

12- *Mütevazılık giysisini giyen biri, içinde bütün iyilikleri barındırır.*
Kibre kapılan birinin de, içine bütün kötülükler yerleşir.

13- *Mütevazılık günahkârları, tekâmül mertebesine yüceltir.*
Kibir de tekamüllük mertebesinden, zulüm ve münafıklığa indirir.

14- *Şeytan başlangıçta, meleklerle birlikte eşdeğerdi.*
Kibirden ötürü makamından atıldı ve cehennemin reisi olmuştur.

15- *Haydut adam da zalimdi ve her türlü kötülüklerle donatılmıştı.*
Mütevaziliğiyle tövbe ve itiraf edip, cennette bir lider olmuştur.

16- *Günahkâr biri eğer mütevazılığı kazanırsa, dürüst biri olur.*
Dürüst biri de eğer kibir giyerse, günahkâr olmuştur.

17- *Kutsal kitap bütün iyiliklerin başının, sevgi olduğunu söyler.*
Sevgiyi kim kazanabilir ki, sadece mütevazı olanlar...

18- *Eğer sevgi sahibi olmak istiyorsan, onu alçak gönüllülükle kazanabilirsin.*
Ümit ve iman da, onun aracılığıyla elde edilebilir.

19- *Oruç tutanlar sevgi aracılığıyla dürüst olurlar, betül olanlar da onunla korunurlar.*
Sadakalar onunla kabullenir, kurbanlar da onunla sunulur.

20- *Betül biri de alçakgönüllü olmazsa, zina edenler ondan daha iyidirler.*

21- *Mütevazılıkla verilmeyen sadakalar, göklerde kabullenmiyor.*
Mütevazılıkla sunulmayan bir kurban da, Kutsal Ruh üzerine inmez.

22- *Mütevazılık gösterilmeden uyumayıp sürekli namaz kılan biri, yatıyor demektir.*
Mütevazi olup da yatıyorsa dahil, kıldığı namazı Allah'ın katında bir tütsüdür.

23- *Mütevazi olup günah işleyen birinin, tövbekâr olma imkânı çok basittir.*
Gururlu olan dürüst olsa dahil, erken günahkâr olmaya mahkûmdur.

24- *Günahlarla gömülü biri, eğer mütevazılığı elde edecekse,*
O, onu Allah'a yakınlaştırır ki, ondan af dilesin.

25- *Günahlarla gömülü o günahkâr kadın, sözlerime tanıklık etmektedir.*
O, mütevazılıkla ve kırık bir yürekle af dilemiştir.

26- *Rabb'imiz onun mütevazılığını görmüş ve bütün günahlarını bağışlamıştır.*
İsmini de hayat kitabında kaydetmiş, öyküsünün şerefini de dünyanın dört köşesine yaymıştır.

27- *Yerde zikrini yüceltti, göklerde de umudunu arttırdı.*
Bütün bu iyilikleri, mütevazılıkla elde etmiştir.

28- *Kendini alçaltan yücelecektir, Mesih efendimiz müjdesinde söylemiştir.*
Kendini yücelten de alçalacaktır, kurtarıcımız kendisi bizlere öğretmiştir.

29- *Kibrin ne kadar haram olduğuyla ilgili Mesih şu açıklamayı yapar:*
Yüreğinde gururlu olan, Allah'ın katında kabul edilmeyendir.

30- *Dürüstlüğü seven sen ey insan! mütevazılığı da çok sevmelisin.*
Eylem olmadan dal mütevazılık, insanları dürüst ve sadık yapar.

31- *Ey dürüstlüğü seven sen, kibir ruhundan nefret et.*
Dürüstlüğün işlerini, hakir bir duruma getiren kibirdir.

32- *Alçakgönüllülüğü gösteren günahkârlar, herhangi bir eylem yapmadan dürüst olmuşlardır.*
Dürüst insanlar da kibir aracılığıyla, iyi eylemlerinin çoğunu kaybettiler.

33- *Ey Mesih'in öğrencileri! Mütevazılık gösteren Mesih'i örnek alın.*
Mütevazılığı elde edin ki, Allah'a layık olasınız.

34- *Mütevazılığı kazanacak herkes, Mesih'i de kazanıyordur.*
Kibre kapılan birinin de, gizlice içine Şeytan yerleşir.

35- *Mütevazılığı giyen biri, onun aracılığıyla Allah'ı giymiş olur.*
Kibri giyen birinin, gizli bir Şeytan içinde barınır.

36- *Mütevazılığı seven birinin, Allah'ı sevmesi mümkündür.*
Kibri seven biri, Allah'ın düşmanı olur.

37- *Gurur dolu eylemlerle, kibri kendine isteme.*
Eylem yapmadan, mütevazılığın sükûnetiyle Allah'a layık ol.
İblis seni görünce, korkarak senden kaçar gider.

38- *Eğer efendine layık olmayı arzuluyorsan, mütevazılığın elbiselerini giymelisin.*
Seni gördüğünde mutlu olur ve seni kendi egemenliğinde yüceltir.

39- *En yakışır silah mütevazılıktır, onun aracılığıyla savaşan biri mağlup olmayacaktır.*

En yüksek sur alçak gönüllülüktür, ona sığınacak kişiye ne mutlu!

40- *Mütevazılık, mütevazı olanlara, bereket dağıtıp vermektedir.*

Onları cennette, ışık şöleninin sahipleri yapmaktır.

41- *Mütevazılık, Hobil'i Allah'a kurban sunmuştur.*

Hnuğ'i de göklere taşımış ve henüz ölümü tatmamıştır.

42- *Nuh'u Tufandan kurtarmış ve dalgalara kapılmamıştır.*

Melkizdık'i de, Allah'ın baş kâhini yapmıştır.

43- *Mütevazılık, İbrahim'i Allah'ın dostu yapmıştır.*

Cennetinin şöleninde de, onu ilk sırada oturtmuştur.

44- *İshak'ı ölümden kurtardı, Yakub'u da bereketli kılmıştır.*

Yusuf'a ıffeti, Musa'ya da yüz parlaklığı kazandırmıştır.

45- *Ahrun'a kâhinliği, Yeşu-Barnun'a da liderliği vermiştir.*

Ged'un'a zafer kazandırmışken, Naftah'a da kahramanlığı vermiştir.

46- *Davut'a kraliyet tahtını, Hezakya'ya da kurtuluşu vermiştir.*

İliyo'yu göklere yüceltmiş ve Elişah'a ruh kazandırmıştır.

47- *Şmuel'e yağ şişesi, Eşa'yo'ya yüce görüntüler vermiştir.*
Yevnon'u denizden çekmiş, Doniel'i de kuyudan çıkartmıştır.

48- *Hem ilkleri hem de sonuncuları onurlandırmıştır.*
Başlangıçtan sonuna kadar, onsuz hiç kimse saygın olmamıştır.

49- *Bereket kaynağı olan mütevazılığı, sen kendi şahsında yakala ey öğrenci!*
Sana her türlü iyilik ve bereket yağdıracaktır.

50- *Seni Allah'a yaklaştıracak ve meleklerle birleştirecektir.*
Gizli sırları sana bildirecek ve seni her türlü hikmetle donatacaktır.

51- *Derinlikteki olayları sana açıklayacak ve gizliliklerden haberdar edecektir.*
Gururluların kibrini, saygınlığına boyun eğdirecek ve itaat ettirecektir.

52- *İçselliğinde barışı sağlayacak ve dış yapına da saygınlık kazandıracaktır.*
Yüreğinde temiz düşünceler, yüzünde de parlaklığı yansıtacaktır.

53- *Öfkeyi yüreğinden def edecek, nefsinden de siniri yok edecektir.*
Kin, nefret ve kötülüğü, senden uzaklaştıracaktır.

54- *Seni sevgi ve barış, mutluluk ve sevinç dolduracaktır.*
O mutluluk ne dünyadakilerindir, ne de hükümdarların sevincidir.

55- *O mutluluk, ruhun mutluluğudur, sevinç de hikmetin sevincidir.*
Seni herkese sevimli yapacak ve Allah'ın dostu da yapacaktır.

56- *Melekler seni gördüklerinde mutlu olurlar, Şeytanlar da senden kaçarlar.*
Senden nefret eden kıskançlar da, gizlice görüntünden hayrete düşerler.

57- *Onlar öfkeden dolayı sarhoşturlar, senin yüreğin ise saf, temiz ve rahattır.*
Bundan daha üstün bir yaşamı, hiçbir insan dünyada bulamaz.

58- *Mütevazılığın zirvesine, sadece tekâmüle ulaşanlar ulaşabilirler.*
Mütevazılığın faydasını da, sadece Rabb'i sevenler kazanabilirler.

59- *En rahat ve en hoş boyunduruk, mütevazılığın boyunduruğudur.*
Onu boynuna yerleştirip taşıyan biri, işi yüce ve ulvi demektir.

60- *Ey öğrenci! Boynunu bük, eğer Allah'a hoş görünmek istiyorsan,*
Mütevazi bir boyundurukla hizmet et ki, verdiğin emek Allah'a hoş görünecektir.

61- *Eğer günah bağışlanmasına ihtiyacın varsa, onun aracılığıyla bulursun.*
Eğer günahı ve zulmü yenmek istiyorsan, mütevazilikle yenebilirsin.

62- *Eğer ebedi hayata kavuşmak istiyorsan, onun vasıtasıyla yeni yaşamı miras alacaksın.*
Eğer saflığı seviyorsan, onunla temiz ve saf bir yüreğe sahip olabilirsin.

63- *Eğer kutsallığı iştah ediyorsan, o seni aziz yapacaktır.*
Eğer büyük olmak istiyorsan, mütevazilikle büyük olabilirsin.

64- *Eğer bundan başka ulu bir yer varsa, mütevazilikle ulaşabilirsin.*
Eğer biri mükemmel olmayı arzuluyorsa, kusursuz olanların yolu odur.

65- *Firdevs Bahçesi budur, cennet yolu budur.*
Göklerin kapısı budur, mutluluklar sofrası da budur.

66- *Bereket kaynağı budur, mahçup kalmayacak umut da budur.*
Hafif yol budur, ona sığınan herkese.

67- *Onunla günahkârlar affedilir, suçlular da dürüst ve sadık olurlar.*
Onunla yolunu şaşıranlar geri dönerler, kayıp olanlar da bulunurlar.

68- *Onunla şerefli insanlar zafer kazanırlar, muzafferler de taçlandırılırlar.*
Onunla gerçekçiler rahatlarlar, dürüstler de tekamüle ulaşırlar.

69- *Yapılacak ve işlenecek günahları engeller, iyi işlerin yapılmasını da o başlar.*
Büyük işleri gerçekleştirir, lekeleri de o siler.

70- *Temiz bir namazı, uyanışı, akşam ve gece yapılan seçkin ibadeti o sağlar.*
Kaygı, gözyaşları ve istekte bulunulmasını da o kazandırır.

71- *Günahkârlar için namaz kılar ki, tövbe etsinler,*
Tövbe edenler için şefaatte bulunur ki, sadık kişiler olsunlar.

72- *Sadıklar için ricada bulunuyor ki, sevgiyle kâmil olsunlar.*
Kamil olanlar için de ricada bulunuyor ki, taçlarını kazanabilsinler.

73- *Gerçekten mütevazılık, çok yüce ve çok büyüktür.*
Onu çok sevene ne mutlu! Peşinde koşana ve onunla büyüyene ne mutlu!.

74- *Her türlü iyilikler içinde barınır ve her türlü hazineler içinde saklı bulunur.*
Bütün ruhsal servet ve hazineler de, içinde mevcuttur.

...

Eğer bunları sayabilirsen say, bunlar hepsi alçakgönüllülükle hedeflerine ulaştılar.

75- *İlklere, sonunculara ve vasatlara bak, onlar hep şereflendirildiler.*
Eğer bunları sayabilirsen say, hepsi taçlandırıldılar ve saygınlık kazandıklarını görürsün.

76- *Ey Mesih'in öğrencisi! bütün bu örnekleri göz önünde bulundur ve kendini azarla,*
Bütün kibirli işleri def et ve kendine mütevazılığı seç.

77- *Yapacağın muharebe hakkında, sana yazmamı istedin ey öğrenci!*
Tacından kıskanan İblis'i, hangi silahla yenebileceğine dair.

78- *İsteğine kapıyı açtım, iyiliklerinle çok mutlu oldum.*

Çünkü kendi şahsının zaferini elde etmen için, düşünceni oldukça yorduğunu gördüm.

79- *Ben zafercilerin mahkemesine girdim ve onları seyrettim.*

Kullandıkları silahlara baktım ki, hangi silahla zaferi kazanabilirler diye...

80- *Gördüm ki muharebede kullanılan, silahlarının sayısı çoktur.*

Her birisinin başarısı da, mücadele esnasında gayet büyüktür.

81- *Bu silahların birincisi yürekten tutulan oruçtur, o köhneleşmeyen bir kılıçtır.*

Oruçla Mesih, Şeytanı yendi, Mesih'in elçileri de oruçla kuşanmışlardı.

82- *Ardından da bekâret, kutsallık ve paklık gelmektedir.*

Bunlar İblis'in yüreğine saplanan çok sivri oklardır.

83- *Daha sonrası yoksulluk gelmektedir, çünkü yoksulluk para ve serveti hiçe saymaktadır.*

Yoksulluk, İblis'in o bilenmiş oklarını, yüreğe girmesini engelleyen bir aşktır.

84- *Sevgiyi bir kalkan ve sükûneti de sert bir mızrak gibi gördüm.*

İblis bunlardan korkar ve uzaklara kaçar.

85- *Oruç zırhlı yeleğe benzerken, namazı da zırhlı bir giyim gibi gördüm.*
Erdemliliğin eylemleri de, savaşta hızlı koşan bir araçtır (at veya beygir).

86- *Bunlara bakıp incelerken, hangisi diğerinden daha güçlüdür diye merak ettim.*
Gördüm ki, mütevazılığın surunu, hepsinden daha müstahkem ve güçlüdür.

87- *Ne silah onu delebilir, ne de Şeytan içine girebilir.*
Sana anlattıklarımı bir kenara bırakıp, sadece bunu yazmaya uygun gördüm.

88- *İçinde bulunduğun muharebede, galip olmayı istiyorsan,*
Mütevazılığın suruna gir, iltica et ve kendini koru...

89- *Sığındığın bu kaleyi terk etme, yoksa Şeytan gelip seni sürgün eder.*
Silahına da güvenme, yoksa Şeytan silahıyla seni vurabilir.

90- *Sana önerdiğim bu silah, zaferi kazananların silahları arasında,*
İblis'e karşı kullanılan, tüm silahlardan daha etkindir.

91- *Muzaffer olanların Rabb'i, bu silahı o üretti ve onunla onurlandılar.*
Bu silahı yaratan Rabb'inin, silahıyla savaşana ne mutlu!

92- *Mütevazılığa bürünen Rabb'imiz, bizleri alçakgönüllülüğü öğretiyor.*
İblis'i ve güçlerini yenebilmemize, onun mütevazılığıyla bizlere güç versin.

93- *Ey öğrenci! Mütevazılık, Rabb'imize ait olduğunu bilmelisin.*
Sen mütevazi değilken, kendini mütevazi gibi gösterme ve mütevazi olduğunu da düşünme.

94- *Dudaklarını boş konuşmaktan, sükûnetle tut ve koru.*
Senden nefret edene, sakın ol kötü bir laf savurma.

95- *Senden daha yaşlı olanla, geniş yürekli olmaya çalış.*
İradeni her zaman zorla ki, kardeşlerinin arzusunu yerine getirebilesin.

96- *Karnından yemeği eksilt, uykudan doğan gevşekliği at kes.*
Namazda ve ibadette, çalışkan bir işçi ol.

97- *Bütün bunlarla gayret et ve mütevazılığı kazan.*
Onunla günahlarından affedileceksin ve yaptığın hatalardan da menedilirsin.

98- *Allah'ın yanına yaklaşır olursan, seninle sevinecek ve kabul edecektir.*
Rabb'in ve efendinin onuruna da, saygınlık aracı olursun.

99- *Yücelerden inip de, bizlere mütevazılığı öğretene övgüler olsun.*
Mütevazılığın zenginliği hakkında da, kendi ruhuyla konuşma imkânı bizlere sağlamıştır.

100- *Onu bize gönderen Baba'nın adı mübarek olsun, bizleri kurtaranın gücüne de övgüler olsun.*
Mütevazılık hakkında bizimle konuşan, Kutsal Ruh'a da şükürler olsun.

101- *Konuşan dile mağfiret, yazanın eline de müsamaha olsun.*
Okuyanlara ve dinleyenlere, hüküm gününde rahmet ve şefkat olsun.

102- *Bu şiirin anlatımında, müsebbip olan öğrenciye,*
Rab kendisine zafer kazandırsın ve dürüstlük tacı giydirsin.

103- *Bu şiiri yazan sefile, her kim okursa ona dua okusun,*
Duası yücelere çıkacak ve cennette kabul edilecektir.

104- *Sana övgüler olsun ey Allah! Seni sevenleri o denli seviyorsun ki,*
Sana övgüler olsun, bizlere de rahmetin insin, her zaman ve ebede dek Âmin...

Otuzuncu Şiir

Aziz Mor Efremin Kendi Hakkında Söylediği "Sugitho" İsminde Bir İlahi Türüdür. Bu İlahide Gevşek Olanları Eleştiriyor (Beşinci heceye göredir)

1- *Defalarca acıktım, canım yemek yemeğe imrenirdi.*
Yemekten uzak durup yemedim. Oruç tutanlara tahsis edilen mutluluğa, layık olabileyim.

2- *Çamurdan yaratılmış canım, su içmeyi arzu etti, onu solmaya terk ettim.*
Amacım, gidip Firdevs'in çiğiyla, ağzını sürüp ıslatmasıydı.

3- *Çocukluğuma ve yaşlılığıma yönelik, her zaman çoğalan o tuzaklarını,*
Ömrümün sonuna kadar, teker teker her gün ondan çalmışımdır.

4- *Her sabah, akşamlayın öleceğimi düşünüyordum,*
Öleceğim diye düşünerek, ömür boyu, süreksiz çalıştım.

5- *Akşamlayın düşünüp, sabahleyin yok olacağım diye, güneşin doğuşuna dek,*
Titizlikle hep namaz kılarak, vaktimi geçirirdim.

6- *Bedenin uykuya ihtiyacı var diye, benden istekte bulundu.*
Mesih'in, 'uyanık olanlara ne mutlu'! söylediği sözüyle onu oyaladım ve ikna ettim.

7- *Ben kendimi Mesih'e kilise yaptım, bu kilisenin içinde kendisine tütsü ve Güzel kokulu ilaçlar takdim ettim. Bunlar da organlarımın iyi meziyetleriydi.*

8- *Düşüncem mezbah olmuş, kâhini de irademle yaptım.*
Kendimi de kusursuz bir kuzu gibi, kurban sundum.

9- *Yağ sürmemeye, sürekli itinalıydım.*
Çünkü tek bir sefer, vaftizde, Kutsal Ruh'la mesh edildim.

10- *Suyla yıkamayı, çok korkardım. Çünkü çarmıha gerilen,*
Mesih'in böğründen çıkan, suyla yıkanmıştım.

11- *Kurbanın ateşini, her aldığımda, isteğim böyle olmuştur.*
Organlarımdaki, deliceleri ve otu yakmaktı.

12- *Organlarımda tutuşan, o ateş ey kardeşlerim!*
Allah'ın kanıyla söndürdüm ki, canımı yakmasın.

13- *Kutsalların kutsalından, aldığım Mesih'in bedenini,*
Benimle savaşan, her türlü zarardan, o canımı korumuştur.

14- *Akşamleyin, bütün organlarımı, üçlüğün her üç şahsının ismiyle,*
İblis'e karşı haç işaretiyle işaretliyordum. Bekaretimi benden soymasın diye.

15- *Herkesten sana övgüler olsun ey üçlü güç, yaşlılığımı güçlendirdin,*
Uzun yıllar, savaşta direndim.

16- *Çocukluluğumdan yaşlılığıma kadar, boyunduruğunu taşıdım ey Rabb'im!*
Hayatımın son nefesine kadar, ara vermeden, her gün mutlulukla çalıştım.

17- *Açlığın ızdırabını, hükmedip yendim. Çünkü efendimi,*
Haydutlar arasındayken, benim uğruma sıkıntı çektiğini gördüm.

18- *Susuzluğun sıkıntısını hiçe saydım. Çünkü efendimi benim yerime,*
Süngerle acı bir sirke içtiğini gördüm.

19- *Tuttuğum oruçla ve yaptığım süresiz ibadetle, yüzüm sararmıştır.*
Diriliş gününde, Peygamber Musa gibi seni göreyim ve yüzüm parlasın.

20- *Efendimi çarmıh üzerinde, çıplak olarak haça gerildiğini gördüğümden,*
Elbisemi çulha yaptım, ikinci gelişine güvenerek, onu bekledim.

21- *Yiğitlerin umudu olduğun için, sana övgüler olsun. Sana tapanlar ve hizmet edenler,*
Gücünle güçlensinler, çünkü adınla mühürlenmişlerdir.

22- *Seni çarmıha gerenlerin grubunun ortasında, hakarete uğradığını gördüm.*
Bu hakareti, benim için çektiğini öğrendim. Amacın beni eski mirasıma geri çevirmen için.

23- *Diz çökerek, sana secde ettim. Seni kucaklayarak sana terennüm ettim.*

Ebeveynlerimi terk edip izinde yürüdüm ki, beni nurlu yüzüne müstahak etmen için.

24- *Ey efendim! Haçın bana yardımcı ve sığınma yeri olmuştur. Onun büyük gücüyle,*

Bütün ruhsal düşmanlarım mağlup oldular. Ben de inayetine şükür ettim.

25- *Yaptığım muharebede, beni güçlü kılan Baba'ya övgüler, Oğul'a ve Kutsal Ruh'a ebede dek şükürler ve övgüler olsun Âmin...*

Rabb'imizin inayetiyle sona ermiştir. Hepimizden kendisine övgüler olsun.

Otuz Birinci Şiir

İlim, Tevazu ve Ahlakla ilgilidir

1- *Ey Tanrı! İlmi seven kişiye ilim ver,*
Ve güzel öğreten öğretmeni de, cennetinde büyük kıl.

2- *İlmi seven kişi, her zaman çalışkan olacaktır.*
Oturmayı sevenin, çalışkan olması mümkün değildir.

3- *Ey insan! Çalışkanlığı kazan, çünkü o, hikmetin hazinesidir.*
Tembellikten kaçın, çünkü o da, zarar dolu bir ambardır.

4- *Kitapları isteyerek ve titizlikle oku, onlardan bilgelik öğrenirsin.*
Midene düşkün olma, yoksa elde ettiğin tüm kazancını kaybedersin.

5- *Kendine Allah'ın korkusunu seç, o, hikmetin başlangıcıdır.*
Saygı göster ki ebeveynlerine, seni korusun onların duası.

6- *Altını ölçülü kazanmaya çalış, ilimde ise sınır tanıma, onu öğrenmeye gayret et.*
Altın, sıkıntıları çoğaltır, ilim ise rahatlık ve hoşnutluk kazandırır.

7- *Altın ve gümüş sahibi olduğunda, sakın kibirlenme ve gururlanma,*
Bütün davranışlarınla, akıllıca hareket et.

8- *Küçüklüğünde mütevazi ol ki, ihtiyarlığında yücelebilesin.*
Kendine iyi davranışlar kazandır ki, mutlu bir hayat yaşayabilesin.

9- *Ey öğrenci! Söylediklerimi öğren,*
Ve onları uygula ki, sen, öğretmenlerin ve ebeveynlerin mutlu olasınız.

10- *İhtiyarlar arasında otururken, aceleci olma ve yersiz sözler sarf etme.*
Sana soru soracaklarına dek bekle ve sabır göster, soru sorduklarında o zaman makul bir şekilde cevabını ver.

11- *Sözlerini bilgelikle seç ve kullan ki, seni dinleyenler seni methetsinler.*
Annene ve babana, "ne mutludurlar" derler ve öğretmenlerin için de dua edecekler.

12- *Her konuya ayrı bir vakit ayır ki, işlerin düzgün yürüsün.*
Örneğin yemede, içmede, konuşmada, duada ve okumada.

13- *Nefsini iyiliklerle donat, çünkü bunları yapmana daha vaktin var,*
Buradan göç ettiğinde, orada muhtaç olmayasın.

14- *Ağzını yemin etmekten, küfür ve lanet etmekten, bütünüyle kes ve kapat.*
Dilin her zaman övgü dolu ve hoş ilahiler terennüm etsin.

15- *Ey çocuk! Küçüklüğünde şefkat et ki, ateşe yem olmayasın.*
Hastalık zamanını hatırla, çünkü ihtiyarlık arkandan koşup geliyor.

16- *Hikmet, sılahtan; ilim de maldan daha iyidir.*
Akıllı bir küçük çocuk, cahil yaşlı bir kraldan daha üstündür.

17- *Ey çocuk! sen daha küçükken ilim tahsil et ve tamamla, bütün davranışlarında dürüst ol,*
Bu dünyada yücelirsin ve gelecek alemde de cenneti kazanırsın.

18- *Yaşlı olanlardan saygınlığını esirgeme ve onların konuşmalarını sev,*
Her gün onların dizinin dibinde otur, onların sözlerini dinle ve öğren.

19- *İlim, ikinci bir ışıktır, parlayan gözlere sahiptir.*
Sen ey çocuk! lütfen onu sev, seni dinleyenler seni methedeceklerdir.

20- *İlim, kendini sevenlere birer taç örer ve o tacı başlarına yerleştirir.*
İnsanı çöplükten, saltanat kürsüsüne yüceltir.

21- *Kitaplar senin sofran olsunlar, onlardan bol ve hoş yiyecekler yiyip karnını doyarsın.*
Yine onlar senin yatağın olsunlar, rahat uyursun.

22- *Kötü insanlarla asla arkadaş olma, yalancılara eşlik etme,*
Yüreği kin ve nefretle dolu olan kişilerle ilişki kurma, asi olanlarla da boşuna vakit geçirme.

23- *Hiçbir zaman korkuya kapılma ki, düşmanların eline geçmeyesin.*
Çok asi ve yüzsüz de olma ki, seni dinleyenler tahkir etmesinler.

24- *Bilge kişilerin nasihatini kabul et ve babalarının emrini tut.*

Sana haksızlık yapana katiyen, ne yalan söyle ne de yemin et.

25- *Kötülerle arkadaş olduğunda paraya düşkün olma, komşularını kendin gibi sev ve iyilik yap ki seni mübarek kılsınlar.*

Bütün işlerin gerçek sözlerle aydınlansın, sözlerin sahih olsun ki sana herkes inansın.

26- *Sözlerin doğru olsun ki, herkes seni sevsin,*

Hem yakın ve hem de uzak olanlar, senin için dua ederler.

27- *Elinden geldiği kadar iyilik yap, hem yakınlarına hem de yabancılara,*

Hoş ve tatlı sözlerle konuş, iyilerle ve hem de kötülerle.

28- *Allah'a güven ve onun yolunu takip et, bütün emirlerini uygula,*

Hiç kimsenin gücüne güvenme ve umut bağlama, çünkü bu aniden solup ve yok olacaktır.

29- *Sadece Allah'a güven ve ona umudunu bağla,*

Ona güvenenler, her iki alemde de huzurludurlar, Allah'a güvenenlere ne mutlu!

30- *Yazıldığı gibi dünya yok olup bitecektir, hüküm de yazıldığı gibi mevcuttur.*

Ey çocuk! Bunu hatırla ve günah işleme, eğer işlersen de acele tövbe et.

31- *Allah'a şükret, uyumaksızın dua et ve oruç tut.*
Nefsine güzel meziyetler kazandır ki, ebedi ve mutlu hayatı elde edebilesin.

32- *Ağzını, şükretmeye alıştır, diline de övgü ve ilahiler söylet,*
Asla yemin etme ve yalan söyleme, çünkü bu kötü alışkanlıklarla insanlığın düşmanı mutlu olmaktadır.

33- *Kırk günlük orucunu tut, ekmeğini aç olanlarla paylaş,*
Günde yedi vakit namazını kıl, İşay oğlundan (Davut) öğrendiğin gibi.

34- *Dünya malından ziyade, sen kendin yararın için iyi bir iradeye sahip ol.*
Çünkü ondan daha üstün, dünyada hiçbir meziyet olamaz.

35- *Ey öğrenci! Bunları oku ve ağzından çıkan sözleri iyi anla,*
İyilikleri sev, nefsin mutluluklarla doysun.

36- *Senden önceki kralları, zenginleri ve mağrur olanları düşün.*
Onlar hepsi bu dünyadan göç ettiler, sen de onlar gibi göç edip gideceksin.

37- *Dünyaya gelişini ve ondan ayrılışını düşün ve bunu göz önünde bulundur.*
Yoktan insan oldun, tekrar yok olacaksın.

38- *Eğer günahkâr isen, uyarıcı sözlere kulak ver.*
Eğer de sadık bir insan isen, günah işlememeye özen göster.

39- *Ey kardeşler! hüküm günü korkutucudur.*
Bu âlemde günah işlemeyelim ki, ateşin azabını miras almayalım.

40- *Her gün Allah'ın büyüklüğünü düşünerek ona hayran ol, hiç durmadan ona şükret.*
Eğer bütün dünyayı elde edecek olursan, seni kötülükten kurtaramazlar.

41- *Kutsal Üçlük bizleri güçlendirsin ki, her zaman onun isteğini yerine getirebilelim.*
Günah işleyenlere mahsus olan, hükümden bizleri korusun...

ܕܦܘܫܡܐ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܐܡܪ̈ܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
ܣܘܪܝܝܐ
ܦܘ ܕܐܬܚܒ ܡܢ ܐܒܘܬܗ
ܐܬܦܢܝܬ ܕܪܘܚܐ ܡܕܒܪܐ

